

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. T81
D5357

Accession No. PG T189

Author ధూర్జటి.

Title ప్రకాశ హ సి మాహాత్మ్యము - 1914.

This book should be returned on or before the date last marked below

LIBRARY EDITION.

శ్రీజ్ఞాన ప్రసూనమాలిక ————— ప్రథమ ప్రసూనము. —————

శ్రీరస్తు.

శ్రీమన్మహాకవిధూర్జటిచే

రచింపబడిన

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

—————

కొత్తపల్లి - అన్నపూర్ణమ్మచే

బ్రకటింపబడినది.

Post Graduate Library
College of Arts & Commerce, U. U.

వివ్రాదు. — “ * * మనకి కొనువాని వెతక

దమని కొనువాడె గత్తుంటు నరయ్య గాదా? ”

—————
శ్రీ వై జ యంతి :

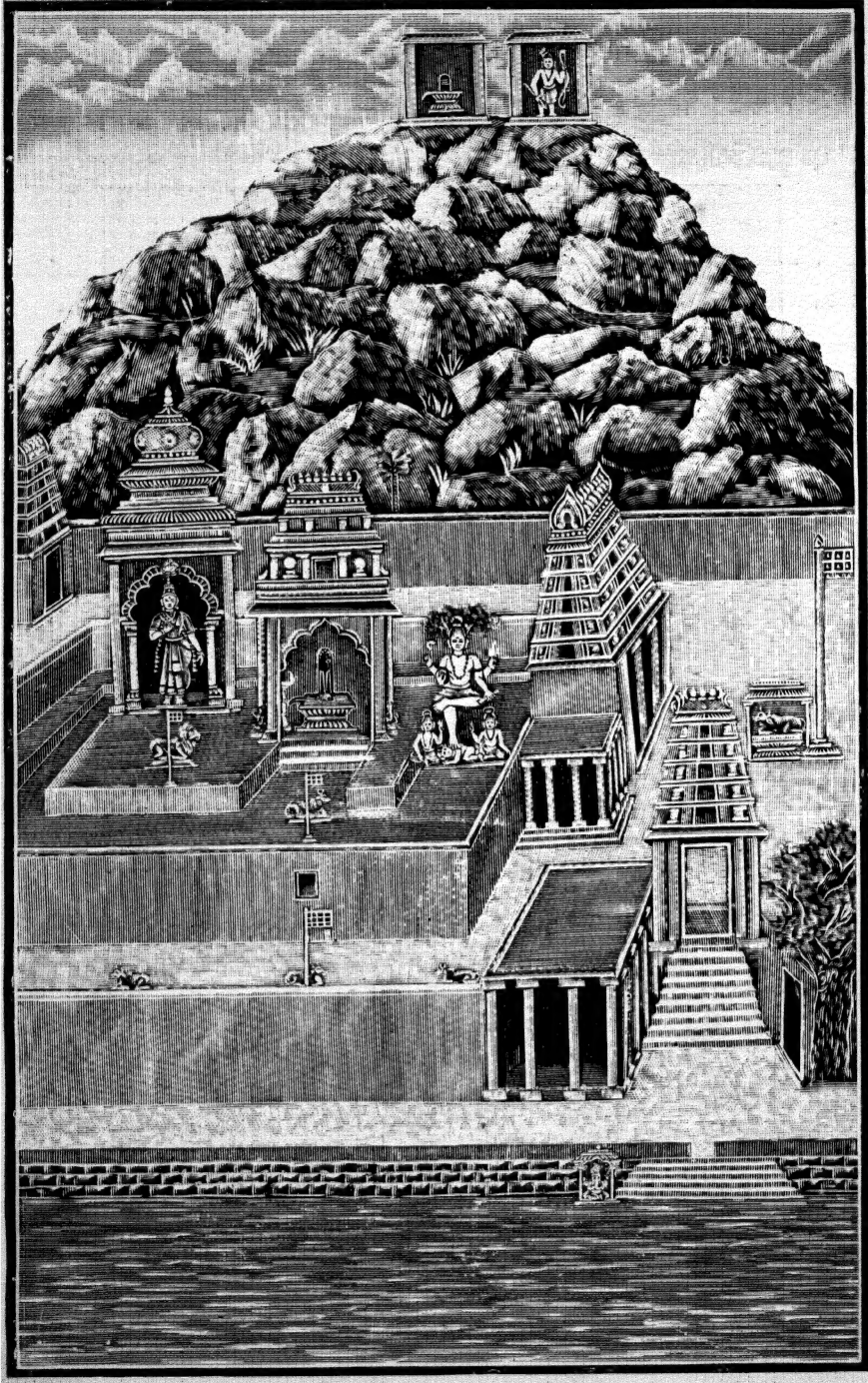
PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,
32, Mount Road.

1914.

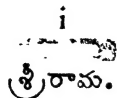
—
(Copyright-Registered.)

క్రొత్తపల్లి - వేంకట పద్మనాభశాస్త్రిలు.

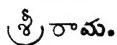

శ్రీ కాశీ స్వామీశ్వరాలయము.

తాళదళగహనంబున రోసిదవ్వి యీ గ్రంథరత్నము వెలికి దీసినవారు బ్రహ్మశ్రీ క్రొత్తపల్లి - వేంకటపద్మనాభ శాస్త్రిలవారు. వీరు నీని విషయమై పడిన పాటింతం తనిచెప్ప సాధ్యపడదు. వీరెట్టెట్టో గ్రంథముల సంపాదించి మ-రా-రా-శ్రీ, ఆర్. వేంకట సుబ్బయ్యగారి తోడ్పాటుచే దొలుత నీ గ్రంథము ముద్రించి ధూర్జటికవి నామము లోకమున శాశ్వతమొనర్చి బుధజనాహ్లాదము గావించిరి. దొరకిన తాటియూకు పుస్తకము లసమగ్రములుగా నుండుటచే దొలుతటికూర్పున దోషములు మెండుగానుండు గారణమయ్యె. పద్మనాభశాస్త్రిలవారు దీనిని సంస్కరించి మరల ముద్రింపబూనిరి గాని గ్రంథము సాంతముగ ముద్రితమగుట కన్నులారా జూచు భాగ్యములేనివారై నిజస్వామిభక్తి, దైవభక్తి, సత్యవ్రతాది సద్గుణములచే జయించిన పుణ్యలోకముల సుఖ మనుభవింపజనిరి. తరువాతఁ బద్మనాభశాస్త్రిలవారిపత్ని అన్నపూర్ణమ్మ గారు నన్ను జేరఁబలిచి “తండ్రీ! నాభర్తకు నీవు ప్రాణమిత్రుడవు. నాకుఁ దండ్రీ వంటి వాడవు. కావున జెప్పకొనుచున్న దానను. శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము ముద్రింప నాభర్త యెంత యుత్సాహము నహించి యుండెనో యాయనకుఁ జేదోడు వాదోడుగా నుండిన నీకుఁ దెలియని విషయముగాదు. కావున నాయన కోర్కి వ్యర్థ పఱుపక నీ వాకార్యమునకుఁ బూని దానిని సాంతమొనర్చి నాభర్తవేరు లోకమున శాశ్వతముగ నిలువజేయుము” అని చెప్పిన నేను నీయకొనితిని. దీనిని సంస్కరించుటయం దాంధ్రసాహిత్య పరిషత్తు వారు సేకరించిన యొక కాళహస్తిమాహాత్మ్య పుస్తకము జీర్ణము ససమగ్ర మయ్యు నాకు మిక్కిలి యుపయుక్తమయ్యె. గావున వారికిఁ గృతజ్ఞతచే నమస్కరించు చున్నాఁడను. పద్మనాభశాస్త్రిలవారు కోరినట్లు నేను వ్రాసియుచ్చిన లఘుశీకయు దీనికి జేర్చితిని. అన్నపూర్ణమ్మగారి కోరికచొప్పున నామ భర్తవటమును, నేతత్కార్యార్థముగఁ జిత్రలేఖకుని గాళహస్తికింపఁ బ్రాసించి సిద్ధము చేయించిన కాళహస్తిపటమును, దిన్నెడు శివలింగపూజచేయు పటమును నిందుఁ గూర్చితిని. శ్రీ కాళహస్తిశైవ్యుఁడు పద్మనాభశాస్త్రిలవారి కవ్యయానందమును, ఆయన కుమారున కాయురా రోగైవ్యశ్రవ్యములును ప్రసాదించును గాత.

వావిలికొలను సుబ్బరావు.

ఈ గ్రంథమును దొలుత ముద్రించి ప్రకటించిన క్రొ॥ పద్మనాభశాస్త్రిగారు నామేమగారు.

ఆకారణముచే నీ గ్రంథరత్నమునకు విపులముగ విమర్శనము వ్రాయఁ దలంపు గలిగియు గ్రంథవి స్మరణీయ విరామములేమిని విరమింపవలసి వచ్చెను. ఇది యుత్తమ కావ్యము. మహాకావ్యమున కుండవలసిన లక్షణములన్నియు నిందుగలవు. శైలి యందందుఁ దత్త్వద్రవముల పోషించునదియై యుండును. ద్రాక్షపాకమే విశేషముగఁ గాన

వచ్చును. ఇది భక్తిరస ప్రధానము. కవియో రాజయోగియని చెప్పట కనేక నిదర్శనములు కలవు. కావున ననేకోపమానములు యోగశాస్త్రమునుండి గ్రహింపబడినవి. ఇది యెంతయు సముచితము. శ్రీ కాళహస్తి దక్షిణ కైలాసమని చెప్పుచో నందలి సిద్ధార్థములు కైలాసమున నులకువానితో బోల్చుట సమంజసము గదా. కావుననే కాళహస్తియందలి వేశ్యలను వర్ణించునపుడును వారి కన్ను ముక్కు. కాలు వర్ణింపక “కామినీ జనులు పొల్తురు యోగిజనంబు పోలిక” అని కవి వర్ణించెను. ఈ ప్రకార మే యనేక స్థలములందు నొచిత్యము పోషించి వర్ణించియున్నాడు.

నేటి కాలమునక గవిత్యాభ్యసనమం దభిలాషగలవారు చక్కని కవిత్వము చెప్ప నేర్చుకొనఁదగిన విషయము లిందు బెక్కులు గలవు. చేతి కడియములు మెడకును, మెడలోని హారములు పాదములకును దగిలించి తమ్మిపూల మాటు తుమ్మపూల సలంకరించి కవితాకన్యకకు నలంకారమున నూతన పథకము కల్పించుచున్నామనుకొనువారును, గ్రామ్య ముపయోగించినగాని గ్రాంథిక భాష సుబోధము గాదనువారును, సంస్కృతపద భూయిష్టమైనగాని గ్రంథమునకు గౌరవమురా దనుకొనువారును, బాత్రోచిత భాషయను భ్రాంతిని నన్యభాషాపదములు స్వేచ్ఛగాఁ బ్రయోగించి నియమ సేతువుఁ ద్రెంచువారును, లలంకారములు ఘోరములని భయపడువారును, బూతులు వ్రాసినగాని శృంగారరస ముత్పన్నము గాదనువారును, నేర్చుకొనఁదగిన విషయము లందఁడుగలవు. గుణరత్నాకరమైన నిట్టి గ్రంథముచే గ్రామ్యవాదులు తమ పక్షమును బలపఱచికొనఁ జూచుట యెంతయు శోచనీయము. పోడశక భార్యుడైన చంద్రునందు మచ్చవలె నీ గ్రంథమునఁ జ్యోతనంస్కార దోషములు రెండుమూడు గాన వచ్చుచున్నవి. ప్రమాదపఠితములు గాని యజ్ఞానకృతములు గాని ప్రమాణములు గావనియు నపవాదములు విధులుగావనియు నెఱుంగక ధూర్జటి యంతటివాఁ డొకటి రెండు సాధుప్రయోగము లేకారణముచేతనో యుపయోగించెఁ గావున మేము గ్రంథ మంతయు నపశోబ్దములతోనే వ్రాసెదమను వారెట్టి బుద్ధిమంతులో! ఈ దోషములు కవి కృతములో లేఖక కృతములో యెవ్వఁడెఱుఁగును. ధర్మరాజునంతటి వాఁడొక యనన్య మాడెను గావున మేము బ్రతికినంతకాలము కల్లలతోనే కాలక్షేపము చేయుదుమనుట యెట్టి తెలివి? కొన్ని యావధముల నణుమాత్రము పాపాణము గలసెనని విషమే తినెన ననిన వాడు వివేకియా? ధూర్జటి కవీంద్రుని కవితయందుగల గుణమొక్కటి యైనఁ దమ వ్రాతల నుద్ధరించు శక్తి లవమైనను లేకదోషము మాత్రము ననుకరించెదమని చెప్పిన లోకులు నవ్వకుందురా యని యైనవారికి దోషదేమో. ఎట్టివాడు చేసినను దోషము దోషమే. గుణబాహుళ్యముగలకృతి దోషలవకారణమున నీనడింపఁ బడక గ్రాహ్యమగునుగాని దోషము లనుకరించుములు మాత్రము గావు. ఈ గ్రంథ ప్రకటనమందుఁ దోడ్పడిన మ-రా-రా-శ్రీ, వా|| సుబ్బరావుగారు నాకు వంద్యులు.

కొ|| కామశాస్త్రి బి. ఏ.

శ్రీ

శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము

మొదటి కూర్పు.

పీఠిక.

“శ్రీజ్ఞాన ప్రసూనమాలిక” యను పేరం బ్రకటింపబడిన గ్రంథరాజుని మొదటి యగు శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్య మిపుడు సిద్ధమైనది. ఈ గ్రంథరాజము బ్రకటింపబడిన భాగ్యము మాకబ్బుట శ్రీజ్ఞానప్రసూనాంబాసమేత ప్రమథగ్రంథహిత శ్రీకాళహస్తి శ్యామిని కృపాతీత యమహిమయై యని యెన్ని యెంతయు నుబ్బుచున్నారము. నీని ప్రతి చిక్కుట యరుదు. బ్ర. శ్రీ. మ. రా. రా. శ్రీ. పూండ్ల రామకృష్ణయ్యగారు సన్ని యులై తమయొద్దనున్న ప్రతి నొకటిని మా కొనంగిరి. చారిత్రమువారి లిఖితపుస్తక భాంజారంబునందు మెస్తరుబ్రాహ్మదొంగారిచే నేకరింపబడి కమహాచ్చరికతో వ్రాయించబడిన పత్రియొకండును మాకు దొరకె. ఇవి రెండును దోషుగా మఱియును రెండు సమగ్ర గ్రంథములం బరిశీలించి యొకపత్రిని వ్రాసికొని దానిని ముద్రింపించి నారము. మాయదృష్టవశంబున నిట్టి గ్రంథతల్లజంబు దొరకేనది యట్లుండగా దాని కనువుగ నతిమనోహరంబుగ ముద్రితములం గూర్చి యంత్రశాల దొరికినదియు మాభాగ్యవశమ యగును.

ఈ గ్రంథమును రచించినకవి ఘోష్టాటి. ఇతని కులగోత్రాదులం దెలుపఁ దగు సాధనము లేవియు నీ గ్రంథమునం గానరావు. ఈతని పేత్రుడగు వేంకటాద్రి కవి రచించిన కృష్ణరాజవిజయంబునందలి గూఢద్యముచే నానిఁ దెలియఁగలుగును:-

సీ. నను భరద్వాజగో • తుని సదావస్తంబ-సూతుని బాంధవ • స్తోత్రపాతుఁ
బాకనాటార్వేల • వంశప్రసిద్ధుని-ఘోష్టాటిపాతుఁ బం • ధురచరితుఁ
నద్దురుకారుణ్య • సంపాప్తవిద్యావి-హారుని శ్రీకాళ • హస్తినిలయ
చిత్ప్రసూనాంబికా • శ్రీకరానుగ్రహ-సాదితకవితార • నజ్జహృదయు
సారరచనాధురీణు గు • మారధూర్జ, టిప్రధానాగ్గణ్యుఁ బ • టిరహీర
మహితనత్కర్త గాళియా • మాత్యపుతుఁ, వేంకటాద్రిని బిలిపించి • వేడ్కననియె.

ఈ కృష్ణరాజవిజయంబుననే:-

చ. స్తుతమతియైన యాంధ్రకవి • ఘోష్టాటి పల్కులకేల కల్గెనో
యతులితమాధురీమహిమ • నా మును మీపెదతాత చాల న
న్నుతి గనెఁ గృష్ణరాయల మ • నోజ్ఞసభ నివస మిపు నట్ల మ
త్కృతబహుమానవైఖరుల • గీర్తివహింపుము ధాత్రీలోపల

అని తను నార్వీటి చినవేంకటాచనీంద్రుడొనతిచ్చినట్లు కవి వ్రాసియున్నాడు. ఇందుచే శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము రచించిన ధూర్జటికవి కృష్ణదేవరాయలకాలము వాడగునని తెలియుచున్నది. కావునఁ గ్రీస్తుశకము 16 వ శతాబ్దాది అనగా నించుమించుగ 370 ఏండ్లక్రింద నీకవి బ్రతికియుండెనని చెప్పవచ్చును. కృష్ణదేవరాయల సభలో నట్టదిగ్గజములనఁ బ్రఖ్యాతిఁజెందిన కవులలో నీతఁడు నొకఁడు. కుమారధూర్జటినఁ బ్రశస్తిఁగాంచి పైకనిన కృష్ణరాజవిజయమును గ్రంథంబును రచియించిన వేంకటాచ్యుడు తనగ్రంథమును శ్రీరామచంద్రుని కంకితమిచ్చినను దనయజమానునియందుఁ గృతజ్ఞతఁగలవాడై నార్వీటి చిన వేంకటాచనీంద్రునానతిఁదానాగ్రంథము సరిచియించినదిగా వ్రాయుచు నాతనిపేరును వ్యవస్థంతములలోనను గూర్చియున్నాడు. ఈచిన వేంకటాచనీంద్రునికాలముఁబట్టి చూచినను ధూర్జటికాలము పైకనినట్లే 16-వ శతాబ్దాది నుండవలయు. నుతీయు నీకుమారధూర్జటి పుత్రుఁడని లింగరాజకవియనునతఁడును శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్య మనుకొండొక గ్రంథమును రచియించినాడు. దీనిని మామితులికరు మాకిమ్యుఁగఁజదివి చూచితిమి. అది యీ కాళహస్తిమాహాత్మ్యముకన్న గ్రంథబాహుళ్యంబున నాల్గింత లెక్కువయై 12 ఆశ్వాసములు కలదియై యొప్పుచున్నది. అదికాళహస్తిని బాలించుచుండిన యక్కరాజు వేంకటపతిగారి కంకితమిఁబడియున్నది. అందలి పద్యములు గొన్ని యీ క్రింద వ్రాసి వానివలనఁ బ్రస్తావగ్రంథకాలనిర్ణయాదుల కెంతమాత్రముపయోగపడునో విచారింపవలసియున్నది:—

సీ. శ్రీకాళహస్తిగఱఁ రీనాథపదపద్మ-సద్భక్తియుక్తి నిశ్చలతఁగాంచి
సారసుధాసారఁ సరసోక్తిగుంధనఁ-కాళహస్తిమహాత్మ్యఁ కథనంబి
కృష్ణరాయకీరీటఁ కీలితమణిగణా-ర్చితపదాబ్జద్వయఁ శ్రీ వహించి
యానేతుకాశీతఁ టాచనీవిఖ్యాత-నత్కిర్తివిస్ఫూర్తిఁ జాల వెలసి
ధరణిఁ జెలువొందె నేకవీశ్వరవతంస, రత్నమమృహనీయు ధూర్జటిసుధీంద్రుఁ
దలఁతు జలనిధివీచికఁ కలకలాను, కారిభూరికవిత్సవాఁ కృటిమగులుక.

అనుపద్యముచే ధూర్జటికవి కృష్ణరాయలసన్తానముఁ బొందినవాడనుట మొదలు గాఁ గలయంశములు దృఢపడియె.

సీ. శ్రీకాళహస్తిశ్రీఁ నేవనాన్వితచిత్త-చిత్తజాకార లక్ష్మీవిహార
రమణీయశీల భాఁ రద్వాజగోత్రీవ-విత్రీయావస్తంబఁ సూత్రీమహిత
ధూర్జటివంశపాఁ ధోధిచంద్రకుమార-ధూర్జటినామవిఁ సూర్దితాంక
స్తుతమతివేంకటఁ పతితనూధనలింగ-రాజకులేంద్రుఁ డ్రాచలేంద్రుఁ

అనుపద్యముచే నాకవియొక్క గోత్రీదులఁగూర్చినయాహ నిజమయ్యె.

క. వినుకాళహస్తిమహిమం, బనుపమమై వెలయ మునుచుఁ డధ్యాయకథక
దేనుగునఁ గావ్యముగ నొన, ర్చెను బెదధూర్జటికవీంద్రుఁ శేఖరుఁ డనఘా.

గీ. బహుపురాణమథిత • భవార్థశివతత్త్వ, సారమెల్ల నైక్య • సరణిబాదలి
జగతి శివరహస్య • సంగ్రహమనునితి, హాసమొనరు విబుధు • లభినుతింప.

సీ. ఆయితహాసంబు • నందలియుత్తర-భాగంబునందు భా • స్వన్నిరూఢిఁ
| గాళహ స్తిమహాత్త్వ • కథనూటయిర్వది-యధ్యాయములజెలు • వమరుచుండు
దత్త-ధరదెనుగున • ద్రాక్షరసోర్వికా-పరిపాకవిస్ఫూర్తి • బరిధవిల్లఁ
గృతియొనర్చుముమదం • కితముగశబ్దచ-మత్కృతిఁబండితు • ల్బది గణింప.

అనుపద్యములచే నీ రెండు గ్రంథంబులకు నాదిగ్రంథంబులు సూచింపఁబడియె.
సత్కిరునిచరిత్రము లింగరాజకవికృత గ్రంథంబునఁ గానరాదు. తక్కిన వసిష్ఠాదులచరి
తలు భేదముగఁ గన్పట్టుచున్నవి.

సంస్కృతమునం దొకకాళహ స్తిమాహాత్మ్య మున్నది. అది వేంకటగిరిలో
నుండు శ్రీమన్నహరాజరాజశ్రీ రాజా వెలుగోటిముద్దుకృష్ణయాచేంద్ర బహదర్ వారిచే
ముద్రింపింపఁబడియున్నది. అందలికథలు నీలింగరాజకవికృత కాళహ స్తిమాహా
త్మ్యమునందలికథలు నోకతీరున నున్నయవి.

ధూర్జటికవితయందు అక్షావై పరీత్య మెచటను గానరాదు. ఇత్వనంధియుఁ,
గాచక, చేనుక, ఇత్యాదిప్రయోగములు నీకవికి సమ్యతములు. “కజపు” శబ్దమును
బ్రాసస్థానమున లఘురేఫముగఁ బ్రయోగించియున్నాఁడు. ఒకవేళ లఘువులఘురేఫము
లకు యతిప్రాసములయందు మైత్రిఁగూర్చుట యీతని మత మనుకొందమనిన నట్టి
ప్రయోగము లీగ్రంథమునందొంపకడం గానరాకున్నయవి. కావునఁ గరపు అని
వ్రాయుటయె యీయన కీప్రము కాఁబోలు. “జౌకారాక్షరమంత్రీ మర్తమున
కాద్యంబైన వర్ణంబుతో నేకగ్రీవమునేసి పల్కెడుతురంగేంద్రంబు” “జీవులంగొట్టు
రట్టున కొడిగట్టువేలుపుగట్టివాయిదెస వెండిగట్టు” ఇత్యాదిప్రయోగములయనకు
మంచినీళ్ల ప్రియముగ నున్నయవి. శైలి చదువఁజదువఁ జపులొలుకుచుండును. ప్రతి
పద్యము నొకరసముగలదియై మెలఁగునీ గ్రంథంబున నీయీపద్యములు మేని చెప్పఁ
జాలమైన నిట మేముసూచించు పద్యములఁ బ్రత్యేకముగఁ జూచి వానియందలి సారస్య
ముం గ్రహింపఁ జదువరులం బ్రార్థింతుము.

1 ఆ. 23, 25, 26, 63, 83,	3 ఆ. 30, 41, 65, 69, 110, 165, 169, 208,
2 ఆ. 84, 96, 120, 127,	4 ఆ. 40, 43, 63, 91, 112, 116,

ఈకవి శివభక్తాక్రేసరుండు. కాళహ స్తిపురవాసియయ్యుఁ గృష్ణ దేవరాయల
యా స్థానమునందు గౌరవమువహించియుండె. ఇతనిసంతతివారికిఁ గాళహ స్తిని గౌర
వము కలిగెను. ఇప్పటికిని గాళహ స్తిరాజుగారి దర్బారులో ధూర్జటివారిదని యొక
యాసనము కవిస్థానములలో నేర్పడియున్నది.

కృష్ణరాయలవంటిప్రభువు కాలమునను దనగ్రంథమును నరాంకితము నేయ
నోపని యిచ్చుహాత్తుని భక్తి యెట్టిదై యుండవచ్చు. ఇట్లుండఁగొందఱు

చ. “స్తుతమతియైనయాంధ్రకవి ♦ ధూర్జటిపల్కుల కేలకల్లెనో
యతులితచాతురీమహిమ”

అనికృష్ణరాయ లడుగఁగాఁ దత్పభాసదులలోనొకరు,

“♦హాతెలిసెకాభవనైకమోహనో

ద్ధతసుకుమారవారవని ♦ తాజనతాఘనతాపహరిసంత

తీతమధురాధరోదితసు ♦ ధారసధారలు గ్రోలుటంజుమిః”

అని దానిం బూర్తిచేసిరనియుఁ బల్కుచు దానిచే నీతఁడు వేశ్యారతుఁడై యుండెనని యూహించెదరు.

ధూర్జటికి నిజముగనో యబద్ధముగనో యీయపయశస్సు వచ్చియుండవచ్చుఁ గాని యిక్కావ్యంబుఁ జదివిన వారి కీతనిభక్తివైచిత్ర్యంబు దెల్లంబుగాకుండదు. అటు గాక యావద్ద్యమందలి ప్రతిపదంబును బ్రమాణంబుగ గ్రహింతుమేని యసమానకవితా ధోరణి కల్గుటకు వారకాంతల యుచ్చిష్ట మా సాధనంబు !! అదియునుగాక యిట్లీసమ స్త్యం బూర్తిగావించిన కవియాకాలపుఁ బ్రతికవీశ్వరునియందు నేదోదోషమారో పించి నవ్వుగలుగఁజేయు హాస్యకాండని విందుముగాన దీనివల్లనే ధూర్జటి నిజమైన భక్తుఁడుకాడనియు బాహ్యచిహ్నములచే భక్తాగ్రేసరుఁడని పొగడ్తగాంచిన వేష ధారియనియు నెన్నఁజాలము. “ఉమెతః కయఁదినిసెపిన” కవిత్యమునకు గౌరవము తగ్గెనా? హాస్యకానిమాటలకేమి? అందుఁగల్పితములెన్ని? కుమారధూర్జటికృష్ణరాయ విజయమునందుఁ జై సమస్య నుదాహరించియుండుటచేనది కల్పితమని త్రొక్కివేయుటకు వీలులేదు. సమస్యాపూరణ ముక్తరీతిం గావింపఁబడియుండునాయనుటే సంశయంబు విద్వజ్గ్రేసరుండయిన కృష్ణదేవరాయలు తామెచ్చినకవిపట్టున నిట్టియసంబంధాలాప మున కెడమిచ్చియుండునా? కుమారధూర్జటియు లింగ రాజకవియనీతఁడు గృష్ణరాయల సభయందుఁ గడుగౌరవముఁ జెందినవాఁడని పోస్తాపించియున్నారు. ఇట్టివార్తజరిగి యుండిన నదిగౌరవావహమెట్లుగ? విద్యచే మించినవాఁడును దనగ్రంథము నేమనుజు నకు సంకీర్తమీయని ఘనుఁడునైన యీకవి దానికోర్చి యొకనిముసమైన నచటనుండి యుండునా?

వేంకటగిరిసానములోఁ గారూరు, ధూర్జటిఅమ్మపాళెము, అనుగ్రామములున్నవి. కారూరులో ధూర్జటివారనియింటిపేరుఁ గలవారిప్పటికిని నున్నారు-వారియొద్దఁగొన్ని శాసనములేవోయున్నవట. వానినెల్లఁబరిశీలించి సాధ్యమైనంత యీకవియొక్క చరిత్రమును సాధించి క్రమంబుగఁ బ్రకటింతుము. దీరతనము వారిపుస్తకభాండారము నందే కాకహస్తీశతక మొక్కటి ధూర్జటికృతమని వ్రాయఁబడియున్నదిగాని దానిం జదివిచూడఁగా నదియాధూర్జటిచేరచియింపఁ బడియుండుననునూహఁబట్టించు సంశయము లెవ్వియుఁగానరావయ్యె.

1895.

కొ. పద్మనాభ శాస్త్రి

ర. వేంకట సుబ్బయ్య.

విషయసూచిక.

పుట.

విషయములు.

- 1 ఇష్టదేవనుతి. ప్రథమాశ్వాసము.
- 2 వత్సంతములు.
- 3 శ్రీకాహస్తిపురవర్ణనము.
- 4 మాయాజంగమస్వరూపము.
- 5 కపటజంగమరూపి యైనశివుఁ డొకదాసియింట విడియుట.
- 6 దాసిని రాజు శిక్షించుట.
- 7 శిక్షఁజెందినదాసికి శివుఁ డనుగ్రహ మొసఁగుట.
- 8 మాయాజంగమును యాదవరాజు దర్శించుట.
- 9 శివుఁడు యాదవరాజునకుఁగాళహస్తి మాహాత్మ్యం బుగ్గడించుట.
- 10 వసిష్ఠునకుఁ బరమేశ్వరుఁడు ప్రసన్నుడగుట.
- 11 సువర్ణముఖిరీజనప్రకారము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

- 23 బ్రహ్మకు సరస్వతిచలనఁ గుమారు లుద్భవిల్లుట.
- 25 బ్రహ్మకొడుకులదుష్టచేష్టలు.
- 27 బ్రహ్మకు నుగ్రుడను కొడుకు కలుగుట.
- 27 బ్రహ్మపంపున నుగ్రుడు తనయన్న లగురక్కనులఁ జంపుట.
- 31 బ్రహ్మ పుత్రహత్యాదిదోషపరిహారార్థము తపంబు సేయుట.
- 32 ఈశ్వరుఁడు సత్యక్షుమై బ్రహ్మకు వర మిచ్చుట.
- 33 ఋభువునిజననము.
- 34 చెలఁదిపురుగు శివైక్యముఁ బొందుట.
- 36 కాలాసర్పము నేనుఁగును శివసాయుజ్యము నొందుట.

తృతీయాశ్వాసము.

- 44 కన్నప్ప యనుతిన్నని జన్మభూమివర్ణనము.
- 46 తిన్ననిజననము.
- 48 తిన్నఁడు విలువినయ నభ్యసించుట.
- 50 తిన్నఁడు పరిజనంబులతోడఁగూడి వేటకు వెడలుట.
- 51 స్వప్నముచేతను వేట మిషను నీశ్వరుఁడు తిన్ననివశక్యత్వముఁజూపుట.
- 52 తిన్నఁడు శివలింగమునకు సేవఁజేయుట.
- 53 తిన్ననిఁ గని బోయలు దుఃఖించుట.
- 54 తిన్నఁడు శివుని కనుదినంబు నాహారం బొసంగుట.
- 55 శివబ్రాహ్మణుడాలయ మందలిరోతలఁగని చింతించుట.
- 56 శివుఁడు తిన్ననిభక్తిని శివబ్రాహ్మణునకుఁ జూపుట.

పుట.

విషయములు.

- 56 తిన్నెడు పరమేశ్వరు నేత్రరోగమునకుఁ జకిత్సలం జేయుట.
 57 శివుడు తిన్నెనికే బ్రత్యక్ష మగుట.
 58 నత్కిరుని కథ - మధురాపువర్ణనము.
 59 శంఖఫలకము పుట్టినక్రమము.
 60 దుర్భిక్షవర్ణనము.
 61 ఈశ్వరుని పద్యముఁగొని చనిన హరద్విజుని నత్కిరుడు తూలనాడుట.
 ,, ఖమ్మడైన బ్రాహ్మణుని శివుడూరార్చి నత్కిరునితో వాదునకుఁగడంగుట.
 62 శివుడు నత్కిరుని శపించుట.
 62 శివుఁడిచ్చిన శాపమునకు నత్కిరుడు దుఃఖించుట.
 63 నత్కిరుని తీర్థయాత్ర.
 65 నత్కిరుఁ డొకభూతమునకుఁ జిక్కుట.
 66 నత్కిరుని సుబ్రహ్మణ్యస్వామి రక్షించుట.
 67 నత్కిరుడు సాయుజ్యము వడయుట.

చతుర్థా శ్వాసము.

- 69 మధురాపువర్ణనము. [పెంచుట
 70 మాణిక్యవల్లియను వారవనిత శివభక్తిపరవశలగు కూతుల నిర్వ్వరంగని
 71 దాసికూతులచేష్టలు.
 72 వేశ్యమాత కూతులకు వానిధర్మ ముపదేశించుట.
 73 వేశ్య లిర్వ్వరును వారధర్మము రోయుట.
 74 కూతులవిరక్తికై వేశ్యమాత చింతించుట.
 75 ఈశ్వరుడు తొలినలో వేశ్యలం గాపాడుట.
 76 వేశ్య లిర్వ్వరును గాళహస్తీకే బయనంబగుట.
 77 దొంగలయత్నంబుల నెల్లఁ బరమశివుడు వారించుట.
 77 వాలిపూజించిన శివలింగకథ.
 79 సార్యాస్తమయూది వర్ణనము.
 80 దొంగలు విఫలమనోరథులై వెళ్లుట.
 81 ఇద్దఱు స్త్రీలును సాయుజ్యంబు వడయుట.
 83 వారకన్యలు ముక్తినందిన వార్త నశరీరి ప్రకటించుట.
 87 చెలఁదిపూర్వజన్మ వృత్తాంతము
 88 కాళంబు పూర్వజన్మకథ.
 90 హస్తీపూర్వజన్మకథ.
 91 తిన్నెనిపూర్వజన్మ వృత్తాంతము.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీమహాగణపతయే నమః.

శ్రీజ్ఞానప్రసూనాంబా సమేత ప్రమథగణ సహిత

శ్రీకాళహస్తీశ్వరాయ నమః.

శ్రీకాళహస్తీమాహాత్మ్యము.

ప్రథమాశ్వాసము.

విద్యానిధి యై మహామహిమచేఁ జెన్నై వసిష్ఠాజ లూ
తా వాతాశన సామజాటవిక గోఁ త్రాదేవ నత్కిర గా
జీవాక్షియుగ యాదవాధిపులగుఁ న్నేయస్కరం బైనయూ
ర్యావామాంగము దివ్యలింగము మదీఁచూభీష్టము ల్పల్వెకున్.

సీ. హిమధరాధగమండఁ లేశ్వరకులపాలి, కామణితనువల్లిఁ కాప్రసూన
యసితకంధరసింధుఁ రాజనాంబర ఘోర, గంభబంధనకరఁ గంధలహరి
సంతతశివభక్తిఁ సామరిన్యజ్ఞాన, సారమరంజనిఁ వ్యందధార
పరమహంసోత్తంసఁ భావభృంగవ్రాత, తస్మయావస్థప్రదానకేళి

తే. నిఖిలవిద్యారహస్యవాఁచీపరాగ, పాలికాపూరి తాఖండఁపద్మజంఘ
పేటి యై యొప్పుచంద్రార్ధఁ జూటకోటి, జోటిఁ గొల్చెద జ్ఞానప్రసూనకలిక. 2

శా. వ్యాకీర్ణస్థితి నాలకించి నకులీఁవారాహు లూటాడఁగా
నాకారాక్షర మంత్రమర్కమున కాద్యం బైన వర్ణంబుతో
నేకగ్రీవము నేసి వత్కెనుతురంఁ గేంద్రంబుపై నెక్కువి
ద్యాకల్పం బ్రణుతింతు భైరవుని లీఁబాహార్యలీలాలమున్.

3

సీ. కానరాసురరాజఁకంఠనిర్గతరక్త, పంకంబు శ్రీపాదఁపద్మలాక్ష
చండముండాహవఁసంభ్రమస్తనజాత, ఘర్తవాకణరాజిఁకంఠమాల
రక్తబీజాదిమర్దనసమయాట్రహాసము మోమునకు లోధ్రఁసుమరజంబు
శుంభనిశుంభరఁక్షోవీరసంహార, వేళఁ గప్పిన ధూళిఁ మేలుముసుగు

తే. గాఢ నేదేవి వీరశృంగారమూర్తి, యగుచు లోభిల్లు నట్టిమర్ధాంజఁ గొలుతుఁ
గనకముఖిరసమాఖ్యగంఁ గావతీర, హటకాచలశుంగశృంగగ్రకేహ. 4

- శా. సర్గస్థిత్యపహరకర్మనవదీః తావేళ బ్రహ్మస్వభూ
భగ్గు ల్విష్ణు ములేక సాగుటకు నైః ప్రార్థింపఁగాఁ దత్ప్రియా
దార్గత్యంబు నదల్చి సం స్తరణమాః త్రంబ్రాష్టి గావించు దృ
క్షిర్గచ్ఛత్కరుణాకదంబుఁ గొలుతుఁ నిత్త్యంబు హేరంబునిన్. 5
- క. ఈరీతి నిష్ట దేవన, మారాధన మాచరించి య స్తత్కృతిక
న్యారత్న మునకు విద్యా, సారంగతుండైన వరునిఁ బరికించి మదిన్. 6
- శా. వాగర్థంబులు శ్రోతృవక్తలు జగదవ్యంద్యండు నదైవ్వితవి
ద్యాగోష్ఠిఁ వివరింప నీశ్వరుడ కాదా మత్ప్రబంధాధిప
త్యాగణ్యార్థుడు వేటొకండు గలఁడే యామాట లేలంచుఁ జే
తొగము్యం డగు కాళహస్తిపతి నాఁడుంగా సమర్థించితిన్. 7
- ఉ. ఈశుభ కావ్యరత్నమునఁ కీశు నధీశునిఁ జేసిన్ మహా
దేశిక స్వారథౌముడు మదిం బ్రమదంబు వహించి ధూర్జటి !
నీశివభక్తి కావ్యసరఁణిం గడు ధన్యతఁ బొంద నవ్యభా
షాశతధానిగుంభనరఁ నస్థితి నొప్ప దలిర్పఁ జెప్పమి. 8
- క. అని గురుఁ డనుపమకరుణా, వనధి యనుగ్రహమునేయఁ పరమానిమనో
వనజవనరాజహంసము, సనుభవగోచరుఁ గృతీశుఁ నభివర్ణింతున్ 9
- మ. తనయిల్లా లఖలైకమాత, తననం, తానంబు భూతప్రజం,
బనులాపంబులు వేదము, ల్లనవిహారాగారము త్తానిహృ
ద్వనజంబు, ల్లనసేవకు ల్లమలజాతశ్రీధరు, ల్లాఁ జెలం
గిన దేవోత్తము నమృహత్తుఁ దరమేఁ కీర్తింపఁగా నేరికిన్ ? 10
- ❧ — ప వ్యం త ము లు. ❧ —
- క. ఏతత్కల్యాణగుణో, వేతున కఖలప్రపంచభిన్నాభిన్న
జ్యోతికిని నాదబిందుక, శాతీ తేశునకుఁ గాళహస్తిశునకున్. 11
- క. బహుముఖసువర్ణముఖరీ, లహరీశీతలశీలాతఃస్థితమునిహృ
ద్బహిరబసాఃపరిపూర్ణన, కహరహరుదితునకుఁ గాళహస్తిశునకున్. 12
- క. పంచేంద్రియమత్తద్విప, పంచాస్యకిశోరమునకుఁ భవఫణిగరా
ట్చంచూకోటికి నదయదృ, గంచలనటనునకుఁ గాళహస్తిశునకున్. 13
- క. జ్ఞానప్రసూనకలికా, వీనకుచగుళుచ్ఛమత్తభృంగమునకు సం
ధ్యానటనపటువిహారమ, హానటహంసునకుఁ గాళహస్తిశునకున్. 14
- క. సతతత్రైగుణ్యవశా, చ్యుత కేళిజగన్మూర్ఖుఁ హున్నిర్దాణ
స్థితిభంజనకరణునకుచు, హతభవపాశునకుఁ గాళహస్తిశునకున్. 15

వ. సమర్పితంబుగా నాయొనర్పం బూనిన శ్రీమత్కాశహస్తి మాహాత్మ్యంబను మహా ప్రబంధంబునందుఁ దదీయ కథాసంవిధానంబునకుఁ బ్రధానస్థానంబైన మహాపురం బెట్టి దనిన.

—శ్రీకాశహస్తిపుర వర్ణన—

సీ. సంసారపారదోఁచ్చాటనానలకీల, కలుషసంచయతామృఁగంధకంబు
కామలతామూలఁకందకుద్దాలంబు, సంకల్పపాషాణఁటంకముఖము
రాగశాలివనాంకుఁరకడంగరీయంబు, శంకాకళంకభుజంగనకులి
నవమనోగోరాజ ఁ నాసికారజ్జువు, కోపనేత్రణవిశిఁఖోపలంబు

తే. దివ్యదేశీకహంసోపఁదిప్తమార్గ, నిర్గుణధ్యానసంధానఁనిరుపమాన
సౌఖ్యసంపన్నసాధకఁజననివాస, మమృతలింగాకరము కాశఁహస్తిపురము. 17

శా. ఆడం జిత్రము వాడవాడ ఘనకుండ్యస్వర్గరత్నద్యుతుల్
చూడం జూడఁగ ప్పణ్ణుభీకరణతేజోరూఢి చిత్రేక్షణ
క్రీడాదుస్తరమార్గసౌఖ్యరసవాఁర్ధిం దేల్పుఁ దత్పట్టన
క్రోడక్షోణి నటన్న నున్నపురముల్ ఁ గొండాట కర్పంబులే? 18

మ. అతులై శ్వర్యపరంపరావిలసితం ఁ బైనట్టి తత్పట్టన
ప్రతిబింబం బనఁ జంద్రకాంతరచిత ఁ ప్రాకార మొప్పారు న
ద్యుతమాయాబహువిభ్రమభ్రమితవ ఁ స్తువాత్రలోకోదయ
స్థితి లోఁగొన్న శివుం డనంగ హృదయాఁచింత్యప్రభావంబునన్. 19

మ. జనలోకోన్నత మైన తత్పురము తూ ఁ చా తప్పకుండంగ వ
ర్ణన నేయన్ వశమానఁ? గీటమునకై ఁనం జక్రికై నక మదాం
ధునకై నక బహుజీవహంతకయినన్ దుర్వాసనం బాసి మో
క్షనిధిం గొల్ల గొనంగవచ్చునట పై ఁజాడ నిర్విలోకించినన్. 20

మ. ఎలదోట ల్వనము, ల్వధూకుచము లఁద్రీంద్రీంబు, లాకంటికి
స్థలము ల్వాతెర, లంగజాగమకళాఁబంధంబు లిచ్చాసనం
బులు, కోపంబునఁబాయటల్ తపము, సంభోగంబు కైవల్య మం
దుల లీలారతి నుండు మానవుల కెందుం గాన మీచిత్రముల్. 21

చ. అమితములైన జంతువుల ఁకక్కడ నుత్తమ మధ్య మాధమ
త్వము లరయంగఁ గాన మపవర్గరమానతిఁ బెండ్లియాడుచో
సమతయెకాని తత్పురముఁసాటిగ నన్యపురంబు లెన్నఁగా
నమరు నటన్న హస్తిమశఁకాంతర మింటియ వాసి చూచినన్. 22

సీ. నై జంబులగు నిత్యఁనైమిత్తికంబులు, నడుపుచో బ్రహ్మర్షిఁ గంబు నేసి
సంగరహితబుద్ధి ఁ శాంతనవస్ఫూర్తి, వైరివర్గంబు సంఘరమాడి

- ప్రబలమహర్థప్రభాసమానస్థితి, కోశంబు లుండెను కొలందు లరసి
యాతప శీత వాఁ తాదుల సమముగా, నాత్మప్రయత్నంబులందుఁ దలచి
తే. సంచరింతురు బ్రాహ్మణఁ డక్షత్ర వైశ్య, శూద్రు లివ్వట సంతతఁ భద్రహృదయ
నిరుపమానందవిహరణోన్నిద్రులగుచు, రాజయోగైకసామాజ్యరతులభంగి. 23
- చ. పరిచితబుధునై పుణి, సఁపారకళానుభవప్రసక్తి, నా
దరసవివేకసంపద, సఁదాశుకవాక్యసుధానుభూతి, మో
హరహితవృత్తి, బ్రహ్మరదఁసంగరహస్యవిచారబుద్ధి, స
ప్సరమునఁ గామినీజనులుఁ పొల్తురు యోగిజనంబువారికన్. 24
- మ. అరగంటం గనుగొంట మందగతిఁ బూర్ణాహంకృతిం బ్రార్థనా
కరభుక్తిస్థితి ముక్తలోకభయశంకావృత్తి నున్మత్తన
వ్యరతి స్సత్త్వసమగ్రత న్మృదితపఁ ద్వాభ్యున్నతి స్తంభమం
ధరదంతావళకోటి యొప్పు నవధూఁ తపకీర్తియం దత్పురిన్. 25
- క. ఆపురి తేజుల వేగ, న్యాపారము గెలువ నోపఁ మనుసిబ్బితిఁబో
చాపలవిరహితసౌఖ్యం, బాపాదించుకొను మానవానళిమనముల్. 26
- వ. అప్పురంబున కధీశ్వరుండు. 27
- సీ. తనయాజ్ఞజంగమఁ స్థావరజంతుసం, తాన మెన్నడు జవఁదాట వెఱవఁ
దన తేజమున నర్చుఁదనవర్చుదోషర్చు, భార్గచంద్రిములైనఁ నడఁగిపోవఁ
దనదు శక్తిత్రయంబున సమస్తప్రపంచంబుల కభివృద్ధిఁ సంభవల్లఁ
దన మహాప్రకృతిపెఁ దల చిత్తవృత్తికి, నగణితాశ్చర్యంబుఁ నావహించఁ
తే. జలగె విశ్వేశ్వరుండు రాజఁ శేఖరుండు, కమత శత కిటి పరివృథఁ కరటికుధర
విషధరాధీశ హరిముఖఁ వివిధభువన, భారవహులకుఁ బ్రాణంబుఁ ప్రాణ మగుచు.
- క. శ్రీకాళహస్తి నాయకుఁ, డీకై నడి జగము లెల్లఁ నేలుచు నొకనాఁ
డాకస్మికంబ యాదన, భూకాంతుని భక్తిఁ దెలియఁ బూని కడంకన్. 29
- మాయాజంగమస్వరూపము. —
- సీ. అడుగునెత్తమ్ములఁ నవరంజిపావాలు, కరమునఁ గేదారకంకణంబు
బంగారుప్రాతచెఁ టంగులగోణాము, గళమున రుద్రాక్షఁకంఠమాల
యొకకేల భసితభఁ స్త్రికతోడిబెత్తంబు, సంద్రిగట్టిన తరుణేందుధరుండు
మాణిక్యరుచులయొడ్డఁణంబు భూతిపైఁ, బెట్టినకస్తూరిఁ బిళ్ల బొట్టు
తే. సార్వకాలిక తాంబూలఁచర్వణార్ద్ర, రాగసౌభాగ్యమునఁ బద్మఁరాగమణులఁ
దృణముగాఁజూచుదంతపంక్షియునుగలిగి, యంగజారాతియొకమిండఁజంగమగుచు.
- క. ఆరాజు నిజపురం బగు, నారాయణవనముఁజేరిఁ నానాజనముల్
గారవమునఁ గనుగొన నొ, యూరంబున రాజవీధియందుఁ జరింపన్. 31

మ. తన సౌందర్యముఁ జూచి కామశరసంఁతాపంబును బొందకుం
డినకాంతామణిఁ, దాల్చిదూలని వధూఁటిం, గొంగిలింపం దలం
వని శంపాలలితాంగిఁ, బోటులకుఁ జెప్పంబోని వంకేరుఁ
ననఁ, గీర్తింపని లేమ, మందునకున్ నొనం గాన మూహింపఁగన్.

32

—కవటజంగమరూపియైన శివుఁ డొక దాసియింట విడియుట. —

శా. ఆవేశం బురపల్లవప్రకరనేఁత్రానందబాష్పాంబుధా
రావర్షాగమచంచలాలతికడుఁ ద్వారప్రసూనాన్త్రోతే
జోవై శ్వాసరసామిధేనిరశనాఁనూత్రస్థితస్వర్కపే
టీవిన్యస్తకపద్మి నొక్కకలకంఁతీరత్న మేతెంచుచున్

33

చ. కవటకుమారజంగమవిఁకారమునం జనుడెంచు తైలదా
ధివుఁ గని భక్తిపూర్వకమతి న్మరణార్థి యొనర్చి యొక్కచే
బ్రపదము లంటి తన్మృదులఁపాణిసరోహదత్తభూతి ని
ద్దవునుదుటం ధరించి ప్రమఁదామణి యిట్లనియెం బియంబునన్.

34

సీ. బిజమాడుదేవరు ఁ నిజకృపాదృష్టిఁ జెన్నాదునాయిల్లు బిఁడాదు మీకు
నాకు మీపాదార్పనము సేయ నడలింగ, మూర్తి చేకుతె నచ్చి ఁ మూర్తమాడి
యొడయ చిత్రేశ నాఁయునికిని మజ్జనం, నాడి శివార్చన ఁ మాడబేకు
విచ్చేయుఁడు విభూతి ఁ వీడియంబుదుకో, జంగమస్వామి నా ఁ నదనమునకు

తే. నోగిరంబులు మంచిమే ఁ లోగిరములు, నావటించెదఁ బదండు మీ ఁ రారగింపఁ
బ్రతిదినంబును జంగమార్చనము లేక, తనివునడకొల్లవిజతకంఁదిర్ప యనుమ.

శా. సంతోషించి మహాత్మురా లిది శివాచారైక సంశీల, య

త్రాంతాపాదితజంగమార్చనకళాసామర్థ్య, కందర్పశు

ద్ధాంతశ్రీపరిహాసకృన్నిఖిలలోఁకాతీతసౌందర్య, యి

క్కాంతారత్నము, దీనిభక్తికి మనఃకంజంబు రంపల్లెడిన్.

35

క. అని కాంతా! నీయింటికి, జనుడెంచెద నీదు గుబ్బుఁచనుఁగొండలసం

దునఁ దెరు వెఱుంగక తిరిగెడి, మనసనుతెరువరికి దప్పి ఁ మాన్పం గలవే?

37

క. అనవుడు నొడయని కిట్లను, వనజానన నీదు మనసు ఁ వచ్చినరీతిం

బనివినియెద మాటల కిఁక, బనిలే దీతలఁపు నాదుఁభాగ్యముగాదే?

38

ఉ. నావును సంతసిల్లిన మఁనంబున జంగమలింగమూర్తి పా

రావతకంఠి కోకిలవిఁరావయు ముందరఁ బోవఁ జంద్రికా

శ్రీ మెమవెంట నేగునల ఁ శీతమయూఖునిరేఖఁ బోలి నా

నావిధభాగ్యవస్తుకలఁనం దగు తన్నిలయంబుఁ జేరుచున్.

39

క. ఆజలజేషణసేసిన, పూజలు గైకొనుచు మెఱుగుఁబోణి న్వదనాం
భోజమునం జిఱునగవులు, రాల్లంగ నన్న సేసి ధరి కెలయింపన్. 40

క. అంతకు మునుపే మరువిరి, కుంతంబులఁ జిక్కువడ్డఁ గోమలి మిగులఁ
సంతోషమంది యొకయే, కాంతగృహములోని కరిగి యలరుల సెజ్జన్. 41

ఉ. తానుఁ గుమారజంగమను ధాకరమాళియుఁ గూడిమాడి యిం
పై నరతిప్రసంగముల ధర్మనిమిలితనేత్రపద్మముల్
మాననిచుంబనంబులును మాటలచొక్కులు వీడివీడిపో
నీనికవుంగిలింతలు సనేకవిలాసములు జెలంగఁగన్. 42

ఉ. ఎక్కడఁ బట్టినం గళలయిక్కువ, లెక్కడనోరుసోఁకినఁ
జక్కెర లప్ప, లేమనిన సారసుధారన, మెట్టులుండినఁ
జక్కడనంబుపెన్నిధులు సంభ్రమ మొప్పగ నేమిసేసినఁ
మక్కువచెయ్యులై మెఱయు మ న్నధకేళి యొనర్చునంతటన్. 43

—❧— దాసిని రాజు శిక్షించుట. ❧—

క. ఆసీలవేణి యాదవ, భూనాయకుఁ డారగింపఁ బోయెడువేళఁ
దానయివల్లెర మిడియెడు, దానఁ గదా యనక తపసితగులున నుండెన్. 44

క. భూపాలరత్న మంతటఁ, గోపంబునఁ బల్లెరంపుఁగోమలిఁ బిలువఁ
బోపొందు పట్టి తెండన, నాపడఁతుకకడకు వేత్రహస్తలు కడఁగన్. 45

ఆ. ఒకరిఁ బట్టఁ బలువు రుద్ధతి నేతెంచి, పిలువ నదరిపడుచుఁబెదిరి లేచి
భయము రాజుకడకుఁ రయమునఁదివియంగఁ, దగులు తపసికడకుఁ మగుడఁదివియ. 46

సీ. వడికొల్పి యొకకేల ముడిచినకొమ్ముడి, గొబ్బునఁ గటిఁ జాట్టుఁగొన్నచేల
మొండొంటఁబెనఁగొని యున్న హఠంబులు, నిద్రదేతెడునేత్రఁగీరజములు
వాడఁబాఱినతీగఁవంటిచక్కనిమేను, చిన్ని కెంపులతోడి చిగురుమోవి
పిఱుదుభారంబున బెణఁకెడు పదములు, చనుఁగవప్రేగున జడియుకొను

తే. కలిగి కలఁగని మనముతోఁ గాళహస్తివిభునిఁ దలఁచుచు దిక్కునీ వేయటంచు
సరగ నేతెంచి యూర్పులు నందడింప, రాజుముందర నిలిచె సంభోజపదన. 47

చ. నిలిచిన జూచి మండి ధరణీపతి నిఘరభావ లాడి వే
ల్పుల భ్రమయించు నీచిగురుఁబోడిమనోహరమూర్తిరేఖకుఁ
వెలితి యగుం గదా యనక వేగమ నిర్దయచిత్తవృత్తిమై
దల గొఱిగింపఁ బంచె; నొకతప్పును గావరుగా నృపాలకుల్. 48

క. పంచిన జలదమువాసిన, చంచల యనఁ జంచరీకఁసంబంధవిహీ
నాంచితలత యన లజ్జ, చంచలగతి నేగి తపసిచరణంబులపై. 49

చ. పడి బిగువైనవీనకుచః భారమువంక ధరిత్రి మోవకుం
డెడుతనువల్లితోఁ గటికిఁ డెందముభూపతి దూఱుచున్ వడిఁ
వెడలుదృగంబుపూరములు • వెల్లిగొనం బలవించె దైవమున్
దడవుచుఁ బంచమధ్వనులఁ తానము లీనుపికాంగనాగతిన్.

50

—❦— శిశీతదాసిని శివుఁ డనుగ్రహించుట. —❦—

సీ. ఓయనురోదనం • బోంకారమనువుగాఁ, గనుఁగవనీరు మఁజ్జనము గాఁగ
నిడువాలుఁగన్నులు • నీలోత్పలములుగా, నెమ్మోము గ్రొత్తనెఁ త్రమ్మిగాఁగఁ
గవ్వుని నిట్టూర్పుఁగాఢ్మధూమంబుగా, దంతకాంతులు దీపఃతశులుగాఁగ
సధరోష్ఠ మమృతోపహారంబుగాఁ బదాబ్జంబులఁ బడుట దంఃశంబుగాఁగ

తే. నవధరించెన్ కాక లోకైకవిభుఁడు, భక్తజనముల ముంగిటిఁపారిజాత
మేలయెడ్చెదు మానవేచాలు ననుచు, హస్తను స్తకసంయోగఁమాచరించి

51

ఉ. ఎత్తిన నింద్రజాలగురుఁ • డెత్తిన బర్హమనంగ మన్నధుం
డెత్తినపువ్వువంటిమదఁమెత్తినతుమ్మెదమిడునారి నాఁ
జిత్తజరాజ్యలక్ష్మీ కళిఁపేకమునేయ శివుండు కాంతకై
యెత్తిననీలకుంభరుచిఁహిండనమోయన నదృశంబుగన్.

52

క. నెటిమిగులఁ గలిగి నలుపై, తఱచైమదన ప్రతాపఁదావాగ్ని శిఖల్
మెఱయు నవధూమ మనఁగాఁ, డెఱవకుఁ గచభరము వచ్చె • దేవునికరుణన్.

53

సీ. వచ్చిన నానందఁవారిధిలోఁ దేలి, జంగమయ్య పదాంబుఁజముల కెఱగి
యతని యానతిమీడఁ • జతురలంకారంబు, లాచరించి మహేశ్వఁ రార్చనంబుఁ
జేసి యెప్పటియట్ల • చిత్తజాతునిఁ బాసి, చనుడెంచు రతియన • మనుజవిభుని
నన్నిధి కేతెంచి • నముచితస్థితి మ్రొక్కి, లేచిన వెఱగంది • చూచి విభుఁడు

తే. ఆజ్ఞ వెట్టించి చేతడి • యార దివుడు, దీని కెబ్బంగి మోహనం • బైనవేణి
గలిగె! నీమాయ మంగలి • కతనగాడె, వానిఁ డెమ్మన్నఁగ్రమ్మఱఁవనిత మ్రొక్కి.

54

ఉ. విన్నప మాదరింపు పృథివీవర ! మంగలి మాయ లేవీయుం
బన్నడఁ, మీమహాజ్ఞకొకఁభంగము గల్గునె? సర్వమంగళా
నన్నమనోహరాంగ మొకఁజంగమలింగము నాగృహంబులో
నిన్నటినుండియుం గరుణ • నివ్వటిలఁ వసియించి యుండుటన్.

55

ఉ. నీకృపలేక భంగపడి • నేఁ జని యాతని దివ్యపాదనా
శీకయుగంబులం బడి ఫలించె మదీయ తపంబటంచు బా
ష్పాకులనేత్రనైపాగుల • నాకరుణాంబుధి నాశిరంబుపై
శ్రీకరపల్లవం బిడినఁ • జిత్రముగాఁ జనుడెంచె వెండుకల్.

56

—శ్రీ మాయాజంగమును యాదవరాజు దర్శించుట. —

వ. అనవుడు గనుంగొనలఁ గొనలుసాఁగుకనలున కనుకూలంబైనహృదయంబు సదయంబుగా నొనరించి చతురుదధి వలయిత ధీతివతి కతివయ హితపురోహిత సచివసహితంబుగా నమృచ్చైకంటి యింటికిం జని జంగమలింగంబు పదాంభోజంబులఁ గరాంభోజముఖాంభోజములం బూజించి వినయవినమితోత్తమాంగుండై యిట్లనియె. 57

శా. అయ్యా! యెక్కడనుండి యిక్కడికి లీలాంధంబు విచ్చేసినా?

రియ్యజ్ఞాననమీఁద నింతదయ మీఁ కెట్లయ్యె? నేఁ డెద్ది నేఁ జెయ్యుంగాఁ గల యూహిగం బని ప్రశంఁసింపఁ ఘణిగ్రామణీ శ్రయ్యాస్త్రంఁడు ప్రసన్నమూర్తియయి రాజన్య నివలోకించుచున్.

58

ఉ. జంగమనామధేయము నిజంబుగ నిచ్చఁ జరించి కాళహస్తిం గల చోద్యము ల్బుధులు సెప్పఁగ వచ్చి కనుంగొన న్నహా

లింగనివాన మేమియును లేమికి జొక్కి 'సమశ్శివాయ' నే యం గల కార్య మెద్దియొకొ యంచు విచారముఁ జేసి యాత్మలోన్.

59

ఉ. నీకెనయైన భక్తవరుని బాడగానను గాన నీకు నే

నీకథఁ జెప్పవచ్చి జలఁజేక్షణ భక్తికి మెచ్చి పాయఁగా లేక నిను న్నహాకపటఁలీల వశీకృతుఁ జేసినాఁడ రాజా! కల ధౌతశైలిశిఖఁరాలయగేహముఁ గట్టఁ బంపవే.

60

చ. అనవుడు భూవరుండు వినయంబున నిట్లను మీర లానతి

చ్చినగతిఁ గాళహస్తి శశిఁ శేఖరు దివ్యనివాసపంక్తి మోహనముగఁ గట్టఁబంచెదఁ దదాదిపురాణకథాప్రసంగముల్ వినవలతుం గృపాంబుధి! న విప్రరవైఖరిఁ జెప్పవే యనన్.

61

—శివుడు యాదవరాజునకుఁ గాళహస్తి మాహాత్మ్యం బుగ్గడించుట. —

మ. అగుఁగాకంఁకుఁ బ్రపంచభర్త యనుకంఁపాలింగితస్వాంతృడై

జగతిసాధునితోడ నిట్లనియెఁ దచ్చారిత్ర మాలింప నింపగునేని నిగ్గు మమృహత్మ్యము పురాణాబ్ధి న్నధింపంగఁ బూర్ణగతిం బుట్టిన మోక్షలక్ష్మీకి విహారస్థానమై యుప్పుగున్.

62

చ. జముడైన వెండికొండ ఘనసాల మగస్త్యధరాత్మజాలలా

మము, పరిఖాబ్ధి, రాజ్యగరిమం బవవర్గసుఖంబు, రాజరత్నము పరమేశ్వరుండు, వటునాథుడ కావలికాఁడు, తన్నహత్మ్యముఁ గొనియాడఁగా హరిపితామహ శేషుల కైన శక్యమే?

63

మ. శమనాశారజతాద్రి మేను శిగ మాశంభుండు దుర్గాద్రి నీలమహాద్రు ల్చునుదోయి పొన్తుఖరి లీలావేణి బాహంఘ్రిలిం

ద్రమయాగ్ధ్యాసహస్రలింగపదభాఃరద్వాజ తీర్థంబులై
యమరుఁ ముక్తివధూటి కన్నగరమాహాత్మ్యంబు సామాన్యమే ?

64

ఉ. అక్కడ దొల్లి సింహశరభాదిమృగాకులమై పునఃపునః
పక్కణనిక్వోశ్రవణాబంధుర మై శబరీశరాతన
మృక్కతమస్మభశ్రమవిహారమహాఖరభీకుడుంగమై
వాక్కబలీకృతేతరదవజ్వలనోగ్రవనంబు చెల్వనన్.

65

ఉ. వారణకుంభము ల్బురవల్లభులమ్ముల వ్రక్కలించి ర
క్తారణమాక్తికావళి గుఁచాంతరవీధులలంకరించి నీ
రేరుహపత్రనేత్రలకుఁ బ్రీతి యొనర్తురు తీతె నిక వ
క్షోరుహసామ్యగర్వ మిభకుంభయుగంబుల కంచు నచ్చటన్.

66

వ. అవ్వనాభిధానంబు గజకాననం, బండుదొల్లి వసిష్ఠనకుం బరమేశ్వరుండు ప్రసన్నుం
డైనవిధంబుఁ జెప్పెద వినుము.

67

—❦— వసిష్ఠనకుం బరమేశ్వరుండు ప్రసన్నుడగుట. —❦—

చ. తనయులు గాధినందనుకతంబున నూర్వరుఁ జచ్చిన మనం
బున గడలేని దుఃఖమును బొంది వసిష్ఠుండు గొండ యెక్కి కూ
లిన బడకుండఁగా బడమిలేమ కరంబున గండుకంబుఁ బ
ట్టినగతిఁ బట్టి నిల్చి మునిఁడెందము గుండెదలంప నిట్లనున్.

68

శా. ఓవెట్టి! నుతు లందఱుం దెగిన నయ్యో దుఃఖవై యీగతి
జావం బుట్టువుదీఱునే? మనములోనంసారము రోసిన
దేవోత్తంసుని బాహుతీరమణ భక్తిం గొల్వమీ చేరులు
జీవన్ముక్తి యటంచు ధాత్రి యుపదేశింపం బ్రమోదంబునన్.

69

క. నానాముఖవాసనలకు, దానక మగుచున్న హృదయతామరస ముమా
జానికి నర్పించి తపో, ధీనుండై యతఁడు బ్రహ్మతేజము మెఱయన్.

70

సీ. శ్రీగురుపాదరాజీవయుగాతపత్రచ్ఛాయ నెండకుఁ దల్లడిలక
తరుణేందుభూషణధ్యానసుధాధార, ఘోరక్షుధాబాధఁ గుటిలపడక
సకలాంగభసితకంచుకమున విషపుచ్చ, విషధరాదుల భీతి వెగడు వడక
ఘనభక్తిగర్త నిఘ్నాతచిత్తస్తంభతను గేహమున గాలి దలఁతులేక

తే. బహువిధోపాయముల జక్కుపడక తిరుగు, ప్రకటనంసారమోహజంబుకముఁబట్టి
యుద్దవిడిఁ జంపుటకు రాజయోగజాల, మానవడి చేసె నత్యుగ మైనతపము.

శా. దావానేకపము ల్గరాపహృతపాథఃపూరము లైచ్చి యి
చ్ఛాప్నోతిం జలకంబు లార్చు జనురీజాలంబు వాలంబుల

వీవం గ్రోతులు పండ్లు గానుకలు గాఁవింపం గిరాతాంగనల్
సేవ త్రేయఁ జెలంగె నమ్ముని తపఃస్సింహాననాసీనుడై .

72

శా. శుండాలార్చకమండగండతలఖిరూభర్జనోపార్జు నా
ఖండగ్రావము చండకుండలివిశంకవ్యాప్తి కింపై న శ్రీ
ఖండస్థానపు శారికాశుకవిహంగనాతపుండ్రక్షుకో
దండక్రీడకు నీడమై తప మతిఃస్థైర్యంబునం జేయఁగన్.

73

ఉ. వాకిటఁ గాచియున్నహరిఃపారిజనంభవముఖ్యదేవతా
నీకమునుం దలంప కవఃనీధరజాదరహాసలోలతం
బోక సమీపవర్తు లగుఁపుత్రులఁ జూడక భక్తభక్తిక
న్యాకరవంకజగ్రహణఃనైష్ఠికుడై కడుసంభ్రమంబునన్.

74

వ. మనోదృష్టిదురభివేశ నిరవ కాశీకృత దశదిశాప్రదేశంబగు దివ్యప్రకాశంబునఁ బం
చభూత పంచేంద్రియ పంచవిషయ పంచక్లేశ పంచశో శాది పంచవర్గప్రాయ ప్ర
పంచంబుఁ బంపకొని భక్తింపం బాలువడినపంచముఖంబులతోడి ముక్తకంచుకా
కారంబునఁ బంచశరభంజనుండు పరమశివలింగరూపంబునఁ బశ్చిమాభిముఖంబునం
బ్రసన్నుండై

మ. మునిచూడామణి ! నీతపంబునకు సఃస్మృదంబునం బొందినాఁ
డ, ననుక వేడుము సీమనంబునకు నిష్ప్రజెద్ది నే నిత్తు న
న్న నిజస్వాంత విచింత్యమానగిరిజాఁనాథస్వరూపంబు వ
త్సినయల్లెన భయంబు భక్తీయుఁ బిసాఁళింపం బ్రహర్షంబునన్.

76

ఉ. కన్నులు విచ్చి చూచి పురఃసుస్మరు దిక్పరిపూర్ణదీప్తినం
పన్నతకుఁ భయాకులితఃపద్మనిరీక్షుడై వడంకు పై
కొన్న శరీర మంతయు గఁగుర్పడువంగఁ బ్రమోదసంభ్రమ
స్విన్నలలాటభాగమునఁ జేర్చి ముసీంద్రుఁ డిట్లనున్.

77

క. విశ్వపతి విశ్వకల్పక, విశ్వాత్మక విశ్వసాక్షి • విశ్వంభర యో
విశ్వజనిస్థితిలయకర, విశ్వాధిక యనఁగ నిన్ను • విందు మహేశా.

78

క. ఇరువదినాలుగుతత్త్వము, లరయఁగి నీయఁద పుట్టి • యఁగె నన జగ
త్పరిపూర్ణుడ వన దృశ్యే, తరమూర్తి వనంగ విందు • దత్తవజ్రలచేత్.

79

క. స్వాస్థభవంబునఁ దథ్యము, గానంబడుఁగాని మీయఁఖండాదైవత
జ్ఞానమయాకృతి బహుభా, హనై పుణిఁ దెలియునది యశక్యమట శివా.

80

క. ఇటువంటి మిమ్ముఁ దెలిసిన, పలుబుద్ధికి భవపయోధి • పశుఖురజనితా
వటమాత్రంబట యిల్లా, లట ముక్తిప్రమద యిది మఃదభిమత మభవా.

81

తే. భక్తవత్సల కాలనంభవములగుచు, గాలభుక్తంబులయ్యెడికమలజాది
వదవు లే నొల్లఁ గాలంబుఁ బట్టిమింగ, నోపు మీచిన్మయాకృతిఁజూపుమిశ.

ఉ. ఆదిగృహస్థశేఖరుడఁ బై ననినుఁ భవతాపనట్టుధా
వేదనచే దపఃకుతపఃవేశఁ గనుంగొనఁగల్గె, బ్రహ్మవి
ద్యాధనభిక్ష నాచుహృదఁబయం బనుపాత్రమునందుఁ బెట్టవే
యాదర మొప్పఁగాఁ బునరంఘాచితవృత్తి సుఖంతు నీశ్వరా. 83

క. మన్ననతో నా కిచటఁ బ్రసన్నుడవైనట్ల ఘోరఁ సంసారగదా
పన్నాషధఘటికామహి, మోన్నతిఁ బూజఁగొనవయ్యఁయుగముల నెల్లన్. 84

క. ఈరెండును నాచుదికి, గోరం దగినయవి నేత్రకోణములఁ గృపా
పూరంబు దొరఁగ నీవే, బోరున నన భక్తకల్పఁభూరుహ మగుటన్. 85

సీ. తన్నులోనుగఁజుట్టుఁ కొన్నవటచ్చాయ, నిజదీప్తి మొగులునాఁ నింగిఁ బర్వ
బ్రహ్మసంహననామఁరద్రువల్లవశిఖా, చ్చటలునాఁ గుఱుచకెంజడలు దనర
నీశ్వరోహమ్మను నీరహస్యముదెల్పు, మురువున సుజ్ఞానఁముద్ర మెఱయ
మనము చిద్రసములోఁమునిగిన మాటాడ, నెఱుంగఁడోయనమానఁమెనకమెనఁగ

తే. నమ్మహాలింగ మధ్యంబుఁ నందునుండి, దక్షిణామూర్తిహవంబుఁదాల్చిశివుఁడు
యశావనశ్రీసమేతుఁడై యవతరింప, శక్తితండ్రియు నత్యంతభక్తితోడ.

క. పానఃపున్యప్రణతివిధానుండై మ్రోలనిలువఁ దడయక కారు
ణ్యానూనాపాంగుండై, యానిఖలేశుఁడు భవార్తి యడఁచెమకొఱకై 87

శా. చింతాంతస్థలమై ప్రకాశితజగఁచ్చిత్తక్రియాభోగమై
భ్రాంతిప్రాపితజీవితప్రథితమై యద్వైతప్రసూతాదికీ
టాంతవ్యాపకమై మనోవిషయదూఁరానందమై సంహృతా
ద్యంతం బైనరహస్యముం దెలిపి పాశాసకముం గోయుచున్. 88

వ. అక్షణంబ దక్షిణామూర్తియు సంతర్హితం దెవ్యై. వసిష్ఠండును నిజప్రతిష్ఠితదివ్య
లింగోపకంఠంబున నకుంతితానందంబున నెందేనియుం దిరుగుచుండె. పరమేశ్వరి
యుఁ బరమేశ్వరచిరవిరహభారంబు సహింపఁజాలక 89

ఉ. ప్రమథు ల్లాంచనదండము ల్లాని చతుర్భాగంబులం గొల్వఁ ద
ద్రమణుల్ డగ్గటి నేవఁ జేసి నడువఁ బ్రహ్మచ్యుతుల్ దేవబృం
దముతో దూరమునందు ముందటఁ బిఱుంఁదఁ నందడింపంగ వ
చ్చె మహాదేవి విమాన మెక్కి విభునిఁ నేనింప నచ్చోటికిన్. 90

మ. శంబరసూదనాహితుని యాననముం దల మోచి వచ్చి లో
కాంబ తదీయసన్నిధిఁ బ్రియంబున నిల్చె నమస్తభక్తభృం

- సీ. శిష్టసీవారముఁప్రింపచాశ్రమముల, మెలగు నంయమిగృహఁ మేధియగుచుఁ
గాంతారమధ్యపఁక్కుణవిహారంబుల, జలుపుఁ గిరాతసంఁసారి యగుచు
సంతతాంతర్యాగఁసాధకస్థలముల, నలరారు సిద్ధగృహఁహస్తఁ డగుచు
లలితచతుర్విధాఁలంకారములఁదాల్చు, నవభోగరతిగృహఁనాఘఁ డగుచు
తే. మంచుగుబ్బలిరాజుకుఁమారిఁ గూడి, వేలుపులపెద్ద జముఁదెనఁ వెంశిఁకొండఁ
దన్నఁదెలిసిన వారికిఁనన్ని దెనలఁ, దాన యగురీతి బహువేషఁ ధారి యగుచు. 101
- ఉ. ఆనగజేతవాస మగుఁనగ్గిరి నల్లెన నామడఁ యమ
గాఁసమహర్తా దేహులకుఁ గాలము సేరువయైన దీర్ఘని
శ్వాసము హంసనుంఁత్రమణిఁ చక్షులు మూయుట యోగనిద్ర, మూ
ర్ఛాసమయంబు దత్పరవఁశత్వము, సచ్చుట మోక్షమాఁ దుదిన్. 102
- చ. జడలు ధరింప, రంగజునిఁ జంపరు, పూయరు బూనిపూఁత్రమై,
నడుగరు భిక్ష, కట్ట రజఃనాంబరము, ల్పరియింపఁబోరు నే
రడవుల, నగ్గిరీంద్రమహిఁమాతిశయం, బిఁక నేమిసెప్పదుఁ
బడయుదు రూరకుంఁడియునుఁ బాఁణులు చిత్రముగా శిరత్వమున్. 103
- మ. భవదావాగ్ని విదాహముం జెలుచు నాఁపై జాడ నేతెంచిన్
బవమానంబులు నిర్ఘరోభయతఃపాల్యశోకాటవీ
నవమల్లీ నవమాలికా వకుళ పున్నాగామఁచాంవేయ గా
లవనీవ ప్రసవాది గంధలహరీఁలక్షీమదహోద్ధతిన్. 104
- చ. అమరమనుష్యుడై త్యభుజఁగాదులు గూడి చరింతు రగ్గిరీం
ద్రీమున నఖండసౌఖ్యరసఁదాయకమైన శివాగమప్రభా
వముఁ దమలోనఁ దాము సరిఁ వచ్చెఁగదా యని శంక దీర భా
వముల మథించి చూచి తరుఁవాత సమాధినిమిలైతాత్ములై. 105
- ఉ. వేలుపుఁగొమ్మ లందుఁ జలఁవృక్షములఁ వివరింపలేక యు
య్యాలులు గట్టియాడ నవిఁయల్లన దవ్వగఁ బోయిన్ మహాం
దోళనమంది మున్నుదమఁతోడనె కొప్పలనుండి చాలుగా
రాలిన దివ్యపుష్ప నికఁరంబుల చొప్పున వత్తు రిండ్లకున్. 106
- వ. తదనంతరంబ సువర్ణముఖరీజనవప్రకారంబు సెప్పెద వినుము. 107

— సువర్ణముఖరీజనన ప్రకారము. —

- సీ. తనపెండ్లిఁ జూడంగఁ దక్షిణదిక్కురా, చరభూతములు హిమఁశైలమునకుఁ
జనుదేర నుత్తరాశ్వాభూమి గ్రుంకి దక్షిణభూమి కడునొడ్డఁ గడవు గాఁగ
నెగసిన నిది మాన్పుఁనీచైన నేనైన, గాని సమర్థులఁ గాన మెందుఁ
బొమ్మన్న ఘటసూతిఁ భూతేశ్వరుని యాజ్ఞఁ, దలమోచి యిల్లాలుఁదానుగదలి

- తే. వింధ్యపర్వత గర్వంబు విలుగఁ ద్రోక్కి, గౌతమీ కృష్ణ వేణ్యపఁ గాహనములు
సేసి శ్రీశైలనాథు దంర్పించి జ్యోతి, సిద్ధపటనాథుఁ గొల్చి విచ్చేయునపుడు. 108
- మ. ప్రితు లేయుచుఁ గాంచె కుంభజుడు లోఁ మామద్రోఁ గూడి ద
క్షిణైలాసము, సంబికాహరకృతఁ శ్రీపాదుకాన్యాసమున్
మణిమంత్రోషధ వాసమున్, భవమహామామూవిపర్యాసమున్,
గణనాతీతనటీవిలాసము, సమంగ్రీశ్రీ సముల్లాసమున్. 109
- క. కాంచి మునీంద్రుఁడు జలనిధి, కాంచీపలయప్రసిద్ధఁ కాశీమధురా
కాంచీముఖపురలక్ష్మీ, కాంచీమణి యామృతభాగఁతైలాసగిరిన్. 110
- క. దగ్గటి పెనఁగొను దురితపుఁ, బగ్గంబులఁ ద్రొంచివైచిఁ ప్రిమదాశ్రుతతుల్
దృగ్గోళంబులఁ దొరఁగఁగ, దగ్గుత్తికతోడఁ దనదుఁదయితయుఁ దానున్. 111
- శా. కాంచె వంచితపాంచభౌతిక సుఖఁ కారాంగమున్, జన్నటీ
సంచారాంచితరంగమున్, మునిమనఁసృన్మృక్పరివృంగమున్
బంచాస్త్రాసుమరుదృఙ్గము, కృపఁ పాణింధమాపాంగమున్,
బ్రాంచన్మక్తికశత్రుసంగము, ఫణఁరాజన్మహాలింగమున్. 112
- క. కాంచి వధూయుతుఁడై పుల, కాంచిత దేహమునఁ బ్రిణతుఁడై ధ్యానించెన్
గించిన్మకుళితనయనయు, గాంచలుఁడై మాని దర్శనానందముతోన్ 113
- సీ. లర్పించె శివుని సహస్రనామంబుల, వివిధవాక్పృథ్విఁ గావించె నుతులు
సేసె బెక్కులు ప్రదక్షిణములు జపియించె, బంచాక్షరంబు సప్రణవముగను
ధ్యాన నిష్ఠాబుద్ధిఁ మానముద్ర వహించె, నానందపరనశుం ఁడయ్యె బిదపఁ
దలగి పోజాలకఁ నిలిచిచూచుచు నుండె, దలయూచి వెరఁగించె ఁదనకుఁదాసె
- తే. కాళికానాథ విప్రయోగవ్యథావిదూరుఁ డగుచు వసిష్ఠతపోరమాను
భావ మాత్మవధూతితోఁ బ్రణుతి జేసె, మునిశిఖామణి దక్షిణఁ మూర్తిగొలిచె
న్రగ్ధర. పంచాశద్వర్ణమూర్తిం ఁ బరశివరమణిం ఁ బంచభూతాత్మ వీరం .
బంచ క్లేశప్రణాశఁ ప్రఘటనచతురం ఁ బంచవిద్యాస్వరూపం
బంచాశతోక్తివృక్షిఁ భరణచణమహఁ భాగ్యలక్ష్మీప్రదాత్రి
సంచారాగారయోగీ శర్వరజసహృదయఁ జ్ఞానపుష్పాంబు గొల్పెన్. 115
- తే. ఎక్కె దుర్గాంబకొండ మునీశ్వరుండు, మ్రొక్కె దత్తాదనీరేజఁములకుభక్తి
జొక్కె దద్రివ్యహంబుం ఁ జూచినపుడ, దక్కెనతనికి ముక్తితాఁటంకవతియు.
- వ. మణియు సమ్మనీశ్వరుండు గణేశ్వర భైరవాదులఁ గొల్చి మునీశ్వరులనన్నిధిని నిల్చి
చంద్రికాకందభితంబుగాని నిండుజందరుచందంబున మందాకినీ సుందరంబగు పుణ్య
నదీప్రవాహంబు లేనికతంబున నిమ్మహాస్థలంబు డుఖంబు నావహించుచున్న

యది. పరమేశ్వరు నుద్దేశించి తపం బొనర్చి యిక్కడ నొక్కనదిఁ బ్రవహించు జేయవలయు నని యాసంకల్పంబు నిర్విఘ్నంబుగా ననుగ్రహింపుఁ డని వారలచే ననిపించుకొని దక్షిణకైలాస గోత్రంబునకుం జతుర్యోజనమాత్రంబున రాత్రి చరదిశాభాగంబున నొక్కమహాశైలంబుఁ గని

117

ఉ. చేరఁగఁ బోయి యాత్మసరఃసీరుహలోచనకేలు వట్టి వ
క్షోరుహకుంభభారమున • నూత్యవలగ్నము వీడఁ బొందఁ బొం
దాయువృత్తి రమ్యునుచు • నాదరణంబునఁ దోడుకొంచు విం
ధ్యారి తదగ్రభాగమున • కల్లన యెక్కి యురాంబుధారలన్.

118

క. స్నానంబునేసి నిజకర్మానుష్ఠానంబు దీర్చి • యభిమతపుణ్య
స్థానమునఁ దపము సేయఁగఁ, బూనిసుఖాననదృఢత్వమునఁ గూర్చుండెన్.

119

చ. తప మొనరింతుఁ గాక హిమఃఘటిరీటునిఁగూర్చి తన్మహా
కృపఁ బ్రవహించుఁ గాక భవఃకిల్బిషవిద్విషదధృఃసింధు వీ
విపుల జనంబులెల్లఁ గడు • వేమకఁబొందఁగ నంచుఁ బల్కె న
త్తప్తసి కభీష్టనూచనవిఃఘాయకవాక్యము నభివాణియున్.

120

శా. శంకాతంకముమాని మానియు నహఃర్నాస్వాంత్యుడై చంద్రమౌ
లంకారుఁ, జగదేకనాయకు, మహాఃశ్లాఘావరస్థాను, మీ
నాంకధ్వంసకు, నీశ్వరుఁ, హృదయవీఠాసీనుఁ గావించి సా
యంకాలానలమూర్తియై తపముసేయుం జొచ్చె ధైర్యంబునన్.

121

సీ. దూరికృతస్తనఃభారకంచుకవహూ, జనము మానవకరాంఃచద్యోజనము
గంధసారాచలఃగంధవాహరిరంసు, జన్య ముష్టీకృతఃశ్యావచయము
విక్షిప్తజలనమాఃవిర్భూతబాష్పభూ, తల మధ్వగాయాన • దాయకంబు
ప్రాణేశ్వరీపరీరంభణవ్రత్యూహ, కారి ఘర్మోదకోఃధమనకర్త

తే. యంబరాంతరవిశ్వేంభఃరాంబుపూర, సంచరిష్టుపరస్పర • స్థలవిహార
సమభిలాషప్రవర్ధిష్టుఃచటులతాప, మంత నేతెంచె దారుణోష్ణాగమంబు.

122

ఉ. ఎండఁ గొలంకులెల్లను, మఃసీధరముల్ దవవహ్నికీలలఁ
మండె, ధరాతలం బినువఃసుంగలముంబలె నుండఁ గాలి, యా
యెండల నేమి సెప్పఁ బరఃమేశ్వర యావరణంబురాశితే
కుండిన నాడె పొక్కినడ • కుండునె వద్దభవాండభాండముల్.

123

సీ. దేవతాచక్రవఃర్తిత్వంబునొందిన, నహఃఖం గోపించె బంన్నగముగాఁగ
నూర్ధ్వాండకర్పరం • భారయు వింధ్యాద్రిక్కు, టంబులు నేలమట్టంబు నేసె
బడబాగ్ని వడికి లోపడని పాథోరాశి, భోరునఁ గొనియె నాఃపోశనముగ
ఖలుల వాతాపి ని • ల్పలుని లోకై కదు, ర్తదులనునహమన్న • మనుచుఁగొనియె

తే. నితనితెరు వేలపో నని యినుడు వెఱచి, తన్నుఁజెనకఁదొ యాతపఁస్తంభనంబు
నేర్చెనో కాని యమ్ముని యిమ్మశంక, చిత్తుఁడై నిండువేసవిఁజేసెదవము. 124

శా. ఆతీవ్రాతపవేశఁ బంచశిఖ మధ్యక్షిణిఁ గూర్చుండి ఖ
ద్యోతన్యస్తనిరీక్షణుం డగుచుఁ దద్ద్యోతప్రతాపప్రభా
స్సీతుండై తప మాచరింపఁగ దిశాబృందారకాధీశ్వరుల్
భీతిం బొందిరి స్వాధికారగరిముల్ పేడెత్తునం చాత్తలొన్. 125

శా. అంతం బూర్వ పువైరముం దలఁచి వింధ్యగ్రామకూటంబు ల
భ్రాంతం బంతయుఁ గప్పెనో, జలధి యాత్మారాతిపైఁ బోయి ని
ర్జింతుం గాకని యెత్తివచ్చెనో, తనుం జెండాడు భాన్వంతు మా
యింతుం గాకని నిల్చెనో యిరులు, నా నేతెంచె గాలాభ్రముల్. 126

తే. మొగులు మొగులున మెఱుంగులు యిగుడఁ దొడఁగె
మెఱుంగుమెఱుంగున నులుములు యెండుకొనియె
నులుమ నులుమంగఁ బిడుగులు నుప్పత్తిల్లె
నింతకంటెను వర్షంబు నెక్కుడయ్యె. 127

సీ. ప్రళయవేశానముఁ దృప్త పుష్కలావర్త, కాది పయోదవర్షాంబు వనఁగ
నూర్ధ్వాండకర్పరం బులుములచే వ్రక్క, లై కాటు నావరణాంభ మనఁగఁ
జండాంశుకరములు జలహాపమైధరా, భువనంబు నొక్కటఁ బాదివె ననఁగ
ధరణిపైఁ బాటంగ సురలు దీర్చిన యభిగంగాప్రవాహంపుఁగాల్వ లనఁగ
తే. వాయువును మిన్ను తేజంబువసుమతియును, జీవనాకారముగను వర్షింపఁదొడఁగె
సీరు నేలయు మెఱుంగునునింగి గాఢుఁ, దానయైముని యొడకతపముసేసె.

మ. తెలుపుం దేజము నంత నంతటఁ దటితీవ్రప్రభావుంజమ్మె
తలచూపుం ధర మేదినిధరక్షిఖాదంభంబునన్, గర్జగా
నెలుఁగిచ్చు గగనంబు, వర్షసఖుడై యేలేంచు గాడ్పు, దముం
జలదాసార మణంచెనో యని జను లృంకింపకుండ స్మదిన్. 129

ఉ. ఆతరువాత జంతునివహంబు వడంక నణంకువేది యో
మాతతి ప్రాణవల్లభుల సంతతముం బరిరంభణంబులన్
బ్రీతులఁ జేయ సూర్యశశిబింబ మటంచుఁ జకోరదంపతుల్
భీతిఁ దొఱంగ వచ్చె నతిభీకరతైత్తము శీతకాళమున్. 130

ఉ. నిండుమనంబుతో విజితసీరధి గుత్తుకబంటినీటిలో
నుండి తడుగిలైత్తమున కోర్చి తపం బొనరింప వంత నా
ఖండలముఖ్యు లవిధికి గ్రక్కునఁ జెప్పిరి, వారిఁ గూడి యా
తండును బోయి శంకరు సదాశివు సోముని గాంచె భక్తితోన్. 131

శా.క్రోడాకారముఁ దాల్చి పోత్రమున వైఁకుంతుండు భూభేదన
క్రీడాలంపటుఁ డయ్యు మీపదము వీక్షింపంగ లేడయ్యె, నేఁ
జూడం గంటి, ఫలించె నాతప మటంచుకా మొక్కి కన్నీరు దో
డ్తోడఁ జెప్పలఁ జప్పిలంగఁ బునరుత్తుల్ గాఁగఁ బ్రార్థించుచున్. 132

శా.ఓదేవోత్తమ ! భక్తవత్సల! యగఃస్త్వం శుగ్రీవృత్తిం దపం
బేదేవాధిపతిత్వముం బడయనో యేకాంతియై చేయ నిం
ద్రాదుల్ నా కెఱిగింప విన్నపము సేయకా చచ్చితికా, మాకుఁ జిం
తాదుఃఖంబులు దీఱ నమ్మునికి జేతఃప్రీతిఁ గావింపవే. 133

చ. అనవుడు శంకరుండు దరహాసము మోమున నంకురింప న
వ్వనభద్రవాదిదేవతలఁవంకఁ గనుంగొని మీకు భీతి బాం
దను బనిలే, దగస్త్రముని యక్షిణరావ్యధరాధరంబుదా
వున నది లేనిదుఃఖమునఁ బూనె మహాతప మాచరింపఁగన్. 134

క. ఇది నే నెఱుంగుదు నమ్ముని,మది నుండినయల్ల నాదుఃఖనమున నుండుకా
జదలే జనిపెన నీబజి, నది యాతని కొనఁగి మరలు యంబుజగర్భా! 135

ఉ. ఏమిటి కింతమాత్రమున యే నరుగకా జని నీవు సంయమి
గ్రామణితోడ నే ననుఁడఁగాఁ జనుదెంచితి నంచుఁ బల్కి త
త్కామితవస్తు విమ్ము చిరకాలకృతోగ్రతఃస్సమాధిని
ప్రామితభేద మెల్ల నిమిషార్థములో నుశివోప గ్రక్కునన్. 136

వ. అని కృపారసతరంగితాంతరంగుడై మహాదేవుం డనువుటయును. 137

సీ. దేవతాపతి శచీదేవి గూడఁ దలంచె, హవ్య మాహరింప యగ్నిగోరె
జముండు ధర్మాధర్మసరణి విచారించె, నరభోజనాపేక్షఁ బొగలె నసుర
దేశకాలము లెన్నఁ దివిరె సంభోధర్త, కరువలి తనయిచ్చఁ దిరుగఁ దొడఁగె
ధనపతి సంతతత్యాగ మీఁ దలపెట్టె, నీశానుఁ డిశభూతి యేన యనియె

తే. నఖిలలోకైకనాథునియొజ్జ నలన, నిరుపమానంద విపరణగరిమ మెఱయ
వారియుల్లాసమునకుభావమునఁబొంగి, యజుడగస్త్ర్యునియెదుటఁబ్రత్యక్షునుగుచు

ఉ. ఏ నజుడకా మునీంద్ర! వరమేళుండు నీకు నభీప్సితంబు న
న్నీ నియమించి పంచె, వరమెయ్యది వేడు మటన్న నభ్రాగం
గానదిఁ దెచ్చి యిచ్చట నఖండగతిం బ్రవహింపఁ జేయవే
దాన మనోరథంబు ఫలితం బగు నాకుఁ బయోజనసంభవా. 139

ఉ. నావును దమ్మిచూలి గగఃసంబుఁ గనుంగొనఁగా నువర్ణశో
భావిభవంబుతో బహుశభంగ మహాముఖరత్న సంపదకా

దేవనదీర్పురంబు ననుఁజెంచి నఁ గాంచి విరించి తద్గుణ
శ్రీ వెలయక సువర్ణముఖఁగీప్రథ దానికిఁ గల్గఁజేయుచున్.

140

శా. అంతర్ధానమునేసె; సరయమికులాఁధ్యక్షుండు సంతోషిత
స్వాంతం డయ్యె; వహించె నగ్గిరి యగఁ స్త్యగ్రావవిఖ్యాతి; నా
శాంతంబుల్ పగులంగ మ్రోయుచు నభంఁ బాద్యంతమున్ శీకరా
క్రాంతంబై మెఱయన్ సువర్ణముఖఁగంగానదీరత్నమున్

141

ప. పవనాశనభవనభవనం బొరయుచు బ్రవహించు దొడంగె; నప్పుడు హరినఖరముఖ
వినిర్దిళిత కుంభికుంభగళిత ముక్తాఫలంబులు నిజగర్భ శుక్తిముక్తముక్తాఫలంబులు
గాలపరివక్వ సమాగతమగణవమరీమృగా నీలవాలంబులు శైవాలంబులు వళక్ష
చామరజాలంబులు డిండిరికాధవళితకల్లోలంబులు గుసుమశరపరితాప పరవశవళా
నిమిత్త మత్తవేదండభండన క్షీడాఖండిత దండకాండంబులు బిసకాండంబులు
బ్రవాహవేగంబునం గూలి తేలు పుష్పితరసాలసాలశాఖాకదంబంబును గాదం
బాడంబరంబును గలిగి కరిగిరివజ్రపాతమహానినదంబునం బెకలిపకు కొండల
చప్పుళ్లకు నప్పటప్పటికిఁ బెదరి యుప్పరం బెగయు జలవక్షుల పక్షనిక్షేపంబులం
బరగు తుంపరలపరంపరల నిలిపదంపతులకు రతిలంపంబున మోములు చెమ
రింపకుండ నింపునేసి పూర్వదుర్వాసనానక్తులై ముక్తులుగాక లోకంబులవారు
రాఁగోయి చీరుతెఱంగున నభంగభంగ పరంపరా ఘోషంబున నుద్రేకించి యరుణ
ధరణీభాగ యోగంబున శోణభద్రాకారంబును శ్వేతభూతల సమేత స్రోతంబుల
వలన క్షీరతరంగిణీ శృంగారంబును నీలక్షోణీతల ప్రవాహశ్రేణీవలన గృష్ణవేణీ
విలాసంబును నడ్డంబుగ నుండుకొండల దాకి తిరిగితిరిగి యరుగుదెంచుటంజేసి
పునఃపునః ప్రవాహమోహనంబును దనర దనయందు నివిమొదలయిన తీర్థం
బులు గలవని యవసీదనంబులకుఁ జెలుపు మెలపున వెలుంగుచు యోగీశ్వరభావ
స్వభావంబునుంబోలె యమంద బిందుసముదయంబును నిరంతర నాదప్రసాదమేదుర
హృదయంబును సంసారవారాకర తరణకారణకళాకాశంబును లంఘితాలంఘ్య
విషయప్రదేశంబును యథేచ్ఛవ్యాపార జీవనంబును లోకైకపావనంబును నై
వాసుదేవ లీలావిలాసంబునుంబోలె మత్స్యకచ్ఛపాద్యవతారివిహారంబును శంఖ
చక్రకోభితాకారంబును బర్వతోత్పాటన పాటవాటోపంబును వినిర్మూలితపలాశ
కలాపంబును నపారగోరక్షణ హేతుభూతంబును విదళితనరకసంజాజనభేదన
సన్నిపాతంబును నై మహాదేవ విభ్రమవిహారంబునుంబోలె నిరవశేషీకృతార్జున
శరసమూహంబును మధితమన్మథ సముత్సాహంబును గగనతరంగిణీ సంగతస
ముత్తుంగ పురభంగురప్రభావంబును నిజాశ్లేషనిమగ్న శివాభాగంబునునై భిల్లవల్ల
భులపల్లియలపై వెల్లివాడిచినం దల్లడవడివెడలునెడ నిలుపేదనడుములకు నెడరు

హృదమునను నశువునఁ బుడమి నడుగిడ నోడుపడంతల వెఱపుశువు నెవంబున
నుపనాథులెత్తుకొని గుత్తంపుంజనుగుబ్బల యొత్తునఁ జిత్తంబులు చిత్తజాయత్తం
బులై తత్తటపడఁ గొండనెత్తంబుల కెక్కిన మక్కువలం గలసి మెలసి వినోదించు.
టకు నిధానంబగుచు రాజహంస రథాంగ సంకులంబునకుఁ బ్రతిఘటించు నుభయ
తటాటవికరిఘట బృంహితంబు లసహ్యంబు లగుటయు గహ్వరంబులనుండి
మ్రోయు సింహనాదంబులం బ్రోది నేయు తరంగతురంగ గళగళారావంబు నొం
డొండ రోదనీకుహరంబులు నిండం జండతరంబులైన దురితంబులపై దండుపెడలు
చందంబునఁ గనుపట్టుచు వేంకటాచలాలంకారంబై పరశురామేశ్వర క్షీణరంగం
బునకు రంగవల్లికయై కాళహస్తిపుర లక్ష్మీబాలికామణికి మణిమాలికయై యోం
కారపుటభేదన భాగ్యదేవతాలలామంబై పరస్పరవీచికరోత్థిస్తశీకరమాక్తి కాక్షత
జాలంబుల వారాకరవరుం బరిణయంబయ్యె. ఘటసూతియుఁ దత్తటినీతలంబుల
శివలింగప్రతిష్ఠలు నేయుచు దక్షిణశైలానంబుఁ జేరం జనుదెంచి

142

శా.లోపాముద్రయుఁ దాను హేమముఖిరిఁలోలోర్మిడోలాంతర
వ్యాపారంబులఁ దేలి భూతియును రుద్రాక్షంబులుం బూని వి
ద్యాపుంహుపములో యనంగ నతిశాంతాకారులై దివ్యలిం
గోపాంతంబున నిల్చి తాపనజనం ధోహూ యనన్ భక్తితోన్.

143

క. పంచేంద్రియపథముల వర్తించుమనోధ్వగుని శివునిఁ తెఱవునఁ బో బో
ధించిరి పంచించిరి ప్రాపంచకసౌఖ్యములఁ బరమఁపరవశులగుచున్.

144

తే. ఎట్టికేలకుఁ జూపు బహిర్గతంబు, గాఁగ నిట్లని వినుతించెఁ ధగళభవుఁడు
దేహ ముసొంగ వాక్యప్రవాహనరణి, దివ్యమును లెల్ల నిది యుపదేశ మనఁగ.

దండకము. శ్రీమన్మహాదేవ! దేవాదిదేవా! నిమగ్నకృతాజాండభాండప్రకాశా! మహే
శా! మహాయోగిపుంయోగ నిద్రాసమున్నీద్రితానందహూపా! భవార్జోనిధానాం
తరాపన్నరత్నాంతరీపా! జగద్దీప! నిర్దేవ! బ్రహ్మాండపిండొండ బాహ్యంతరాళంబుల
బూర్ణమై సూక్ష్మసూక్ష్మార్థమై సార్వభౌమ యన్న నిన్ను మహామాయచే
జీవుని జేసి మహ్యదితత్వాత్మకంబైన దేహంబు గేహంబుగా నిల్పిత్రైగుణ్యమున్
గణ్యమున్ బుద్ధ్యహంకారచిత్తంబులున్ జ్ఞానకర్మేంద్రియంబుల్ వడంతర్వి
రోధుల్ ఘనక్షేపముల్ పాశముల్ కోశముల్ జన్మనాశాద్యవస్థల్ వృథా నీకుఁ
గల్పించి సత్కర్మ దుష్కర్మబంధంబులం జక్కితా మైహికాముష్మికానందదుఃఖం
బులం బొంది నిన్నాత్మ భావించువో నిన్నియన్ లేమి యూహింపఁగా లేక
లోకుల్ దమోంధీకృతాలోకులై పోవఁ బోవం గృహమూర్తివై కాలదిగ్భాగ
శైలాస శైలంబున్ దివ్యలింగాకృతిఁ భూమిఁ బ్రత్యక్షమై వేదవేదాంత
విద్యాదితర్కక్తులం గంతశోషంబుగా వాదముల్ నేయుచున్ బుద్ధివై దగ్ధినే

దర్శనం బిచ్చకుఁ వచ్చు దానిం బ్రతిష్ఠించుచుఁ మంత్రశాస్త్రార్థ చింతాపరి
 శ్రాంతిమైఁ గొంతకాలంబు నానావిధారాధనల్ సేయుచుఁ సిద్ధ నీరేజకూర్మాననా
 భ్యాన నాడీనదాశోధనా యాసముంబొంది యాధానజాలంధరోడ్డిన బంధంబులం
 బట్టుచుం గుండలీశక్తివక్త్రం బవక్రంబుగాఁజేసి పట్టుక్రికావీధిఁ జేతస్సమేతంబుగా
 వాయువుఁ గోలుచుం, దన్దనోగంధవాహంబులఁ బ్రహరం ధ్రోపరివ్యాపకం
 జైనసంవిన్నయా కాశదేశాంతరోద్యత్పర బ్రహ్మచంద్రోదయజ్యోత్స్నఁ దాదాత్మ్య
 ముం బొందఁగాఁజేయుచుంబుత్రపుత్రీకళత్రంబులఁ శత్రుమిత్రంబులఁ శీతవాతా
 తపాది వ్యవస్థాదిభేదంబు భేదంబు మోదంబు కృత్యం బకృత్యంబుహేయం బహే
 యంబునుఁ లేక లోకంబు లెల్లం బరబ్రహ్మరూపంబుగాఁ జూచుచుఁ స్వేచ్ఛఁ
 గ్రీడించువారల్ దుదింబొందు లాభంబు నీవై హరిబ్రహ్మకీటాంతజంతువృజంబుల్
 వినోదంబుగా మిమ్ము దర్శించినఁ ముక్తులంజేయుచుఁ సత్యమై నిత్యమై జ్ఞానమై
 జ్ఞేయమై జ్ఞాతవై యున్ననిన్నుం బ్రశంసింప నేనెంతవాడఁ మదీయాపరాధంబు
 లేపట్టునఁ బట్టకే పూర్ణ కారుణ్యదృష్టి న్నునుం జూడవే భక్తవత్సానుగచ్ఛన్తరు
 నై న్నచిత్! భక్తలీలావనీకల్పకా! భక్తసంతానచింతామః! భక్తసంతోషవారాశి
 చంద్రోదయా! భక్తకోటివిపద్ధోత్రవజ్రాయుధా! భక్తసందోహసంతాపహా!
 భక్తసంకల్పసంసిద్ధిరూపా! నమస్తే నమస్తే నమః 146

మ. అని కీర్తించి తపస్వికేసరి యఖండానందదుగ్ధార్ణవం
 బునఁ గ్రీడించుచు ఫాలభాగమున మోక్షంబుంకేలు గీలించి యం
 గనయుం దాను బ్రదక్షిణంబులు సమస్కారంబులుం బెక్కు లే
 శునకుం జేసి సువర్ణపర్యతధనుఃశ్శుద్ధాంతకాంతామణిన్ 147

క. జ్ఞానప్రసూనకలికఁ, మానస మత్యంతభక్తిమగ్నంబుగఁ గ
 న్నోసల బాహ్వాదకములు, సోనలుగాఁ గురియఁ గుంభజాచు దర్శించెన్. 148

క. అపిమ్మట నక్కడఁ గల, తాపసబృందంబులోడఁ దంపతు లాశై
 లోపాంత హేమముఖరీ, ద్వీపవతీతటశిలాప్రదేశమునందున్. 149

క. కూర్చుండి మునుల కభవుని, గూర్చి తపం బాచరింపఁ గోరిక లవుడీ
 డేర్చిన విధంబు వీనుల, జేర్చి వినఁగ వినయగరిమఁ జెప్పఁగవారున్. 150

సీ. నీ వీశుమహిమంబు • నిశ్చయింపఁగ నిశ్చయించు నీమహిమ మీఁపామవర్ణ
 నీవు శంకరపాదః సీరేజములఁ గొల్పి, గొలుచు నీపదము లీఁ కులవధూటి
 నీవు సరేశ్వరుఁ నిత్యంబు భావింప, భావించు నిన్ను నీవరమసాధ్య
 నీవు శివైక్యంబు నిర్వహింపఁగ నిర్వహించు నీయైక్య మీయియవదన

తే. శైవచూడామణివి నీవుఁనీవెలంది, ప్రథమగణనీయ యగుఁ బతిప్రతలలోనఁ
 గాన మీచు ససాధ్యముఁ ల్లల నె జగతి, మావశంబయ్య మీయనుభావ మెన్న.

- క. సీతపము కల్పధరణీ, బాతము తత్ఫలము నీదుఁసాధ్యవిలస
తాతివ్రత్యము లోక, వ్రాతమునకు మిమ్ము బాగఁడ వశమే మాకున్ ? 152
- క. శీతకంఠఁ డద్రుకన్యా, పతియై నుఖ యయ్యె భువనభవనంబులఁ ద
త్ప్రీతిగా లోపాముద్రా, పతివై నుఖవైతి వీవు ఁ పరమమునీంద్రా. 153
- క. మీకిరువురకే దొరయుం, గాక భవత్సదృశు తెన్నఁగలరే నానా
లోకంబుల? మీమహిమము, మీకే తెలియు న్వశంబెమిమ్ముం బాగడన్. 154
- చ. అన విని కుంభజండు వినఁయంబున నిట్లను మీ రనుగ్రహిం
చినఁ దృణమైన మేరువగుఁ ఁ జిత్తము వేటొకరీతి నున్న న
య్యనిమిషశైలమైనఁ దృణఁ మా నటుగాన ఫలించె నాతపం
బసఘచరిత్రులార! నను ఁ నాదరణంబున మీరు గన్గొనన్. 155
- క. అది యట్లుండఁగ నిండీ, నదియిక్కడ నుత్తరంబుఁనకు నభిముఖమై
నదియును శివునకుఁ గృపామై, నదియుం దలపోయ నినియఁ యవిముక్తంబున్. 156
- క. కీటం బయినను నీనది, నీటం బొరఁగుటయుఁ గాలఁనియతి మృతంతై
యాటవికాధిపు పుక్కిటి, నీటం బోచును బురాణఁ నిశ్చయ మెందున్. 157
- ఉ. ఏమని చెప్ప నిచ్చటియఁహీనమహత్త్వము దోమ చచ్చినక
సామజపూజఁ గాంచు, మఱిఁ సామజ మిల్లిన సామజారియై
సేమముఁబొందుఁ, గాముకుఁడుఁ చెల్వకుఁగా మరుచేతఁ జచ్చినక
గామునిఁ జంపుఁ దా మగుడఁ గామినితో నొడఁగూడి యుండియున్. 158
- క. ఇటువంటిచోట నెప్పుడు, నుటజంబుల నధివసించియుండెడు మీయు
త్కటభాగ్యం బేమని చెప్పట దేవుం డెఱుఁగు మానిఁపుంగవలారా! 159
- తే. పోయి వచ్చెద దక్షిణఁ పుణ్యతీర్థ, రాజములు చూడ న న్ననుఁగ్రహము సేసి
యనువుఁ డనుటయువారలుఁననుపదపసి, యిందువదనయుఁదానునిఁ జేచ్చఁజనియె.
- మ. అనఁగా వీరస్మసింహ యాదవుఁడు మాఁ యాజంగమాకారభ
ర్గునకుం గ్రమ్ముఁ మ్రొక్కి భక్తనిధి! నాఁకుం జెప్పవే విశ్వనా
థునియారాధనసేసి యగ్గిరిని జంఁ తుశ్రేణిలో మున్నుగో
రినయర్థంబులు గాంచి రెవ్వరన గొఁ రీనాథుడు రాజుతోన్. 161
- శా. పాశక్లేశగుణేషణేంద్రియ తనుఁ ప్రత్యర్థితాపోర్తికా
కోశాదివృత్తిరిక్తమూర్తి! త్రిజగఁ తూలంకషాకార! మా
యాశ్మంగారవతీవిలాసవిభవఁ వ్యావిధముగ్ధాంత వే
ళాశర్వావహ! తారకాక్షురమహఁ లాపోవదేశప్రదా. 162

క. శాంతాకార యిదంతా, హంతాచింతావిదూర యపవర్గరమా

కాంతాకాంత దిగంతా, భ్రాంతాభ్రాంతాంతతాండవాభిసయకరా.

163

పంచచామరము. అపారతా గభీరతా మృతాదిహేతుభూతతా

తపస్విసంగృహీతతా విధాతృముఖ్యదేవతా

ధిస పృథుమధ్యమానతా సదీమహానుజీవన

ప్రపాతజాతమగ్నతాభిరామచిత్ప్రయోనిధి.

164

గడ్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తిశ్చిర చరణకమల సేవాపరాయణ

సింగమరమానారాయణ జక్తయ నారాయణ తనూ

భవ భవసరాజ్ముఖ ధూర్జటి ప్రవీతంబైన

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యంబునందుఁ

బ్రథిమాశాస్వినము.

శ్రీ రామార్పణమస్తు.

శ్రీరామాయనము

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

ఖండాచలమారుత

శేఖాస్పర్శాది విషయ శిఖాశ్చద్వి

ద్యాఖని మునిజనకల్పక

శాఖి శ్రీకాళహస్తినిదన మహేశా!

ఆ. అవధరింపుఁ డిట్లు భవదీయకథ విన్నవించు భక్తజనుల విను లలర
మీరు యాదవునకుఁ గారుణ్యరసపూరి, తేక్షణముల నానతిచ్చిస్తట్లు.

2

—❦— బ్రహ్మకు సరస్వతీవలనఁ గుమారు లుద్భవిల్లుట. —❦—

వ. తదనంతరంబ యొక్కనాఁడు

3

సీ. అఖిలవిద్యారహస్యములశంకలు చీర్చి, సరస సుంద్రము మునీశ్వరులు నొగడ
స్వస్తికహస్తులై నమ్ముఖంబున బరా, బరిగాఁగ సర్వసుపద్య లుండఁ
గరతలయుగళి వః క్రీములు గప్పక విన్నపంబులకొఱకు దిక్పతులు సేరఁ
బూర్వదేవతలు కింకరుర్వాణులై తన, కనుసన్న వలసిన పనులు సేయ

తే. గరుడ గంధర్వభుజగ కిన్నర పితౄచ, భటులు చావడి ముంగటిబట్టిబయలుఁ
జటులతరవృత్తి గోటులసంఖ్య లెనఁగ, నజ్జగర్భంబు గొలుపున్న యవసరిముస.

4

మ. సవలావణ్య రసాలయంబు గుణగత్తుస్థాన మాస్యత్సా
భవబింబోదయ మున్నతస్తనగిరింద్రవృత్తి వాచాసుధా
భవదేశంబు వశితరంగము తనూభద్రవ్రథాఫేవదీ
ప్తిలిలాసం బగుతత్కళత్రము సుధాభింబోలి సదృశ్చితోన్.

5

మ. చెలికత్తె ల్లయిదండఁ బట్టఁగ సురస్త్రీ లెందఱైన నైలం
కుల నేవింపఁగ వజ్రనిర్మితతులాకొటిద్వయంబున్ ఝళం
ఝళనాదంబుల నీవ నూనికవుఁగెంబాయ ల్లువాళించు పా
వలు పాదంబుల మెట్టి ప్రాణవిభుఁ గొల్పిం గొల్పుమోసాలకున్

6

- సీ. బ్రహ్మకుఁ బట్టంపుఁరాణివాసం బయ్యు, రాజసక్రీడాభిరతులఁ బోక
జగదేశసాందర్యసాభాగ్య యయ్యును, నలుమాత్రమును గర్వగుణము లేక
సంపూర్ణ యావనఁసంపద గలిగియు, మదవికారస్ఫూర్తిఁపొదలనీక
వ్యాహరిసింహాసనానూశ యయ్యును, బహువిధవ్యావృత్తిఁత్రాఢగాక
తే. మగనిముందఱఁ దన మహామహిమ లెల్లఁ, గానఁబడకుండ నడఁకువఁగలిగి కించి
దవనతాననయై పాలుపారఁ గన్ను, గంఠమీలకు నిలుకడఁ గఱపి కదియ. 7
- క. ఏతెంచునపుడు పాదుక, లాతలికఁజ్యోతరమునఁ నటు విడిచి కరా
నీత వివంచీ మదళుక, పోత స్ఫటికాక్షనూత్రఁ పుస్తక యగుచున్. 8
- క. పరిజనుల ననిసి నాధుని, పరిసరమున కేగి యతనిఁపంపున మణిపిం
జరిత ధగధగితం బగు, సరిగద్దియ నుండునట్టిఁసమయమునందున్. 9
- సీ. మోముపున్న మచందఁమామ వెన్నెలఁ గాయ, డెందంపుఁగెందమ్మిఁగ్రిందుపడునొ
వాలుఁజూపనియెడుఁవేలుపుతేని కై, దువచాయగట్టుగఁబట్టియఁబడునొ
కొప్పునుచీఁకటిఁగుంపు గవ్వకొనంగఁ, దలఁపు తెర్వరిత్రోవఁనప్పి పడునొ
రాయంచనడపులఁరాయడి దాల్కితా, మరతూడు దుమురుగాఁ మరలఁబడునొ
తే. నలువ తనుఁగొల్ప వచ్చినఁపలుకుఁజెలువ, చెలువమరయుచువలరాజుఁచిలుకుములికి
దలఁమిన్నకయొకకొంతఁ, తడవునిలిచె, మునులుదమతమమొగములుఁగనుఁగొనంగ
తే. అదియుఁ దాఁగాంచి సభ్యులఁజ్ఞానమందఁ, దగవుఁ దలపోసి చిత్తంబుఁబిగియఁబట్టి
స్వస్వరూప వికారైకఁసాఖ్యదృష్టి, మఱుగు వెట్టుచు నొకకొన్నిమాటలాడి. 11
- తే. సరస నల్లాపములఁబ్రొద్దుఁచాలఁబోయె, ననుచు వేల్పుల మునుల నెఁయ్యమున ననిసి
తాను వాణియు లోని సాధంబుమీఁది, కరిగి యచ్చట నిట్లని యానతిచ్చె. 12
- శా. వాచాగోచర మప్రీతర్కము వినిఁర్దవ్దంబు బసాధారణం
భావోద్వం బతిలోక మప్రిమపఁర్యాయంబు వర్ణింపఁగా
నీచెల్వం నిది నిక్క మట్లయినఁ గానీ నాకు నీవంక వాం
ఛాచాపల్యము దీరనేరదు మనోఽజ్ఞీడలం గోమలీ. 13
- క. నాకోరిక లీడెరఁగఁ, గైకొనవలె నీపు ప్రీమకఁకారవక్రతభా
షాకృతులు నూటి నలువలెఁ, గైకొంటివయేని చెప్పఁగలదేమనినన్. 14
- క. తనపాతివ్రత్యమునకు, ననుకూలముగాఁగ మగనియాజ్ఞకు లోనై
కనుపట్టె వాణి శతవా, గ్వసజానన లగుచు నలువఁవడి దేరంగన్. 15
- ఉ. అందున కెంతయుంబ్ర మదఁమందుచుఁ బుష్పితవల్లలందునిం
దిందిరశాబకంబు పువుఁదేనియఁ గ్రోతెడు రీతి నూర్వరక
బొంది సుధాధరగ్రహణభూరి సుఖంబుల నొందుచు శతా
నందుఁ డనంగ నొప్పెనఁగె యాడు మొదల గ్విధాతయున్. 16

శా. ఆరామంబులఁ గేలిశైలముల సౌధాగ్రంబులన్ స్వర్గదీ
తీరోపాంత నికుంజ పుంజములలోఁ దేశంబుఁ గాలంబు నా
చారంబు నివరింపఁగా మఱచి హృజ్జాతాంఘికారాంధుడై
నీరేజాననుఁ డిచ్చ నుండె శతవాణీభోగ నిర్మగ్నతన్. 17

సీ. మ్రొక్కిన నొకలేమఁ మోమెఱ్ఱఁగాఁజేయుఁ, నిట్లుఁ గూరిమి నొక్కఁ తీరఁబోఁడి
తలచట్టుకొను నొక్కఁ తరుణీలలామంబు, హలున్పుని యవలించుఁ నొక్కయింతి
పట్టకు మని యానఁపెట్టు నొక్క వధూటి, యేమచు నొక్క పూర్ణేందువదన
మునుఁగు వెట్టుచు నొక్క ముద్దియ పనిళించు, సిగ్గులేదను నీరుఁజెలువ మొకతె
తే. మఱియుఁ గోపించి వలసినఁ మాస్కి నుండు, వారిజాక్షులఁ దగినట్లుఁ గాంచింది
రతిసుఖంబులఁ జొక్కునోరంతప్రొద్దు, నజుఁడు మన్మథ రాజ్యసంహాసనమున. 18

క. తరుణీశతకము బింబాధరమాధుర్యంబు ానుతటిఁ దమలోనన్
బరమేష్ఠి నాల్గమోములు, వరుసలు వెట్టుకొనుఁ జెప్పఁ వశమే కూర్మిన్. 19

సీ. అధరపల్లవ మానఁ సంగంబు మఱచు దం, శత్రుతంబునఁ గొంతఁ తలఁపు గలుగు
బరిరంధణంబునఁ బరవశుడగు నఖంబులు నాటఁ జెనకింఁ దెలివినొందు
బహుబంధరశి లోపనివొక్కు గళరవ, శ్రవణంబుచేత నెచ్చరికనొందు
సురతాంత సుఖమునఁసోలుఁ దాంబూలంబు, నేయింప నించుకఁ సేదదేలు

తే. జలకిమానును దివ్యవఁ స్త్రీములు గట్టు, నివ్యగంధంబు లలఁదునుఁ నివ్యపుష్ప
మాలికలు దాల్చు సమృతంబుఁగ్రోలు మగుడ, బాలికానంగ సౌఖ్యాభిలోలలాడు.

ఉ. తోరపుఁగోరిక, ల్నిగవుఁ తోడి మొగంబుచు జిక్కుచడ్డ శృం
గారపుఁ గొప్ప, క్రొంజెమటఁ గాజెను గండము, సందడించు ని
ట్టూరుపు గాడ్పు, వేడుకలఁ నుబ్బెను దేహము, సోల జూపు, నొ
ప్పగుట గాని నల్వ కొకఁయప్పడు నూరట లేదు కూటమిన్. 21

క. ఈమాడ్కి నిదియ పనిగాఁ, గామాంధుం డగుచు నున్నఁ కార్యము లెల్ల
బోమొత్తి పుణ్యాపాపము, లేమియుఁ దలఁపక సుఖంచుఁ నెడ వారలకున్. 22

శా. క్రూరు ధూర్తులు దోషకారులు జగఁ ద్రోవలు ల్లహాభీషణా
కారు ల్గర్హవిరోధు లస్యరచుణీ, కామాంధకారాంధు లా
చారభ్రష్టులు లోకకంటకులు శస్త్రవ్యగ్రభాషు ల్మృపా
దూరు ల్లుప్పదివేర రక్కసులు దోడ్తో బుట్టుచుం దండ్రితీన్. 23

—ॐ— బ్రహ్మకొడుకుదుష్టచేష్టులు. —ॐ—

సీ. చెఱపట్టి తెత్తుమోఁ శ్రీమహాలక్ష్మిని, బింజి గామితుమోఁ వెంశిగొండ
మ్రుంగుదుమో పట్టిమిహిరమండలమును, ద్రావుదుమో సముద్రంబు లెల్లఁ

బన్నగకులసార్వభౌము నాడింతుమో, పెకలింతుమో ధాత్రిఁ బెకలిపడఁగఁ
దన్నదుమో మృత్యుఁదంష్ట్రలు విటుగంగ, సరగునఁ జెటుతుమో • జమునిబజ్జ
తే. నేడుకొండలుఁ బెరికి వేఁటాడి కడిమి, గగనమండల మొరయంగ • నెగరవైచి
బంతులాడి చరింతుమో • పనుపుమమ్ము, దండీ! వలసిన పనికిన్నఁదమ్మిచూలి.

ప. నెమ్మనంబున నుమ్మలించి కమ్మవిల్తుని యలరమ్ములం జిమ్మచీకట్లు గ్రమ్ముటంజేసిదుర్
దులుఁ గ్రూరకర్తులగు కొడుకులం గంటినే యని కటకటంబడి భువనంబులకు వెక్కి
సులగు రక్కసుల దిక్కు గనుంగొని గగనకర్పర పరివేధి తుంగ శృంగ శృంగాటకం
బును నుదీచ్యవాచీ ప్రాచీప్రతీచీ సమీచీన పరిభ్రాత గంగా గౌతమీ నముద్ర
ముద్రిత దుర్గంబును నిర్దళ నానామృగ సంకులమధ్యంబును నగు వింధ్యంబునకుం
బొండని నియమించిన.

25

ఉ. మించినవేడ్క రక్కసులు • మీనలు దీటుచు, దిక్కుడుంగముల్
చించుక పాట నార్పుచు మఃషీమలినాంగ విసీలిమ చ్చటా
వంచిత భానులై కయిదు • వల్లభిపించుచు లోకమెల్ల భ
క్షించెద మంచు వింధ్యగిరి • జేరఁగ వచ్చిరి దండ్రీ పంపునన్.

26

ఉ. అందొక దుర్గమస్థలము • నందు నివాసముఁ జేసి జంతురా
శిం దెగటార్చి మ్రొంగుచు ఋషిప్రమదావళిఁ బట్టుకొంచు సం
క్రందనముఖ్య దేవనగఁరంబులఁ గాలుచు నాత్మబోధ ని
ష్ఠం దపమాచరించుముని • నంహతి డెందము గండఁజేయుచున్.

27

మ. పురుషుం డన్న నధించి, కాంత యనిన • నోగించి, యర్థంబుల
సరగం జేకొని, మత్తచిత్తు లగుచు • సర్వంబు నేకంబు నే
సిరి వర్ణాశ్రమ ధర్మము, ల్బుధుల గా • సింబెట్టి చార్వాకమా
ర్గరతులొవ్వె శరీరసౌఖ్యపరతం • బ్రత్యక్షసిద్ధాంతు లై.

28

మ. కులశీలంబులు జాతిభీతులు నను • శ్రోత్రపాహేయశం
కలు దూరంబులు నేసి యిచ్చల సమ • గ్రస్ఫూర్తి నర్తించువా
రల యై పోయిరి కాని రక్కసు లసా • రక్రూరసంసారమో
హలతాబద్ధులు గాకయున్న నపవ • గ్ధానందముం జెందరే.

29

శా. భాండాగారము లెల్ల నన్యధనము • ల్బృందీగృహప్రాప్తితా
చండాలావధికాంత లాత్మకులయో • పారత్నముల్, సత్క్రియల్
చండక్రీడలు, సర్వజంతువులు భో • జ్యుజ్జేణి, కాదంబరీ
భాండవ్రాతము పేయమై, దసర • బావస్వాంతులై త్రిమృతన్.

30

శా. ఆబాధల్పడలేక భూరముణి శో • కాకాంతయై మూర్ఖువీ
ధీబద్ధారుణపాణిపద్మములతో • దేవా! జగం బెల్ల ర

తౌబుద్దీన్ వివరింపు నీసుతులచే • గాలెంజుమీ యంచు భా
మాబద్ధం డగు బ్రహ్మ దేవుఁగని విజ్ఞాపించె ఘోషించుచున్.

31

క. ఆయా ర్తనాదమునకుం, దోయజగద్గుండు కరుణతో భూదేవి
జాయంగఁ బలిచి యోడకుమీ యీనిమిషమున నీకు • మెచ్చొసరింతున్.

32

—•— బ్రహ్మకు నుగ్రుఁడనుకొనుకు కలుగుట. —•—

క. అని కొడుకులపైఁ బుట్టిన, కినుక సహింపంగలేక • కెరలినఁ గోపం
బున నుగ్రుం డనుతనయుఁడు, జనియించె నను నైభూతజాలము బగడన్.

33

చ. అతనికి నుగ్రసింహరథ • మస్త్రీచయంబును వజ్రంఁచుకా
న్వితముగ నిచ్చి నాసుతులు • నీనహజన్తు లటంచుఁ బాడకు
ద్ధతగతి నందఱు దునిమి • దైవతకోటులు నింగి బొంగ భూ
సతికిఁ బ్రయం బొసర్చు మని • సారసగర్భుఁడు పంప నాతఁడున్.

34

—•— బ్రహ్మవంతున నుగ్రుఁడు తనయన్నలగురక్కనులఁ జంపుట. —•—

ఉ. కోవన నార్చినం దెనలఁగంజరము లైద గెం, ధనుర్బుణా
రావమునం గలంకె జలఁరాళి, వడంకె రథాంగతీవ్రనం
రావమునం గులక్ష్మీతిథిఁగరంబులు, రథ్య మృగేంద్ర సాంద్ర హే
మావలి వ్రక్కలయ్యె హరిఁదంతము, లేమని చెప్ప నత్తఱిన్.

35

తే. తన్ను ధరణికిఁ బొవ్వున్న • ధాత నోటి, మాట నోరనె యుండ భూమండలంబుఁ
జేరఁ జనుదెంచె సింగంపుఁ దేరిజోడు, వింధ్యగిరినున్న రాక్షసవిలతిమీఁద.

36

శా. ఆ ఘోరాసుకు లంతయుం దెలిసి గంధానేక పానేకవా
హళాఘ స్యందన బృందము ల్లోలువఁ జిత్తాయత్తమై, కార్దుకా
మోఘాస్త్రంబులు దాల్చి హేమరథము • ల్లోదంబుతో నెక్కిగం
గోఘం బెత్తిన ధూళిచే నడుసుగా • నత్యంత గర్వాంధులై

37

క. బలములు దీర్చిరి నడిచిరి, బలవంతుం డైన యుగ్రుఁడై నేచి బలా
బలచింత లేక రాక్షస, బలములు రఘురాము మీఁదఁబై కొనుగిరిన్.

38

క. ముందటఁ గాలుబలంబు పిఱుందం దురగంబు లాపిఱుందం గరులుగా
స్యందనము లందుపిఱుందం, గ్గిందుకొనగ నిలిపి నడువఁగా వెఱగయ్యెన్.

39

మ. గరళం బుద్ధతి నారగింపఁ జనునుఁగ్రవ్యగ్రవిస్ఫూర్తి, సా
గర మాహాశన మెత్తుకుంభజని రేఖాధ్యాంతసంతానను
స్థితం దీర్చు దిన్ద్రు చందమున, నాసేనం గమంగొంచు భీ
కర వేగంబునఁ దాకె నుగ్రుఁడవు దుగ్రం బైన రూపంబునన్.

40

- క. చదివెం గాలుబలంబులఁ, గదిమెన్ గుఱువు పాఞఁ ♦ గగ్గులకాడై
చెదరంగ గంధగజముల, మదమడఁచెం జండవీరఁమండలిఁ దాఁకెన్. 41
- క. వినునక పట్టిన మునుమున్, గడదేటిచి బలము రెండుఁగా నొనరించెన్
వడి నా రెంటికి నడుమన, వెడలెన్ మఱిసోమసూర్యఁవీఘలుగాఁగన్ 42
- క. చెదరిన సేనల నన్నిటిఁ, గుదురుకొనం దోలి చుట్టుఁకొని వడి నేసెన్
మదకరుల హరుల భటులను, గదనంబున మడిసి చావఁకట్టుగఁ గూలన్. 43
- శా. ఆ యోధాగ్రణిచేత నిట్లు తమపై న్యంబు ల్పటాపంపల్లె
సాయల్యాటియు నేటుపోటుల భయఁభ్రాంతంబు లయ్యున్ సమి
ద్యాయుక్తాంగములయ్యుఁ దమ్ము శరణంబు లేవ్వడియుం దూలఁగా
సాయంసూర్య సమాన వక్త్రములతో ♦ సక్రోధులై రక్కసుల్. 44
- క. విడిగిపఱచు పై న్యంబుల, వెఱపెల్లను దీర్చి చటులఁవిక్రమగరిమల్
మెఱయంగ నుగ్రుఁ దాఁకిరి, యురవడి నార్పులును జొబ్బులుఁములఁ దెగెడన్. 45
- క. ఆ తుములమునకుఁ దెమలక, భూతలము నలంక నలునఁపుత్రుం డెద్దుగ్గ
యాతెఱఁగున ననుదులు నిర్భూతనదృశ శరపరంపరలు వడిఁ గురియన్. 46
- క. ఏసిన శరములు దుమురుగఁ, జేసి యరణ్యంబు దానఁశిఖి వొదిలినయ
ట్లాసుర పైన్యము వీరాగ్రేసరుఁ డుగ్రుండు విశిఖఁకీలలఁ బొదివెన్. 47
- క. తా నేసిన శరములు దా,వానలమునఁ బడ్డమిడుతఁలట్లు శరనిధిఁ
సోనలుగా నర్పించిన, వానలక్రియ వారిమీఁదఁవమ్మై పోవన్. 48
- శా. క్రోధాగ్ని ప్రభవీతి శోణరుచి దృఙ్కోగ్గణంబులం జందఁగా
నేధోండంబు గలంగ నార్చి శరము ♦ లేవేగ కోదండవి
ద్యాభౌరేయత మీఱ నేసె మనుజుఁహఁ రాఘదేహఃస్త్రధా ? (స)
రాధాతక్షితిధూళిపాలిగ మృగేంద్రస్యందనుం డుద్ధతిన్. 49
- క. కోణపవరు లవ్వీరుని, బాణపరంపరల నొప్పిఁ ♦ బడరైరి కుల
క్షోణీధరములు కుంభ,ద్రోణాసారమునఁ గలఁగిఁతొలఁగని భంగిన్. 50
- ప. మఱియును. 50
- శా. దిక్కు-ల్లకిక్కదలంగఁ జక్రగుణసంఘీప్తధ్వను ల్మ్రీఱఁగా
రెక్కల్యచ్చిన కాలనర్పముల పేర్మింగంకపత్రంబులన్
జొక్కంబైన నిశాతబాణముల నాఁజో దేసె నేతాశముల్
గ్రుక్కిల్కింగఁగఁ గ్రొత్తనెత్తురు వాఁగు ల్పాఱఁ గ్రవ్యాదులున్. 51
- ఉ. ఏసిన నీనుపుట్టి యనుఁరేశ్వరు లన్నియు నుగ్గునేసి యు
బ్బాసనుపుత్రుఁ జూచి భువనాసలి నెన్నఁడు నిన్నుఁ గాన మ

న్నా! సమరంబు నేయుటకునై నియమించినవార లెవ్వరో
దోసముగాదు రాఁ దొలగఁ + ద్రోయుచు భోజనదంచు నుక్కునన్. 52

శా. అవ్వీరాగ్రణి బాణసాతముల మాంసాహారవీరు ల్పయిం
బువ్వుల్ చల్లిన యట్లుగాఁ దలఁచి యాఁర్పుల్ నింగిముట్టంగ నీ
క్రొవ్వీళ్లే యడగింతు మంచు వడి నుగ్రుండాణి రున్నత్తులై
గువ్వ డ్డగ నెదిర్చి పేర్చినగతిం + గోలావాలం బొప్పగన్. 53

క. ఒక్కమొగి ననురు లందఱు, బెక్కుతెఱంగుల నిశాతభీశిరశిరముల్
గ్రిక్కిఱియనేయ నెత్తుట, నక్కంతీరవరథాంగమంతయుఁ దోఁగెన్. 54

ఉ. అప్పుడు నేల పెల్లగిల + నార్చి మహాగ్ని నిరీక్షించుము
నిప్పులు రాలఁ గోపమున + నిర్మలశాతశిలీముఖావళి
ముప్పదివేల రక్కసుల + ముంచె విరించితనాజుఁ డీశ్వరుం
డప్పురదైత్యవీరనివాహమ్ముశరమ్ములఁ గ్రుమ్ముకై నడిన్. 55

ఉ. కప్పిన యంపవానలకుఁ + గంపమునొందక మానవాశనుల్
ముప్పిరిగొన్న రోషమున + మోమునఁ గంఠమునన్ భుజమ్ములన్
జిప్పిలి వేడి నెత్తురులు + జీగుఱుటెఱులు కొండనుండి
టొప్పనఁ గాఱి వీరరస + మొల్కెను చందము దోప నుగ్రుండ్డ. 56

శా. చెక్కల్నేసె రథంబు, లశ్వముఁ గూఁ లెచ్చె, ఖండఖండంబులై
పెక్కింబు ల్పడనేసె, రత్ననుయకోటిరంబులుం దూణముల్
వ్రక్కల్లా నొనరించె, ధూళిఁ గలను + స్వర్మంబులన్, సూకులన్
జక్కాడెం, దునుమాడె విండ్ల, ససుకుల్ + సంక్షోభముం బొందగన్. 57

క. అరదములు విడిచి రక్కసు, లరిగిలుఁ బట్టెములుఁ గొనుచు + నాకసమునకుఁ
బారిఁబారి నెగయుచుఁ గల్పించిరి కాటుకప్రోవువంటి + చీకటి సంతన. 58

శా. ఆమాయాతిమిరంబులోపల నదృశ్యాకారులై పోరు ర
క్షోమాతంగముల స్మృగేంద్రరథుఁడుగ్రుం బోలి శాతాంధకా
రామిత్రాంబక మేసి చీకటులఁ బాఁయం దోలి యాకాశసుం
టామార్గంబున నుండకుండఁ గడికంఁడల్లాఁగి బెల్లెసినన్. 59

శా. తూలంబాఱియు బీరువోక సురనాఁధు లేచెమూఱు సమి
త్రేళిలోలతఁ గాలమేఘముఁమాడ్కిం జూడ్కిన్గొ శిలా
జాలాసారముఁ బై పయిం గురియ రోషసావ్యంతుడై తీవ్రవా
తూలాస్త్రంబున నందఱుఁ గెడపి శాంతుంకయ్యె నవ్వీరుడున్. 60

చ. నరులకు గుండఁగూడు దిగె + నాగకులంబులు నిద్రవోయె, ని
ర్జులును మిన్నుదన్నిరి, ఛఁరామరకోటియుఁ దృప్తిఁ బొందె, ను

స్థిరత వహించె ధాత్రియు, ఋషివ్రజ మిచ్చుఁ జరించె, రాక్షసో

త్కరము రణంబునఁ హరిరంధ్రప్రదరాహతిచేతఁ గూలినన్.

61

వ. అమృహారణస్థలంబున వారణంబులయట్టలు కట్టలు వడుటంజేసి తొట్టిన నెత్తురు మడువులం దెట్టువలు గట్టిన యంపకట్టియలం దెప్పలుగట్టుకొని యాడం దలపెట్టు బిడ్డల యెడ్డెతనంబునకు మనంబున ఘనంబగు వేషుక వాడమఁ బెద్దయుంబ్రాద్దు ముద్దాడు శాకినీ ధాకినుల కలకలంబును, విచ్చలవిడిం బచ్చిపొలనుఁ దిని వెగటగుటం జేసి తొడవులనెడలి పడిన పద్మ రాగంపుఁ గుప్పలు నిప్పలనుచుఁ గండలు బరికట్టి యల స్సట్టి కణుకుట్లు గాలుపం బాలుపడి తిరుగు భూత బేతాల బాలికాకులకోలా హలంబును, మిట్టకోలల గులగులలైన కిరీటంబులనుండి రాలిన వజ్ర మాక్తిక రజోగుణంబు లవణంబు చవి మరగి ముఱుగకుండ నుప్పుకండలుపెట్టఁ జూచు పిశాచ మందగామిచుల క్రందును, బదశునం బొదవిన మెదడునుం బ్రదరంబులం జదిసి కది సిన మాంసంబును బ్రేవులప్రోవులు మొదలుగాఁ గూడఁబెట్టి కట్టలుగట్టి, యేనుఁగు తుండంబులం దూము లమరించి, చెమరించిన మోములతోడఁ జెఱువులు గట్టుకాడ నిట్టవొడిచిన రక్తంబుల నట్టనడుమ వేసినఁ జెలంగు కూశ్మాండ కుమారోద్దండ హసనవ్యసనంబును, గాకఘ్నూకజంబుక వనశునకంబులు ప్రచ్చి వందఱలాడి యవ్వ లవ్వలికి వెడలివచ్చు నేనుఁగు పీనుఁగుల డొక్కలలో డుక్కిడాఁగిలిమ్మిచ్చులాడు దయ్యంపుడొయ్యలుల సయ్యాటంపుఁగయ్యంబును, వీరసావేళంబున విజయా శాపరవశత్వంబును జేసి మునుపడిప్రోవుదప్పక ధరణిం బడియున్న మానవాహార హరిశాబక కళేబరంబులం జూచి సజీవశంకాతంకంబునం గొంకి వెనుకపదంబులం గ్రమ్ముకొనం జమ్మిన దుమ్మనఁ గదలకుండినఁ జెండి పండువునేయు గోమాయు పంపరావంబును, విగతవీరులైన తేరులును, జర్ఘరితాంగంబులైన తురంగం బులును, శరీరప్రోతశరనాత్తులైన సూతులును, ఖండఖండంబులైన కోదండం బులును, రంధ్రనికేతనంబులైన కేతనంబులును, విదళిత సూత్రంబులైన తను త్రంబులును, రజోజాలంబులైన శూలంబులును, విదూరితకూటంబులైన కిరీటంబు లును, ఖండితవేణుశలాకంబులైన పుండరీకంబులును, విధ్వంసితముఖంబులైన శిలీముఖంబులును, భంగభంగంబులైన మాతంగంబులును, రుధిరసమాకాంతుల యైన మావంతులును, యమకింకరాయత్తులయిన రాహుత్తులునుం, గల కలనిఁ గనుంగొని చని వీరాగ్రేసరుండగు నుగ్రుండు పితామహాగ్రభాగంబున నిలిచి గెలి చినవిధంబు విన్నవించిన విని విరించి పుత్రవధవిభాకర్ణన గ్రథితశోకానలదండవ్యా మానమానసుండై మండిపడుచుం జూచిన సతండునుం భస్మంబైనం బుత్ర హత్యాద్విదోషంబును బుత్రవిహీనత్వంబును బ్రాప్తంబయ్యెనే యని విచారించి 62

—❖— బ్రహ్మ పుత్రహత్యాదిదోషపరిహారార్థము తపంబు నేయుట. —❖—

ఉ. ఇంతట దేవదేవుఁ గరుఁడేక్షణు దక్షిణరాశ్యశైలశృం
గాంతరవాసు భక్తజనఁ తామరభూజము నద్రక్ష్యకా
కాంతునిఁ గొల్పకున్న సుతఁఁడునర్థతా సుతహీనతాఁడు
ద్ధాంతపయోధిపాతమునఁ ♦ దప్పిమనంబు సుఖంబునొందునే? 63

వ. అని వితర్కించుచు 64

ఉ. అంచలుగట్టినట్టి రథ ♦ మాతృవధూటియుఁ దాను నెక్కిచిం
తించినయంతలోఁ గదలి ♦ తీవ్రత దక్షిణరాశ్యశైలముఁ
గాంచె విరించి ముక్తికలఁకంఠపథూపదవీరసాలముఁ
బంచముఖానుకూలము విఁపద్విషిలోగ్రదవాగ్నికీలమున్. 65

తే. కాంచి కాంచనమాణిక్యఁఖచిత్రమైన, యంచకొదమలఁ బూన్చిన ♦ యరదము డిగి
దేవియును దాను మొగ లేటఁదీర్ఘమాసి, యభవుదర్శించి జ్ఞానపుష్పాంబుగొలిచి.

వ. దక్షిణశైలాసగోత్రంబునఁ గూర్చుండి కమలాసనుండు కమలాసనస్థుండై హృదయక
మలంబునఁ బరమేశ్వరు చరణకమలంబులు నిలిపి పంచేంద్రియసౌఖ్యంబుల వంచించి

సీ. కండమూలాదిభాగఁక్షణములఁ గొన్నిది, నంబులు ఘోరతఁపం బొనర్చి
యంబుకణంబు లాఁహారంబుగాఁ గొన్ని, నెలలు దప్పక భక్తి ♦ నిర్వహించి
పవనాశనంబునఁ ♦ బరితృప్తుడైకొన్ని, ఋతువుల నద్భుతఁవ్రతము సలిపి
సతతోపవాసనిష్ఠాపరాయణబుద్ధి, గొంతకాలము తపోదాంతి నెరపి

తే. భువనభవనభయంకర ♦ పవనవర్ష, శిశిర తీవ్రతర వృధఁ ♦ జెదరనీక
హృదయధైర్యంబుమిక్కిలి ♦ పవనపటిచి, నలువయిబ్బంగెఁగె కేంద్రుఁడనని యెదపము.

సీ. గాంగేయముఖి తిఁరంగసంగతసదా, గతి సుహృగ్రీష్మమఁఖము హరింప
సతతవాచంయమిఁశ్వరకృతకృతుహవి, ర్జ్వలదగ్నికీలలు ♦ చలి నడంప
నికటద్రుమస్థితఁసీలకంఠంబులు, పురులొడ్డి వానలఁబిఱుసు మాన్పు
నాగంబు లాభోగఁభోగంబు లడ్డంబు, పట్టి ఝంఝూనిలఁపంక్తి నుశవ

తే. సఖలభూతాత్మమూర్తియై, మతేశయిల్లు, కొడుకుఁబడయంగన శ్వేతుఁగూర్చితపము
నేసె నటుకానఁ బవనాగ్ని శిఖిఫణిండ్రు, లాదిగాఁ గూడి విధికి సఁహాయు లైరి.

సీ. తల్లిగానని లేడిఁపిల్లకుఁ జన్నిచ్చి, పెంచు బెబ్బలి తనఁబిడ్డయట్ల
దైవికంబున గూడుఁదప్పి నేలను బడ్డ, రాచిల్కబోదలఁ ♦ బ్రోచుఁబిల్లి
యెండచేఁ గ్రాగిన ♦ కొండకోయిలఁ దెచ్చి, యెలమావినీడలఁ ♦ నిలుపుఁ గ్రోఁసి
యెడఁబాసి పోయిన ♦ విడియేనుఁగులఁగూర్చి, కరిమరహంబు కేసరి హరించు 66

తే. స్తనితములకెగపడి వచ్చు, శరభములను, బట్టి యొయ్యన ధ్రాతిపైఁ ♦ బెట్టికాచు
గండభేరుండపక్షులుఁగలిగి యజని, యాశ్రయముశాంతరసహృదయయ్యెనపుడు.

ఉ. అడ విధాతకుం జదువులమ్మ సదా పనిపాట సేయఁ జే
తొడుగఁ జెంచెత ల్పులుకుఁ తోడుగ రాజశుకీకదంబమున్
గూడి చరింపఁగా నదియఁగొంత వినోదము గాఁ దపస్విని
క్రీడ వహించె నాత్మఁతికిఁ మదిగోర్కి ఫలించు నంతకున్. 71

తే. భారతీ దేవియును దానుఁ బద్మభవుఁడు, భువనములకెల్లఁ జోద్యంబుఁ పుట్టునట్లు
లాత్మవిద్యాధురంధరుఁడైనకొడుకుఁ, బడయఁగాఁ గోరిఘోరతఁపంబొనర్చె. 72

మ. కరుణాధారలు నేత్రకోణములవంకం జింద నానందబం
ధురమై మానస ముబ్బఁగాఁ బ్రమథపంక్తుల్లాల్పి గోరాజునె
క్కి గటన్తంగళవాద్యముల్ సెలఁగ లక్ష్మీనాథముఖ్యామరుల్
పరివేష్టించి భజింపఁ బద్మజనకుం పత్మత్యమై యాశుఁడున్. 73

— ❦ — ఈశ్వరుఁడు ప్రత్యక్షమై బ్రహ్మకు వరమిచ్చుట ❦ —

శా. ఏ నీకేమి యొనర్తుఁ జెప్పము సురజ్ఞేష్ఠా! యనన్ భక్తి భా
సానాథుండు ధర్మిణి జాగిల సమస్కారంబు లర్పించుచున్
నానారీతుల నన్నుఁజించి నిటలఁనృప్తాంజలిత్వంబునన్
మేనఁ గంపము రోమహర్షణము సమ్మిశ్రింబుగా నిట్లున్. 75

తే. దేవ నీవంటి దేవుండుఁ నిన్యతీర్థ, రాజములలోన నక్షిణఁరజతఖిరి
వంటి క్షేత్రంబు నానంటిఁవాంఛితార్థ, సిద్ధుఁడు నరుడు ధర విమర్శించి చూడ.

శా. కాన న్వచ్చియుఁ జూడరాదు భవదాకారంబులో నొక్కమే
నైనం భారముముట్ట నింకెట్లు లోకాతీతమై దృష్టికిఁ
లోనై యుండని మీచిదాకృతి నుపశ్లోకింపఁగా నేర్చెదన్
నానాభంగుల నూరకుండుటయ భాన్యత్వంబు నాబుద్ధికిన్. 76

సీ. భారతీ దేవిఁ ఁ బాయక కాటకర్మము విచారింపకఁ మదనకేళి
దోంగ ముప్పది వేలరక్కసు బుద, యించి వింధ్యాద్రికి నేగి వారు
ప్రజల బీడింప సర్వంసహదేవత, చెప్పిన నేను రోమించినపుడు
పుట్టె నుగ్రుండును పుత్రుండు వానిచే, నందఱ జంపించి యతని జంపు

తే. కొంటి నజ్ఞానమునఁ గట్టుకొంటిఁ బుత్ర, హత్య సంతాపహీనుండ నైతి దేవ!
రెండుదోషంబులనుమాన్చిఁ నిండువేడ్క, నన్ను రక్షింపునునుఁబ్రసన్నుడగుచు.

వ. దక్షిణకై లానగోత్ర పితౄణామూత్రంబునంబుత్రహత్యాది దోషంబులువాసె మాఖ
మానంబున మఖానక్షత్రంబున నుషఃకాలంబున సువర్ణముఖిరీస్నానం బాచ
రించి మానంబున నీ మహాలింగంబునకుఁ బ్రదక్షిణంబులుఁ బ్రణామంబులుఁ బం
చాక్షరీనుంత్రపంబును నూటయెనిమిది సేసి ప్రతిమఖానక్షత్రంబున నివిధంబున

నొక్కనవత్సరంబు నడిపిన సుపుత్రుండు గలుగు నీవేకా వెవ్వరీప్రీతుంబు నడిపిన నిట్ల యా నని యానతిచ్చి సర్వేశ్వరుం డంతర్ధానంబు నొందె నరవిండునందనుండు నట్లు సేయం దొడంగిన.

78

—❖— ఋభువునిజననము. ❖—

మ. నెలరెణ్ణె ల్లకుఁ జీరచిక్కెఁ బ్రజగఁన్నిర్మాతయిల్లానికిఁ జెలఁగెం జిట్టుము, లంకురించె నరుచుల్ చెక్కు ల్పూర్ణాతేందుమం డలతేజంబున నొప్పెఁ, గొను బలిసెఁగఁ డాసెం గుచాగ్రింబులఁ నలు, పాయానము దోచె నెన్నడ నభిఁన్నంబయ్యె నిట్టూర్పులున్.

79

తే. తెల్ల నగుమేను కనుమితఁవల్లిగాఁగ, గురుకుచంబులు పుష్పమంజరులుగాఁగ నందునుండెడి నలుపు నింఁదిందిరములు, గాఁగఁ జెలువొందెవాద్దేవిఁగర్భమహిమ.

తే. ఆత్మలోనున్న పుత్రహఁత్యాకళంక, మాత్మజాభావతాదోషఁ మాత్మరూప మైన పిండంబు గర్భస్థమైనబైట, వెడలె ననఁ జన్ను మొనలందుఁబాడ మె నలుపు.

సీ. సౌఖ్యలేశములేనిఁసంసారదేహాభిమానముల్ విడిచి త్రిమ్యురంగఁ గోరు ముక్తిసామ్రాజ్యాభిషిక్తులై విహరించు, యోగసిద్ధులలోనఁనుండఁ గోరు మానముదానినక్తిమదికి నింపగు చోట, నేకాంతమున వసియింపఁ గోరు నపార్థితపాత్రమగు పదార్థంబుల, దీపనాదివ్యథఁ దీర్చు గోరు

తే. విప్రవవ్యాపకంబు సఁవి స్థయంబు, నైవబ్రహ్మంబు పిండమై యాత్మగర్భ గోళముననుండఁ దన్మహాగుణములెల్లఁ, దెలుపు మెలపున సంతటఁబలుకు వెలది.

ఉ. భారతి గోరుకొర్కలకుఁ బద్మభవుం డనుకూలుఁడై మఖా తారకయందు సుప్రసవముఁ దప్పక సల్పుఁగ నొక్కయేటిలో నీరజవైశేఖరునిఁ నిత్యకృపం గల పుత్రజన్మముం జేరువ యయ్యె దంపతులఁచిత్తమునం బ్రమదం బిగుర్పఁగన్.

83

తే. వాఙ్మయంబైన వేదాంతఁవార్ధియందు, సర్థమయుఁడైన చిద్విధుం డవతరింపఁ దన్నుమొఱచిన తెఱఁగునఁదమ్మిచూలి, ప్రమదమునఁజొక్క వాణిగఁగర్భముననుండి.

మ. ఉదయించెం బరమాస్థి రూపము మహాఁయోగీశ్వరోత్తంస మీ శదయావర్ధితదివ్యతేజము సదాఁశాంతస్వరూపంబు దుఃఖదసంసారవిదూరిమానసము లోకం బుత్పసక్రీడలఁ బాదలంగా సుతరత్నమంత జననీఁపుణ్యప్రభావంబునన్.

85

క. పుత్రోద్దయ మగుటయు శితి,పత్రజుఁ డానందలహరిఁ బరవశుఁ డగుచుఁ స్తోత్రంబుసేసె ముక్తిక,శత్రుని గారీశు నిర్మలప్రతిపత్తిన్.

86

వ. ఖండపరశుండును సఖండదయామండితకటాక్షపీక్షణంబులఁ బ్రీత్యుండై కమలజత
నూభవునకుఁ బుభుభవనియెడునామంబొనరింపననుగ్రహించియవగ్రహరహితంబును
గలుపఁహితంబునునైన బ్రహ్మోపదేశంబు నేసి యంతర్నిత్యుండయ్యె నంత. 87

శా. శోరః వెండియుఁ గన్నవారలకు సంక్షోభింపకే మొక్కి యా
త్రారామత్వమునం జెలంగి యింక నేయర్థంబు వర్జింపఁగా
లే రాత్తజ్ఞు లనంగ నాబుభువు దల్లిందండి వీక్షించుఁ బు
ణ్యరణ్యంబులఁ బుణ్యశైలముల బ్రహ్మజ్ఞునియై తిమ్మరన్. 88

ఉ. వచ్చి నిదాఘుఁ డాబుభువువంకఁ బరావరవస్తుదర్శనం
బచ్చువడంగఁజేసి నసకాదుల కంతయుఁ జెప్పి చూప నా
సచ్చరితుల్ నమస్త మునిచంద్రులకుం గరుణార్ద్రచిత్తులై
యిచ్చిరి బ్రహ్మవిద్య, వెలఁయించిరి వారు జగంబు నిండఁగన్. 89

శా. ఈచందమునఁ దమ్మిచూలికథ గౌరీశుండు చెప్పంగ ధా
త్రీచక్రేశుఁడు సొక్కి మొక్కి యనియెఁగ్రీకాళహస్తిశతా
ప్రాచుర్యంబు పురాణసిద్ధముగ నెఱ్ఱాటఁ జగన్నాయకుం
జాచంద్రార్కముగా ధరించె నిది నా కద్యంతముం జెప్పవే. 90

క. అనవుడుఁ గుహనాజంగమ,తనువు ధరించిన సుధాంశుధరుఁ డిట్లనియెన్
మనుజేశ్వరుతోఁ గరుణావననిధియై విన మటంచు ఁ వాచాప్రాధిన్. 91

క. తొలియుగమున శ్రీనామము, గలచెలఁదియుఁ ద్రేతయందుఁగ్రాళంబనుపా
ములతేఁడును దానికి నీ,తలియుగమున హస్తియై ప్రతంబునఁ గొల్వన్. 92

శా. గౌరీశుండు చెలంది బాము గజముం గైవల్యసామ్రాజ్యుల
క్షీరూపంబగు తన్నుఁగూర్చుకొనఁగా గ్రీకాళహస్తిశ్వరుం
డై రాజులై దదీయభక్తిగరిమం బాద్యంతము స్మికు వి
స్తారప్రాధి. వచింతు రాజ! వినుమా ఁ దత్తావధానుండవై. 93

—❧— చెలదిపురుగు శివై క్యముఁ బొందుట. —❧—

చ. కృతయుగవేళ మర్కటకకీటక మొక్కటి పూర్వవాసనా
గతమతి దేవదేవు గరఃకంధరుఁ గొల్వఁ దలంచి కుంభజ
క్షీతిధర కన్యకాంబు పరిష్కృతరీరముతోడ నాత్మని
ర్గత బహుతంత్రుపంక్తి గృహకల్పన శిల్పకళాప్రవీణతన్. 94

సీ. ప్రాకారములు గోవుఁగమ్ములు కొలుపుకూటములు సర్వనమందిరములు కోశ
గేహము ల్పందిళ్ళు ఁ కేళీనివాసంబు,లంతఃప్రవీణతాఽయతనవిధి
యుపహరభాగమంబుపము గర్భగృహంబు,పరిణయపేమవై ఁ భవనిశాంత
మంతఃపురంబు కఠ్యంతరంబులు జాల,కంబులు మేడలుఁగరుణతోడ

- తే. నిభముఖానలజాతచండీశవుండ, రీకలోచన మాతృకాలోకనయన
దక్షిణామూర్తి వటుకాదిదైవతముల, నిలయములు గట్టెనత్యంతనిష్ఠతోడ. 95
- శా. ప్రాతఃకాలతుపారశీకరచయః ప్రాప్తిం లనన్త్యాక్షిణీ
వేతాగారములట్లు చెల్వెనగుతఃద్విందుచ్చటాజాతఖ
ద్యోతచ్ఛాయలః గొంతసేవు బహుళ తోదీప్తగేహంబులై
లూతాకల్పితతంతుసద్దములు హంబుల జెప్పఁ జితంబులై. 96
- క. తీరుగ నీగతి నిందులు, తీరంగఁ గట్టియును గాలిఁ ద్రెవ్విసపోగుల
జాతిన పోగులు నదుకం, దీరువనే కాని నిలువఁ దీరక దినమున్. 97
- శా. నేవింపంగఁ జెలందినేమముఁ బరీక్షింప న్నలాటాక్షుఁ డా
త్తావాసంబుననున్న దీవశిఖికీ లాభీలతీప్రప్రభా
వ్యావిధ్ధాంబరమై తగుల్కొని తదీయాగారముల్ ధూమమై
పోవం జేసిన లేచి కీటకము హృద్భూతవ్యథాక్రోధమై. 98
- క. ఇదివెక్కేడులు పట్టెన్, నదనంబులు గట్ట నాకుఁ శంభునికొఱకున్
దుది గుమ్మరి కొకయేడును, గుడె కొకపెట్టన్న మాటకున్ సరివచ్చెన్. 99
- చ. కటకట నేఁ బ్రయానమునఁ గట్టిన యిండ్లను గాల్చె దీవ మిం
తటఁ బడి దీని మ్రొంగక వృథా వసియించినఁ గోపమాఱునే
యటమటమైన జీవనమునందలి మోహము చాలునంచు ను
త్కటగతి దీపికానలిఁ భావినరంబులఁ ద్రావఁ బోవఁగన్. 100
- శా. దేవోత్తంసుడు భక్తవత్సలుఁడుచిఁ త్రేతస్వభావుండు గౌ
రీవామాంగుఁడు శంకగుండు దయ మూఁ రింబోవఁ గెంగేలునన్
జావ న్వచ్చిన పురుషుఁ బట్టి తగునీఁ నద్భుక్తికి మెచ్చితిన్
నీ వేయర్థము నన్ను వేడెదవు దానిం జెప్పుమా నాపుడన్. 101
- క. చెలఁదియు నాతప మింతట, ఫలియించె నటంచుఁ బ్రమథఁపటికీఁ బ్రణామం
బులు పెక్కు సేసి సంభ్రమ, కలితహృదయమగుచు భక్తిగడయకొనఁగన్. 102
- శా. దేవా! నిన్ను నుతింపలే, నధమబుద్ధి, వేదశాస్త్రంబులున్
రా వేపాటియు, వచ్చినన్ శ్రుతులుశాస్త్రంబు ల్లిముం జెప్పఁగా
లే వాద్యంతము లన్నఁ దద్విధులకుం లెక్కింపఁగా శక్యమే
సేవాధర్మము మేలు గాకనుచు మీ శ్రీపాదము ల్లాల్పితిన్. 103
- క. నా కీభవదుఃఖంబులు, లేక మహాజ్ఞానరసవిఁలీనుడ నగుచున్
లోకం బెన్నఁడు నెఱుఁగని, యాకై వల్యమె యభీష్ట మని ప్రార్థింపన్. 104
- చ. అనిమిషకోటి తా మహారహంబునొనర్చు శివార్చన ల్లనం
బున నిరసింప, మానులు తపోవిధవంబులు రోయ, యోగవా

ననఁబడి పార్లువారు తమఁజన్మముఁ దిట్టుకొనంగ, నన్యద
రృసరతు లెల్ల మాసమయఁసంగతి చాలునటంచు, నెంచగన్. 105

ఉ. ఎక్కడఁ జూచినన్ సురము ధీశ్వరదానవమానవాహివుల్
మ్రొక్కుచు నన్నుతించు రవఁముల్ ధ్రువమండలవీధి నిండఁగా
దిక్కులు ముంచుకొన్న తనఁతేజములోపల నూర్చినాభమున్
గ్రక్కునఁ గూర్చెఁ దన్మయము ధిగా శివలింగము భక్తిలోలతన్. 106

సి. లూతాధీశ్వరు కథ యిది, వాతాశన హస్తీకథలు ధిక్రుత్తు మహా
పాతకధాత్రీధరని, ధ్వాతములై యమృత మొల్కఁ ధిగా వీనులకున్. 107

—కాలసర్పము నేనుఁగును శివసాయుజ్యము నొందుట. —

శా. త్రేతాంతంబున నొక్కకాలఫణి భక్తికిఁ దివ్యమాణిక్యముల్
సాతాశంబున నుండి తెచ్చి దినముం ధిబాలేందుచూడార్చనల్
ప్రాతర్వేళలఁ జేయు ద్వాపరయుగఁప్రారంభమైన స్థానా
తీర్థున్ శంకరుఁ గొల్పి వచ్చె నొకహస్తిశ్రేష్ఠ మహోటికిన్. 108

సీ. వచ్చి కేతకినది ధివారిలోపల దోగి, కానలు గొలఁకులు ధికలయఁ దిరిగి
మాలూరశాఖలు ధినాళీకకష్టఁగ, కుముదపుష్పంబులు ధిగోసి తెచ్చి
ఫణి సమర్పించిన ధిమణులెల్లఁ బోద్రోచి, తొండొనఁ గ్రోలినఁ తోయములను
దక్షిణకైలాస ధిధరణీధరావాసు, సద్భక్తితోడ మఁ జ్ఞనమునేసి

తే. పూజలొనరించి యేనుఁగు ధిపోవుటయును, భవునిదర్శింప మఱునాఁడుఁపావత్రేడు
నిజఫణాగ్రసమగ్రమాఁగి కృదీప్తి, తపనునకుఁ దోడుమఁకాలఁతమముఁ జెలుప. 109

ఉ. డగ్గటి యెవ్వఁడో కటకఁటా శివలింగముమీఁదిరత్నముల్
గగ్గులకాటఁ గప్పి ములుఁకంపలు తీవలు వెట్టె నేలని, నా
కెగ్గొనరించి పోయె, నిక ధినేమననేర్తు మదీయ భాగ్య మి
ట్లగ్గిఁబడంగఁ జేసినమఁదాంధని సంచు విషాదదిత్తుడై 110

క. అల్లన యేనుఁగు వెట్టిన, వెల్లం బోద్రోచి యెడఁద ధిసీనును భక్తి
మల్లాడ మణుల గొరీ, వల్లభుఁ బూజించి చనియె ధివాతాశనమున్. 111

ఉ. అంతటఁ గొంతసేపునకు ధిసగ్గజరాజును వచ్చి రత్నసం
క్రాంతశరీరు నీశ్వరునిఁ ధిగన్గొని యెవ్వఁడో నేడునజ్జితా
సంతమనంబు గప్పియెకఁసక్కెఁపుఁబూజ లొనర్చెఁ గాక యే
భ్రాంతులు పెక్కువర్ణములు ధితాలు కప్పడికె బెట్టె జూతురే. 112

క. అని చింతించుచు నెప్పటి, యనువున శివపూజఁ జేసి ధియడవికిఁ జనియెన్
దనయిచ్చ దంతి పామున్, బనివడి మఱునాఁడు దాఁ బ్రభాతమునందున్. 113

మ. శివుఁ బూజింపఁగ నచ్చి బిల్వవిటపఁగ్రేణీననాశాబ్జభే
దవిలీనాంగము దివ్యలింగము సఖేఁదస్వాంతమై చూచి నా
ది వృథాజన్మము గాడె! నాతపము భక్తిం బాహుగా కున్న యే
ల విచారింపఁగ నెల్లియుఁ వ్రతము కొల్లంబోయినం జూచెదన్. 114

ఉ. ఎక్కడి దుర్మదుండో తన ఁ కేనొనరించినరత్న పూజనల్
దిక్కులఁ బాఱఁ జల్లి జగఁతీరుహశాఖలుఁ దప్పికాడలుఁ
బెక్కులు గొంచువచ్చి పయిఁ బెట్టిన నూరకయుండె శంకరుం
డక్కట యేమి సెప్ప నహఁహ పగవారిని గూడె దైవమున్. 115

ఉ. కంటక మెట్లునాక సుముఖత్వము నొందితి వయ్య పార్వతీ
కంటకీతాంగబాహులతిఁకాయుగసంగతిఁ బోలె దుఃఖకృ
త్కంటకబిల్వితాకమలఁకాండము లెత్తిన మోచిమోచి ము
క్కంటి! యెఱుంగవే నొనలి ఁ కంటిమహాత్మ్యము నీకుఁ గల్గుటన్. 116

మ. అని దుఃఖించుచు నెట్టకేలకు దృఢంబైచిత్త మా త్తేశు న
ర్చనసేయం దలపోయ దంతిక్రతపూజల్ ద్రోచి పైదుమ్ము భు
స్సునఁ బోనూది యనర్హ్యరత్నములఁ జ ఁక్షుశ్శీత్ర మర్చించి యా
? త్తనివాసంబు తదంతరాయజనితో న్నాదంబునం దూఱుచున్. 117

సీ. భోగవతీర్పురంబునఁ జొచ్చి బోటులతోడ నాడెను జలఁద్రుడ లుడిగి
పువ్వుఁబోలులుఁ దాను ఁ బొత్తుల భుజించు, మధురసుధాహారవిధిఁ దొఱంగి
బహువిధ తానసంపన్నగానంబుల, నిక్కి చొక్కెడు తనఁనేర్చు వదలి
ప్రాణనాయికతోడఁ బర్యంకసీమల, మనకానఁ బెనఁగునంభ్రముము విడిచి 1

తే. నిద్రవోయెను సుఖమెల్ల ఁ నేలఁగలిపి, ప్రతిదినంబును దాఁ జేయుఁరత్న పూజ
శివునిపై నుండకుండీనఁకంతనొంది, రాత్రి శివరాత్రిగా జాగఁరమ్ముఁ జేసె. 118

శా. తా నర్చించి తొలంగినట్టి తరువాత్ శంభుఁ బూజింపఁగా
దానానేకప మేగుదెంచి శివుమీఁదన్ నిన్న మొన్నంబలె
నానారత్నముఁ లుండఁ జూచి కడుఁజన్మంబోయి నాతోడ జలం
బో నే డీశిల విశ్వనాయకునిపైఁ బొందించినాఁ డెవ్వఁడో. 119

ఉ. అచ్చపునీలవర్ణ దృఢఁదావళి నల్లని కల్వలే? కడుం
బచ్చనిరాలు బిల్వనవఁపత్రములే? యరుణాశ్మభంగముల్
విచ్చిన యెట్లుదామరలే? విశ్వపతీ! విరసాపలంబు లె
ట్లచ్చునలయ్యె? నీకు నవియందునె గంధ మృదుత్వ శైత్యములే? 120

చ. ఉనికి శిలోచ్చయంబు, నిజయోష శిలోచ్చయరాజపుత్రి, నీ
ధనువు శిలోచ్చయంబు, పురఁదాహ! రథీకృతరత్నగర్భ! నీ

మనసు నీశిలాశకలముండన మెట్లు ప్రియంబు జేసె? నే
మనగలవాడ నిన్ను వ్రతహానియొనర్చు దురాత్ముడుండగన్.

121

శా. పోనీ నేటికి నాయె బోయె గడుదుర్బుద్ధి విచారింప నే
లా నిత్యంబును నీశ్వరుం గొలుచు వేళంగాక శేపాడి రా
గా నర్చావ్రతహంతక గన్న నదిభాగ్యంబే వివేకింప వా
డౌ నేనా నొకజాడ బోయెదము లేదా జీవ మింకేటికిన్.

122

ఉ. పాణము లిచ్చువాడ నికభర్తన కెల్లియు బూజవోయి పా
షాణము లున్న నిందునకునందియమేల విచార మేటికిన్
బ్రాహ్మమూదఁ దీవుగలపాణులకు బిరుదు వ్రతంబు క
ల్యాణకరంబులే యనుచునర్చన సేసి మదేధ రాజమున్.

123

సీ. పిడియేరుగుల వెంటఁ బడిపోక యునుగని, వెడవిల్తు వేడిమివిడుపుఁ జూపఁ
గరమున నుడకంబుకడుఁ జల్లుకొనకున్నఁ, దెవులని మిహిరదాహము దొలంగ
సరసునఁ జూచ్చి తామరతూండ్లు మెసగక, మానని యాఁకటిమంట లేక
సింహపోతములు ఘోషింపఁ బుట్టినభయా,తంకాగ్ని తహతహఁగ్రుంకఁబాట

తే. పట్టివెట్టులు దనమీఁదఁ నెక్కలేక, పంచబంగాళమై పోవఁ బాణలింగ
పూజనావిష్ణుమునయందుఁ బుట్టినట్టి, చింతయె వేడి దనలోనుంచేసికొనియె.

తే. ఏమిసేయుదు ననియాత్మసీనుమునకు, బోయి తనలోనఁదలపోతంబుంగుడయ్యు
నవును పడచుటికొండపై నెక్కుభాను, డెప్పుడుదయించునేబోదునెప్పుడనుచు.

వ. అయ్యవనరంబున.

126

సీ. పాగ్వధూమణి చిమ్మఁ బల్చిమదిక్కాంత, పట్టిన చెంగలవ్వబంతి యనఁగఁ
గాలవిష్ణుం డంధకారదైత్యుని వ్రేయఁ, జరమాద్రీ బడిపోవుచక్ర మనఁగ
దినమహిరుహమునఁ దేజోమయంబుగా, బండిరాలినపెద్ద పండునంగ
దివినుండి దేవదానవయుద్ధరక్తార్ద్రమై నేలఁ గూలురఁ థాంగ మనఁగఁ

తే. బద్ధిసినంగమశాంతిఁ బరిహరింప, నపరజలనిధి జలకంబు లాడబోవు
కరణి నెఱసంజచందురుఁగావిపచ్చ, డంబు ధరఁ బెట్టి భానుబింబంబు గ్రుంకె. 127

శా. తారాలోకమునం బ్రకాశ మొకచందంబై ప్రసాదింప నం
ధ్యారాగావృతమై తమఃపటల నం తానంబు గప్పంగ నం
భోరేఖల్ గళదశ్రుధారలగతిం బొల్పారఁగాఁ బోయె గ
ష్టరవాితము నవ్వలోకనయనం బంధీకృతపాణియై.

1. 128

చ. తిమిరపుగాలసర్పవితతి గుహ లీగి చనంగఁ దొలి య
భ్రమ మడి నెక్కి చూచి దిగి పన్నగలోకముఁజూచ్చి పోవున

ట్లమరఁ బతంగ దేవుఁ డవఁరాంబుఁ డగుంకెఁ దదీయసేన తు
త్తములుగఁ బోరియున్ మగుడఁ దోడనెఱాత్రినిఁగూడముట్టఁగన్.

129

మ. విపులావాలమునిండి శైలగుహలఁ వేల్పాటి శాఖల్ దిగం
తపదమ్ముల్ పొదువఁ వియ త్తలముమీఁదఁ మించి యొప్పారు ద
ట్లవుఁ బెంజేకటి చెట్టుఁ జుట్టుకొనియుండుం బొల్పె దార ల్దీ
యప్తలాశాంతరదర్శితోర్ధ్వభవనోద్వద్గీర్తిఖండక్రియన్.

130

మ. సకలాపూర్ణుడు సీలవర్ణుఁ డనుటల్ సత్యంబుగాఁ దెల్పుపో
ల్కికఁ బెంజేకటి నిండఁ దారకలు వాల్చెన్ నిర్జరాధీశ్వరా
దికు లర్పించిన పువ్వుల ట్లభవుఁ డుద్దేవుండు భేదంబు గా
మికిఁ దెల్లంబుగ నల్పు దెల్పుగ ధర్మ మింఁచె శశాంకాకృతిన్.

131

మ. ఉదయగ్రావము పానవట్ట మభిషేకోదప్రవాహంబు వా
చ. ర్థి, పరధ్యాంతము ధూపధూమము, జ్వలద్రీపప్రభా రాజి కౌ
ముది, తారానివహంబు లర్చితసుమంబుల్ గాఁ, దమోదూరసా
ఖ్యదమై శీతగభ స్తిబింబశివలింగం బొప్పె బాచీదీశన్.

132

మ. గగనాహార్యమృగేంద్రశాబకము నక్షత్రాంబుజారణ్య మ
ధ్యగహంసంబు నిశావధూకరతలోద్వస్మల్లికాగుచ్ఛ ము
ధ్యగబాధావహాచిత్తభూటకయాత్రామాక్తికచ్ఛత్ర మొ
ప్పగతిం జంద్రుండు దోచె దంపతుల కింపులమీఱఁగాఁ దొలెనన్.

133

మ. గరుడానీతసుధాఘటంబు గొని పోఁగా నిర్జరశ్రేణి వెం
ట రయం బారగఁ బాటు నాగముల చూడారత్న సందోహ మం
బరవీధిం బరఁగింపఁ జంద్రుఁ డుదయింపం, దోచెఁ దోడ్తీ నుడూ
త్కరముం జందమ్మతంబుబిందువులశంకం గ్రమ్మగం జేయుచున్.

134

చ. కుముదవనాశికిఁ బలుపు యోకములూటకు నిల్పు, దిగ్విధూ
సమితికఁ బూత, మేత నవశాబచశోరకరాజి, కిందుకాం
తములకు ద్రావకం, బగుచుదర్శక శాస్త్రనిరూపితోపధ
క్రమములఁ బండు వెన్నెలలు యాసె ధరాస్థలి మోహనంబుగన్.

135

ఉ. అప్పుడు పాము నేనుఁగు మహావ్రతవిఘ్న విషాద వేదనఁ
ముపిర్చిగొన్న చింతఁ గనుమూయ నెఱుంగక నమ్మనంబులో
నెప్పుడు తెల్లవాఱును సహింపఁగరాని విరోధవహ్ని నే
చొప్పున నార్తుమొక్క యనుచుం దమలోఁ దలపోయుచుండఁగన్.

136

సీ. నిర్మిద పూర్వాద్రినీపప్రసూనాభి, రామాంబురాశి తరంగ మనఁగ
భానుభిల్లగభ స్తిభల్లభగ్నతమోచ్చ, భల్లనిర్వద్ర కృపంక మనఁగ

రజనీసుధాకరః • రతివియోగనిధానః, కామప్రతాపాగ్నిః • ధామ మనఃగః
సంధ్యాధిదేవతాః • చారువీరవ్రాత, పద్మరాగప్రభాః • పలులః మనఃగః

తే. కాలరసవాది బ్రహ్మాండః • గోళమెల్లఁ, జిత్రబుద్ధి సువర్ణంబు • నేయఁ దలఁచి
ద్యుమణిశిఖిమీఁదఁ జల్లుసిం • దూరరాజి, యనఁగ నొప్పారె నరుణశోః • శాంశురాజి.

ఆ. పన్నగంబు గజము • బలమునఁ జలమునఁ, బోరుటెల్లొ శివునిఁ • బొందుటెల్లొ
చూడవలయు ననుచు • వేడుకతో వచ్చు, కరణి నంతఁ దోఁచెఁగర్మసాక్షి. 138

వ. లంత. 139

ఉ. భానుఁడు పూర్వపర్వతముఁపై నుదయింపక మున్నె లేచి కుం
భీనపల్లభండు మదిఁ • బేర్చిన రోషభరంబున న్నిజ
స్థానము నిర్గమించి పగఁ • జంపఁగ వచ్చు కటారుకాని చం
దాన మహేశ్వరుం గదిసి • తానొనరించిన పూజ లేమికో. 140

క. కటకటఁబడి యింక నెటువలె, నటుకానీ వానిఁ దీర్తు • నటు కాదేనిఁ
నిటలాత్తున కిర్పింతుం, జటులగతిం బ్రాణములు నిఁజంబుగ ననుచున్. 141

ఆ. పిన్ననూప మగుచు • బిల్వశాఖాంబుజ, నాశమధ్యసీమఁ • గాళనాగ
మడఁగియుండ దంతిఁ • యతివేగమున వచ్చి, శివునిపూజఁ జూచి • చిత్త మలర. 142

ఉ. ఈనకలేశ్వరుండు కరుఁజేక్షణుఁ డయ్యెనొ విఘ్నకర్త సం
త్రాసము నొందెనో వ్రతము • ధన్యతఁ బొందెనొ పూర్వజన్మ వే
ళాసుకృతంబు పండెనొ క • లానిధిశేఖరమాళి నేడు నే
జేసినపూజ నిల్చె నని • శీఘ్రమున న్ముదమంది క్రమ్మఱన్. 143

ఆ. డాఁగియున్న పాముఁడాయకపోయెఁగా, దాయ యనుచు రోషఁదహనశిఖలు
కన్ను గొనలఁ గ్రాలఁగా నుండ నాకీడు, గాన కిభవగుండు • గాన కేగి.

వ. నీరేరుహ మాలూర దళభరంబులు కరంబునఁ జుట్టి పట్టుకొని సమీరంబున జడియు
నడలచప్పు డప్పు డినుమడింపఁ గంపించి గుంపు విచ్చిమ్మగంబులు మొగంబు
లెత్తుకొని పాఱం గారుణ్యరసతరంగం బగు శివలింగంబుఁ జేరం జనుదెంచి పించి
పాపహృదయశల్యం బగు నిర్మాల్యంబుఁ దుడువం దలంచి 145

శా. శుండాలంబు కరంబు సాద ఫణిరాఁజ నొచ్చి నాపూజ భ
ర్గుం డీవేశ ననుగ్రహించె నని ముక్కుంఁగ్రోళ్లలో నెక్కి యు
ద్దండక్షీడఁ దదీయకుంభకుహరఁస్థానంబునం ద్రిమృర్క
గొండ ల్లూలఁగ నెత్తి మొత్తుకొని దిక్కు లుట్ట గీఁపెట్టుచున్. 146

సీ. మొగలేటి మడుగునఁమునిగి తుండమ్మన, నుదక మాకర్షించి • యూది యూది
కడుంగపాలము దాడి • కలఁగంగఁ జక్కఁగా, జేసాచి జిట్టునఁ • జీదిచీది

యిలమీదఁ దలదాఁకఁనీప్రక్కనాప్రక్కఁ, బెడమర్లుగాఁ బాడఁ పెట్టిపెట్టి
యుశివోని వేదనఁనున్నచోనుండక, పనిలేనివరువులు ఁ పాటిపాటి

తే. పెద్దమ్రాఁతులతోఁ గుంభఁపీతయుగము, దోముకొనుచును జెట్టులుఁదూటితూటి
పాము సేసిన దుఃఖంబు ఁ సామజంబు, దీర్చు కొనువెర వెఱుంగక ఁ ధీరబుద్ధి.

శా. ఏనా చచ్చుట తప్పదివ్వును నుమాఁధీశోపకంఠంబునఁ

దానుం జావక చంపనోప దురగేంద్రం బెక్కు డీదుఃఖమే

లా నాకుఁ సరి చంపి చచ్చుట జనాఁహ్లాదంబు గాదా యవా

చీనస్థాణునగంబె వధ్యశిలగా ఁ సేవింతుఁ గా కింతటన్.

148

మ. అని మత్తేభము చిత్తజాహితునిదిఁకై మ్రొక్కి యిక్కాళ మే

కనుచుం బోవునో యంచుఁ దుండ మిటియంఁగాఁ జుట్టి వక్త్రస్థలం

బునఁ గీలిచి పిఱిందికిం జని శిరంఁబు న్వంచి యక్కొండ భ

గ్గునఁ దాఁకె న్వడిఁ గుంభము ల్వగులఁ దఁత్కూటంబు లూటాడగన్.

149

అ. కొండకొండతోడఁగుండులుఁగూలంగ, దాఁకినట్లు దోఁచె ఁ దళితగుంభ

సీమచన్న పాము ఁ చిదిసె నేనుండును, బడియె నెత్తురచటఁ ఁ బడియె గట్టి

150

వ. తదీయ మరణస్థానంబు చవాచీనకైలాసనికటంబును సువర్ణముఖరీతటంబు నగుటంజేసి
కాద్రవేయ భద్రగజంబులు రుద్రగణా కారంబులుదాల్చిరి. అమృతహింకమధ్యంబునం
దుంకికొండలత్రేనికూరిమిఁకూఁతుతోడఁగూడి చంద్రచూడామణి వృషభవాహనా
రూఢుండై హృషీకేశ పితౄమాహ ప్రముఖ బర్హిర్ముఖులు గొల్వంబ్రత్యక్షంబై మిఁక
భీష్మంబు లెయ్యవి యని యానతిచ్చుటయు సాష్టాంగదండప్రణామంబులు గావించి
యిట్లని నన్నుతిందిరి.

రగడ జయజయ కలశీసుతగిరికన్యా, కై వలినీతల కల్పమహీరుహ

జయజయ దక్షిణ రజత క్షితిధర, సంయమి సేవిత పాదసరోరుహ

జయజయ పీన జ్ఞానప్రసవా, చలకన్యాకుచ దృఢ పరిరంభణ

జయజయ కృత దుర్గాధరణీధర, సాను వినోద విహర విజృంభణ

జయజయ భారద్వాజాశ్రమ వన, సరసిజ కేళీ వన పరితోషిత

జయజయ నీలత్నాధర పుణ్య, స్థలకాపాలిక భాషితభూషిత

జయజయ మోహన తీర్థాలోకన, సంభ్రమరత భవబంధ విమోచన

జయజయ శిఖితీర్థాశ్రిత యోగీ, శ్వరమానస సంవిత్పుఖ సూచక

జయజయ సహస్రలింగాలయ ద, ర్శనమాత్రస్థిత మోదాపాదక

జయజయ ఘనమార్కండేయమునీ, శ్వరతీర్థనిషి క్తవిపచ్ఛేదక

జయజయ నిర్జరనాయక తీర్థ, స్నాతక జనకలుషేంధన పావక

జయజయ కనుజేక్షా రక్షితనిజ, చరుణారూప పంకేరుహ సేవక

దేవానిను వర్ణింప రమావా, గ్రేవీ వల్లభు లైనను శక్తులై
 నీవిధ మెఱుంగక నిఖిలాగమముల, నేర్పరు లై నను జీవన్ముక్తులై
 కొందఱు సోహమ్మని యదైవతా, కుంతితబుద్ధి న్నిను భావించురు
 కొందఱు దాసోహమ్మనిభక్తిని, గుణచంతునిఁ గా నిను నేవించురు
 కొందఱు మంత్రరహస్యము వని నినుఁ, గోరి సదా జపనియతి నుతించురు
 కొందఱు హఠయోగార్థాకృతివని, కుండలిచే మారతము ధరించురు
 తుది నందఱుఁ దమయిచ్చల నేయే, త్రోవలఁ బోయిన చిద్రూపమ్మును
 గదియక గతిలేకుండట నిజముగఁ, గని చాలించురు మది సంతాపము
 నిను నేవించిన కృతకృత్యుఁడు మఱి, నేరఁడు తక్కిన సీమలఁ గొల్వఁగ
 నిను శరణం బని నిలిచిన ధీరుఁడు, నేరఁడు తక్కిన చోటుల నిల్వఁగ
 నీ వనియెడునిధిఁ గాంచిన ధన్యుఁడు, నేరఁడు తక్కినయర్థము గోరఁగ
 నీవే గతియని యుండెడు పుణ్యుఁడు, నేరఁడు తక్కిన వారలఁ జేరఁగఁ
 భవదుర్వాసన పాయదు మీపద, పంకజముల హృదయము వాసింపక
 చవులకుఁ గలఁగవు నకలేంద్రియములు, సతతమ్మును మిమ్ము నుపాసింపక
 జనన మరణములు ధరలో మిమ్మును, సమృతితో నేవంపక పాయపు
 మనమునకును మీ చిన్నయరూపము, మరగింపక యణిమాదులు డాయపు
 మీసుహృత్సృష్టము మేమింతంతని, మితిచేయఁగ మది నెంతటివారము
 మామీఁదను గృవ గల్గి మహేశ్వర, మన్నింపుము మీకు నమస్కారము. 152

శా. ఈనంసారపయోధిలోనఁ బడి మేఁమీఁదీది దేహంబుపై
 నాన ల్కానక తేలుచు స్మనుఁగుచుంఁ బ్రాణప్రయాణోన్ముఖా
 యానంబుల్ శతసంఖ్య లోర్చితిమి దేవా మమ్ము రక్షించి మి
 థ్యాపౌఖ్యంబులు చాలు నిత్యసుఖ మిమ్మా యంచుఁ బ్రార్థించినన్. 153

శా. డాయం బిల్చుచు వారి నిద్రఱ నఖంఁడజ్ఞానరూపంబునఁ
 వ్యాయామంబు నదృశ్యవస్తువు సమాఁయాకారముం బుష్కర
 ప్రాయంబుఁ విమలంబునైన తనఁ సర్వవ్యాపకజ్యోతిలో
 సాముజ్యం బొనగూర్చె దేవతల కాశ్చర్యంబు నంధిల్లఁగన్. 154

క. ఆలిం గూడుచుఁ గ్రమ్మఱ, నాలింగమునంఁదుఁ గలసె ఁ నదిమొదలుగఁ జం
 ద్రాలంకారుఁడు జగతీ, పాలక శ్రీకాళహస్తిపతి యనఁ బరఁగెన్. 155

క. నావుడు విని యాదవ ధరఁబీభుఁ డీక నెవ్వ రందు ఁ నీలగ్రీవుఁ
 నేవించి ముక్తికాంతా, జీవేశ్వరు లై రటన్న ఁ శివుఁ డిట్లనియెన్. 156

శా. కామ త్రోధ మదాంధకార పటలాఁఖండప్రచండార్క వే
 ధో ముమ్మఁగ్నయ తాండవ భ్రమణిఁధూతప్రపంచా పుర

శ్రీ మాహాత్మ్యహర ప్రభావ దశదిశ్చేలప్రభేద స్ఫుర
ద్దామా కాలజయేందిరా మదవతీదాంపత్య నిత్యోదయా

157

క. లుంటీకృతాఘ ముక్తిచిరంటి గాఢోపగూఢంరత చిద్విద్యా
ఘంటాపథచర తారక,ఘంటారప హృతమనోమృగవ్యాధేశా.

158

పంచచామరము. దివానిశోదయావసాన • దిగ్విహీనఖండితా
జవంజవాంధకారనత్యంసంవిదభ్రమండితా
దివాకరాదిక గ్రహాగ్రాదీధితి ప్రసాద వా
గ్ధవాండభాసకాదితత్వ తారకక్షపాధవా.

159

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తీశ్వర చరణకమల సేవాపరాయణ సింగముమా
నారాయణ జక్కయనారాయణ తనూభవ భవపరాజ్ఞుఖ
ధూర్జటిప్రణీతం బైనశ్రీకాళహస్తీమాహా
త్మ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.
శ్రీ రామార్పణమస్తు.

శ్రీ రామాయనము.

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

తృతీయాశ్వాసము.

ధరణయనాజ్ఞసమా

రాధితదివ్యాంఘ్రిశోణరాజీవ! మనో

బాధావహనంసార

వ్యాధివ్రజవైద్య! కాళహస్తీశ! శివా!

ఉ. అవధరింపుఁ డిట్లు భవదీయకథ విన్న, వింతు భక్త జనుల విను లలరి
మీరు యాదవునకుఁ గారుణ్యరసపూరి, తేక్షణముల నానఁచిచ్చినట్లు.

2

— కన్న పుయను తిన్న నిజన్మభూమివర్ణనము. —

ఉ. పాత్రపివాటిలో విపిన భూమిఁ గిరాతుల కాటపట్టు లో
కోత్తరవన్యవస్తువుడు మూరను పక్కణ మొప్పు, దద్ర మో
దాత్త మహాత్మ్య మచ్చుతర సావహ మూహ యొనర్చ మేదినీ
భృత్తుట నిర్దరాంబురుహ బృంద సుగంధ సగంధవాహమై.

3

సీ. స్తబ్ధరోమవిషాణ లబ్ధమాక్తికములఁ బొటించుదురు రేఁగుపండ్ల పాటి
ముక్తకంచకమస్త్రముత్తాఫలంబుల, మందలించురు కరు విందలట్లు
సమద సామజకుంభ జములైనముత్త్రయంబులఁ జూతు రుసిరికాయల విధమున
వేణుజాతములైన యాణిపూసల నెంతు, రూడుగపండ్లకు నీడుగాఁగ

తే. గంధసారాగురుద్రును ధాన్యఖండ, చయము దమయింటి వంటకట్టియలుగాఁగఁ
జేయుదురు కాపురంబులు నేయునపుడు, చెంచెతలు చెంచులను గూడి చిత్రలీల.

4

ఉ. సంకుమదంబునుం బునుఁగుఁ జూచును గస్తరియుం ఘటంబులం
బంకముఁజేసి యిండ్లలికి ప్రత్యహము న్వేలివైవ మార్గకూ
లంకష గోమయప్రతతులం బుడిచించుచు నుండు గుప్పలై
యింకఁ దదీయభూతి నిదమిత్థ మటంచు నుతింప శక్యమే

5

సీ. పట్టుచీరలఁ గట్ట భాగ్యంబు గల్గియు, బాటుటాకులఁ గట్ట భార మనరు
రాజాన్నభోజన ప్రాభవశ్రీ గల్గియును వన్యధాన్యంబు నొల్ల మనరు
మాణిక్యభూషాసమాజంబు గల్గియు, నెఱ్ఱని కురువింద లేటి కనరు
మంచి మెచ్చులతూఁగు మంచము ల్గల్గియు, జాలు బూడిదయు యాల్మల లనరు

తే. ఎంత సంవద గల్గియుఁ నెట్టివారుఁ,దమ కులాగత ధర్మకర్మములు విడువఁ
జాల రటుకానఁ దత్పుత్రీశబరసతులు, మహిమ గలిగియు మానరుఁ సహజవృత్తి. 6

మ. అగురుత్కౌరుహ కాష్ఠఖండముల సర్వాంగంబులం జేసి మై
మృగనాభి నృసిఁ బూసి, చామరము ధమ్మిల్లంబుగాఁ జాట్టి, యే
నుఁగుకుంభమ్ములలోని ముత్యములఁగఁ న్నీడ్చి ల్వినిర్మించి, భి
ల్లగఁజేంద్రు ల్వెఱబామ్మలం దవిదచేఁబం జేయుదున్ గావుగన్.

క. ఏనుఁగుల తలలు కొమ్ముల, నారబములకు దృష్టిదోషము వాయం
గా నెత్తుదు రెఱుకులు దమ,చేసికీ బసరంబుతలలఁచెలువం బెసఁగన్. 8

క. కొండలలోఁ జేసిన తమ, పండినచేలకు వరాహఃపంక్తులు చొరరా
కుండం దెల్లని చామర,ఖండంబులు ప్రోగుఁదాగిల్లదు రెఱుకుల్. 9

ఉ. మంచెల మీఁద నెక్కి కటిఁమండలిఁ జుట్టిన పాఱుటాకు లిం
చించుక చంచలించి మరుఁనిల్లు బయల్పడఁ జేయఁ బిట్టలఁ
జెంచెత లార్చి వ్రేయుదురుఁచిత్రముగా నొకి సెళ్ళ బాహుమూ
లాంచిత దీధితు ల్పిఱుత ఁ మైనచనుంగవమీఁదఁ బర్వగన్ 10

మ. మదపుంసోకిల మాతృజాతికృతసమ్యక్ష్నాద శంకామర్తిఁ
వదరంగా నలవేటలా డెఱుకుగోవాళుల్ ప్రసూనాశుగ
ప్రదర ప్రేత చిత్తవృత్తులగుచుం బ్రాంతమ్ములం ద్రిమ్మరె
బెదరం దోలుదు రార్చి పక్షివితతిఁ భిల్లాంగనల్ చేలలోన్. 11

తే. శబరకాంతా ఘనస్తనః శాతకుంభ,కుంభ యుగములఁ గరకరి ఁ కొనలుసాఁగె
మానుషగ వచ్చునే చంపఁరాని వగయు, నన్నదమ్ముల పోరాట ఁ మజానకై స. 12

క. గుబ్బచనుంగవ తేనియ,లుబ్బెనుమోవియు మెఱుంగు ఁ లొలికెఱమేనుల్
నిబ్బరపుంగబరీభర, మబ్బురపుఁగొను చంపఁలాత్తుల కొప్పన్. 13

క. తేనియలు గోలి పిదపఁ, మానసతుల యధరమాని ఁ మఱుతురు శబరుల్
తేనియ తియ్యఁదనంబు స,నూసం బనఁ దగునె యధరఁమధురిమ కెందున్. 14

సీ. కఱకుజుంజలువెంపుఁకలకొప్పు గాఢత,రంబుగా నెమలి పిఁఁఘంబుఁ జాట్టి
తట్టుపున్నన వన్నెఁ పెట్టినట్టి లలాట,పట్టిక జేఁఱుఁబొట్టు వెట్టి
కురువింద పేర్లకుం ఁ జెరువీని పాలిండ్లఁ, బాఱుటాకులు గూర్చిఁపైఁటఁ దీర్చి
జమలి యొడ్డఁఱంబుఁసండుస నితీయంగ,బర్హంబరముఁ గటిఁ ఁ బదిలపఱిచి

ఆ. వీరకఁగల కుఱుదగనుపులఁ వెదకువంట, జాఁగిపురిఁ దాల్చి నారిగాఁసంతరించి
గసికకోలలు గొని భిల్లఁబినరుహఁత్తు,లడవిదిరుగుదు రాత్మనాఁయకుఁ గూడి. 15

మ. తమ యిల్లాండ్ర మనోహరావయవ సౌందర్యంబులో సామ్యవ
ర్గము పాటెంపఁగనో కిరాతులు నిజాఁగారంబులం గట్టిసిం

హ మయూరీ హరణేభశాబముల నాహా! పెంతు రాశంకఁ ద
ద్రమణీ మధ్య కచేక్షణ స్తనము లుత్పాదింపఁ గాకుండునే.

16

వ. ఇల్లుఖల విభవాభిరామంబున కాలవాలంబగు నప్పకృణంబున కధీశ్వరుండు

17

సీ. తన విక్రమక్రమోద్భంబు హర్యక్ష, శిక్షావిచక్షణాక్షీణగరిమ

తన బాహుబలము కాంతారదంతావళి, దయితా నవీన వైధవ్యకరము

తన జన్తంబు కురంగదంపతిపుంజాజ, వంజవ భంజనాఖంజయశము

తన ప్రతాపము మృగాదనసార్వభౌమమ, ర్వార గర్వాపహాదారుణంబు

తే. గాఁగ నానా మృగప్రాణగంధవాహ, దందశూకేంద్ర నారాచబృందవర్ష
కంధరోద్దండకోదండకరుండు మించె, నాథనాథుం డరణ్యభూనాథుం డగుచు.

తే. ఎఱుకుఁజేడైన సర్వలోకేశుఁ గూడి, చెంచుపూజోడియై సంచరించుగౌరి
చందమున నాథనాథపులిందవిభుని, మందగామిని చెలువొందె దందె యనఁగ

— ❧ — తిన్న నిజననము. ❧ —

క. ఆనాథనాథకానన, భూనాథుండు తందెచిగురుఁబోడియు సురతే
చ్చానందము గిరికంఠర, సానువనీర్థరముల నలువఁగఁ బ్రీతిన్.

20

క. తందెకు మందస్మితజిత, కుందకుఁ బ్రాణేశ్వరోపగూహనరచితా
నందకు వచనామృతని, వ్యందకు నెల మనలె శైలఁబాధిపుకరుణన్.

21

సీ. భసితాంగరాగశోభావిలాసంబుతో, బ్రతివచ్చు నాననఁపాండుగరిమ
కంఠహాలాహలఁకాళిమచ్చవితోడ, నెనవచ్చు గుబ్బుచఁన్మౌనలనలుపు
పరశివాకృతితోడ నరివచ్చు నణుతరం, బనఁజాలి ఘనతరం నై ననమును
స్వస్వరూపవిచారసంప్రాప్తశాంతితో, మార్పడుఁ జిత్రేధమానజడిమ

తే. సరథసానంగసంక్రీడఁ జరుగనీక, దౌహృదము గర్భముననున్న తనయుఁ డీశుఁ
డై ప్రకాశింపఁ గలఁ డనియవును తెలుపు, కరణి బెంపొందె నమ్మందఁగామినిగిని.

తే. గంధగజకుంభ కాశిన్యగర్భరేఖ, చారుమృగరాజ మధ్యశృంగారగరిమ
చెఱువఁగలఁ డల్లశిశు వనిచెప్పనట్లు, సుదతిచన్నులు నడుమును సాబగు దప్పె.

సీ. పంచాసనానేకఁపవ్యాఘ్రు లోలాది, మృగములఁ జంపఁ గామించె లేమ
శైలోపకంఠనిర్ఘ్నరసై కతస్థలి, శివుని దర్శింపఁ గాంక్షించె నబల
ఖండేందుశేఖరుఁ గంఠాపితాంబుధా, రల మజ్జనము నేయఁ దలఁచె నింతి
చవియైన ఘోరిమాంసము దొప్పలఁ బెట్టి, యభవున కర్పింప నతివ గోరె

తే. నేత్ర నీలోత్పలంబులఁ నీలగళుని, యర్చనము నేయఁ జింతించె నంబుజాక్షి
గర్భగోళమునందున్న యర్థకునకుఁ, గలగుణంబులఁ దెలిపెడుకరణి నవును.

- ఉ. ప్రాద్దులు చొచ్చె సంత పువుఁబోడికిఁ బెంపుడుచిల్లఁపిల్లకుఁ
సుద్దులు చెప్ప, వస్త్రములుఁసాములు దాల్చి, నిశేషపాన్పుపై
నొద్దిక నుండ, నిత్యము గృహాచితకృత్యము లాచరింప, మై
బెద్దయు శ్రాంతి గాఁ దొడఁగె • బిడ్డఁగనన్ సమయ బు గావునన్. 25
- చ. చెలువకు బిడ్డకుట్లు విలసిల్లఁగ భిల్లపురంధ్రు లంతలో
బిలువరె మంత్రసానిఁ నలఁ పెట్టరె కాయముఁగూర్చ లేమకుఁ
జలకముఁ గాఁవరే కొలను • చమ్యనఁ ద్రవ్వరె మందగామిని
నిలువఁగనీకురే యనుచుఁనేర్పరులై కడు సంభ్రమింపఁగన్. 26
- సీ. శుభముహూర్తంబున • నిభరాజగామిని, శివభక్తి మునుపై నశిశువుఁ గనియె
సంసారమోహపాశముఁ గోసినటువలె, బొడ్డు గోసరి పిన్న • బిడ్డనికిని
సర్వేశు భక్తిలక్షణముఁ దెల్పెడు రీతిఁ, బెట్టిరి భూతితోఁ • బట్టిపట్టిఁ
బాపకదంబజం • బాలంబుఁ గడిగెను, పగిది నీళ్ళార్చిరి • పాపనికిని
- తే. యంతరంగమలాపహం • బైనచిత్తు, ధారసము వోనిదిట్టాము • దంబు దెచ్చి
బాలకు కడుపునకుఁబెట్టి • పద్మముఖులు, పవ్వలింపఁగఁజేసిరి • పాన్పుమీఁద. 27
- క. జ్ఞానప్రసూనకళికా, జాని పదధ్యానపరమ • సౌఖ్యసుషుప్తుం
డైనగతిఁ గన్ను దెఱవం, గా నేరకయుండి కొన్నిఁ • ఘన్రంబులకున్. 28
- క. ఈలోకవ్యాపారం, బేలానో యనుచుఁ జూడఁ • నింపై నగతిన్
బాలకుఁడు దెఱచెగన్నులు, లాలితముగఁ గల్గినద్రు • లకు ముద మొదవన్. 29
- సీ. శివభక్తిరహితమై • చెడియె జగం బని, నవ్విన్ స్థ్రియ్యున • నవ్వసాగె
ధృతి మోహబంధంబు • దెగఁ దన్నుగతి ముద్దు, టచుగులెత్తి విదుబ్బు • కాడఁజొచ్చె
భవపరాజ్ఞులుండై న • పగిది సత్త్వముఁగూడి, పొత్తులపాన్పుపై • బారంబడియె
శ్రేయోమహారాజ్య • సింహాసనంబున, నుండుచందమునఁ గూ • ర్చుండఁదొడఁగె
- తే. దడవియాడె వసుంధరా • స్థలమునందు, విశ్వవృత్తి తత్త్వ మనుచుఁ • వెదకురీతి
దర్శకారి జగత్పూర్ణుఁ • దాఁకుభీతి, నడుగు వెట్టెడుగతిఁ దప్ప • టచుగువెట్టె. 30
- వ. ఇట్లు ప్రతిదిన ప్రవర్ధమానంబులగునలనిగుణంబులకు శివభక్తి లక్షణోపమానంబులు
సమానంబులై చెలువొందఁ దందెయుఁ బులిందబృందారకుండును నందను తిన్న
దనంబున కానందకందళితహృదయారవిందులై తిన్నఁడని పేరు వెట్టిన నప్పడవ్యక్త
మధురకల్పంబగు బాల్యంబున. 31
- మ. జులకంబార్చి, విభూతిఁబెట్టి, కటిగుం • జాబీజనంకీర్త మే
ఖల బంధించి మయూరపక్షిలతి కా • కాండంబులం జేసి సం
దులదండ ల్పవరించి కన్నుఁగవకాం • తు ల్కాటుకందీర్చి మం
దులతాయెత్తులు గట్టినన్ శబరపు • త్రుల్ గూడి యాడం బురిన్. 32

సీ. చిట్టబొట్టాకాయఁగిరిసింగణావత్తి, గుడుగుడుగుంచాలు * కుండెనగుడి
డాగిలిముచ్చులాటలు గ్రచ్చకాయలు, వెన్నెలకుప్పలు * తన్నుబిల్ల
తూరనతుంకాలు * గీరనగింజలు, పిల్లదీపాలంకి * బిల్లగోడు
చిడుగుడువ్వలపోటి * చెండుగట్టినబోది, యల్లియుప్పనబట్టె * లవ్వళాలు

తే. చిక్కనాబిల్లలోటిల్లు * చిందతాది, యైన శైశవక్రీడావి * హఠనరణి
జెంచుకొమరులతోడ నుద్దించుకామ, దిన్నడభినవబాల్యనం * పన్నుడగుచు. 33

— ❧ తిన్నడు విలువిద్య నభ్యసించుట. ❧ —

ఉ. కొంచెవునిటిబ్రద్ద బరి * గోలలు గైకొని చావవిద్య సా
ధించునెడక సలంఘనగ * తింజను లేడిని నింగి నిచ్చ వ
ర్తించు ఖగంబు నేయగని * తిన్నడు దేవునిపాలుగాక సి
ద్ధించునె తల్లిదండ్రులకు * దృష్టిగణంబున నండ్రు లుభకుల్.

34

తే. విల్లుపట్టిన నెలపది * నాళ్ళలోన, వీరక కలిగిన తడవిల్లు * వెదురువిల్లు
సెలనువిల్లును మొదలైన * చేరగవిండ్లు, చులుకగాడిసి శబరేంద్ర * సూనుడేయు. 35

వ. ఆనమయంబున నవయావనం బాసన్నం బగుటయుఁ దిన్ననికీ బహువిధమృగయా
విహారంబుల తెఱంగెఱుకపఱుపవలయునని వనచరు తెఱుకు తేనికీ విన్నవింప
నింపెనలార నాతం డాటవిక పుటభేదనంబునం గాటిజేనిజాతరకుంజాటం బనుపనను
పమేంద్రీనీలనీలకుటిలకుంతలజాలఫాలపట్టికలఁజగురుఁబోండ్లు మంజరీమంజుళస్తనభా
రంబులు, బినకాండమండితదోర్దండంబులు, నెనులిపురిదండలు, కర్ణంబుల నవతంసీ
భూత మయూరపర్ణంబులు, ఘనంబులగుజఘనంబుల మీఁదఁ బాఱుటాకుల చీరలు,
కొప్పులఁ గురువకప్రసవగుళుచ్చంబులు, నచ్చంబులైన యరుణచరణకమలపక్షుభా
గంబుల లాఠౌరనంబులును, సాటువలేని లేడిచూపులం దుటారించు కటారిమిటారి
చూపులుగల కనుఁదమ్ముల మరునమ్ములం జమరు బాసటంబువోసి కాటుక యుంబును
గును బచ్చిఁ స్తురియు జవ్వాదియు వాసించి పరిమళించు నడవివనపు నునుఁ బూత
యుం దనర వనచరవనరుహనయనలు తిరుగం జాటిన మఱునటి మంగళవారంబున
నివ్వరిబియ్యంబునఁ బువ్వులవలె నుండ వండివారిచ్చ యువహారభాండంబులు చమరీ
మృగంబుల పాలకు ననుకూలంబైనగునుకుంబ్రాలపాయసంబులకుండలుకీచకతండులం
బులం బిండిగొట్టికొట్రఁజోసి యుప్పి గొప్పలుగాఁజేసి యావించినకుడుముల బాసలు
కాళింగభంగసంగతలశునవాసనాపీఠిలంబులగు పిండికూరలచట్టనుబచ్చగందనీక పరి
పాకంబులుచేసిన వనీశాకంబుల వెనట్లను నానావిధమాంసంబులయటికలు గుడాగు
డగుడవుమ్మతాలహింతాలతండులజనితానవకలశంబులును గంపలను గాచిల్లనుబెట్టి
బలి వెట్టుటకై వనక్రోడ తామ్రచూడ మహిషాజాతికప్పముఖాటవికమృగంబులం
బట్టుకొని బంతికట్టుకొని కాట్రేనిగుడికి నడుచునప్పుడు తప్పెటలచప్పుల్లును వెట్టి

సారకాయల బుట్టలంగట్టిన సరకట్లకన్నరలు మెఱయ మొరయించు మ్లేచ్ఛులపాటల
తానమానంబులును గుమ్మెటలచటులరవమును గొమ్ముల నిమ్మును జెలంగె నయ్య
వసరంబున. 36

తే. ఒక్కప్రాద్ధండి సెలయేటఁనుదకమాడి, నాథనాథుండు తందెయుఁ నై జమైన
చతురలంకారములు దాల్చిఁనహజభక్తి, నాత్మజునిజూచికై సేయుఁవన్న నతఁడు 37

మ. జలకం బాడి విభూతిపెట్టుకొని రఁతఁమూలికామూలికా
వలయంబుల్దాడి దట్టి గట్టుక శిరోఁవర్ధిష్ఠనీలాకం
బుల తేదీగనుజుట్టి కేల విలునఁమ్ము ల్పాని కాఁపునిపూ
జలు సేయఁ వెడలెం గుచూరుడు పితృసాస్వంతంబు లుప్పొంగఁగన్. 38

చ. చని మృగయాధిదై వతముఁనన్నిధి బాణశరాసనాదిసా
ధనములు నిల్చి యెట్టివిరిఁదండల నివ్వరిచాల రక్తచం
దనమున గుగ్గిలంపుబాగఁదట్టుపునుంగున నెత్తుజోతుల
ఘనవివిధోపచారములఁ గానుకలఁ శబరాళి గొల్వఁగన్. 39

తే. తల్లిదండ్రులుఁ దాను నఁదైవమునకుఁ, బ్రణతు లొనరించి వేటలుఁపట్టి పిదవఁ
బక్కణములోని శబరదంఁపతులతోడ, నన్న పానాదు లొనరించుఁనవసరమున. 40

సీ. మాటలాడఁదలంచిఁమఱచిపోయెడువారు, నడవఁబోవుచుఁ దొట్టుఁపడెడువారు
నూరకుం డెదమని యుండనోపనివారు, లేచెదమని లేవఁలేనివారు

బనిలేని పనిబట్టఁబయలుదెట్టెడువారు, బాడనేరకయును బాడువారు
నెదురైనవారికి నెల్ల ముక్కిడువారు, వీఁడావిహీనులై యూహవారు

తే. జాలఁద్రావియునుగుడఁజేసాఁచువారు, దొడరియుపదంశభాండముఁల్లోడుకువారు
నైరిమృగయాధిదై వతఁయూత్రయందుఁ, బానములు చేసి శబరదంఁపతులు రతుల

డి. నాతియొకర్లు చిత్త మువఁనాథునిపై నిడి సారెసారె మో
హతిశయానఁ బోలె నధికానవ మిచ్చి నిజేశుఁ గూర్చి య
ల్లాతని నాథుపేరనె ప్రియంబునఁ బిల్చుచుఁ గొంగిలించి హ
లాతురతాత్మికాగతి విలాసము చూపుచుఁ గూడ వేడుకన్. 42

చ. పుడిసెడు గానిలే దిపుడుఁపుచ్చుక త్రాగిన మద్య మింతలో
నొడఁ లెఱుంగం డటంచు నొకఁయగ్మలి నాథుని దిట్టి యన్యుని
జడియఁడు చూడు మంచు సరఁనంబున మెచ్చులెఱంగు దోచన
వ్వుడు బిగికొగిటం గతినఁపుంజనుగుబ్బల నొత్తై మక్కువన్. 43

డి. ఉత్తమనాథుఁ డీతఁ డెదురుత్తరమూఁ డొకనాఁ డదేముతో
యిత్తటి రేంగిరేంగి తనయిచ్చకువచ్చిసెల్ల నాడెడి

గ్రోత్తులుగావె యీమధువుఁకుండల మాటలు నూటిపోసి రో
యత్త యటంచు నొక్కశబఁరాంగన వల్లభు దూతె సారెకున్.

44

ఉ. మంకెనవువ్వులో విడిసిఁమ త్రిలియుండెడు తేటిరీతి మీ
నాంకసరోజరాగకలితాభరణాంతరనీలలీల హా
లాంకరితారుణచ్చవినఁమంచిత లోచన తారకద్యుతుల్
బింకముఁ జూపఁ బానములఁ పెక్కువఁ జొక్కిరి భిల్లదంపతుల్.

45

—— తిన్నఁడు పరిజనంబులతోడఁ గూడి వేటకు వెడలుట. ——

వ. ఇవ్విధంబున మధుర మధురసాస్వాదనామోద మేదుర వినోదంబులం గేలినలపి
నిషాదమిధునంబులు సదనంబులకుం జనునప్పు డయ్యాటవికాధిపతనయం డాభేటకం
బునకుం గాటితేనిపాటియగుంగాక! యని యొనరించు దీనవలుల్లస్థిఁ బల్లియంబ్రవే
శించి చెంచుతేడు మఱునాఁడు రేపకడఁ గొనుకుం గూర్చఁదగిన వారలం గూర్చి వే
జకుం జను మనవుడుఁ దెరచీరకట్టలు ప్రోగుచుట్టలు దొడ్డివల లేటివల కుం దేటివల పం
దినల సవదండవల మకరివల యెలికవల మొదలుగా వలయు వలలును, సివ్వంగులుఁ
గుక్కలుఁగృష్ణకురంగంబులు ముంగినలు నెద్దులు మొదలుగా వేటకు దిద్దిన జంతు
వులు, నోరణంబులు సెలకట్టెలు సాళువంబులు గిద్దులు వేనడంబులు మున్నుగా విడివే
టకు నెన్నందగిన విహంగంబులును, బూరేడు కారుకోడి కేరజంబు కౌజు కక్కెర
చింద లాదిగాఁగల పాదివేటకుం బ్రోచి చేసిన పతంగంబులు, నురులు నురిగోలలు
బోనులుఁ జిక్కంబులు జిగురుఁగండలుఁ దీవుఁద్రాళ్ళు నొడిత్రాళ్ళుఁ దలముళ్ళును
గొని శరశరాసనప్రభృతిసాధనంబులతోడ నడవి కేతెంచి నిశ్శృంక సకలమృగసంకుల
సంకలితంబగు వేంకటాచలంబువంకం డెంకి వెట్టుకొని.

46

సీ. ఒకనాఁడు తెర వేటఁ నుగ్రనత్త్వంబులఁ బుడమిపైఁ బడఁ గాళ్ళుఁపడ వధించి
యొకసారి సారమేఁ యోద్ధతి సుధుర, స్తబ్ధరోమంబులఁ సంహరించి
యొకమరి దీనుంబుఁ లొడ్డి పాదులుదీర్చి, బహువిహంగంబులఁ బట్టి తెచ్చి
యొకవేళ డేగవేఁటకుఁ జని యెగజోపి, నానాండజముల పాఠములు గడపి

తే. ముంగివేఁ పేడువేటఁ సిఁవంగివేటఁ, యిట్టివేటయు గంటవేఁ పెద్దువేట
మొదలుగాఁగల వేటలఁ యదనెఱింగి, తిన్నఁ డొక్కొక్కతాకు వఁర్తింపఁ దొడఁగె.

చ. వులులు కురంగము ల్కరటిఁపోతము లేదులు మన్నుబిల్లు దు
ప్పలు కణఁతు ల్కిటు లెచ్చులఁపోతులు కొర్నవగండ్లు భల్లకం
బులు చమరీమృగంబు లెనుఁపోతులు కస్తరిపిల్లు లాదిగాఁ
గలమృగరాజి బెక్కువిహంగంబులఁ గానుక లంపె దండ్రికిన్.

48

ఆ. మునుపు వడిన మెకముఁగొనివచ్చిమిడిగొడ్డు, పొడిచి నీట శిరముఁదడిపి తోఁకఁ
గోసి ధూప మిచ్చిఁ మీనంబుఁ బెకలించి, కానుకిచ్చి కాటిఁ తేనిఁ గొలిచి.

ఉ. క్రొవ్విస యేకలంబులను ♦ గొన్నిటిఁ గూల్చి కమర్చి పెంచులం
జవ్వచు నజ్జమ న్నలఁది ♦ చివ్వన నీరిపురంగ నేర్చి నో
ళ్లువ్విళులూరఁ బ్రేల్చి చమురుట్టిపడం గఱుకుట్లు గాల్చి క
ల్లువ్వలనీడ నొక్క పరిశుద్ధ శిలాతల భూమి నందఱున్. 50

క. అట్లు కఱుకుట్లు గాల్చిన, పిట్టల నింజెట్ల మఱియుఁ ♦ బెర తేనియలం
బెట్టుక మెనఁగుచు నాథుని, పట్టికి నింపెనఁగ నిట్లు ♦ ప్రతిదివనంబున్ 51

ఉ. ఆవనవీధిలోఁ గలమృగవళి బతుల సంహరించి పూ
రావనిభృత్తటాటపుల ♦ నాటవికల్ మృగయావిహారముల్
చేవ దలిర్పఁ జేయుటకు ♦ శీఘ్రమ పాలియ మెత్తి కుంభజ
గ్రావను తాప్రతీర గిరి కాననమధ్యమున న్వసించుచున్. 52

ఆ. అంజనాటికొండలందు సదాశివుఁడొండ జమునిదిక్కు ♦ వెండికొండఁ
జండ సత్త్వ చండఁసంహార తాండవం, బాడఁ గోరి వేటలూడు నవుడు. 53

క. ఒకవేళఁ దిన్నఁ డాభేటక భేలా వ్యసన రతుల ♦ డస్సినవాడై
వికచప్రసూనవకుళప్రకరంబుల నీడ నొంటిఁ ♦ బడి నిద్రింపన్. 54

—◆— న్వన్నముచేతను వేటమిషను నీశ్వరుడు తిన్ననివశీకృతుంజేసికొనుట. —◆—

మ. ఒడలం దెల్ల విభూతిపూత పులితో ♦ లొడ్డఁగ మల్లాడు కెం
జడ లాత్తెకవిచార నిశ్చలదృగ్బాతంబు లచ్చైన క
చ్చడ మంసంబున రుండమాల గళదేశిస్థాణువుం గ్రాలఁగా
నొడయం డొక్కరుఁ డక్కుమారుకలలో ♦ నుద్యత్కృపామూర్తియై. 55

క. బాలక! యిచట శిలావట,మూలంబునఁ గొండదండ ♦ మొగలేటి దరిఁ
తైలనుతాపతి భక్తుల,పాలిటి పెన్నిధి వసించు ♦ భక్తిం గొలుమీ. 56

క. అని యంతర్ధానము నే,సినఁ దిన్నం డదరిపడుచు ♦ శీఘ్రంబున మే
ల్గుని నలుదిక్కులు వెదకుచు, మనమున నాశ్చర్యరసనిమగ్నుం డగుచున్. 57

శా. ఈల స్త్రీకెలు దిక్కులం జెలఁగఁ దా ♦ మెచ్చోమృగశ్రేణిపై
గాలిం బోవక సన్న దప్పటయు రొక్కారొక్కముల్ దిట్టి శా
ర్దులక్రోడ మృగాదుల న్వలలకుం ♦ దోలంగఁ దిన్నండు త
త్కేళిలోల రవంబు దన్నవుడు బోధింపంగ నేతెంచినన్. 58

మ. వలకుం జేరక ప్రోగులుం దెరలు ద్రావ్వం ద్రొక్కి యాభేటక
స్థల ముల్లంఘన సేసి లుబ్ధకుల యత్నంబెల్ల వారించి ది
క్కులు దద్దుర్దుర ఘుర్దుర ధ్వనులచే ♦ ఘూర్జిల్లఁగా నొక్క యే
కల మేగం గని తిన్నఁ డప్పుడు ధనుఃకాంక్షోల్లనత్పాణియై. 59

- మ. జవ మొప్పు నైను వెంట నంటి తఱుమకా • సంవర్ధితశ్రాంతి ను
ద్దవిడిం బాఱగలేని చందమునఁ జెంతం జేరగా నిల్చి యే
య విచారించిన దూటి దాటుకొని తన్నాశాశలం ద్రిప్పి పా
శవిముక్తుం డగు యోగిభావన యదృఢావృత్తి వర్తించుచున్. 60
- క. అలయించుచుఁ దిన్నఁడు దనకలలోపలఁ గన్న శివునిఁ • గనుఁగొనుదాఁక
జలమునఁ గొని చని య య్యేకల మప్పు డదృశ్యమైనఁ • గడుఁజోద్యమునన్. 61
- క. కలలోఁ జెప్పిన యొడయం, డెలయించుక వచ్చినట్టి యేకలము హిమా
చలతనయాధిపమాయా, విలసనములు గాఁగ నపుడు • వివరించి మదిన్. 62
- శా. సంతోషంబునఁ గాంచెఁ దిన్నఁడు ననుఁ ప్రవ్యాపకానంత వే
దాంత స్థాపిత చిన్మయాంగము నవిద్యాధావృంత సంతాన సం
క్రాంత స్వాంత నిశాంత జంతు సుఖమాఞ్జప్రాపకాభంగరు
క్కాంతాపాంగము దివ్యలింగము వివిక్తధ్యేయ నిర్లింగమున్. 63
- తే. కాంచి రోమాంచకంచుకోదంచితాంగుఁ, డగుచునానంద బాష్పంబుఁలతిశయిల్లు
నమ్మహలింగమునకు సాష్టాంగనతులు, నేసి ముకుళితహస్తుఁడై • చేరఁబోయి. 64

—•— తిన్నఁడు శివలింగమునకు నేవఁజేయుట. —•—

- శా. ఓసామీ! యిటువంటి కొండదరిలో • నొంటిం బులుల్ సింగముల్
గాసిం బెట్టెడు కుట్రనట్టడవిలోఁ • గల్లువ్వీక్రీనీడ నే
యాసం గట్టితి వేటిగడ్డ నిలు? నీ వాఁకొన్నచోఁ గూడు నీ
శ్శేనుట్టంబులు దెచ్చి పెట్టెదరు? నీ • కిం దేటికే లింగమా? 65
- ఉ. కొండలఁ గానలం దిరిగి • క్రొవ్విన పండుల లేళ్ళ దుప్పలకా
జెడినఁ బెక్కుచందములఁ • జిన్నక పెద్దక గారుకమ్మఁగా
పండుదు రట్ల పిట్టలను • పండుదు రిచ్చట నుండనేల? నా
కొండాక టానతీక యుడుఁమూరికి రాగదవచ్చు లింగమా! 66
- క. ఓలింగమ! విను నివ్వరి, ప్రాలును నొడిపిళ్లు గునుకుఁబ్రాలును వెదురుం
బ్రాలును సవరపుమెకమున, పాలును గల వచట నీకుఁ • బాయసమునకున్. 67
- తే. పుట్ట తేనియ పెరతేనె • పుట్టజున్ను, తొఱ్ఱతేనియ గలవందుఁదోచిఁబి
కాలి దులదులనై పిండిఁదోలెరాలు, నట్టి నింజెట్లు గలవు నీ • కారగింప. 68
- నీ. నేరేడుపండులు • నెలయూటిపండులు, గొండమామిడిపండ్లు • దొండపండ్లుఁ
బాలపండులు నెమ్మిపండులు బరివంక, పండులుఁ జిటిముటిపండ్లుఁ గలివె
పండులుఁ దొడివెందపండ్లుఁ దుమ్మికిపండ్లు, జానపండులు గంగ • రేనుపండ్లు
వెలగపండులు పుల్ల • వెలగపండులు మోవి, పండ్లు సంకెనపండ్లు, బలునుపండ్లు

తే. బీరపండ్లును బిచ్చుకఁబీరపండ్లుఁ, గొమ్మిపం డ్లీరపండ్లునుఁగొంజపండ్లు
మేడిపండ్లును మొదలుగాఁగూడిమాడి, చెంచెలలు దెత్తు రిత్తువిఁచ్చేయవయ్య.

శా. ఇల్లో ముంగిలియో యనుంగుఁజెలులో • యీడైన చుట్టుంబులో
యిల్లాలో కొడుకో తరింపవశమే • యేపోడుము లేక ? మా
వల్లెం గోరిన వెల్లనుం గలవు తెప్ప ల్లాఁగ నీకిచ్చెదఁ
జెల్లంబో యిటు నొంటినుండ కలు విఁచ్చేయంగదే లింగమా ! 70

తే. చుటుకుఁజూపునఁ గాలినఁకొఱత నుటుకు, నుటుకుఁజూపులఁబుట్టించుఁ నెటుకువారి
యిటుకువలిగుబ్బచాలిండ్లఁయిగురుఁబోండ్ల, నేవకిచ్చెద నీకు విఁచ్చేయవయ్య. 71

మ. నను మన్నించెదవేని నీ వివును రా • నావెంట, రాకుండినఁ
నిను నేఁ బాసి చనంగ నోవ,నిచట • న్నితోడిదే లోకమై
మనువాడం, గనువాడ నీకరుణ,నీఁమానంబు చిత్తంబు వ
చ్చినచో మానుదుగాని నిన్నివును కఁస్తింబెట్ట నాకేటికిన్. 72

ప. అని యమృతదేవు నుడుమూరికి రమ్యనుచుం బ్రార్థించినం బలుకకుండినందదీయభ
క్తిపరవశుండై సంపెగతావి బ్రుంగిన భృంగంబుతెఱంగున నున్న యవసరంబునం
దిన్నం డొంటిపంది వెంటందగిలి యొంటి నెక్కడఁ బోయెనో యని బోయలు చొ
ప్పరయం దివిరి యడుగుల వెంబడిం బడితప్పక చనుడెంచి కాంచి యిట్లనిరి. 73

—❦ తిన్ననిఁ గని బోయలు దుఃఖించుట. ❦—

శా. అన్నా! నిన్నలయించి తెచ్చిన వరాఁహం బెందుఁ బోయె? న్నముఁ
గన్న న్నన్ననఁ జూడవేటికి? వడిఁగన్నీరు గాఱంగ నే
మన్నఁ బల్క వదేమి కారణమొ? వేఁటాడంగ నేతెంచి యి
ట్లున్నం దల్లియుఁ దండ్రీయు న్నఱుగరే • యుల్లంబులో నక్కటా ? 74

తే. నీదు గాలికిఁ బసివట్టి • నిఱునీల్లి, పట్టెడల బిగఁబట్టినఁమట్టువడక
నిలువకేతెంచి వేఁటకుఁక్కలు కుమార, చుట్టుక గునిసియాడంగఁ • జూడవేమి. 75

నీ. వలలునుఁ దెరలుఁ బ్రోఁగులఁ జాట్లఁగా లేదు, పోటుకో లొకటియుఁబుచ్చలేదు
తెగిన మెకంబులఁ • దేలేదు విడివేట, పిట్టలకును మేఠఁపెట్టలేదు
చెంచు లేకి నేమి • నేద దేఱఁగలేదు, చెడకుండ మెకములఁ జేయలేదు
కుక్క లిఱులు సివంఁగులు మేవుఁగొనలేదు, బలివెట్టి కాట్రేనిఁగొలువలేదు

తే. వేటలాడంగ వచ్చినఁవేడుకెల్ల, నక్కటా తండ్రి కెఱిగింప • నంపలేదు
ప్రమానుపడియుండ నేటికిఁమేనుమఱచి, యేల మాజాలి మాస్పవేయెఱుకపఱచి.

శా. ఓతండ్రి! నిను డించి పో మనసు మాఁ కొక్కింత గానేర్చునే ?
మీ తోఁబుట్టులుఁ దల్లిదండ్రులుఁ చెల్వఁ ల్లిరెల్ల నేఱేఁగా

- మాతిన్నం డివు డెందు బోయె ననిన ♦ న్నాపాణము లోవ్వె ? రా
వే తిట్టింపక పల్లెలోన మము, దేవే వన్నెయు న్నాసియున్. 77
- తే. ఎంత యలమటబడిన మఃప్ఫేలచూడ, వింతయు నెఱుకుతేనికి ♦ నెఱుకపఱుపఁ
బోయెదము చెప్పవలసినబుద్ధి చెప్పి, యనుచుమని పాదములు వట్టు ♦ కొనిన నతఁడు.
న. ఎట్టకేలకు శివలింగసంగ తాభంగురహృదయాంతరంగుడగుశబరపుంగవుండు కృపా
పాంగుండై చిఱునవ్వు నవ్వి యవ్వనచరుల కిట్లనియె. 79
- క. ఈలింగములోఁ బ్రాణము, కాలముగడదాడ నోడఁ ♦ గట్టినదూలం
బై లంకె నుండఁ జేసితి, నేలా తుందుడుకు? పల్లె ♦ కేగుఁడు మీరల్. 80
- క. నావెంట నితఁడు వచ్చిన, నేవచ్చెద మిమ్ముఁ గూడి ♦ యిప్పుడు లేదా
యేవంక నభవుఁ డుడిన, నావంక నె తోడనీడ ♦ యై వసియింతున్. 81
- శా. నాకుం జుట్టముఁ దల్లిదండ్రులుఁ జెలు ♦ ల్నాథుండు నీడై వమే
మీ కిచ్చోఁ బనిలేదు కన్తిపడఁగా ♦ మీవల్లెకుం బొండు, కా
రాకూరంబులు చేసినం గదలి నేరా, నిచ్చటం బ్రాణముల్
పోకార్తుం డుది నాదువేలుపునకై ♦ బొంక న్నిజం బింతయున్. 82
- క. అని శివుఁ గ్రమ్మఱఁ దిన్నఁడు, మనమున నిలుపుకొని తనువుఁ మఱచిన బుద్ధిక్
మునుపటి తెఱఁగున నుంజిన, వనరుదు ననచరులు చనిరి ♦ వలసిన రీతిన్. 83
- వ. తదనంతరంబు. 84

—❧— తిన్నఁడు శివుని కనుదినంబు నాహారం బొసంగుట. —❧—

- క. ఎన్నేండ్లనుండియో ప, స్తున్నాఁ డీయడవిలోన ♦ నొంటి మహేశుం
డిన్నె గులు మాన్ప వలదా, కన్నారం గనినబంటుఁ గలఫలు మనుచున్. 85
- శా. తిన్నం డంతట దేవదేవునకు భక్తిం దృష్టిఁ గావింప నా
నన్నగ్రావ మహాటపు ల్లిరిగి డంఘ్రాటంక కోటి పుట
చ్చిన్న త్వాజ వరాహము న్లడవి కాల్ప న్నావోల్పైఁ బ్రేల్పైఁ జవి
జెన్నె యుండెడు మాంసఖండముల నిచ్చెం దొప్పలం జూపుడన్. 86
- ఉ. విల్లోకచంక నంపపాదిఁవీపున దొప్పలు కేలుదోయి పు
క్కిళ్ల పవిత్ర కాంచనముఁభిజు మొప్పుగ వచ్చి భక్తిరా
జులఁ దదంబుమజ్జనముఁ సేయుచు దొప్పలనంజు డద్రీరా
జుల్లుని నారగింపు మన ♦ నాపరమేశ్వరుఁ డూరకుండినన్. 87
- క. కాలవొ క్రొవ్వవొ మాఁడం, గాలెనొ చవిగావొ ♦ కమ్మగావొ నీకు
జాలవొ యలవడవొ తిన, వేలా కఱుకుట్లు పార్వతీశ్వర ! చెప్పుమా ? 88
- క. ఆఁకలిగాదో భక్తిం, దేకువ గలవాడఁగానొ ♦ తినవేల కృప
సాఁకఁగదే నన్ని పు డ, త్తాఁకలఁ బెట్టక పలాశఁ నానక్తుడవై. 89

క. నెవ మొకటి గలదె నాపై, నుపవాసముతోడ బడలి యుండగ? నీకే
యవరాధము సేయంగదె, కృపతోఁ గలుకుట్టు లారఁగింపం గదవే. 90

క. నీ వారగింపకుండిన, జీవన మేమిటికి నాకు శివ! నీ పదరా
జీవముల మీఁదఁ బ్రాణము, లే విడుతు నటంచు వ్రాలి యేడ్వం డొడఁగెన్. 91

క. తిన్నని భక్తికి శివుడు ప్రసన్నుండై యేడు పుడిపి • సరగునఁ గలుగు
ట్లన్నా! తినియెద లేతె, మృన్న స్తుదమంది లేచి • యవధానమునన్ 92

క. అందియ్య శివుడు తగ నా, నందించుచు నారగించిన స్తుదమున మి
న్నంది పులిందేంద్రుడు కా, నం దిరుగుచు నిట్లు దినది నంబును గొల్పన్. 93

— శివ బ్రాహ్మణుఁ డాలయమందలి రోతలఁ గని చింతించుట. —

సీ. పంచాక్షరీ పూతఁ భసిత త్రిపుండ్రాంకి, తాంకభాగములు స్నానార్చనశిఖయుఁ
గ్రమకృతగ్రంథిసూత్రవాత రుద్రాక్ష, భూషణంబులు శైవభాషణములు
నాగుల్బలంబమానాంబుశోణంబైన, తోత్రంబు నుపవీతసూత్రములును
గరగ్రహీతాభిషేకక్షీరసంపూర్ణ, భాండంబుఁ బుష్పకరండకంబుఁ

తే. గుండబాజ్జయు నొకపాటిఁ గుజ్జుమాపు, నుత్తరీయంబుఁ దనరంగ • యోగిహృదయ
గోచరుని గొల్వ శివచిహ్నఁ గోచరాంకు, డొకఁడువచ్చె శివబ్రాహ్మణోత్తముండు.

తే. వచ్చి గుడిచొచ్చి యీశ్వరేశ్వరుని నిర్మలాంగ మేటికిఁ జాటికలయ్యె నకట
యిచటి కెంగిలి పుల్లియఁ లేచి వచ్చె, నొక్కొ యీదుఁఖ మెటువలెనోర్పువాడ.

మ. కులదైవం బని యల్కి పూసి • గుడి మ్రుగు లైట్టి కై సేయ లో
పలి కి ట్లెంగిలి మంగలంబులగు దొప్పల్ రాఁ గతం బేమి? ని
ర్మల తోయ స్నవనం బొసర్చిన శరీరంబేటికి స్మిరువ
ట్టులు గట్టెం భవదాత్మశుద్ధి కిది గూఁడుంగా మహాపేయముల్. 96

క. దేవా! యీకనుమాలము, దేవెడు కేల్లోయి నీదుఁ దేహం బంట
గా వెఱవయ్యెడు నెంగిలి, కీ వెల్లోర్చితివి పార్వతీశ్వర చెప్పమా? 97

క. నేడేడు దినములయ్యెడ, బోడిమి చెడసాగి నీదుఁ బూటకమో యె
వ్వొడైనను జేసెనో యిది, వేడెద సత్యంబుఁ జెప్పవే కరుణాభీ. 98

ఉ. సీసఖండో సుతుండో తగుఁ జీమణియో నిజసేవకుండో నీ
వో సకలేశ శుద్ధమగుచున్న నిజాలయసీమ రోతఁగఁ
జేసిన వారు నీకెఱుక సేయక • సేయ సమర్థులెవ్వ రీ
దోసముఁ జెప్పవే కరుణఁతో మదిఁ దుందుడు కెల్లఁ దీఱగన్. 99

ఉ. ప్రాతలు మీఁదఁగప్పిన గృహమతి నోర్చితి, నీచుపాత్తునన్
బ్రాతి మెనంగి తీపు, మనుభక్తుడు కుంఠెనఁ బంపఁ బోతి, మై

పూత యొనర్చుకొంటి శవభూతి, గపాలమునం భుజించి తీ
రోతలు పెక్కులుండ నిట * రోయుదువే యిక భక్తవత్సలా. 100

క. నీకిష్టం బిదిగానీ, నా కాపాపాత్ముఁ జెప్పినం బదిలక్షల్
లేకున్న విడుతుఁ బ్రాణము, నీకై కూ డుగ్గఁబట్టి * నీలగ్రీవా. 101

క. అని తా నూరక యుండినఁ, గని తారాధిపకళాశిఖామణి చేతో
జనితాదరమున నతనికి, విని తాత్పర్యంబు సంభవింపఁగ ననియెన్. 102

— శివుడు తిన్ననిభక్తిని శివబ్రాహ్మణునకుఁ జూపుట. —

క. కవతవవడ నేటికి మది, శివగోచర ! నీకు నన్నుఁ జెంచొకఁడు శుభి
వ్యవహారేతరమతమునఁ, దవిలి మహాభక్తిఁగొలున * దయ పుట్టుటయున్. 103

తే. ఆకిరాతుని పూజ నంగీకరించి, నాఁడఁ దద్భక్తి నీవును * నేఁడు చూతు
గాని నా వెన్నదిక్కునఁ * గానకుండ, నడఁగియుండుము తడయక * యతఁడువచ్చు.

మ. అన మోదించి హరిద్విజం డొదుగఁ జెం * చవ్వేళ నేతెంచి పా
వనిర్దాల్యముఁ జెప్పఁ గాలఁ గొని పోవఁద్రోచి గంఢూషణీ
వనసేకం బొనరించి పత్తిరిడి త్రోవ ల్లాచి తా నేసి కా
ల్చిన కోలామిషఖండముల్ దనకు భక్షింపంగ నందిచ్చినన్. 105

క. తినకున్న నేమెకో యని, యనుమానము బొంద నభవుఁ * డంతటిలోనన్
గనుదమ్మి గ్రమ్మి పొటపొటఁ, జనికె న్నీరు శబరుఁచిత్తం బరయన్. 106

క. ఒకమరి కొకమరి కించి, ద్వికచారుణపద్మ పత్ర * వీధీవిగళ
స్తకరంద ధారగతిఁ దన, ముకుళిత నేత్రమున బాష్పములు ఘనమైనన్. 107

క. అంఘనకుఁ దండెనందనుఁ, డాందోళము నొంది కంటిఁనంటిన నొప్పిన్
బందికలుకుట్లు దినఁడిక, సందియ మేమిటికి మందు * సమకూర్చుదగున్. 108

వ. అని తిన్నం డెన్నఁడులేని హానిం బూనినవాని తెఱంగున సంతరంగంబునం దరంగం
బులైన దుఃఖంబునం గరంగుచు. 109

— తిన్నఁడు పరమేశ్వరు నేత్రరోగమునకుఁ జికిత్సలం జేయుట. —

సీ. కోకపాట్లం బావిఁ గొననూఁదియొత్తుచు, గవణోష్ణ కరభభాగమునఁ గాచి
నెత్తితం గేడాకుఁమెత్తి రేచకి నిమ్మ, పంటిపుల్గున నూటి * పట్టువెట్టి
తెల్ల దింటెనపువ్వుఁ * డెచ్చి తద్రసమిడి, కలివెపువ్వులు గోసి * నిలిచి పిడిచి
వేరిన నెయివెట్టి * పెరుగువత్తులువైచి, చనుబాలతో రాచి * నంకు చమిరి

తే. విన్నమందులు తానరి * కన్నమందు, లడిగి తెచ్చిన మందులు * నడవిమందు
లెన్ని చేసిస మానక * యిందుమాళి, కన్నుతోడిబడి నెత్తురు * గాఱుటయును.

తిన్నడు శివునికిఁ దనకన్ను పెకలించి యిచ్చుట.

- తే. మాటిమాటికిఁ జేసిన ♦ మందులెల్లఁ జెల్లెబో వెల్లిగలిపిన♦చింతపండు -
 నీటవాసిన వాల్చినై ♦ నెరయవడద, బోవుఁగాకేమి నెత్తురు ♦ వుట్టనేట. 111
- క. పట్టపుదేవిఁ హిమగిరి, పట్టి స్థాయమ్మఁ జూచి ♦ పదరినకతనఁ
 నెట్టవిసెనో? నేమందు, మట్టెఱుఁగనో? కంటికిం బ్రమాదం బాదవెన్. 112
- క. కామునిఁ జంపి మనంబున, నేమోహము లేని వేల్పు♦నిటువలె నన్నఁ
 స్వామిదోహము గాదే, యేమిటి కిట్లంటిఁ గంటి ♦ కిఁక నెటువలెనో. 113
- ఆ. వేడివెచ్చయెన ♦ వెచ్చనిమందులఁ గాదె మాను నట్లు ♦ గంటి కింకఁ
 గంటికంటె మందుఁగలదె ముక్కంటికి, గంటి ననుచుఁ బోయ ♦ గదియఁబోయి. 114
- ఉ. పాణిమువోవునో తనువు ♦ భంగమురొందునో నాక తూణికా
 బాణము జిఱ్ఱునం దిగిచి ♦ భల్లముఖాగ్రము రక్తపద్మ దృ
 క్కోణముఁ జేర్చి క్రుచ్చి యొకఁగ్రుడ్డు వడిం బెకలించి శోణిత
 దోణికయైన దైవతశిఁరోమణికంట నమఁచై నంతటన్. 115
- ఉ. మున్నిటికంటికంటెఁ గడు ♦ మోహనమై తనకన్ను వచ్చినఁ
 మచ్చనఁ జూచి మెచ్చక యుమాపతి రెండవ కంట శోణిత
 క్లిన్నతఁ జూపిన న్నగి పుశిందుఁడు నీకృపచేతఁ గన్నమం
 దున్నది దీనికి నెవ్వఁడ ♦ నొక్కటి నాన్రత మింక శంకరా ! 116
- క. లాలాటలోచనంబునఁ, గీలాలము దొరఁగెనేని ♦ కేవలభక్తిఁ
 గీలించి మనోదృష్టికి, మూలంబగు నాగుపాణి♦ములు నీ కిత్తున్. 117
- క. అని చెప్పఁగాల నిటలా, తునికన్దొనఁ దన్నిపట్టి ♦ సునిశితబాణం
 బునఁ దనరెండవ కనుగ్రు, డ్డునుఁ బెకలింపంగఁ బూను♦కుచు సదయుండై 118
- ఆ. కన్నుఁ దివియఁ బూను♦కన్న పుతీవ్రత, కన్న మున్నుగాఁగ ♦ ఖండవరతు
 వాశుగంబుఁ జేతఁనంటంగఁ బట్టుక, నిలుపు నిలుపు మనెను ♦ నెలుఁగుతోడ. 119

— శివుఁడు తిన్ననికిఁ బ్రత్యక్షమగుట. —

- చ. హరి యరవిందసూతి మును ♦ లష్టదిశాపతు లాదిగా వియ
 చ్చురు లిరువంకల గ్గొలువ♦సత్వరత నిజలింగ నిర్మలాం
 తరముననుండి శీతవను♦ధాధరకన్యక ముద్దుఁగేలుఁ దా
 మర కడవోలు పట్టుకొని♦మన్ననఁ దిన్ననికిం బ్రసన్నుడై. 120
- క. శివగోచర! యీభక్తుని, యవరశతరభక్తిమహిమ♦యాద్యంతము గం
 టివి గద సదృక్తుం డితఁ, డవుఁగద నీమనసువచ్చునా యింక ననుచున్. 121
- క. దరహాసము నెరవుచుఁ దన, పరిసరమున కాటవికుని ♦ బ్రాహ్మణభక్తుఁ
 గరుణం బిల్చుక మీ కే, వర మింపన వారు కృత్తి♦వాసునితోడన్. 122

- శా. మీపూర్ణం బగు దివ్యతేజము జగన్మిత్రాత్మకత్వ ప్రతి
ష్ఠాపారీణతః జూపి మమ్ముఁ బొదవం ♦ జాంచల్యదూరంబులై
చూపుం జిత్తము మిన్నకున్న యవి యి ♦ చోప్ర బాసె దేహంబుపైఁ
దీపుం జీతటి యింతకంటె వరమే♦దీ యిట్లు మన్నింపవే. 123
- చ. జగములు సంతరాత్మయును ♦ సాక్షియు నీ వనుచు నిజంబుగా
నిగమము లాడఁగా వినియు ♦ నేఁ డితరంబుగ మాకభీప్సితం
బగువర మెట్లు వేడఁగలమయ్య ♦ భవన్మయమైన పూర్ణచి
ద్దగనములో మముం గలిపి ♦ క్రమ్మఱఁబుట్టెడు బాధ మాన్పవే. 124
- క. ఇతఁడు కిరాతుం డెదుర్పతి మమ్మడిగియె మహేశ ♦ మన్నించి ప్రస
న్నతఁ జూపితి రీతెఱఁగున, హితలీల భవప్రయాస ♦ మెడలింపఁగదే. 125
- క. మీతలఁపుకన్న నధికమె, మాతలఁ పిట్లడుగ నేల ♦ మము మీచిత్తం
బేతెఱఁగున వెలుఁగొందెడు, నాతెఱఁగున నుండఁజేయు ♦ మదిగాక శివా. 126
- క. ఆనందామృతవారిని, ధానంబున మనము మగ్న ♦ తం బొందె వరం
బీనమరినఁ దాదాత్మ్యం, బో నిరుపాధికదయాస♦ముజ్జ్వల! యీవే. 127
- మ. అని శైవద్విజ్ఞానం గిరాతుఁడును సాష్టాంగ ప్రణామంబు లీ
శునకుం బెక్కు లొనర్చి తద్విమలతే ♦ జోధ్యాననిర్మగ్నభా
వనులై యుండఁ బ్రపంచబుద్ధి మగుడ ♦ స్వర్తింపఁగా నీక వా
రి నసంతం బగునాత్మరూపమునఁ గూ♦ర్చెం దీర్చె బంధంబులన్. 128
- శా. ఓహో! పీఠలు భక్తిఁ గన్న యవవార్గోదగ్రభాగ్యంబు లా
హా! హాలాహలభక్తభోక్తృ నిజభక్తాగణ్యకారుణ్య మం
చాహేరంబ సితాంబుజాంబక విగాఁత్రాశాప యోగీశ హా
హాహూహూప్రభృతు ల్నుతంప నభవుం ♦ డంతర్ధి నొందె న్నడిన్. 129
- క. అనవుడు యాదవ భూపతి, పునరభివాదనముఁ జేసి ♦ భూతేశు కృపఁ
గని రెవ్వ రింక మోక్షం, బనఘా! యచ్చోట నన్న ♦ సతఁడిట్లనియెన్. — 130

— సతీయనికథ, మధురాపురవర్ణన. —

- సీ. కపటచతుష్టప్తిగతుల నాడిన వాల, వాయివొక్కే శుని♦వాసభూమి
యతని పట్టపుదేవి ♦ యైన మీనేక్షణ, ధరతనూభవకుఁ బ్ర♦ధానగృహము
ద్రవిడభాషావీత♦తలశంఖఫలకంబు, గల కనకాబ్జపుష్కరిణి కిరపు
దక్షిణాంబుధి వధూ♦తామ్రపర్వీ నది, సవతు వైఘకు నెన్ను ♦ జాలు నునికి
తే. నిజదృగబ్రహ్మపూజిత ♦ నీలకంఠ, కూడలశఘయ వై కుంఠ♦కుంతితాఘ
నిఖల సంపత్సరంపరా ♦ నిహితకింప, చానుతాపంబు మధురాభి♦ధానపురము. 131

- తే. ఏపురంబునఁ జెంపొందు ♦ నిండుధరుఁడు, పాండ్యభూపాలు నల్లుఁడై ♦ ప్రజలకెల్ల
నుల్లములలోన నుల్లాన♦ముల్లసిల్ల, నట్టి మధురకు సరియె యే♦పట్టనంబు. 132
- క. గంగాధరుని మహాగ్రా, పాంగము రతి విధవఁజేసె ♦ నాలోపల మా
యంగయకన్యాంబ కృపా, పాంగం బంగజునిదేవి ♦ నైదువఁ జేసెన్. 133
- సీ. మాణిక్యవల్లియు♦మరకతవల్లియు, నానందవల్లియు♦ నమృతవల్లి
కర్పూరవల్లియు♦ గల్పకవల్లియు, సంగయకన్య య♦సంగ నాది
యైననామంబుల ♦ ననుకూల మగుమోహ, నాకారసౌందర్య ♦ మతిశయిల్లఁ
బొత్తామరనియెడు ♦ నెత్తమ్మికొలనిప, శ్చిమతటనికటకూ ♦ లముననులడి
- తే. లోకమాతృక పాండ్యధా ♦ త్రికళత్ర, పుత్రికామణి యువతి సం♦పూర్ణచంద్ర
వదన రక్షింప సంపదం ♦ బొదలుమధుర, కిరర పురములు సరిసేయ ♦ నెట్లువచ్చు.
- కం. ఇట్టిమహాత్వంబునఁ గనుపట్టెడు తల్లిఁ గల ప్రజల ♦ భాగ్యం బిల నే
వట్టున నున్నది పురముల, నెట్లు నుతంపంగ వచ్చు ♦ నిందున కెనగాన్. 135
- క. తన పేర్చిం దనసేవయుఁ, దనదుప్రసాదంబు నొసఁగి ♦ దయ సంగయక
న్య యగజ పెంపఁగఁ బురి మను,వనితల నైభవముఁ బొగడ ♦ వశ మే వసుధన్.
- శా. ఏమే కల్పకవల్లి రావమ్మృతవల్లీ పోవ కర్పూరవ
ల్లీ మాణిక్యలతా యిదో మరకతం ♦ జెందుండు నానందవ
ల్లీ మీనాక్షులు రండటంచుఁ దమలో ♦ లేమ ల్పివాభోగవే
ళా మంజుక్తులఁ బిచ్చు సంభ్రమ మన♦ల్పం బెప్పుడుం దత్పురిన్. 137
- ఉ. ఆపుర మేలు భూవిభుఁ డ♦సంతపరాక్రముఁ డప్రతర్క్యాధా
త్రీపరిపాలనప్రథిత♦ధీనిధి వై రిన్మృప్రతాపసం
జ్ఞావతి వాసవాధివయ♦శస్సముదీర్ఘఁ డుదీర్ఘ దానవి
ద్యాపరకర్ణుఁ డర్థవస♦మగ్రగభీరుఁ డుదారుఁ డెంతయున్. 138
- చ. అభయ చోక్కనాథశివుఁ డట్లుండు మూర్తి హిమప్రభాసము
జ్వలఘనకీర్తి ధైర్యమును ♦ శౌర్యము భూభరణప్రభావముం
దలఁప నశక్యమై వెలయఁ ♦ దత్పురి పాండ్యనృపాలుఁ డేలు ని
చ్చలు మిహికామహీధరము♦ చందమునం గులగోత్రపాత్రుఁడై. 139
- వ. తదనంతరంబ.

140

—శంఖఫలకముపుట్టిన క్రమము. —

- సీ. మలయాచలంబునఁ ♦ గలశతనూజండు, ద్రావిడశబ్దశా♦స్త్రము నిఘంటు
వయ్యలంకారంబు♦ నందుఁ గవిత్వంబుఁ, జెప్పెడు లక్షణాస్థితియు మొదల
సృష్టింపఁ దలపోసి ♦ యష్టాదశాక్షర,మాతృక వ్రాసి నిర్మలిన శంఖ
ఫలకంబుఁ గొనివచ్చి♦ పాండ్యభూపతి కిచ్చి, వినుమిది ద్రవిడక♦విత్వసరణి

తే. భారతీదేవి కెనయైనవార లెన, తైన జోటిచ్చు నొక్కరుండైన నతని
కిచ్చుఁ దగినట్లు కూర్చుండఁ నెడము దీని, నరున నర్పించి మనుడు మీఁతరతరంబు.

క. అని కుంభజుఁ డిచ్చిన వెనుక ననేకులు పాండ్యనృపులుఁ గడచిన పిదపఁ
జనియించెఁ గలియుగంబున, జనవల్లభుఁ డొక్కఁ డతనిఁ సద్వంశమునన్. 142

క. ఆరాజు పాండ్యధాత్రీ, ధౌరంధర్యప్రమాదితగ్రావహరి
ద్వారాభుజంగపతిభూ, దారికమతపరివృథప్రథానిధి యగుచున్. 143

క. ద్రావిడభాషాదేవీ, గ్రీవేయక మనఁగ గీర్తిఁ గని తత్కవితా
శ్రీవిపుల శంఖఫలకముపై వసియింపంగఁ దగు విభాసితమతులన్. 144

శా. నత్మీరాది కపింద్రులక దివిషదఁన్నప్రాయవాగ్గుంభనం
పత్కావ్య ప్రతిపాదక ప్రతిభులంబున్నదృఢక శైవసం
వితాసార మరాళరత్నములఁ దద్విద్యారసాపేక్ష భూ
భృత్కంఠీరవుఁ డుంచె సంపదలఁ దృప్తి బొందఁగూఁ జేయుచున్. 145

క. ఆనభ మెచ్చుఁ గవిత్వం, బేసరనుడు చెప్పిన సృహీశుం డిచ్చుక
జేసేత న్మాడలుచే, యేసి దెనలఁ గీర్తిలఘిక తలమి నహింపన్. 146

చ. అడిగిన దిచ్చు నర్థులకుఁ నాపుల కిచ్చు మనంబుఁ, గూటమిం
బడఁతుల కిచ్చు సౌఖ్యములు ఁ బంధుజనంబుల కిచ్చు సంపదల్,
పుడమి నమస్తజాతులకుఁ బాంకమి నుత్సవ మిచ్చు, శత్రులక
బాడవడఁగించి సాధుజనఁపుంగవశోటికి నిచ్చు వేడుకల్. 147

——— దుర్భిక్ష వర్జనము. ——

క. ఆభూవిభుఁ డిబ్బంగిని, భూభాగం బేలునపుడు ఁ పుట్టెక గ్రహవ
క్రాభద్రతౌమమహా, ఖోభంబు జగంబు వర్షఁకూన్యము గాఁగన్. 148

సీ. చనుదొంచె శనిమీనఁమునకుఁ దూర్పున, ధూమకేతువు దోచెఁ జిమూతడంబ
రం బేచె మధ్యందిఁనంబుల రేపాడి, చినికె దుషారంబుఁ దినదినంబు
రాత్రుల మిన్ననిర్మలభావమును బొందె, వెలియెండగాసె గఁర్యలిదొరంగె
వర్షగర్భము నడఁవకపోయె విదియలఁ, గుముదాప్తధారణఁకొమ్ము దటిగ

తే. కన్య భిన్నింపదయ్యె మఁఖాప్రవేశ, కాలమున నుఱుమదయ్యె నఖండగర్జ
లెనగ జముదెనఁ దొలకరిఁ నేమిసెప్ప, నెల్లజనములమనములుఁదల్లడిల్ల. 149

వ. మఱియును. 150

తే. గునుకు లూదర్లు బరపటల్ గోళ్ళగొండు, లల్లిబియ్యంబు వెచ్చురుబిఁ య్యంబు గొట్టె
చెట్లు నింజెట్లు తుంగముఁ స్త్రీయలు నీత, గుంజ మొదలుగఁ దినదొరఁకొనియెజనము

క. అఱువదు గంటె తవించియ, లఱువది దినములకుఁ బండుఁ నని బ్రదుకానక
దఱుచుగ నేతా లెత్తఁగ, బఱిపెట్టియె యవియు మల్లఁపడి చెడి పోయెన్. 251

ఉ. తోలును నెమ్ములు న్నిగిలిఁద్రోసినఁ దొంబది చోట్లఁ గూలువా
రాలిని బిడ్డల నిడ్డలిచి యాఁకటిచిచ్చున వెచ్చపోవువా
రేలికబంటువాసి యొకఁ యించుక లేక కృశించువారునై
తూలె జనంబు మీనశనిఁదోషము దాడి నిరస్తనస్యమై 153

క. నవయుచు నుండియు నొక్కొక, దిచనంబున నశన మబ్బఁగి దిని దగ మిగులఁ
భువి నొరగి లేవ నోపక, శివశివః జనకోటి విడుచుఁ జీవానిలముల్. 154

క. కఱవంతంతకు నొత్తఁగఁ, గరవెరుక తిసంగనోపఁగలుగక మనుజుల్
సురసుర స్రుక్కిరి కొందఱు, పరదేశంబులకుఁ జనిరిఁ బ్రతుకులకొఱకున్. 155

క. మానిసి మానిసిఁ దినుకఱవై నం దరియింపలేకఁ యాపురిమూల
స్థానహరద్విజుఁ డొకఁ డెం, దేనియుఁ బోదలఁచిన స్త్రీఁ హేళుడు కరుణన్. 156

— ❧ — ఈశ్వరునిపద్యముఁగొనిచనిన హరద్విజుని నత్కిరుండుతూలనాడుట. ❧ —

స. అతనికిఁ బ్రసన్నుండై యన్నగరంబేలుమన్ను తేనిమీఁద నఱునబాసఁబన్యంబు
శృంగార రసానుబద్ధంబుగా నొకటి చెప్పియిచ్చి యిది చదివిన మెచ్చి వేయిమాడల
ముడు పిచ్చు వెచ్చంబునకొదవు నీవు నెవ్వగ నొవ్వక బ్రతుకంగలవాడ వంతటఁ
గఱపుం దీరు జగంబునఁ గృతహర్షంబగు వర్షంబుఁ గురియంగలదు సన్యంబులు
పండు బండు జనంబులకవునని యనుపుటయు సతంశును నారాజ సమ్మఖంబునకుం
బోయి శ్రీమతేశ్వరండు ప్రణీతంబైన కపితాచమత్కారంబు వచించిన సంవలియర్థంబు
“సింధుర రాజగమనాధమ్మిల్ల బంధంబు సహజగంధం” బని యుండుటం జేసి 157

క. దానికి నవ్వుచు నృపనభ,లో నత్కిరుండు పలికెఁ లోకము నగదే
పూనుకొని సహజగంధము, వేనలికం గలదటన్నఁ వేయ తెఱఁగున్. 158

ఉ. తప్పిది, చెప్పరాదు, కవిఁతాసమయంబున కొప్పగాదు, నీ
విప్పగది న్రచింపఁ దగుఁనే? యన విప్రుండు చిన్నవోయి నా
కప్పరమేశ్వరుండు వసుఁధాధిపు పై రచియించి యిచ్చినాఁ
డొప్పను దప్ప నే నెఱుంగఁ నుత్తములార! యటంచుఁ గ్రమ్మఱన్. 159

— ❧ — ఖన్నుండైన బ్రాహ్మణుని శివుఁడూరార్చి నత్కిరిసితో వాడునకుఁ గడఁగుట. ❧ —

ఆ. వచ్చి సార్వతీశుఁవంకఁ గనుంగొని, యతని పద్య మతనిఁకప్పగించి
నిన్ను నమ్మి పోయిఁ నింశిన సభ సిగ్గు, చెడితి నున్నకథలు ఁ చెప్పనేల. 160

క. సర్వజ్ఞత్వము బహుముఖ, నిర్వాహక శక్తి గుణముఁ నీకుఁ గలుగఁగా
శర్వ! నినునమ్మి పోరువ, గర్వముఁ బోనాడుకొంటిఁ గడపట సభలోన్. 161

క. తా నెఱిగిన విద్య నృపా, స్థానములో నెరపఁ గీర్తి ఁ సమకూరుం గా
కేనరునకుఁ బరవిద్యా, ధీనతే భూపాల సభలఁ దేజము గలదే? 162

- క. నీమాట నమ్మి పోయిన, నామోసముఁ జెప్పనేలఁ నత్కిరునిచే
నేమాట వడ్డదుఃఖము, తామవ్యథ కొలదిగాదు • నదృక్తనిధి ! 163
- వ. అని మఱియు నిట్లనియె. 164
- శా. నాభాగ్యం బిటు లుండఁగాఁ దుది నిను • న్నత్కిరునిం దూఱఁగా
నేభావ్యం బిఁకఁజాలు; నిక్కటపుచే నిట్లతి, నెందైనఁగా
నీ భైతంబునఁ గుక్షిఁబోచుకొని దీనిం దీర్చి నేపత్తు, 'జే
వా! భద్రం బగు నీకు నన్న నుపవే • యన్నం గృహమూర్తియై. 165
- క. కటకట న న్నత్కిరుం, డట కవితయుఁ దప్పవట్టెనట యటు పదమీ
యెటువలెనో తెలిసెద నని, నిటలాక్షుఁడు వచ్చి కుంభిఁసీవతి నభలోన్. 166
- శా. ఈరాజన్యనిమిద నే గవిత సాహిత్యస్ఫురన్తాధురీ
చారుపోధిమఁ జెప్పి పంప విని మాతృస్మయంబు వాటించి న
త్కిరుం డూరకె తప్పవట్టెనట యేదీ లక్షణంబో యలం
కారంబో పదబద్ధమో రసమొ చక్కఁజెప్పఁడా తప్పనన్. 167
- క. అనవుడు నానత్కిరుఁడు, మునుపటివలె దప్పటన్న • ముక్కంటియు నా
తని కనియె నిరితనయా, ఘనకచభారంబు సహజఁగంధం బనుచున్. 168
- క. అగజకునై నం దగు నిల, మగువలకుం దగదు • మాను మత్సర మింక
గగనవహ్నిసానవాదము, జగతిం బ్రిత్యక్షమునకు • సరియనఁ దగునే. 169
- క. లాలామాలపు మాటలు, చాలు సనిన నలిగి తననిజం బగు రూపం
బాలోనఁ దెలుప వలెనని, నీలగ్రీవుండు నిటలఁనేత్రముఁ జూపన్. 170
- క. తలచుట్టువాఁ గన్నలు, గలిగినఁ బద్యంబు దప్పఁగాదన వశమే?
వల దిచ్చట నీమాయా, విలసనములు పనికిరావుఁ విడువు మటన్నన్. 171

— శివుఁడు నత్కిరుని శపియించుట. —

- క. శపియించెం బ్రతిభావలఁ, గుపితుండై రుద్రుఁ డతనిఁ • గుప్తవ్యాధిం
దపియింపు మనుచు దానికి, నపరిమిత భయంబు నొంది • యతఁడిట్లనియెన్. 172
- శా. స్వామీ! ద్రోహముఁ జేసితిం, దెలుపవే • శాపాంత ముద్యత్కృపా
ధామా! నాకనుచుం బదాబ్జముల మీఁదం బడ్డ నాభక్త
తామందారుఁడు శాంతిఁబొంది యనియెం • గైలాసశైలంబుఁ గం
టే మానుం బదమన్న నందునకుఁ దాఁడందంబునం గుండుచున్. 173

— శివుఁ డిచ్చిన శాపమునకు నత్కిరుఁడు దుఃఖించుట. —

- ఉ. ఈకవి తాభిమానము వహించితి నేటికి శంఖపీఠిపై
నీకపు లున్నయట్లు వసియింపక దేవునిలోడ నేల చా

ర్వాక మొసర్చితింకి గడుభంబగు కుష్టరుజావిషాదమే
నే కరణిం ధరింతు? నికనెన్నడు చూచెద వెండిగుబ్బలిన?

174

ఉ. ఎన్ని మహానదు, ల్వనములెన్ని, గిరింద్రములెన్ని, బోయవీ
శ్లెన్ని, మృగంబులెన్ని, జనహీనములైన పథంబులెన్ని, నే
నిన్నియుఁ దాటి యేకరణినిశ్వరు శైలముఁ జూడఁ బోయెదన్?
గన్నదికాదు విన్నయదిగాని నదాశివ! యేమిసేయుదున్.

175

మ. హరి శార్దూల మచేభ ఖడ్గ శరభవ్యాకీర్ణము లాక్షిణీ
త్కర సంచార నివాసముల్ హిమపయోధారాశవర్షంబు లు
ద్ధుర సంఘర్షణ బాధకోపలము లాత్రోవల్ ననన్ శక్యమే
కరుణాసాగర! భక్తవత్సల! శివా గౌరీశ! యెట్లో గదే.

176

సీ. తివిరి యంగమునఁ దిమ్మిరెత్తకమున్న, యొడలెల్ల మచ్చలఁ జెడకమున్న
దశమెక్కి గాత్రంబుఁ చెలుపుదప్పకమున్న, బుడుపులు మేన నేర్పడకమున్న
యలత విగ్రహమునఁ నంకురింపకమున్న, కాయంబు వెడహపుఁగాకమున్న
తనువునఁ జీమురఁ క్తములు గాఱకమున్న, దేహ మీఁగలు మూఁగిఁ తినకమున్న

తే. భైక్షమహంగంఁ బోయినఁ పట్ల జనులు, చూడ రోయకమున్న కాఁజానినపుడ
నడవవలెగాక కైలాసఁ నగముఁ జూడ, హరుని వాక్యంబు శక్యమేపరిహరింప.

—న తీర్థ రు ని తీర్థ యా త్ర.—

తే. అనుచుఁ జింతాపరంపరఁ లనెడు వర్ష, ముడిగి నత్కిరుడను మేఘుఁడు త్తరంబు
నడచెసంతోషమున దక్షిణమున నున్న, కవుల ముఖపంకజములు వికాస మొంద.

వ. కలిపయ ప్రయాణంబులు చనిచని ముందట

179

శా. చెవ్వందీశ్వరు నీశ్వరేశ్వరునిఁ గాంచె భీషణాంఘ్రాలతల్
దెవ్వం దీవ్రతరాంగసంభవశరః శ్రేణీ విదాహవ్యథల్
వివ్వం దీరని భక్తితో హృదయ మా విర్భూతమోదంబునన్
నవ్వం దీగయుఁబోలె జూడ్కులొదవఁ న్నత్కిరుఁ డుత్కంఠతన్.

180

ఉ. చెంగట నుండఁ గాంచె గవిఁసింహము పోయి హిమాచలాత్మజో
త్తుంగకుచోపగూహనవిధూతమనోభవభూతిలేపన
ర్వాంగము, లోచనీకృతసుధాంశుకృశానువతంగము, న్నివి
ర్లింగము, జంబునాథశివఁ లింగము, భక్తమనోజ్ఞభృంగమున్.

181

చ. చని చని దాటె నంతఁ గవిఁచంద్రుఁడు ధన్యఁ గవేరకన్య, జీ
వనశితఖడ్గఖండితభవప్రభవాఘవిరోధిసైన్య, బా
వననిజనామసంస్థరణఁ వారితమానవదైన్య, నిత్యసు
జ్ఞనరతకోటిముక్తిపదఁ సౌఖ్యవదాన్య, గృతావగాహుడై.

182

వ. ఇట్లు త్తటిసీరత్నంబు నుత్తరించి యుత్తరాభిముఖుండై కొన్ని తీర్థంబులుదర్శించి. 183

చ. అరుణగిరింద్రకూటము, గృతాఘికపోలచపేటము, నిరం
తరభవదావపావకవిదాహకృపీటము, పుణ్యకోశమం
దిరవిలసత్కవాటము, బ్రహ్మదీపితముక్తివధూకీరీటము
బరిహృతసంతతభ్రమణ భారపదశ్రమభానుఘోటమున్. 184

క. ఉణ్ణాముల జగదంబిక, నణ్ణామల విశ్వనాథుఁ నాగాధించెన్
మణ్ణానయుఁబాన్నానయు, బెణ్ణానయు లేనివారిఁ పెన్నిధు లగుటన్. 185

క. తదనంతరంబ యక్కడ, కదలి నడిచి యెదుట విష్ణుఁ కాంచనగర్భుల్
మొనలైన దేవకోట్లం, జదివించినయొజ్జ గాంచెఁ నజ్జనసురభిన్. 186

మ. తిరువత్తూరి పురాధినియకు మహాదేవుఁ శివున్మక్తివా
రిరుహాక్షీవతి నోది పిచ్చ నయనాఁ రింగొల్చి యాపిమ్మట
బరశంభుం బరమార్థ మూర్తి గరుణాఁపాథోనిధానంబు నే
కనసాలేశ్వరుఁ గాంచికారమణు లోఁ కసావ్విమి దర్శించుచున్. 187

వ. అనర్గళావనర్గలగు నప్పరంబు నిగ్గమించి కొన్నివయసంబులు చని విక్రమసింహ
నగరానన్నయగు పన్నయ, దీర్ఘయాత్రాపరులకు సురతరువుకొమ్మయగు గుండ్ల
కమ్మయ, సుకృతిభూతపాతకశ్రేణియగు కృష్ణవేణియ, గమలాచలోత్తుంగసంగ
తతంగయగు గౌతమంగయ, గుక్కుటేశ్వరపీఠంబగు పీఠికాపురంబును, సం
ఘానుతంగసింహం బగు సింహచలంబును, విదళితోభయకర్మం బగు శ్రీ
కూర్మంబును, గలుపానీక మండూకగోకర్ణంబగుగోకర్ణంబును, తీర్థోత్తమంబగు పురు
షోత్తమంబును, గృత్తివాసోనివాసం బగుకృత్తివాసంబును, ముక్తివధూచరణ
కటకం బగుకటకంబును, దుఃఖవహన జలేశ్వరంబగు జలేశ్వరంబును, గృతవందన
నందనేశ్వరంబగు నందనేశ్వరంబును, జిద్దగనేశ్వరంబగు గగనేశ్వరంబును, చిత్త
ముక్తినివాసంబగు గయాస్థానంబును, సేవించుచు నత్కిరుండు సనునప్పడు
ముందట. 188

శా. కాంచెం గాంచనపంకజాత విలసద్గంధాంధసారంగ, ఘే
నాంచత్తుంగతరంగ, వారినిధిశీతాగాంతరాధంగ, రో
మాంచ స్వేదజలాశ్రుపూరజనకాఁ త్మానందసంపన్ను
మంచాగ్రస్థితవిశ్వనాథపదనమ్మకృంగ, గంగానదిన్. 189

వ. కాంచి చేరం జనుడెంచి 190

శా. గంగా న్ననముచేసి విశ్వపతి మోక్షస్వామి దర్శించి పా
పాంగారవ్రజవృష్టినిశ్వరి విశాఁ లాక్షి శివం గొల్చి ధ

- క్తిం గాలాంతకుఁ గాలభైరవపతిం * గీర్తించి దుండీద్విపా
స్యం గల్యాణగుణాయం దలంచి యా * త్రోత్సాహ మొప్పారగన్. 191
- క. కాశీనగరీ పంచ, క్రోశక్షేత్రంబు విడిచి * గుహ్యకనమ్రా
డాశాగ ననాభిముఖం, డై శంకరశైలదర్శ * నాశాబుధిన్. 192
- సీ. ఒకకొన్ని పయనంబు * లొయ్యనొయ్యనబోయి, నడువ నోపిక లేక * నడుమనడుమ
నడుము బట్టుక నిల్వఁ * బడియుఁగూర్చుండియు, దొంగిదోగియుఁగొన్ని * జంగలిరిగి
పొడలు పెట్టుచుఁ దన * కడు గామడై యుండఁ, జీము నెత్తురు మేనఁ * జప్పిలంగ
సీఁగలు మూగియు * రేగియు ఝుమ్మఝుమ్మ, మృనఁగ నుత్తల శై * లాంతరంబు
తే. నిర్మనుష్యంబు బహున త్వ * నిష్ఠురంబు, నైన కానన మధ్యంబు * నందుఁ జక్కి
దిక్కుఁ గానక దీనతా * ధీనహృదయుఁ, డగుచు నత్కిర కవిచంద్రుఁ * డగ్రభూమి.
- ఉ. తమ్ములు కమ్మఁదె మ్మెరలఁ * దల్లడమందఁగ ఝుమ్మఝుమ్మనన్
దుమ్మద పిండు పుసొమల * తో నెగయం బిసిసీలతాంగి కే
శమ్ములు ధూఁధూమముల * సౌరభము ల్లోలువంగ విచ్చిన
ట్లమ్మెయి నొప్పుఁ దమ్మికొల * నక్కడ నొక్కటిఁ గాంచె వేడుకన్. 194
- తే. హంససంసదభీష్టవి * హరహేతు, వై బహూదకహృద్యమై * యప్రతర్క్య
మగుచునన్వంద్యమైపంక * జాకరంబు, పొలిచెబ్రహ్మంబు తెఱఁగునఁ * బూర్ణమగుచు.
- క. తమ్ముల రజోవికారము, గ్రమ్మెను వాసనలు దళము * గా నెనఁగెడుకో
శమ్ములు నూర్చులుఁ జెలంగఁగఁ, దమ్మికొలను భవముఁబోలెఁ * దద్దయునొప్పెన్. 196
- చ. దళములలో రథాంగనిన * దంబు పరాగము రాజహంస సం
కులము శిలీముఖభ్రా * నుఁ * ఘోషము నవ్యకదంబము ల్నము
జ్వలతర పుండరీకములుఁ * జాలఁగఁ గల్గి మహాహవస్థితఁ
బాలుపు వహించు నక్కొలని * పొంతకు నొయ్యనఁ జేరి యచ్చటన్. 197

—నత్కిర కవిచంద్రుఁ డొక భూతమునకుఁ జిక్కుట. —

- సీ. తన పూజ శ్రేణి * ధర కంతటికిఁ బచ్చ, పట్టుఁబట్టంబు మే * లక్రట్టు గాఁగఁ
దనయూర్ధ్వ శాఖావి * తానంబు సురలకు, మరకతరచితహ * ర్త్యములు గాఁగ
దనవేలుఁగొమ్ములు * మునులకుఁ గల్పిత, పర్ణ శాలాకలా * పములు గాఁగ
దన దిశాంతభ్రా *ంత * ఘనవిబవచ్ఛాయ, వలయాద్రి హరిణశా * ద్యము గాఁగ
- తే. వాలఖల్య మునీశ్వరా * వాసమైన, రోహణము రీతి పితృముక్తి * దేహ మగుచు
గయ బ్రసిద్ధి పహించున * త్తయనటంబు, చందమున నున్నయొక మజ్జీ * క్రింది కేగి.
- ప. తదీయ శాఖాశైత్యంబున కత్యంతసంతోషంబు నొంది కూర్చుండి తద్వటంబున
నుండి రాలిన పండుటాకులు బట్టబయటఁ బడినయవి విహంగంబులు జలంబులం
బడినయవి మీనంబులునై పోవ నందొక్క పలాశంబు జలాశయంబున నగమును

నటప్రదేశంబున నగంబును బడి మినుపక్షిత్వంబులఁ గైకొని లోపలికి నెల్లపలికిం
దివియు చమత్కారంబు నత్కిరుండు చూచి యమ్మృతరస పరవశుండై
యుండె నంత. 199

ఉ. కూర్చి నిరీక్షణ ప్రభలఁ గుడ్డులుఁ గోటలు నూర్ధ్వశేషముల్
నీరదనీల గాత్రమునుఁ నిమ్రరవాశ్యము లట్టహాసముల్
ఫేరన కంఠనిస్వసముఁ భీకర హేతియు మానవాస్థిహా
రారవము ల్సెలంగ వికటాకృతితో నొకభూత మాతనిన్. 200

క. పట్టికొని తనదు గుహకుం, బెట్టిదముగఁ దెచ్చి మునుపుఁ పెట్టిన మనుజుల్
నట్టిబడిన పురుగులగతి, నిట్టట్టపడంగ నునిచిఁ యెంతయు వేడ్కన్. 201

క. వారల నందఱ నేకాహారముగాఁ గొనఁదలంచిఁ యయ్యదివిల
దావరమునఁ రాయి దోచి మహాయమునఁ గొలన నుడకఁ మాడఁగఁ బోవన్. 202

న. మునుపున్న మనుష్యులు నత్కిరుని గనుంగొని యిట్లనిరి. 203

అ. ఏమి నేమవచ్చుఁ నింతయు మామీఁదఁ గరుణ లేక కమలఁగర్బుఁ డిపుడు
నిన్నుఁ దెచ్చిపెట్టెఁ నేడింక నందఱఁ దిను నితంకు వీనిఁ తెఱఁగు వినుము. 204

ఉ. నూఱుక త్రావు నీతఁడు కనుంగొనునంతటిలో మనుష్యులక
నూఱువురై నఁ గాని తినఁ నోటికి నాఁటదటంచుఁ గూర్చఁగా
నూఱువురైరి నేటికి మనుష్యులు నీవునుఁ గూడ, నింతట
నూఱును నిండె నిందఱ, కనుగ్రహ మీశ్వరుఁడేమి నేయున్. 205

క. అనవుడు నత్కిరుండును, మనమునఁ దలపోసి దీనిఁ మానుపఁ బుగభి
త్తనయుండు తారకదమనుండు, తనకుం గలుగంగ నింకఁ దలఁ కేలనుచున్. 206

—❧— నత్కిరుని సుబ్రహ్మణ్యస్వామి రక్షించుట. —❧—

ఉ. తారకదైత్యభంజనుండుఁ దారుణశక్తిధరుండు పన్నగా
హారహాయుండు దీనజనతామరభూజము పల్లుఖాట్టహా
సారభటివీపాటితదిగంతకటాహుడు వీనిఁబట్టి నం
హార మొనర్చి యిందఱఁ గృపాంబుధియై బ్రశించుఁ గావుతన్. 207

ఉ. భూతముఁ జంపు లేయగుడుఁ భోరనఁ దారకు మన్ని గొన్న వి
ఖ్యాతమహాప్రతాపునకుఁ నదిగుహలయ మేమిదొడ్డు ని
ర్హతమువంటి శక్తిఁగొనిఁ కౌంచముఁ జించిన రాద్రమూర్తికి
భీతిఁ దొఱంగఁజేయు టాకపెద్దయె వారితదేవతార్తికిన్. 208

వ. అని యనేక ప్రకారంబు బ్రహ్మణ్యోక్తియుక్తంబుగా నిష్టదేవతావరేణ్యంబును
భక్తశరణ్యుండును నగు సుబ్రహ్మణ్య సన్నతంప ననుకంపాతరంగితాపాంగుండై
యతంకు చండతగవేగంబునం బయింబడి భూతంబు భూతంబువయిం బడం బెడ

చేతనడిచి బిలద్వారంబునం దోచిన రాతిఁ దిగిచివైచి యందఱు వెడలుండని
యనుగ్రహించినం డెందంబుల నానందంబునం బొంగి యిందు శేఖరసందను
సందర్శించి వందనంబులు సందడించుచు వా రెందేయుం జనిరి. సత్కీరుడును
బునఃప్రణామంబాచరించి నిలుచుటయుఁ బ్రసన్నతాంతురంబులు ముఖపంకేరువాం
బునం బ్రభవింప నీ వీయెడకు రాఁ గతంబేమి? యని యడుగుటయు నిట్లని
విన్నవించె. 209

క. ఓశరణాగతవతల్స! కాశవసప్రభవ! దీనఃకల్పక! యావ
న్నాశకర! దురితగిరిజే, వేశ ననుం గరుణఁ జూడఁవే సుఖ సగుడున్. 210

ఉ. ఏ నొకతప్పుఁ జేసిన మఃహేశుఁడు నన్ను శపించె గుప్తరో
గానుపమవ్యథం బడుమఃటంచును దానికి శాపమోక్ష మి
ట్లానతి యిచ్చెనాత్మనిలఁయంబగు రావ్యనగంబుఁ జూచినన్
మాను నటంచు నక్కుధర్మమార్గము దుర్గమ మేమి సేయుదుచ్. 211

క. ఏలాగున దర్శింతుం, కైలాసం బెపుడుగానిఁకానన్ భేదో
ల్లోలోర్నిరోగజలనిధి, వేల యనుచు విన్నవించ ఁ విని గుహుఁడు దయన్. 212

శా. కైలాసం బనె గాని యుత్తరదిశాఁకైలాస మంచాడఁ డా
కాలగ్రీవుఁడు, నీవు దక్షిణదిశాఁకైలాసముం జూచినన్
జాలుం గుప్తము మాను నంచు మదిలోఁ జర్పించి యావర్వతం
బాలోకింపఁగ నశ్రమం బగు నుపాయం బాత్మఁ జింతించుచున్. 213

తే. తనమహత్త్వమ్ము డాచి నఁ త్రమ్మికొలని, మహిమ వలె నుండ నాకవిఁనుండలేంద్రు
నాడు మిందునఁ కైలాసఁమాడఁబోవు, తీర్థ మెదురై నరీతి సిఁద్ధించు ననుడు. 214

—నత్కీరుడు సాయుజ్యము వడయుట. —

శా. సేనాసీవచనామృతంబు చెవులం ఁ జిందంగ డెందంబులో
నానందం బుదయింప నక్కలనిలో ఁ నత్యంత నిష్ఠం గృత
స్నానుండై తలయెత్తఁగా నెదుటఁ గాఁనన్వచ్చె నాలో సవా
చీనస్థానంగంబు హేమముఖరీఁసింధుప్రతీరంబునన్. 215

శా. కుప్తవ్యాధియు మానె హేమముఖరీఁకులస్థకైలాసమున్
నిహాధీనమనస్కుండై కదిసి తఁన్నీరంధ్ర కల్లోలభూ
యిష్టేఘంబునఁ దీర్థమాడి గిరిజాఁధీశుఁ శివుఁ డేవతా
శ్రేష్ఠుఁ సంస్తుతి నూఱు పద్యములఁ జేసెన్ ద్రావిడోక్తిం దగన్. 216

క. ఆనూఱుపద్యములకుఁ, సేనాసీదనకుఁ డార్తఁచింతామణి వి
ద్యానిధి జ్ఞానవ్రసవాం, బానాఘుడు కాళహస్తిఁవతి ప్రీతుండై. 217

- శా. ప్రత్యక్షం బగుచు భవద్భవము సాఘల్యంబును బొందె సా
హిత్యశ్రీవర! నీకు నింపగు వరంబే నిచ్చెదన్ వేడు భీ
తిత్యాగం బొనరించినాడ నన నశ్రీయం డుమాజానికిన్
బ్రత్యక్షోక్తిః మ్రొక్కి మ్రొక్కి ప్రమదః ప్రాయాంతరంగంబుతోన్. 218
- క. నిటలంబున నంజలిపుట, ఘటనం బొనరించి ప్రమదః గద్గదగళ మ
స్ఫుటవర్ణస్తుతి భాషా, ర్థటియును రోమోద్గమంబు ధ్వజైః బలగన్. 219
- వ. ఇట్లని విన్నవించె. 220
- క. ఈసంసారము దుఃఖా, వాసానందంబు దీని నర్జింపంగా
నేనుఖము గల్గు దయ న, న్నానుఖమునఁ గూర్చవే కృతార్థుడ నగుదున్. 221
- మ. అని ప్రార్థింపఁగ భక్తకల్పక మవిద్యాసూత్రదాత్రంబు జీ
వనభేదాంబరక ర్తరిముఖము శైవల్యార్థదానామృతా
శనరత్నంబు తుషాగశైలతనయాః జంపత్యసంపన్న పా
వనగార్హస్థ్యము కాళహస్తిపురదేశం బిచ్చె సాయుజ్యమున్. 222
- శా. ఈరీతి శివుఁ డానతీయ విని ధాత్రీశుండు భక్తి స్తుమ
స్కారస్తోత్రము లాచరించి పిదపఁ గౌరీశుఁ బూజించియె
వ్వారిచ్చె నపవర్గమార్గమునఁ బోవం గాంచి రన్న న్నదిన్
గారుణ్యం బుదయింప నిట్లనియె భక్తప్రీతి భూతేశుడన్. 223
- శా. యోగిసావిత శకుంతవాగురిక! సర్వోపాధిశూన్యా! జగ
ద్యోగా యోగవిహీన! భూగగనవాః యుక్షీరవహ్న్యంతరా
త్తా గణ్యా! గణనీయ మూర్తి! పరమార్థాకారి! స్వాభావతే
జోగంఘాపితపద్మజాంఘరవచఃశ్రోత్రపక్షీశ్వరా. 224
- క. అష్టాపదగిరిచాపా, యష్టాపదగర్భ కేశ వార్చితచుణా
యష్టాపదముఖరీజని, తాష్టాపదకమలవాసనాధీనమనా. 225
- పంచచామరము. మునీంద్రహాసముద్రికాసంఘము క్తము క్తవాసనా
సనాతనాత్మ నేవకార్తి సారసావలీఘనా
ఘనాఘనా ఘనప్రకాశ కాయజాగ్నిజీవనా
వనాధినాథ నందనేశ వాగధీశ పావనా. 226
- గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తిశ్లోక చరణకమల సేవాపరాయణ సింగమరమా
నారాయణ జక్కయనారాయణతనూభవ భవపరాజ్ఞు ధూర్జటికవిప్రణీతంబైన
శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యంబునందుఁ
దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీరామాయనము

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

చతుర్థాశ్వాసము.

కంఠ కంఠభూషిత,

కాకోదరవర వరాశః ఖండిమతవ్యా

ఖ్యాకోలాహలదూర చి,

దాకృతి తకాల కాళహస్తిశిశివా.

1

ఆ. అవధరింపుఁ డిట్లు ధవదీచు కిథ విన్న, వింతు భక్తజనుల ధీమ లలర
మీరు యాదవునకుఁ ధ గౌరవ్యరసపూరి, తేజఃముల నానతిచ్చినట్లు.

2

— మధురాపురచర్చనము. —

సీ. రాజులు మీర ఘోరాజులలో వల, రాజు తొదురు జయఃరతికి ననగఁ
గొమ్మలగమి కోటఁకొమ్మలెక్కి నిలింప, కుజముకొమ్మల విరుల్ ధీయు ననగఁ
నాగావళికఁ జంద, నాగానిలాస్వర, నాగమనద్వార ధ మగడి తనగఁ
శతకోటిరుచిరత్న సాధకోటిప్రభా, కోటిపేళికఁ బ్రతికోటి యనగఁ

తే. బారుమోన్నత్యనిన్ను తా ధావిభూతి, జొక్కమై ప్రజ సంపదఁ జొక్కి మెఱయ
హరుడు చొక్కె శ్వరుండుమీ నాక్షి నతియుఁ గాపురంబుండు నమ్మధుఁ గాపురంబు

ఉ. శ్రీవనజాక్షికి జననసింధువు తత్పురి, బొమ్మరిండ్లు నా
నావసధంబు, లాత్తనలు లంబుజలోచన, లాటపట్లు ధా
త్రీవరమార్గముల్, రథహారిద్విరదాదులు బొమ్మ, లాడుని
చ్చానచనావళిల్ నిగమశాస్త్రము లై విలసిల్లు నెప్పుడున్.

4

చ. ధరణిఁ గంఠభూషణము తన్నగరంబు, తదీయమస్తకా
భరణము పార్థివాన్వయము ప్రాణము దానికి రాజనందనో
త్కరము, తదాత్మకు మదనదాహరసప్రదవైశ్యవీధి త
త్సరసిజలోచనల్ గుఱుతు చక్కదనంబున వారిలోపలన్.

5

— ❧ మాణిక్యవల్లియను వారవనిత శివభక్తిపారవశ్యలగుకూతుల ❧ —
నిర్వరం గని పెంచుట.

క. గాణిక్యకలశజలనిధి, మాణిక్యం బగుచు మదనం మతముల కిరవై
మాణిక్యవల్లి యనగా, నేణాక్షి యొక్క వన్నె ❧ కెక్కెను బురిలోన్. 6

శా. ఆ వామేక్షణ దైవయోగమున గఃర్భాధానముం బొందినన్
వేవిశ్వయ్య, సరోచికంబు వొడమెన్ ❧ వెల్లందనం బాస్యరా
జీవవ్యాపకమయ్య, నోపమి జనించెం, జూవులుం గుక్షియన్
లావయ్యెన్, విటకోటిసంగసుఖ ముల్పంబయ్యె నాపిమ్ముటన్. 7

క. పౌద్గులనెల చొచ్చిన న, మృద్దియకు జనించి రవుపు ❧ మోహనమూర్తుల్
ముద్దు మొగంబుల కన్యక, లిద్దలు శివభక్తి తనువు ❧ లెత్తిన పగిదిన్. 8

క. రాజులొడుకులు గణికా, రాజకుమారికలఁ గన్న ❧ రాజిల్లు మనో
• రాజీవము గావున నా, రాజవదన నమ్మదాంబు ❧ రాశించేలెన్. 9

మ. తలఁ బంకించిన నూనె, వుక్కిట నదా ❧ తాంబూలము, న్నేత్రక
జ్జలమున్, గంధరఁ గట్టుకొన్న వనపూ ❧ సల్, గబ్బిసాలుబ్బగు
బ్బలు, నేకాంగుళికార్పి తాలకలన ❧ దృష్టంబు జిడ్డెనచు
వ్వలువం, జెల్లుగ బిడ్డకాన్పునడిపెన్ ❧ వామాక్షి బాలింతయై. 10

సీ. అలఁదు నలుంగు దేహమున వేణ్ణీళ్ళార్చు, దడియొత్తు మెత్తని ❧ ధవళవస్త్రీ
మునఁ గాలివేలి మ ❧ న్నునబొట్టు వెట్టుఁ గ, ననవఁబెట్టుఁ గాటుక ❧ కమవునకును
బెట్టుఁ బొత్తులమీఁదఁ ❧ బెట్టుఁ జన్నిచ్చు జో, కొట్టు జోలలు పాడు ❧ మట్టివలమఁ
దలయంటుఁ జెట్టాము ❧ దమున రత్నార్థంబు, మునిడికోలలు మంచ ❧ ముననమర్చు
తే. ద్రాట నులిగాయఁగూర్చి పాదములఁగట్టు, నుప్పవేపాకు పైఁజెల్లు ❧ నిప్ప లతివ
దిప్పియిడు దృష్టిదోషంబు ❧ దీర వీధి, బ్రేమ మీఱంగ బిడ్డలఁ ❧ బెంచునవుడు.

చ. కనకపుఁబేరు సోయగము ❧ గల్గినముతైపుఁ గ్రొత్త తొట్లలో
నునిది యనర్థరత్నముల ❧ నొప్పగు గుత్తులు మోల వేలఁ గ
ట్టిన వెఱఁగంది తెప్పలు సఁడిల్పక తారకయోగమార్గద
ర్శనరతులట్లఁ గన్గొనఁగ ❧ సాగిరి కన్య లనన్యదిత్తలై. 12

ఉ. కోకిలవాణి పాడుఁ దన ❧ కూరిమిబిడ్డలఁ దొట్లఁబెట్టి కొ
క్కొకకళావిలాసములఁకుం గల యర్థము జోలపాటగా
నా కమనీయశైళవము ❧ నప్పటినుండియు వారధర్మవి
ద్యాకుళలత్వ మాత్మజల ❧ కచ్చుపడకవలె నంచు నిచ్చలున్. 13

సీ. రతివధూమదనులు ❧ రంభాకు బేరపు, త్రకు లూర్వశీపురూఃరవులు మేన
కాకాశికులు గోపి ❧ కాముకుందులు ధాన్యమాలిని రావణుల్ ❧ మత్స్యలోచ

- నర్మశృంగులు దాశఃనలి నేక్షణాపరా, శరులు తారానిశాశఃరులు గాత
మాంగనాదేవేంద్రుఁ లమరవేశ్యాజయం, తులు ద్రాపదీపాండవులు వృథాబ్జ
తే. హితులు నడిచిన గతులాత్మఁ సుతలఁబెంచు, నింటి గోడల వ్రాముంచు నిందువదన
వనితలకు సరసతకల్పిఁ వావి వరుస, లేమియును లేమి వారలఁ కెఱుక వటుప. 14
- క. వనిత చతుర్జాతి వయో, వనజాక్షుల బంధవైభవము భద్రుని ద
త్తుని గూచిమారుఁ బొంచా, లుని వ్రొయిం చెక్ గృహంబుఁ లోపలిగోడన్. 15
- సీ. కూచిమూర మనోజః ఘోణికావుత్రాది, కానీత కామసిద్ధాంతములును
నిరుపమ కలనాదఁ పరివాదినీ వీణ, లాదిగాఁ గల గానయంత్రములును
గీర పారావతఁ శారికా సారస, హంసాదులైన విహంగములును
దత్తీల భరత మతంగాంజనేయకాశీహార మత ప్రముఖ లాస్యగమములు
తే. సంతరించె గృహంబులోఁ జలజనేత్ర, రతులఁ బతురత గానధుఁ రంధరతలఁ
గఁతరచనిపుణతల నాట్యఁ కాశలములఁ నిన్ని పవచులఁ బ్రోడలఁ జేయఁడలచి.
తే. పెక్కు తెఱఁగుల నీరీతిఁ బెంచి విసిని, పంచకరపాట్లఁ బడ్డ నేపాటియైనఁ
బణ్యధర్మంబు మనిలోనఁ బట్టువడక, శైవధర్మంబె ధర్మంబుగా విధించి. 17

—❦— దాసికూతుల చేష్టలు. —❦—

- ఉ. ఆపసిబిడ్డ లేమిజననాంతరవాసనయో కనుంగవం
జూపు లిగుర్చుచో శివునిఁ జూడఁ దలంతురు, ప్కొ నేర్చుచో
దాపనమానసాంబుధినుఁ ధాకరు శంకరు రూపవర్ణనా
లాపములాడఁ బోదురు, కళానిధి కేఖర భక్తియుక్తలై . 18
- తే. తోడి వెలయాండ్రబిడ్డలఁ తోడఁ గూడి, యాడఁబోదురుగాని పోరాడుతల్లి
మనసురాఁ గోరి కన్యకామణులచిత్త, మాడు నర్ధేందు కేఖరుఁ నంను నవును.
- ఉ. కన్యకలెల్లఁ గూడి రతికాముల నోచఁగఁ దాము భూమిభృ
త్కన్యక నీశునిం దలచిఁ తత్తదలంకృతు లంబికాశివా
జాన్యకలార్చనా విధులఁ చందముగా వివరించి లోకసా
మాన్య వివాహగానము లుమాగిరిశస్త్రుతి గాఁగఁ బాడుచున్. 20
- చ. కనకశలాకలం దెగఁచుకన్యలు గట్టిన బొమ్మరిల్లు శం
భునిఁగడి, బొమ్మ శంకరుడుఁ బోనము గుత్తెనగూను, వేడ్కఁజే
సినపను లన్నియుఁ శివునిసేవ యొనర్పఁగఁ బడ్డ పాట్లుగా
మనమున నూహనేయుదురుఁ మానునె తొల్లిటి జన్మవాసనల్. 21
- మ చదువం బెట్టినఁ బట్ట దాత్తలఁ గులాచారప్రధానోల్లస
నృదనామ్నాయతదంగశాస్త్రములలోన న్లేశముం జిచ్చినా

స్పదశైవాగమ మేకవారమే పఠింపన్వచ్చుఁ గన్యాద్వయం
బుదయంబైన ముహూర్త మెట్టిదొకొ ధన్యు లైచ్చుగా నిచ్చుట. 22

సీ. శివపూజనాసక్తిఁ జిన్నిచన్నులపెక్కువయుఁ బ్రత్యహంబునుఁ నయముఁ జూప
తైవాగమాంతరఁజ్ఞానంబుఁ దనులతా, ప్రభయు సంతతకుఁ నభినవముగఁ
బౌర్వతీప్రాణేశభక్తియుఁ గూఁకట్లు, వెలసి నానాటికిఁ వృద్ధి బొంద
వారకులాచారఁ వాసనాబాల్యంబు, లొకపూట కొకపూటఁ కుడిగి పోవ

తే. శాంభవంబైన తేజంబుఁ శైశవావ,
గమవయోగణ్య లావణ్యఁ గౌరవంబు
హృదయమున సంగకంబులఁ నుదయ మొదవఁ,
జదువఁబోవుదు రిరువురుఁ మదవతులును. 23

వ. ఆనమయంబున నియమంబున శ్రీకాళహస్తిశ్వరునకుఁ గలితాచమత్కారంబు మీఱ
సత్కీరుండు చెప్పిన నూలు పద్యంబులు పాఠంబుచేసి నిత్యవ్రతంబుగాఁ బఠించుచుఁ
గగన కనకకుచకుంభలు శంభుండే తమకుఁ బరమపురుషుండని యుండఁ బుండ్రేక్షు
కోదండ విద్యారూఢ కాంతామతల్లియగు తల్లి డగ్గట కేతెంచి యిట్లనియె. 24

— ❧ — వేశ్యమాత కూతులకు వారధర్మ ముపదేశించుట. ❧ —

మ. వెలయాండ్రందలు సన్నుతించిరి ననుఁ న్వేనోళ్ల గాణాచిక్కి
గలిగెఁ దిక్కని మీరు పుట్టినపుడేఁ గారాము నాకింక ని
ష్పలమై పోఁ గులధర్మముల్ వదలఁగాఁ భావ్యంబై యోయక్కలా
ర! లతాంతాస్త్రకళావిధిజ్ఞులగు వారస్త్రీలలో నక్కటా. 25

ఉ. ఎన్నడు నేర్తురో నడువఁ నెన్నడు నేర్తురో మాటలాడఁగా
నెన్నడు నేర్తురో చదువఁ నెన్నడు నేర్తురో యాడఁబాడఁగా
నెన్నడు నేర్తురో కళలఁ నింపుదలిర్ప విటాళిఁ గూడఁగాఁ
గన్నియ లంచుఁ బెంచిన సుఖం బిటు నేయఁగ మీకుఁ బాడియే? 26

క. కళలుఁ బ్రమాణంబులుఁ జూపులు జాతులు గతులు బంధములుఁ బరిరంభం
బులు సత్త్వంబు లవస్థలుఁ దెలిసి విటులఁ గలిసి కులముఁ దెలుపఁగ వలదే 27

తే. జిడ్డు నాలుక, జలము రాజీవదళము, నశుసుఁ గుమ్మరిపురువు దేహంబు, గ్రచ్చ
కాయ బూడిద, పొరయనిఁకరణివిటులఁ గలిసియునుగలియకుండంగఁ వలయులన.

చ. జగురునబడ్డ రాచిలుకఁ చెల్వున, సంపెగవువ్వు తావికిం
దగిలిన మిండతుమ్మెద విధంబునఁ, దేనియఁ జిక్కినట్టి యీ
గ గతి, విటుండు కూర్చి దనఁ కౌగిటి పొందునఁ జిక్కకున్న న
మ్మగువకు నేలయిచ్చు నసఁ మానధనంబులు రిత్తమాటలన్? 29

సీ. మణిమంత్రతంత్రములందులు మాయలు, నరసభాషలువృథా, సంభ్రామములుఁ
దెచ్చుకోలేప్పులు • నిచ్చకంబులు వట్టి, యానలుఁ డక్కులు • నలసగతులు

నలుకలుఁ దరితీపుఁలానలుఁ బ్రియములు, నగవులు బిగువులు, నయము భయము
బలిమియుఁ జెలిమియు • బానలు ననువులుఁ, దిట్టులుఁ గొట్టులు • దిట్టతనముఁ

తే. జాయవాటులు నన్నలుఁగ్రాయకములు, మెచ్చులునుదచ్చనలుపొరఁపొచ్చెనులును
దగవులును వారకాంతావిఁతానములకు, జలజలోచనలార! నైఁ సర్గకములు. 30

క. ననువుమిటునిఁ దక్కుచు నా, తనిచెలికానికిఁ బ్రియంబుఁ దగఁజెప్పిన న
వ్వనితపయి నివ్విఱుగదు మన, మనుమానములేదు ధనము • ననువుగఁ జేరున్. 31

తే. వేకువలయందు విటునిచే • వీడియంబుఁ, బుచ్చుకొనఁ దగ దింతికిఁ • బుచ్చుకొన్న
నూరనూరంగఁడద్రవంబుమియ వలయు, వెలఁదులకు మందుఁ బెట్టెడుఁ వేళ గాన. 32

చ. కలహముచూపుచూపు దొలుఁకారుమెఱుంగులు, తర్జనోక్తి గ
ర్జలు కపటాశ్రువృష్టి బలుఁచాయల మేఘము లావిలాసిని
తిలకము పల్లవావళి మఁదిం జనియించిన మోహశాలికం
దళములఁ బోదె సేయక వృథా వసియించిన నర్థ మబ్బునే. 33

చ. మగల మనోనివాసములఁ మానిని దృఙ్మదనాస్త్రసావకుఁ
దగులు కొనక రగిల్చి చిఱుఁన వ్వసుగందపుఁగొండగాడ్పుచేఁ
బొగ లెగయించి పల్కు నెయిఁవోయుచు మండఁగ మాయకట్టెచే
నెగసనఁ దోచి యార్పఁ దగు • నించుక యించుక కూర్చి తుంపరన్. 34

సీ. రసికులు మీగానఁరస మాన వచ్చిరి, పాడరే శివభక్తిఁపాడుగాను
జాణలు మీవిలాసముఁ జూడ వచ్చిరి, చూడరే శివభక్తిఁ చూఱ వోను
పల్లవుల్ మీతోడఁ భాషింప వచ్చిరి, వలుకరే శివభక్తిఁ పాటి పోను
పార్థివుల్ సకలసంపదలీయ వచ్చిరి, పిలువరే శివభక్తిఁ పెంపుచెడను

తే. ధనము గలిగిన జంగమాఁర్చనమొనర్ప, శివున కఖిలోపచారముల్ • సేయవచ్చు
వనజముఖలార! నానరిఁవారిలోన, సిరుల మెఱయుచుఁ దలయెత్తిఁ తిరుగవచ్చు.

వ. అని యితైఱుంగున మెఱుంగుఁబోఁదులకు వెలయాండ్ర పోణిమిఁ దెలుపఁ దమశలం
పులకుఁ గొలుపకున్న వారును గన్నతల్లి కిట్లనిరి. 36

—॥ వేశ్య లిరువురును వారధర్మమును రోయుట. ॥—

క. శ్రీకాళహస్తివతిపద, కోకనదారాధనంబె • కులధర్మము త
ల్లోకవ్యాపకచిద్వి, ద్యాకారస్త్రుతియె కాణఁయాచి మదంబా. 37

మ. మణిమంత్రోషధశక్తిచే విటులఁ బ్రేమగ్రస్తులం జేసి త
న్నణిభూషాదులు పుచ్చుకోఁ గొలుపదఁమ్మా బుద్ధి; రుద్రాక్ష మే

మణి, పంచాక్షరి మంత్ర, మాషధము భుజ్యం, బాత్సనాథుండు ద
క్షిణైకైలాసవిభుండు, భక్తి దమకుఁ శ్రీ, వాద మింకేటికిన్.

38

సీ. శివు నవేక్షించినఁచి త్తంబు చిత్తజ్ఞాన తత్వ మే విలులపైఁ నానపడునె
పరశివ స్తుతికథాఁభాషలు వినువీను, లానునే కుంటెనఁ లాడుపలుకు
లీశ్వరేశ్వరమూర్తిఁ నీక్షింపఁగోరెడు, చూ పన్యసూపంబుఁ జూడఁ జను నె
ముక్తివల్లభు ననుభవ క్తి గూడఁ దలంచు, కాయంబు గూడునెఁ కాముకులను
తే. హరుని భవహరు శ్రీకాళహస్తినిలయు, వినుతి యొనరించు జహ్నికఁ మనుజుతఱిఁ
బ్రయముఁ జెప్పంగఁ బోవునెఁ నయముమీఱ, వారధర్మోపదేశంబుఁ వలదు తల్లి. 39

ఉ. ఒక్కనిఁ దల్పుమూల మఱిఁ యొక్కనిఁ దల్లిగృహంబులోన వే
ఱొక్కని బోటిగేహమునఁ నొక్కని జెల్లెలియింటిలోన నొం
డొక్కని జుట్టముంబలె యథోచితచార్యరతిప్రసక్తిమై
నొక్కని నొక్కరుం డెఱుంగఁకుండ రమింపఁగ నస్తు నేరమే ?

40

ఉ. దారువనీమునీంద్రకులఁ దారభుజంగుండు, భక్తబల్లాణ
త్వైరమణాంగనామణిభుజంగుండు, ముక్తివధూభుజంగుండు, డి
చ్చారచితాంగభూషణభుజంగుండు, మాకు భుజంగుండమ్మ ని
స్సారమనుష్యమాతుఁడు భుజంగుండు గాఁడిక మాట లేటికిన్.

41

క. మగువకు శరీర మొనఁగిన, మగఁడు చిదంగసకు మగఁడుఁ నూనూసతికిన్
మగఁడు మగ వేల్పులకుఁ దగు, మగఁడు మగఁడుగాక మాకుఁ నునుజుండు మగఁడే.

42

చ. అమృతము గోలు నహ్వ చవియంచుఁ దలంచునె తేనె? నింటిలో
నమరమహీరుహం బుదయమైన నరుం డననీళు వేడు నే?
యమిజనభాగ్యసూప మగుఁ నాదిమతత్త్వము గాళహస్తిదై
వము భజించుమానసముఁ వారవధూమదసౌఖ్య మెంచునే?

43

ప. అని తన యుపదేశంబు కర్ణప్రవేశంబుగానీక యున్నఁ గన్నతల్లి చిన్నబోయి.

44

—కూతులవిరక్తికై వేశ్యమాత చింతించుట.—

శా. ఈకేళీనదనంబు లీమృగమదంఁ బీచంద్ర మీచందనం
బీకాశ్రీరము లీతులాంబరము లీహీరాది రత్నాంకితా
నేకాలంకృతు లీకరండనిచయంఁ బీతూగుమంచంబు లే
నీకన్యార్థముగా ఘటించితిని దాఁ రీక్షింప రింకెట్లాకో.

45

ఉ. కన్నులు చిత్తజాతుఁ డొకఁ కాలము నేయని పుష్పబాణముల్
చన్నులు శృంఖలారహితఁ శంబరజన్మదకుంభికుంభముల్
ప్రన్నని నవ్వు కాటడవిఁ బర్విన వెన్నెల దేహకాంతిసం
పన్నత తప్తహేమదుధిఁ భామలు పల్లవభోగ్య తాదురే.

46

ఉ. ముట్టనిచిత్తజాతుశరఃముల్ దెలిగన్నులు, రాజరముల్
ముట్టనిపక్వబింబములు • మోవులు, చన్నులు మిండతుమ్మదల్
ముట్టని పుష్పమౌజరులు • మోములు రాహుపు దంష్ఠ్రీ కాగ్రముల్
ముట్టని చంద్రు, లింతు బులి • ముట్టని లింగము తొట చిత్రమే. 47

మ. పదకంబు ల్లోలనూర్చు బౌహువురులు • బంగారు డంకంబు లం
గదము ల్కుంగర లుంగరంబులు మణి • నైవేయముల్ దెచ్చి యి
చ్చెద మంచుల్ సృవనందనుల్ చెలులచే • జెప్పించినం బల్కరీ
సుదతుల్ వారలతోడ సక్కటకటా • సామెల్ల వమయ్యనే. 48

ఉ. ఏ నెఱజాణలై సగ గమలేక్షణల స్థణిమంత్రతంత్ర వి
ద్యాసవచాతురీమహిమ • నైనను మందులన్న న నీశ్వర
జ్ఞానము మాన్పి కామసుఖ • సక్తుల జేసిరయేని యిత్తు గా
నైనను బుచ్చుకోక కమలాస్యల కన్నెటికంబు వారికిన్. 49

— ఈశ్వరుడు త్రోవలో వేశ్యలం గాపాడుట. —

శా. ఈరీతిం గుమతోక్తులన్ జనిని తఃస్త్రిండ్రింప నారాటమున్
బోరాటంబు ఘనంబులై సగ బరశంభుం గాళహస్తీశ్వరున్
జేరంబోవక మానదింక మఱి • జింతింప నివ్వట నె
వ్వారచోటికి నుమ్ము నెమ్మి గొనపోవన్ శక్తు లుద్యుక్తులై. 50

క. ఏధన్యులు మము హిమగిరిజాధవుని గాళహస్తీశ్వరునిన్
బోధమయున్ సంసారాం, బోధితరణి గొలువఁ దొడుకఁబోయెద రమచున్. 51

మ. తలపోయం దమవంచల్నియల మీఁదం జంగముల్వోతె ని
చ్చలు దొంగుండెడు కన్న గాండ్రు విని రాజద్వారముల్ సాచ్చి కా
వలికాండ్రం గనుఁబ్రామి చొప్పడఁచి తో • వల్ దప్పిపో నేల యిం
తుల నమ్మించిన గాళహస్తీ కని వత్తున్ దక్కు దద్దవ్యముల్. 52

మ. అని యక్కస్యల జేరఁగాఁ బిలిచి యేలూ తల్లితోఁ బోరఁగాఁ
బనిలే దాతిరుకాళహస్తీవతి జూఁజ్జ మాది భారంబు, మా
వెను వెంటం జనుదెంచు, నమ్ముడు నిశావేశం బ్రయాణంబు రం
డన భక్తి శరణార్థిజేసి తనుసోహం బెల్ల జెల్లించుచున్. 53

సీ. కుట్టిన చెంగావిగుడ్డలయొసికట్టు, బొంకపుదామ్రతాటంకములును
వివిధవస్త్రచ్చేదఁవిరచిత కంఠలు, బూత విభూతి త్రిపుండ్రకములు
గరమూలముల వ్రేలుకప్పిరో జోలెలు, భద్ర రుద్రాక్షునై పథ్యకములు
శివసూత్రబంధభాసితి శింభులింగముల్, కుట్టిన కుటుమాపుఁబుట్టములును

తే. జగురు డాకేల భసిత భః స్త్రికలుఁ దనర, దొంగజంగము లెలయింపఁజంగమాంగ
నావిలానఁబుఁ గైకొనిఁనశినముఖులు, కాళహస్తిశు దర్శించుఁకాంక్షఁగదలి. 54

ఉ. ఇద్దఱు కింటిబిడ్డల నఁనేకధనంబుల వారి చేతికిఁ
ముద్దియ లిచ్చి యాతపసిఁ ముచ్చిల్ల నచ్చి గృహంబు పాడుగా
నద్దమరేయిఁ బోయిరి శివా యని పల్కుచు రెండరామడఁ
బొద్దు పొటుక్కునం బాడువఁ భూధరకూటము లెక్కి డిగ్గుచున్. 55

— వేశ్య లిరువురును గాళహస్తికే బయనంబగుట. —

తే. తప్పత్రోవల నీదీతిఁ జూపూ మార్చి, కుంభకోణంబునకు శాతఁకుంభకుంభ
ఘనవయోధరకుంభలుఁ గడచి చనిరి, భేళరేఖావతంసుఁ గుంభేశుఁ గొలువ.

ఉ. లక్కడనుండి వారు సుఖఁ మైన ప్రయాణమునం జిదంబరుఁ
మొక్కుల యిక్క తాండవనఁముద్ధతపాదనిపాతితాంగదుఁ
వాక్కమలేశమానసనిఁవాసభవుఁ శివకామసుందరిఁ
బ్రక్క ననారతంబుఁ బెడఁ బాయఁగ నీని జితాంగసంభవున్. 57

క. కలిధంజనదత్తుఁ బరం, జలిమాని వ్యాఘ్రపాదఁ సంయమిపూజా
ఫలమూర్తిఁ గనకనభా, నిలయు విభయనటనచలులఁ నిటలోగొత్తున్. 58

క. వచ్చి భజించి రచోచ్చ, నుచ్చరదంబుచరచంక్రఁమోగ్రస్వన మై
యచ్చావచవీచీపా, టచ్చరహృతవియదసితపఁటలమగు నభిన్. 59

సీ. దరిదన్ని తిరిగెడుఁతరంగలు చనుడెంచు, తరంగలు నొండొటిఁదాటు రవము
గుములు గూడుక కంధఁరము లాకనము డిగ్గి, నీరంబుఁ గ్రోలెడుఁనిబిడరవము
మబ్బునఁ గనరెత్తి యుబ్బి యంతంతకు, బొరలంగఁ బడియెఁపఁభూరిరవము
ననుదినపూర్వాపఁ రాష్ట్ర వేశలఁ బోటు, పొడిచి విచ్చిననీటిఁభోరు రవము

తే. దశదిశాభాగములఁ బ్రతిఁధ్వనులనీన, వలయ శైలాది గిరిగుహఁవాససింహ
శరభ శార్దూల హృదయభీకరములగుచు, దనకు నై జంబులుగమించుఁవనధిరాజు.

క. భంగపరస్పరఘట్టన, భంగనముదూత బిందుఁపలలంబు మరు
త్కుంగవులకుఁ దా నొనఁగు న, భంగుర మాక్తికవితానఁభంగిం దనరెన్. 61

క. రత్నము లిభరత్నముఁ దరు, రత్న వధూరత్న ధేనుఁరత్నంబులు క్లా
రత్న మమృతరత్నము హరి, రత్నమునుం గలిగి మెఱయుఁరత్నాకరమున్. 62

సీ. తనయందుఁ బవ్వలింఁచిన నీలవర్ణుని, నీడ నీరం బెల్లఁ నిండె ననఁగఁ
హేళికి నోడి తాఁ నెటకుఁ బాఱఁగ లేక, తనయందుఁ దిమిరంబుఁ దాఁగె ననఁగఁ
దనయందు బడబాగ్నిఁ ఘనతరజ్వాలలు, మండఁగ నుదరంబుఁ మాఁడె ననఁగఁ
బంబూఫలద్యుతిఁ సంబరం బంతయుఁ, దనయందుఁ బ్రతిఫలింఁచినది యనఁగ

- తే. నీరదవ్రాత పురుహూత • నీలకణ్ణ, లాతనీపుష్ప కస్తూరికాళిజాత
సన్నిభచ్ఛాయః గమవట్టః సాగరేంద్రుః, గాంచి రద్వేపు పూర్వభాగమునవారు
- ఉ. అచ్చట మ్రుచ్చులు జలరుహాక్షులును బయనంబుఁ జేసి వే
వచ్చిన నొప్పిఁ దీర్చుకొని • వర్ణమయి కా శివకామసుందరి
జిచ్చటకంటి కావూతిగఁ • జిత్తజుఁ జేసిన యెజ్జఁ దాండవం
బిచ్చల నింగి రచ్చ రచి • యించిననర్తకుని భజించుచున్. 64
- వ. మూడవనాఁ డాపురంబు రేపకడ వెడలి యడవి నడుమ నడచునప్పుడు. 65

—♦— దొంగలయత్నంబుల నెల్లఁ బరమశివుఁడు వారించుట. —♦—

- ఉ. ఇక్కడఁ గూయి చెప్పటకు • నెంతయు దూరపుఁజొప్పు మార్చిపో
నిక్కడ వైపు నట్టడవి • యిక్కడఁ జేరువ నూరు పల్లె లే
దిక్కడ నెవ్వరుం దిరుగ • రిక్కడ నేడిదె ప్రాద్దు దోచుకో
నిక్కడ వాట మంచు మది • నెంచగ వారికి నక్కడక్కడన్. 66
- ఉ. రాజును సేనయు, శబర • రాజుఁ బులింద భటాళియు, వణి
గ్రాజును వైశ్యులుం, దపసి • రాజును శివ్యతతిం, గపాలభృ
ద్రాజును జోగిపిండు, బశురక్షకరాజును గొల్లవాండ్రు నై
రాజధరుండు దోచు నుడు • రాజముఖిమణి రక్షణార్థమై. 67
- శా. ఊరూర నివ్విడిండ్లఁ జంపుటకు నుద్వ్యోగింపఁగా జంగమా
కారం బొప్పగ వచ్చి పూజుగొని శ్రీకాళిద్విపేశుండు యో
సారత్నంబుల కాత్మవిద్య యుపదేశం బిచ్చు వ్యాజంబున
గారుణ్యంబున వారినిద్ర యుడుగం • గాఁ జేయు నక్తంబులన్. 68
- శా. ఆదొంగల్ దెగి యిట్లకృత్యములు సేయం జూడఁగా దేవతా
చూడారత్నము వారియత్నముల కెచ్చోఁ గూడకుండఁ సుఖ
క్రీడం గన్వలఁ గొంచుఁ బోఁ గనిరి భక్తి ముందర స్మందర
క్రీడాకృత్తిరకాళిశైలకృదజ • శ్రీభంగశృంగంబులన్.
- చ. కనుగొని యారణితటిని • గాయము దోచి తదీయ పైకతా
వని నభవు భజించి యపవర్గరమావిభు వాలిపూజసే
సిన శివలింగముం గొలిచి • సిద్ధుల కయ్యణిమాదిసిద్ధు లి
చ్చిన వరభైరవు దలచి • చిత్తములోపలఁ దన్మహత్త్వమున్. 70
- వ. తెలియఁగోరి యడుగుటయు నప్పరాణజ్ఞు లగుపారు లిట్లనిరి. 71

—♦— వాలిపూజించిన శివలింగకథ. —♦—

- ఉ. ఒక్కనరోవరం బిచట • నుండఁగఁ దొల్లి తదీయతీరమం
దక్కపిరాజు వాలి రచి • తాసనుడై తనసజ్జలింగము

- న్నిక్కవు భక్తిఁ బీతమున ♦ నిల్చి భజించుచు నుద్వసింపఁ బో
నక్కడ దేవుఁడుండఁ బ్రయ ♦ మందుచుఁ జేతికి రాక తక్కునన్. 72
- క. ఒకచేతఁ బట్టి తివిసిన, నొకయింతయుఁ గదలకున్న ♦ నొగి మోఁకారిం
చుక బలివి రెండు చేతులఁ, బెకలింపఁగఁ బూనుటయును ♦ భేదిలకున్నన్. 73
- ఉ. గ్రక్కున లేచి వాలమున ♦ గాఢతరంబుగఁ జుట్టి పిక్కలు
తెక్కుగఁ ద్రొక్కి నిల్చి తను ♦ వించుక వంచి కరంబు లూరు లఁ
నొక్కి ముఖాంబుజంబునఁ ♦ గనుంగవఁ గెంపు జనింపఁ జేవమై
నిక్కగఁ గ్రుంగఁ బాదములు ♦ నేలఁ జలింపదు లింగ మేమియున్. 74
- క. వాలముబిగువున నతది, క్షాల్చుని దేహంబు తఱులు ♦ వడుటయు భీతి
జాలిఁబడి వాలి నేలకు, వ్రాలి ప్రణామంబు లెన్ని ♦ వలసినఁ జేసెన్. 75
- క. చేసి మహేశ్వర నీకేఁ, జేసిన యపరాధ మెద్ది ♦ చిత్తంబున నఁ
రోసియొ భుజబల మెనఁగఁగఁ, దీసిన రావైతి వేది ♦ తెఱఁగిందులకున్? 76
- క. ఒకపూటయు మిము దర్శింపక యుండఁగ లేని నన్ను ♦ భక్తమరునై
చికి నిమిషములో విడిచితి, వకటా నిష్కారణము కృ ♦ పాంబుధివయ్యున్. 77
- సీ. నాపాలి మూలధానంబవు నాపాలి, భాగ్యదేవతవు నాపాలి నిధివి
నాపాలి దేవరత్నమవు నాపాలిక, ల్పకపాదపమవు నాపాలి మతివి
నాపాలియహసాధానంబవు నాపాలి, పరసాధకుఁడవు నాపాలి గతివి
నాపాలి శుభకారణంబవు నాపాలి, పరమపుణ్యమవు నాపాలి సిరివి
తే. దేవ నాపాలి దేవతా ♦ ధేనుమణివి, హూలి! నాపాలితంగేటిఁజున్న ఏవ
నన్ను విడనాడఁ గతమెద్దినతనిలింప! యేమి యపరాధ మొనరించిఁ తీతయనుడు.
- చ. పరశివలింగ మింద్రజుఁ గృపామయదృష్టిని జూచి యేటికి
బొరలఁగఁ జత్త మీకొలని ♦ పొంత వసింపఁగ వేడుకైన ను
స్థిరగతి నిల్చినాడ విరతి న్నినుఁ బాసిన వాడఁ గాను ద
త్పరత భజంపు మెప్పటివిధంబున నీ మదిలోన నుండెదన్. 79
- చ. అని తననజ్జలింగము దయాతిశయంబున నానతిచ్చిన
న్ద్రిని యిచ్చల న్వసించు నను ♦ వేడుక దీటు సరోవరంబుఁ బూ
డ్చినఁ దనయంత శంకరుఁడు ♦ చేతికి వచ్చునటంచు గోత్రభి
త్తనయుఁడు నిమ్మహానగము ♦ దానిపయి న్వడిఁ దెచ్చి వైచినన్. 80
- క. దశదిశలఁ దత్సరోవర, విశదపయఃపూర ముబ్బి ♦ వెడలఁగఁ నొడఁగఁ
శశిధరునిదండ దక్షిణ, దిశ నిర్ధరజలము ధరణిఁ ♦ దేటుచుఁ బాడమెన్. 81
- మ. ఇది తీర్థోత్సవ మిందు నాడిన నరుం ♦ డీహారసంసారదుః
ఖదవాగ్నివ్యథఁ బాయుఁ బంకరుహదృ ♦ క్కంజాతగి రాభానిక

త్రిదశుల్ గూడి చరింతు రిందు నణిమాదిప్రాప్తియా భైరవా
స్పద మిక్కొండఁ జరించుచుండు నుమతో * సర్వేశ్వరుం డిమ్ములన్. 82

సీ. ఎఱుకు లీగిరి మీఁదఁనిచ్చఁ దివ్వుర నయోమయసాధనములు హేమంబు లగును
శబరులు మృగములఁ * జంపి యిమ్ముల డిగ్గి, వచ్చునాలో సజీవంబు లగును
వ్యాధు లీకొండపై * వన్యాశనంబులు, నేవింపఁగాఁ గాయఁసిద్ధి యగును
జెంచు లీయద్రి నిఁద్రించి మేల్కొనువేళఁ, దమవధూటుల తల్పతలము లగును
తే. దృశ్యమగువారి కిందు నిధివ్రజంబు, దృశ్యమగుఁ గూడితమతోడఁదిరుగుజనము
విస్మయముఁ జెప్పకొక్క * వేళ దీని, సానుభూముఁ మహిమాతిశయవిధంబు.

క. వానవసుతుఁ డాలింగముఁ, బాసి చనఁగ లేక గాసిఁ * బడియుం దనుఁ దా
రోసియుఁ బలునిట్టార్చులు, నేసియు నాఁడెల్ల నుపనసించుచుఁ జనియెన్. 84

మ ఇది యీ తీర్థమహత్త్వ మీ మహిమ వాణీశ ద్విజహ్వాశులుం
దుదిముట్ట నివసతింప లేరు నరమా * త్రుల్ చెప్పఁగా శక్తులే?
సుదతీ రత్నములార! మీరు పరమేశుం గొల్చి యీప్రాద్దు నె
మ్మది నిచ్చట వసించి పొండనఁగ రామల్ సంతసం బందుచున్. 85

ఉ. మజ్జన భోజనాదులకు * మాపు శయించుటకుఁ వధూమణుల్
సజ్జన గేహమొక్కటి విచారము చేసి యెనర్చి వాలిపఁ
సజ్జ దొఱంగి యచ్చటఁ బ్రసన్నత నిల్చిన లింగముఁ భవా
పజ్జలరాశికుంభజుని * భక్తి భజింపఁగఁ బోవుసంతటన్. 86

—శాస్త్రాస్థమయాదివర్ణము. —

శా. సాయంకాలరఘుక్షీతీశ్వరుండు కెంజాయ నృఖం బొప్పఁగా
డాయ న్వచ్చి తమిసతీవ్రతర కాండధ్వస్తపాదంబుగాఁ
జేయం జక్రవధూధరాసుతకు వి * శ్లేషవ్యథాసాదియై
మాయా హేమమృగంబునాఁ బడియె న * మూర్తాండుఁ డస్తాదిపై 87

క. పంకేరుహఁ ప్రబింబము, గ్రుంకఁగఁ దిమిరం బజాండఁగోళము నిండఁ
శంకాతమఃపరంపర, శంకరచిద్రహితమానసంబును బోలెన్. 88

తే. తపనుఁ దుదయింపఁ దద్వింబ * దర్శనమున, లోకపాతకపటలంబు * లోఁగిపఱిచి
యతఁడు గ్రుంకినఁ జనుదెంచె * ననఁగఁ బర్వి, యంధకారంబు జగమెల్లఁనాక్రమించె

సీ. వామాంగభామినీ * శ్యామధామాలియుఁ, గంఠహంలాహలఁకాళిమంబు
నాకాశకేశవా * శాసితచ్ఛాయయుఁ, జూలికాసింధుశై * వాలరుచియుఁ
గరకృష్ణసారాగ్ని * ఘనధూమనీలిమ, శేషభూషణాఘానీమనలుపుఁ
గటితటసీలిత * కరటిచర్మదృశీ, మేచఁ గూలతో * భాచయంబు

- తే. భువనలోచను పై నెత్తిఁ బోవునంధ, కారబృందంబునకుఁ దోడుఁ గాఁగఁగూర్చి
వెనుక నేతెంచుభూతేశుఁ విధముదనరఁ జంద్రుడుదయాద్రిపై నొప్పఁ సాంద్రకాంతి.
- చ. తిమిరదినేంద్రజాలములఁ దెచ్చి యజాండఘటంబునందుఁ బో
సి మరలఁ బశ్చిమాశ యనుఁ చెల్వ వహించిన పద్మరాగకుం
భముగతి సూర్యుడుం జనియెఁ బ్రాకృతి వెన్నెల వేల్పుటేటి తో
యము వడఁ బోయు హేమకలఁ శాకృతిఁ జంద్రుడు నొప్ప నయ్యెడన్. 91
- ఉ. కాముకహృద్దధిం గలఁచుఁ కవ్యము బువ్యము దేవకోటికిఁ,
వ్యోమపథంబు తేనె పెరఁ కొప్పెను పర్వము మవ్యముత్పల
శ్రీమతికిఁ జకోరమహిమీనుధుపాళికిఁ బోచునన్నమై
యామవతీశ బింబ ముదఁ యాచల మెక్కెఁ బ్రభాళిపెక్కువన్. 92
- ఉ. వెన్నెలగుజ్జ నంజుకొనిఁ వెన్నెలప్రోవు భుజించి, నాలిక
వెన్నెలగ్రాజుఁ జాలఁగొనిఁ వెన్నెలతేటలఁ ద్రావి వేడుక
వెన్నెలక్రాను జుట్టుకొనిఁ విధులయందుఁ జకోరదంపతుల్
మిన్నులుముట్టి వెన్నెలలుఁ మేపుచుఁ బిల్లలుఁ దాము నాడఁగన్. 93
- క. వాలీశ్వరభైరవులం, బాలికలు భజించి భూతఁ పతి నభవుని శ్రీ
కాళద్వీపేశ మదిలో, గీలించుచు విడిదియింటికిం బని పిదపన్. 94
- క. ఆజంగములును దారును, భోజన మొనరించి వాలిఁ పూజించినయా
రాజకళాధరుచరితము, రాజముఖులు చనువుకొనుచుఁ రాజిల్లంగన్. 95
- శా. తారాప్రోష్ఠులఁ గాలసూతుఁడు వియఁ ద్వారాశి వేటాడి ప్రా
హరంభం బను బుట్టిఁ బెట్టి నులివాఁయం గుంజి యీదాటఁ జె
న్నార్క వైచిన జాలమో యనగ శోభా కించనత్వంబునన్
దారానాయకమండలం బమరె నఁ ప్రగ్రావకూటంబునన్. 96
- ఉ. చీకటికానచిచ్చు, భవుఁ చేలకుసుంభము, తూర్పుకొండకు
గూఁకటి రత్న, మబ్బరమఁ కూరిమివంట, చకోరరాజివే
రాకటిమంట, శోణిరఁ గావళిగంట, రథాంగ కేళికిం
దేరువపెంట, మింటఁ జనుఁ దెంచె దినేంద్రుడు కాలఘంటయై. 97
- క. అంతట భక్తస్వాంతని, శాంతు నుమాకాంతు హరు నిఁ శాంతనపర్యక్
గాంతలు నేవించుచు నా, శాంతంబు నెండమొలకఁ లలరఁ బయనమై. 98

—♦— దొంగలు విఫలమనోరథులై చనుట. —♦—

- ఉ. నాఁ డొకవల్ల కేగి మఱుఁ నాఁ డుదయార్చన నేయఁ గోరి పూఁ
బోఁడులు భూరిన త్రవ్వకులఁ భూత్కృతి భాంకృతి ఘుర్గురధ్వనుల్

గాడి చెవుల్ పగుల్ప ఘనఃకాననమధ్యనర స్తటంబునఁ
మూఁడవకంటివేల్పుఁ దమఃముందరఁ బెట్టుక నిశ్చలస్థితిన్.

99

శా. తరాధింపఁగ దొంగజంగములు నేఁ డబ్బాస్యలం జంపి భూ
పారత్నాదీధనంబుఁ బుచ్చుకొని యిచ్చావృత్తిఁ బోవచ్చుఁ గాం
తారంబుల్ వడి నిర్గమించి యటుగాఁదా మాపటీసందునఁ
జేరంబోదురు కాళహస్తి కనుచుం ఁ జింతింపఁగా నంతటన్.

100

శా. అప్పాపాత్తు లరిష్టసాధ్యనము నేయం జెల్లియల్ మెల్లనే
యప్ప! చూడు మటన్నఁ గన్నె నగి యోయమ్మా! పరా కేటికే
చెప్పం జూపఁగరాని లోకజనకుఁ శ్రీకాళహస్తి శు మా
యప్పయ్యఁ భజియింప నేమయిన నేమయ్యె న్మదిం జాడవే.

101

క. నావుడు దదేకనిష్ఠా, పావన భావననమాధిఁ బరవశు లగుచుఁ
నేవింపఁగా నంతటఁ, బూవుంబోఁబలకు వేడ్కఁపుట్టం గరుణన్.

102

స్తీ. శ్రీకాళహస్తిగాఁరీపతి స్తోత్రముల్, పెట్టిన వెలిబూదిఁ పెండెకట్లు
గళములఁ గుఱుబోడఁ తలల రుద్రాక్షముల్, గండచలత్తామ్రకుండలములు
ధాతురాగాంగవఁ స్త్రీములు గోచులు, నెడమముంజేతులఁ నెనఁగునజ్జ
లును దీవధావనంబునఁ బుట్టు చెమటలుఁ, జెదరి పువ్వులు గోయుఁ శీఘ్రగతులు

తే. గలుగు ప్రమథులతోడ శ్రీకాళహస్తి, శివుడు ననుదెంచె దనుఁబూజఁ నేయ వలచి
పత్రపుష్పఫలంబులుఁ భక్తిఁ దెచ్చు, ద్రవిళిజంగమ వేషంబు లవధరించి.

103

క. ఆకలకలమునఁ జిత్తం, బాకులతం బొంద దొంగ లడవులపాలై
కాకుల తెఱఁగునఁ జని రే, కాకు లగుచు నొకరి నొకరు గానక భీతిన్.

104

— శ్రీకృష్ణస్త్రిలును సాయుజ్యంబు వడయుట. —

క. మదనారియు నాపిష్టుట, సుదతులఁ గదియంగఁ బోయిఁ చూపులఁ గరుణం
బొదలఁ గనుంగొని వారల, నిది యే మిచ్చోటనుండ లిటువలె నన్నన్.

105

శా. ఆయయ్యో గని మొక్కి ధన్య లగుకఁ న్యోదమ్ము నమ్మించి య
మ్మాయాజంగము లిచ్చఁదెచ్చుటయు నాత్మస్వర్థభూషాదు ల
న్యాయంబూని హరింప బూనుటయుఁ దా రచ్చోటి కాలోన వి
చ్చేయం గన్గొని దొంగ లేగినదియుం జెప్పం గృపామూర్తియై.

106

క. మాయమ్మలార! కరుణా, తోయనిధిం గాళహస్తిఁ తుహినాంశుధరుఁ
శ్రేయోనిధి నారాధన, సేయం గొనిపోయెదము ప్రచింత యుడుగుఁడీ.

107

వ. అని యాదరించి తలోదరుల ముందరఁ బెట్టుక నెట్టుకొని జీవులంగొట్టురట్టునకొడి
గట్టువేలుపుగట్టివాయి దెన వెంకిగట్టు నాయలేక తోకొనిపోవఁ ద్రోవ నావనదేవ

తలు తనకు నర్చనలొనర్చు నేరు పేజుపడ సమీరకుమార ప్రేరితకుసుమితలతాగళితప్ర
సూనంబులుఁ బూఁదేనియసోనలతానంబులు మధుపవితానానూనతానమానంబు
లు నగురుగుగ్గులు పటీరతరువరస్పర కషణజనితానలధూపధూమంబులును గభీర నదీ
తీర సదారాధక నీవార ముష్టింపచ వైవభారతీ పరిచయ ధురీణ కీర శారికా వ్యాహార
మంత్రంబులుఁ దృణీకృత గగనమణి దక్షిణరజతగిరి మణిగణ ఘృణీ నీరాజనంబులును
సరభ సేభ సైరిభ శరభ మారివ్రభృతి మృగ విభు సభా గభీర నినద గిరి దరీభవ
ప్రతిరవఘుమఘుమాకార వాద్యంబులును బనసరసాల సాల హింతాల రంభా
జంబూ జంబీరకపిత్థ భూరుహ పతత్ఫలోపహారంబులును వలసిన యెడల నిరుగడల
నడుముఁ బెడగడలి కుంభ సంభవ కుంభినీధర కన్యాంభోరుహకన్లురాది సౌరభంబు
లును గంగోత్తమాంగలింగాంగరాగీకృత గంధసార ఘనసార కుంకుమసంకుమద
మృగమదామోదంబును నారామసీమామాకందమందార కర్ణికారనమేరు దేవదా
రు మాలూర కేనరకుటజ వకుళ మల్లికాది ప్రసూనవాసనారాశి నీనునం దమయం
దుఁ బెనగొనగొను శీతలవాతవేతంబులును యాతాయాత భూతేశ్వర పద్మప్రయా
నంబు నవనయించుచుఁ జనుదెంచె. చందత్పంచాస్యంబును నటస్నీలకంఠంబును
విలిసితశివంబును నాశ్రితలూతావాతాశమాతంగ కిరాతంబు నై యేవంకఁజూచిన
శంకరాకార స్మరణకారణంబై సమున్నత శిలావిలిఖిత ఖతలంబును జతుర్భుజపతు
ద్ముఖ శతమఖావధి నిర్జరలో చనాగోచరంబును మునిజన భాగధేయంబును ననపాయ
సుఖప్రదాయకంబును బురాణవాణీప్రణీతమహిమంబును గణనాతీత ప్రభావంబునై
యురులింగసమల్లాసంబు ననుకరించు దక్షిణకైలాసంబు కెట్టదుటం బొడగట్టె నట్టి
యెడఁ బడంతు లడవి వెడలి యెడవడని సంతోషంబున నొడయని గొనియాడిరి.
ద్రవిళజంగమపుంగవుండును సంగడిం జనుదెంచు జంగమలింగంబుతోడంగూడి ప్రస
న్నకాళహస్తి హిమగభస్తిచూడామణి పాంతకు నేతెంచునంత సంతద్ధానం
బవధరించిన.

108

మ.తమలోన స్మధురాపురాంగనలు చోద్యం బంది శ్రీకాళహ
స్తిమహాదేవుడు జంగమాశృతివిభూతిక భృత్యులం గూడి వ
చ్చి మదీయ వ్యథఁ దీర్చి యాత్మనగరిఁ నీమోషకంఠంబుఁ జే
ర్చి మఱుం గొక్కటి పెట్టి భోయ నిక నేరీతిం గనుంగొందు మో.

109

సీ. చింతింప లేమైతి * మంతకాంతకుఁ డని, యెఱుంగమైతిమి పార్వతీశుఁ డనుచుఁ
దెలియమైతిమి మది * దేవదేవుం డని, పట్టమైతిమి ఖండఁ పరశు వనుచుఁ
గానలేమైతిమి * గంగాధరుం డని, భావింపమైతిమి * భర్గఁ డనుచుఁ
దలచలేమైతిమి * దర్పకాహితుఁడని, యెన్నమైతిమి జగదీశుఁ డనుచు

తే. నేమైతిమి శివుఁ డనిఁనిశ్చయింప, మొక్క మైతిమి భవుఁడనిఁ మోఁడఱిచి
చూడమైతిమి హరుఁడనిఁచొక్క-చొక్క, యింక నెన్నఁడు దరిసింతుఁ మిందుధరుని.

సీ. కట్టుఁగొయ్యకుఁ జేరి • కామధేనువు దప్పెఁ, గానవచ్చిన పెన్నిఁధాన మడఁగె
గరతలంబుననున్నఁ సురమణి పడిపోయె, బండినతవము నిఁష్ఫలతఁబొందె
మోల వచ్చిన కల్పఁసాల ముప్పెనఁబోయె, నచ్చిన భాగ్యదేవత దొలంగె
బ్రాహ్మయ్యును సిద్ధరసము నీరసమయ్యె, దొరకియు వృథయయ్యెఁ బరునవేది
తే. యేమి నేయుదు మిట్లు విఁ శ్వేత్వరుండు, కాళహస్తీశ్వరుండు భవఁగహనదహన
దక్షుఁడవగ్గవిభుఁడుఁప్రత్యక్షమయ్యుఁ, దెలియకుండఁగ వెను వెంటఁ మెలఁగించనియె
తే. ఫలముఁ గొమ్మని ముందఱఁ బట్టి యానఁ, గొలిపి శిశువుల జేరంగఁ బలిచినట్లు
తపసులకు జన్మఫలమైనఁ తనమహత్త్వ, మెఱుకవడనీక న ర్వేళుఁ డేగ నకట. 112

శా. కానీ యాత్మనివాసదక్షిణదిశాఁ కైలాసముం జూపఁడే
తా నే డందఱు నద్దురాత్ము లడవిం • దాఁగ నవాత్సల్యపూ
ర్ణానుకోశమనీష శంక నతఁ డేలా తేలిపోఁ జూచు న
ల్లెనం జాలవె యీపురిఁ మనకుఁ దఁన్నర్చించు భాగ్యోన్నతుల్. 113

సీ. ఈమూర్తి కాళహస్తీశలింగాకృతి, యీశీలది కుమారఁ కాళహస్తీ
యీపాటి కేతకీదీప్తవతీరూప, మీలాగు నీలాచఁ లేంద్రపహిమ
మీదారి దుర్గాధఁ గాధరాగమగాధ, యీ తెఱంగుది సహఁ నీశతీర్థ
మీప్రభావసమగ్రఁ మింద్రతపస్థలం, బీరీతి ఘనము మఁయూరతీర్థ
తే. మిట్టి గతి మోహనక్షేత్రఁ మెన్నననుచుఁ, జెప్ప విని కొల్వ నంకల్పఁ సిద్ధిగాఁగ
నభవుడిం దాఁకమన వెంటఁ నరుగు దేఁడె, యిచట నేవింపనిక మోక్షఁ మేమియరుదు.

మ. శివభక్తాకృతినున్నవారు ప్రచుధుల్ • శ్రీకాళహస్తీశుఁడై
శివుఁ డున్నాఁ డిదె జ్ఞానపుష్పకలికాఁ చిహ్నంబుతో నున్నదీ
శ విహారాద్రి యమాశ వెండిమలనా • సంజాతమై యున్న దిం
క విచారింపఁగ నేల నేడె మనకుం • గైవల్య సౌఖ్యం బగున్. 115

శా. రుద్రాక్షస్రగలంకృతుల్ భసితధాఁరుల్ పంచవర్ణానుగో
న్నిద్రసావృంతులు శాంతు లంగభవభిఁన్ని త్యార్చనాకృత్యలో
లద్రాఘిష్ఠులు మానముద్రితముఖు • లైవ్రరాగ్యభాగ్యోదయల్
భద్రాకారు లటంచుఁ జొరజనులఁ • భామల్ విశోకించుచున్. 116

సీ. సతత మేమొగలేట • జలకంబు లాడిన, బహుజన్మపాపజంఁబాల మెడలు
సల్ప మేజ్ఞానపుష్పాంబ నేవించిన, బరశివజ్ఞాన సంపత్తి గలుగు
సన్న మేదుర్గాంబ • సందర్శనము నేయ, నష్టపాశక్షేత్ర • మడగి పోవు
సులభ మే దక్షిణ • కలధౌతగిరిఁ గెన్న, సంతతానందంబు • సంభవించు

తే. సుకర మేయాదిమధ్యాంతశూన్యమూర్తిభావనాతీతు యోగీంద్రభాగధేయుఁ
గాలసంహారకర్త శ్రీకాళహస్తి, శివునిఁ బూజింప మోక్షంబు ధి సద్ధ మనుచు.

చ. ప్రమదలు కుంభసంభవధరాధరకన్యకఁ దీర్థమాఙ్గి స
క్తములగు వస్త్రముల్ విడిచి ధౌతపటంబులఁ గట్టి కేశపా
శము దడియొత్తికొంచుఁ గట్టిసంధి నటించుఁగఁ గీలుగంటు లం
దముగ నమర్చి సైకతవిత్తర్ధికలం గమలాననభైల. 118

ఉ. అక్షరుఁ గాళహస్తిగిరిజాధిపు మానసవీధి నిల్పి పం
చాక్షర పూత భూతి విహితాంగములఁ ధరియించి భద్రు
ద్రాక్షివిభూషితావయవంబై శివపూజ యొనర్చి కర్మబం
ధక్షయకారణంబు లగు తద్గుణకీర్తనముల్ పఠించుచున్. 119

క. ద్రవిళకవిరచితనుతిశత, మవిరళగతిఁ జదువుగొనుచు సన్యవచార
వ్యవహారదురు లగుచున్, భవభవనద్వారమునకు భామలు గదియన్. 120

సీ. నగపు రాకుండియు మొగమునెత్తెముల, నగ వంకురించు సోయగము నిగుడ
మదము లేకుండియు నుదితతారుణ్యసంపదమదం బుడయించు నుదుటు దెలుప
మెఱుగు పెట్టకయును మెఱయు నిద్దపుమేని, మెఱుగులుతరగలై తుఱుగలింప
నడవు బిత్తరముగా నడవనేరకయును, నడవ నొయ్యారంబు ముడివడంగ

తే. నిర్వికార వికారాత్మఁ బార్వతీశుఁ గలయ నేతెంచెదరు గానఁ గామినులకు
గలుగకుండునె తద్గుణగౌరవంబు, పతికి సరిగారె హితలై నభాగ్యవతులు. 121

చ. భయమును తొల్లికన్ విమలభావసంధరఁ బెల్లగించి భ
క్తి యనెడు విత్తుఁబెట్టి వ్రతధీనది సప్తదవారి జల్లగా
నయమున నంకురించుచు ననల్ గొనలై యెలమిం జెలంగి త
న్దయముగఁ బ్రాకె సంచనఁగ నాయలమై పులకంబు లేర్పడెన్. 122

క. పులకకళికావితానము, దిలకింపఁగ దొరగు పువ్వుఁ దేనియల గతి
లలనామణితనులతికాకలిత ప్రస్వేదవారికణములు పొడమెన్. 123

క. ఆలతకు గొనలుసాగు విశాలతకుం బొంత నీరు చాల దనుగతి
బాలాచపలాంచితదృష్టిలాంబుద మంబువృష్టి నిలువక కురిసెన్. 124

క. ఆవానఁ దడిసి వడకెడు, వడి గంపంబు వాడమెఁ గామినులు మహా
దేవుని ముక్తిపథూటీ, జీవితనాయకుని సేవ సేయం గదియన్. 125

సీ. తనువు దుర్గతి తోవఁ జనకుండఁ గట్టిన, కట్టుల గతిఁ బెండకట్టు లమర
వెనుకకు నొదిగి యొయ్యనజాటు ఘనతమో, గ్రంథులగతి గీలుగంటు లమర
గారాదు మీకుఁ గర్తములార నిలుండని, పలికెడు గతి జప భావలెనఁగ
దమ యాత్మచిన్దయాత్మనుగూడఁబోజేప్తు, లుడిగినగతి మన సూరకుండఁ

తే. బుండరీకభవాండకఃరండకుహర, బహిరబహిరహరహఃపూర్ణః భావనాది
కప్రకాశాంగు నిరుపాధిః కవభావుః, గాళహస్తీశు దర్శింపః గదియు నవును. 126

క. జ్ఞానప్రసూనకళికయు, దానుం గన్యకల జన్మః దైన్యం బుడుపఁ
బూని యొకదేహమై యెదు, రై నిల్చె శివుండు భాగ్యః నుదిపో తలఁపన్. 127

వ. అప్పు డప్పరమదంపతుల శిరోభాగంబుల మిన్నేటి నీటం బొరలుపొరలై పొరలు
చుం డెరలుతెరలై యురలం బొడముచుఁ దడఁబడ నెగసి తునుకలైన చినుకులు
హత్తిముత్తియపు నేసల విలాసముఁ జూపె. చూపులకుఁ దదనురూపంబులై
యెడమచెఱంగునఁ దెఱఁగొప్పు చున్నకొప్పును నప్పయోదంబున మెఱచి మఱచి
పోనెఱుంగని మెఱపు నొఱపు నెఱపు కేతకీదళంబున దళంబగు పరిమళంబునం గూడి
జడియువుప్పొడియు నెలవంకవంకసుధాలవంబులుం జెలువంబులై పొదలె. చదలేటి
కదలికలం దలఁకెడు నిజకరంబు తుద లేటి వెడలుపాటి చూపుల వెఱపు తమకు
సరియనఁగలపాటి చుట్టఱికంబు వాటించి మానువు నానువుఁగొండరాచూలి
వాలికచూపు నివాళికలుదనరె. శంకరినెలవంక నుదటఁ బంకజమిత్రీనుండలంబు
శంకనంకురింపఁజేయుఁ గుంకుమ పంకంబునఁ బెట్టిన పట్టునబొట్టు తనభాగంబున
నొక్కభాగం బడంగిన కతంబున నైకత నితంబల కామదురితగహన దహనం
బొనర్ప నఱ దెఱచిన చుఱుకుఁగంటి మంటవంటి కెంపున సొంపారె. నీలరోలంబ
జాల నీలిమయుఁ బొటల జటాజూట పొటలత్వంబును గలసిమెలసి దివసావసాన
నమయ సంశయంబుల పృథయంబుల నుదయంబుగాఁ జేయ భయంబునఁబ్రయుం
బాసి యుభయతనుప్రభావిభాకరతన రూపభాసదీ సంభేద సముద్భవ విశద కుముద
సముదయంబులలో దాఁగిన జక్కవలీల విమల దుకూలంబులో నున్న యన్నత
స్తనకలశంబు దొడఁగిపట్ట నానపడు కడకేలుఁదామర యమరె. అభంగురాలిం
గనంబున నిజాంగనకుఁ దొరఁగు నానందబాష్ప బిందువులు గనుగొని తన తొడవు
లగు పాముల నిడుదయూరువులవలన వెడలు విషానలధూమంబులవలనం గావ
లయునని తదాభరణంబులు నడలంపఁ దలంచు శివుని విలోకించి యొసరించు
నగవునం దెలుపగు నగజెముగంబును దన మొగంబును నేఱుపఱుప రాని సొబగు
నం గనుపట్టె. వామతను నీమంతినీలలామయన్ను వ నెన్నడుమున కెనగాక యోడు
పడి యున్న యన్నెలపున నమక మిన్నుం దునకలునేయవలయు నని యెత్తిన
తెఱంగునఁ గంగేలగండగొడ్డలి వెలిఁగె. అంగజభంగం బొసరించు చూపునం
దుదయంబైన చూపును గంతనాళ కాలకూటకాలిమయుఁ గంతసరాంతర పురందర
నీల నీలిమయును బ్రచండతాండవఖండిత బ్రహ్మాండపాదంబును యోగీశ్వరో
పాస్య లాస్యరహస్యవిలసిత పాదంబును బ్రమోదాపాదకంబు లయ్యె. జననీజనక
శరీరంబును విద్యాపురుషసామరస్య సుఖాకారంబును శ్రృంగారశాంతరసమయం

బును బ్రత్యక్షభోగమోక్షప్రదనమయ్యునునై యొక్కమహాతేజం బెరుగుకట్లఁ గన్నులకు మిటుమిట్లుగొన నిల్చిన దలంచిన తమతలంపీడతెనని వనిత లవసీతలం బున సాష్టాంగ దండప్రణామంబు లాచరించి యెదుట నుదుట ముకుళిత కరపు టంబు లిడుకొని మిన్నకున్నఁ గన్నియల కన్నెటింగి తన్ను నెడఁబా యక నేవ నేయం గాయంబునం సగం బొనంగ నని దాత్రాయణి సిగ్గుపడ సాయుజ్యం బిచ్చి యంతర్హితం డెవ్వ. అయ్యవనరంబునఁ గమలాస్యల రాక యాలస్యం బగుట యు సామ్యులయొద్దం దలవాకిట నుండు నింటిబిడ్డ లిద్దఱుం దమలోన 128

—❖— వారకన్యలు ముక్తినందిన వార్త నశరీరి ప్రకటించుట. —❖—

ళా. దేవస్థానములోనికిం జని పురంఁధీరత్నముల్ రా రదే
మో విశ్వేశ్వరదర్శనానవసరంబో శ్రీమహాదేవ నే
వావాంఛాత్సన్ మమ్ము సామ్యును బహిఁద్దావ్వరంబునం బెట్టి చే
తోవై కల్యము లేక యింతతడ వెంఁదున్నిల్చి రెట్లో యనన్. 129

ఉ. స్థానమువారు వారి నొకఁజూడఁ జలింపకయుండఁ జేయుచున్
లోనికిఁ బోయి పంకరుహఁలోచనలఁ గుడియెల్లఁ జూచియున్
గానక సంభ్రమంబు పెరుఁగ న్వేఱఁగండఁగ నందియంబు వో
నానతియిచ్చె దత్కథనఁ మంతయు నంబరవాణి గ్రక్కునన్. 130

క. వారు విని వారలలనా, పారాభవభక్తిమహిమ ఁ భక్తులపై గా
రీరముణునకుం గలిగిన, కారణ్యముఁ దెలియ నలవిఁగా దనుకొనుచున్. 131

క. గుడి వెడలివచ్చి తమయు, న్నెడకుం జేటికలఁ బిలిచి ఁ యింతుల మమతా
జడభీడడధినిగ్నతఁ జెడకుండఁగ శివుఁడు మోక్షసంధువుఁ గలిపెన్. 132

మ. శివగోపంబున జ్ఞానపుష్పకలికాఁసీమంబు విఘ్నేశభై
రవ నారాయణ వాసవుల్ శబరసఁప్రూ డ్దక్షిణామూర్తి తాం
డవమూర్తి ప్రియధామముల్ వెదకుచోటం జెప్ప నాకాశవా
ణి వృషాంకుండు సరోజలోచనలకు ఁన్నిశ్చేయనం బిచ్చుటల్. 133

ఉ. ఇందున కింక శంకవల ఁ దింతయు సత్యము కాళహస్తి బా
లేందుకళాధరుం గొలువుఁ ఁ డిక్కడ మీరు వసించి మోక్షముం
బొందిన వీరి భక్తై గృతఃపుణ్య లెఱుంగఁ బ్రతిష్ఠ నేయుఁ డీ
శుం దలఁకెల్ల మాని యనుఁచుం జని రందఱు వారు సంతటన్. 134

క. తమయేలికసానులపేర మహేశ్వరలింగముల నిరంతరభక్తి
గ్రమమునఁ బ్రతిష్ఠఁ జేసిరి, యమదిక్కైలాసపతిగృహంగణభూమిన్. 135

ఉ. నావుడు భక్తితో విని మఁనఃపరిణామము బొంది యాదవ
క్షౌవరుడుక మహేశునకుఁ ఁ జూగిలి మ్రొక్కి మహానుభావ ! నా

భావములోన నందియము * పాతలె నొక్కటి దీని నానతి

నే వివరంబుగాఁ గరుణ * వేగము నీకది విన్నవించెదన్.

186

సీ. నకలవేదామృతజలధి గంఢూపించి, డప్పి నంగేతువుల * చప్పిచప్పి
నిగమార్థ ధన మాత్మ * జగతి నిక్షేపించి. న్యాయఫలంబులు * నమలినమలి
ధర్మశాస్త్రమహాశా * ధములు నూలుకత్రావి, బహుళపురాణకూ * పములు ద్రవ్య
యోగార్థసాధన * లుల్లం బుపాసించి, పరమత గాంగేయ * మొరసి చూచి

తే. తపము లొనరించి పుణ్యతీర్థములు దిరిగి, వ్రతములన్నియుఁ జేసిన * వారు శివుని
నెఱుంగ రీచెలఁ దీపము * నిభము నెఱుకు, లెఱిగి పూజించి ముక్తులై * రెట్లనంగ. 187

ఉ. జంగమలింగ మంగభవశత్రువు యాదవ రాజుచిత్తవీ
థిం గల సంశయం బెడలఁ * దీర్చు దొడంగి చెలఁచి పాము మా
తంగము చెంచు పుట్టినవి * ధంబు సదాశివభక్తి తస్మతిం
బొంగిన హేతువు * విన నఃపూర్వము లేరికి నంచు నిల్లనున్.

188

—*— చెలఁదిపూర్వజన్మమువృత్తాంతము. —*—

చ. నకలముఁ బద్మసూతి నిజ * శక్తి రచింపఁగ విశ్వకర్మపు
త్రకుఁడగు నూర్జనాభుఁడు మ * దంబున నాతని ధిక్కిరించి సృ
ష్టికిఁ బ్రీతిసృష్టి నేర్పున సృ * జంపఁగఁ గోపమునకా శపించె గీ
టకత వహింపు మీపు ప * కిటంబగు మే నటంచు గ్రక్కునన్.

139

క. ఆయూర్జనాభుఁ డాతురు, డై యేటికి రాకమాను * నన్యాయవిధిం
జేయఁ దలంచినఁ జనునె య, పాయంబు పద్మజానకుఁ * బ్రణాతుం డగుచున్.

140

ఉ. నాయపరాధ మేమియు మ * నంబున నెన్నక మానిమానన
ధ్యేయ శృపావిధేయ తుది * దీనికి నెయ్యది? యేవనంబునం
జోయి వసించు నే బురువు * పుట్టువు దీతెనుదాఁకి నానతీ
నే యని విన్నవించ విని * వేధ విధూతవిరోధచిత్తుఁడై.

141

మ. జగదుత్పత్తి విధిప్రధాన ధిషణ * సామర్థ్య గర్వంబునం
దగిలెకా శాపము, ముక్తి గల్గెను శివుం * దర్శింప, నందాఁకదా
త్రి గజారణ్యమునందు బిల్వవనవీ * ధిప ర్తివై యుండు మా
త్మగుణాపాదితచక్రసంక్ర * మనినో, దక్షిణ లూతాకృతిన్.

142

ఉ. మున్న చట న్నసింఘనకు * ముక్తిసుఖంబు ఘటింప లింగమూ
ర్తి నిలిచెకా శివుం డతని * తీరు ఫణాకృతియందు భక్తిసం
పన్నుఁడు పూజనేయు నొక * భక్తుఁడు నిత్యము వాని నిష్ఠవం
క స్మగజేకుఁ గొల్చి యెఱు * కం భజియుంతువు గాంతు సౌఖ్యముల్

143

- క. శ్రీనామధేయమున గజ, కాననమధ్యమున బిల్వకదుమిశ్రాఖా
స్థానంబుల నిజగుణపరి, ధానవిధానప్రవీణతం దిరుగు మిలన్. 144
- క. ఈజన్మముకంటెను నీ, కాజన్మమె పావనము గ ధారణ్యములోఁ
దేజోనిధి నర్వేశ్వరుఁ, బూజింపు తదీయపదము ధ పాండం గలుగున్. 145
- క. విమవు విచారము నీ విఁక, నడవిఁ జరింపంగఁ గలుగు ధ టలిగి పఱపునైఁ
బడినగతి యయ్యెఁ జను మనఁ, దడయక నావిశ్వకర్మతనయుఁడు ప్రీతిన్. 146
- శా. లూతాకీటకమై ద్విదంతవనమాఁలూరదుశాఖాశిఖా
యాతాయాతవిహారజాతనిజగఁ ధార్పనిర్వృత తంతుచ
కాఠిప్రీతివసింప నంతటను భక్తాగ్రేనరుం డీశ్వరా
ర్చితార్పణమునం బ్రసూనఫలపఁత్రవ్రాతముల్ గోయఁగన్. 147
- తే. చెలఁది యుండెను మారేడుఁ చెట్టుఁజేరి, దర్పకారాతి పూజావిధానవేళ
తప్పకుండగఁ బోవుఁదాఁతర్పణ మెసఁగ, సంభ్రమంబునఁ దత్పలాశములఁగోయ.
- క. ఆకీటము వేణుశలా, కాకల్పితపుష్పపేటిఁకాపుటి మారే
డాకులతోఁగూడఁ బడెఁ, శ్రీకంఠాలోకనంబుఁ నేకుఱుకతనన్. 149
- ఉ. ఆతఁడు కేతకీతటినియందు నిజాంగము దోచి తత్పయో
ధాతనమస్తదేహుఁ గలఁధాతమహీధరగేహు నర్చనో
పేతుని జేయఁ బిల్వదళఁపేటికలోఁ బడియున్న లూతయుఁ
జేతికి వచ్చి శంకరునిఁజేసె విలోకన మంతనుండియున్. 150
- వ. నిజజనహేతు రూపంబగు జలభద్రపుశావంబుఁ దలంచుకొని యీశ్వరార్చనాజ్ఞా
నశాశ్వతైశ్వరంబవార్యంబగుటయునీకుమున్నెఱింగించిన తెఱంగునదక్షిణకై లాస
నివాసుం బూజనేసి సాయుజ్య సామ్రాజ్యంబుఁ గైకొనియె నింకఁ గాళంబు కథఁ
జెప్పెద వినుము. 151

—❦— కాళంబుపూర్వజన్మము కథ. ❦—

- నీ. గంధర్వకామినీఁగానఁబు విని తల, లెత్తియాడెను భుజఁగేంద్రములును
భుజగఫణారత్నఁములనీధితులఁ బ్రకాశించు తమస్సమాశ్రిష్టగుహలు
గుహల ప్రతిధ్వనుల్ ఘుమఘుమయనఁబాఱు, నిర్మలలోదకముల ధ నిర్ఘ్నములు
నిర్ఘ్నతటముల ధ నిరుపాధికనమాధి, యోగనిదారతిఁనుండుమునులు
- తే. మునుతపములునిర్విఘ్నఁముగఫలింప, భక్తిరక్షించుకొనివచ్చుఁప్రమథగణముఁ
బ్రమథగణభామినీయుతఁ పార్వతీవి, లాసములుఁ గల్గి దనరుకై లాసనగము. 152
- చ. ఘోషతిహార భావభవఁభస్మ సుధాకర భూషితాలికే
క్షణ భవభవభాకలితఁ సానుచరద్వైషభాధిపుఁ ఖిలే

ఖణిలున టంకవేయ కెఱుంగఁగ నమకూడదు చూడ నన్నగా
గణితరుచిప్రసారము జగత్ప్రియగాహకమై వెలుంగఁగన్.

153

చ. ఫలములఁ గాచు నదిసేతుఁపాణిశుకంబు, వృషంబుఁ గాచు శా
డ్యలములఁగా చు దంతిముఖివాహన మక్షతరాజి, గాచు జో
గులయులుచేల్పువాజి మదిఁగోరక బోనము, భక్తు లీశ్వరుం
గొలిచిన దాఁకఁ దత్కుఁధరఁకూటగళ త్తటిసీతలంబులన్.

154

క. అనవరతఫలితకుసుమిత, వనఫలరసమధునదీప్తివాహంబులు పై
కొని సెలయేఱులఁ గూడఁగ, మునితతి సంభేదశంక మునుఁగుం బ్రీతిన్.

155

ఉ. పారదరాశి చంచలతఁ బాసి వసించెనొ, శైలమై సుధా
నీరధి నిల్చెనో, కుముదిసీపతికాంతి ఘనీభవించెనో
నారజతాది ముక్తిలఁనామణి కేళిసుధాంశుకాంతి రా
జీరచితోరుసాధగతిఁ జెల్వెసఁగు స్మృనిసిద్ధనేవ్యమై.

156

క. శంభుఁ డొకనాఁడు వేడుక, నంభోజభవాండమందిరాంతరీర్షధీ
శుంభన్నివేశకాంతా, స్తంభం బగుచున్న రజతశైలమునందున్.

157

చ. గరుడుడు రాజహంసమును గంధగజంబును మేకపోతు కా
సరము నరుండు నక్కకులఁచందుఁడు నిజ్జియు గుఱి మెద్దు ని
ర్జరులవిమానముల్ మొదటిఁచావడి ముందర నందడింప శ్రీ
హరి విధి వాసవాదులు నిజావసరాశ వసించి యుండఁగన్.

158

సీ. తొంగలి తూల శార్దూలచర్మముఁ గట్టి, భూతిమై దగ నెఱిఁపూఁతఁ బూసి
కొన్నెలవిరి జటాఁకోటిరమునఁ దాల్చి, బ్రహ్మకపాలహంరములఁ బూని
యురగేందు శేషు నుత్తరజం దెముగ వేసి, కర్కోటకుని నందెఁగా నొనర్చి
శ్రవములఁ గంబళాశ్వతరుల ధరియించి, తుంబురుఁ గరకంకఁణంబు నేసి

తే. వలయుభూషణనితతిగాఁజలువకలము, జేయుచోఁబ్రియవధూమణిఁ బాయునెడరు
తాళజాలక పోయి పాతాళసీమ, నున్న కాళంబుఁ గోపించి యుగ్రుఁ డపుడు.

159

తే. కొలువునకు వచ్చి నవరత్నఁకోటిఘటిత, వీరికాసీనుడై దైత్యభేదికమల
గర్భముఖులు నేవింపఁగాళమనుభు, జంగుఁ బిలిపించి యిట్లనిశాపమిచ్చె.

160

ఉ. వాసుకి శేషముఖ్యఫణివర్గము నిత్యము నేవనేయ భా
మాసురతప్రసంగసుఖమగున్ డడవై ననుఁ గొల్వవైతి వా
దోనమువంక మేదిని నంధోభువనంబున నుండు రాకు నై
లాసముఁ జూడ నన్న వికలత్వము నొందునుఁ గాళనాగమున్.

161

క. నాయవివేకంబున ని, ట్లాయెం గెలానపర్వః తారోహణముం
జేయక మిము సేవామతి, డాయక నెట్లుండఁగల దృఢంబగు తాల్మిన్. 162

మ. అని దుఃఖించుచు మ్రొక్కి లేవని ద్విజిహ్వంబు నిష్వలోకించి మో
మున మందస్థిత మంకురింప దివిషః సూర్యధాభిషిక్తుండు లె
మ్మని నావాక్యము దప్పదైన ధరః దాః రాగం బవాచీనమై
తనరు న్నన్న భజింపు మందు నవరః త్న శ్రేణిచే నిత్యమున్. 163

తే. కొంత కాలంబునకు నన్నఁగొలువ నొక్క హస్తి చనుదెంచు దానితో నగువిరోధ
మచట మీకుఁ బరస్పరాఘాతము గల్గి, చచ్చి మోక్షంబుఁ గాంతురుఁచను మనంగ.

సీ. తారాచలారోహః శారంభమునకుఁ బ్రత్యూహహవాములు పయోధరములు
శంకరపదపద్మః సందర్శనాంతరా, యనిధానములు కటాక్షాంచలములు
అభవ సామీప్య నిఃత్యానందవిఘ్న హేతువు లవియోగసంతోషలీల
లంగజవిమతాంగః సంగభంగాదికా, రణములు దృఢపరిరంభణములు

తే. గాన నిహవరసాఖ్యంబుఁగలుగుటెట్లు, కామినుల వీడనోపనిఁ కాముకులకుఁ
బ్రణయినిమృత్యుయోగంబుఁ ప్రాప్తమైన, హరుని చిత్తంబునకు దూఁమైతిఁగాడె

వ. అనుచు సహరవిచారంబున మునుంగుచు గజకాననంబుకుం జనుదెంచి శివలింగార్చ
నాపరుండై యుండు నవసరంబున. 166

— హస్తిపూర్వజన్మకథ —

సీ. అన్యోన్య సరసభాషామృతాధీనతః, బ్రణయరోపావహః ప్రార్థనముల
బహునిధాలింగనాభంగురక్రీడల, బింబోష్ణచుంబనాడంబరముల
బంధసంధానవిభ్రమవిశేషంబులఁ, గేళీపరిశ్రమఁలాలనములఁ
సరభసరతిఘర్మజలహారాంబరములఁ, దాంబూలచర్వణాదానములను

తే. గసకసౌధంబులోపలఁగలసి మెలసి, సేవసేయు వయస్యలఁజేరనీక
యేకతంబున గౌరీమః హేళులున్న, యవసరంబున మిగుల మఁదాంధుఁ డగుచు. 167

ఉ. హస్తి యనంగ నొక్క ప్రమఃభాగ్గిణి వాకిటివారిఁ దోచిచే
త స్తనవృత్తియుం దొరగి తద్రీతినమ్మదభేలనకీయా
వాస్తువు డగ్గఱం గని భావాని శపించె మదింది వచ్చి తే
హస్తివి గమ్యుటంచుఁ దను నల్కయు సిగ్గును గప్పి బెట్టఁగన్. 168

క. గజగజవడఁకుచు నాతఁడు, గజచర్మాంబరుని గంధగజగమనపదాం
బుజములకు నెరఁగె భువనై, కజనని యపరాధి నైతిఁ గావు మటంచున్. 169

క. పెండియు నధికభయంబున, దండనమస్కృతు లొనర్చి దైన్యంబున నో
రెండం బెదవులు దడుపుచు, నొండేమియు ననక మిన్న కున్నం గరుణన్. 170

- ఉ. నావచనంబు దప్పదు మఁనంబున భీతి వహింపనేల తేరి
తావధియందు ముక్తిసుఖం మబ్బు గజాటవిలోన లింగమై
భావజనంహరుండు ఫణిభావమున న్వసించినాఁడు త
తేనెవ యొనర్చు నీకు నొక ఁ చిల్వకు సర్పన మచ్చరం బగున్. 171
- క. నీవాభుజగముచే నీచే వాతాశనముఁ జచ్చి శివపదసుఖల
క్షీవరు లయ్యెద రరుగుము, నా వేగమె హస్తి గంధఁనాగం బగుచున్. 172
- శా. మాలూరచ్చద నోత్పలాబ్జసితపద్మశ్రేణిభారంబు శుం
డాలగ్నం బొనరించి వాస్తి శశిజాటపాత్రమం దుంచి త
త్కాలస్యస్తమణుల్ పడం దుడిచి కేతక్యావగం గ్రుంకుచుం
గేల న్నిరముఁ దెచ్చి మైదొడసి భక్తిం బూజనల్ నేయఁగన్. 173
- క. ఏ మును చెప్పిన తెఱఁగునఁ, బామునకుఁ గరింద్రమునకుఁ బగయై ఫణిచే
సామజ మహిపతి కరటి, గాఢమణిచేఁ జచ్చి భవము ఁ గడలేఱంగన్. 174
- క. సామజ మంబర మయ్యెగా, బామును నాభరణమయ్యెఁ ఫణిమడకరులఁ
హైమవతీపతికృపచే, నామొదటివిరోధ ముడిగి ఁ యభవత్వమునన్. 175
- వ. ఇంకఁ గన్నప్ప తెఱం గెఱింగించెదను వినుము. 176

—ॐ— తిన్ననిపూర్వజన్మవృత్తాంతము. —ॐ—

- ఉ. ఈశు జగత్ప్రియేశు దివిఁ జేశతనూభవుఁ డాత్మ నిల్పి ము
క్తాశనుఁడై నమగ్రనియఁమాతిశయంబున నింద్రకీలజై
లేశుపయిం దపంబు రచియించె విపక్షకులక్షయార్థమై
పాశుపతాస్త్రముం బడయఁ బ్రాగ్భరముఖులు వోద్యమందఁగన్. 177
- నీ జడకొప్ప కేకిం ఁ ఛవుద్రాటిచుట్టగా, బినరుహాహితరేఖ ఁ పీకెగాఁగ
సెగలు చల్లెడు కన్ను ఁ జేగుఱుబొట్టుగా, శ్రుతి ఫణి యావధఁలతికగాఁ గ
మొడను బున్కలపేరు ఁ మేటితామరలుగాఁ, దోలుదుప్పటి యొడ ఁ దోలుగాఁగఁ
జేరినాకంబు ఁ సెలవింటిబద్దగా, హుల మేర్చిన యంపఁకోల గాఁగఁ
- తే. బ్రహ్మకు లెఱుకులు గా నద్రాఢరాజతనయ, శబరిగా నాల్గువేదముల్ ఁజాగిలములు
గాఁగమూకాసురునిఁ బందిఁగా నొనర్చి, శబరుఁడై భర్గుఁడర్జునాఁశ్రమముఁజూరఁగ.
- క. కాకోలాశనకృతమా, యాకోలము నేయఁదొడఁగఁ నలజడి మునిగా
జోకోలాహల మెసఁగఁగ, నాకోలాంగూలకేతుఁనాశ్రమభూమిన్. 179
- చ. వెఱచిన మౌనిపుంగవుల ఁ వివృలత నిర్విడు డంచు శాణముల్
తఱగనితూణముల్ భనువుఁ దాల్చి వరాహముఁ గూడముట్టి ముం

దఱఁ జనుడెంచి ధూర్జటియుఁ ♦ దానొక యమ్మన దాని నేసె న
త్తటి విజయుండు నేసె నొక ♦ దారుణ బాణమునఁ నముద్ధతిన్. 180

క. ఇరువురు నేసినబాణము, లిరుబరులును దాకి తిరిగె ♦ నిరుడెనలకు న
క్కిరి యిరుమొగముల నట్టవ, తిరువుఁ గొనెను క్రమముతో నతిత్వరిత గతిన్. 181

క. ఖండేందుధరుని శరముం, బాండవమధ్యముని శరముఁ ♦ బ్రక్కలు గాఁడఁ
రెండుతల లనఁగఁ దిరిగెం, జండగతిం బంది గఱచి ♦ శరములు దివియన్. 182

క. హరుఁడు సరుండును గిరి బిరు, దని కొనియాడి చేర ♦ నరుడేరఁగఁ ద
చ్చరముల నదియు న్నృతమై, ధరణిపయిం బడియెఁ బర్యంతంబును బోలెన్. 183

క. ఏ మున్నేసితి ననుచుం, దా మున్నేసితి నటంచుఁ ♦ దమలోఁ గిటుకై
భీముఁడు భీమానుజుఁడును, భీమాహవకేళి సల్పి ♦ పేర్చిరి కిట్టికై. 184

ఉ. సూనశరారియు న్నముచిఁసూదనవుత్రుఁడు దివ్యబాణం
ధానమున నృహహవము ♦ దర్ప మెలర్ప నొనర్చునొప్పి రిం
తైనఁ గొఱంతలేక తమయందలి తేజము మిన్నముట్టఁగా
భానుఁడు భానుఁడుం జటులఁభానుపరంపరఁ బోరుకై వడిన్. 185

ఉ. చెంచనుచుఁ ధనంజయుఁడు ♦ చీరికిఁ గైకొన కేయుచుం బ్రతా
పించి రణం బొనర్చు బురఁభేదికిఁ గోపము పుట్టి వీడు న
న్నించుకయేనియుం దెలియఁ ♦ డిత్తటి సూరికయున్న నీతి గా
దంచు మహేంద్రజాలకుని ♦ యట్లాకమాయ పరింపఁ బూయుచున్. 186

ఉ. అక్షయతూణమందు నొకయంబకమైనను లేకపోవున
ట్లాక్షణమాత్రఁ జేయ మది ♦ నదుల్త మందియు ధీరుడై సహ
స్రాక్షసుతుండు మోఁదె విశిఖాసన మత్తటి నెక్కుడించి పా
లాక్షునివహళిఁ బాటలజటావళి వీడఁగ శేషుఁ డూడఁగన్. 187

క. బేడిదమగు నాదెబ్బకు, నోడక విల్లెక్కుడించి ♦ యుగ్రుండు వైచెఁ
గ్రీడించువేడ్క ననిలో, గ్రీడించుక వెగడువడఁ బరినుల్గు శక్తిన్. 188

శా. కోదండంబుల నిట్లు లొండొరుజటాఁగోటిరముల్ గుఱివ
క్షోదేశంబుల సంసభాగముల సఁక్రోధంబున స్వేయుచుఁ
రోధోంతంబున నట్టహాసములు నాఁర్పుల్ పిక్కిటిల్లంగ బా
హదర్పంబున మల్లసంగరము సేయం జొచ్చి రుద్రార్జునుల్. 189

ఆ. మల్లచఱచికొనుచు ♦ మహి పాదఘట్టనఁ, దల్లడిలఁగఁ జేసి ♦ తనువు లించు
కించుకంత వంచి ♦ యిరువురు దొడ లప్పులించి వెదకి తెఱపిలేమి జేసి. 190

- సీ. చెయ్యిచ్చి యొకకొంతనేపు నేర్పున బల్మి, యినుమడింపఁగఁ జొరఁగినక మలసి
యొక తెఱంగునఁ జొచ్చి, యొండొండఁ గాసెలు, దొడికిపట్టుక కొంతతడవు పోరి
యది మాని కొంతప్రాప్తవనినూఁదిన కాళ్ళు, పెకలించి వడవై వఁజెనఁగి పెనఁగి
మఱికొంతవడి మెడఁవిఱియభుజమ్ములఁ, జిక్కించి యక్కునఁ నొక్కి నొక్కి
- తే. నమముల నొడిసి కబళించిఁపుకమిమిఁద, నమముగావ్రాలిబలవరాఁక్రమములెనఁగ
హెచ్చుఁగుండేమియునులేకఁయీశ్వరుండు, హరిహయసుతుండు మల్లసంఁగర మొనర్పి
- మ మదమాతంగము సింధురార్థకముతోఁమార్కొంచుఁజెల్లాడు పం
పుదయింపఁ లయకాలతాండవకరుం ఁ మప్పొంగి గాండీవితోఁ
గదనం బిట్లానరింప నాతఁడు భుజాఁగర్వంబు మాత్సర్యము
న్వదలం జాలమిఁ జూచి మెచ్చి శివుఁ డంతఁ దివ్యతేజంబుతోన్. 192
- శా. వైకుంఠద్రుహిణాదిదేవతలుగొల్వఁ వామసీమావరో
ధాకారుండయి నాగచర్మవసనుండుఁడై చంద్రరేఖాధరుం
డై కాశోదరభూషణుం డయి వశఁతునంగ భస్మాంగుడై
లోకవ్యాపకపాండుదీధితకరాఁసుండుఁడై వృషారాధుడై 193
- క ప్రత్యక్ష మగుచు సకలా, దిత్తులు జయజయ యనంగఁ దేవేంద్రసుతుఁ
గాత్యాయనీమనోహరుఁ, డత్యాదరమున నభీష్టఁ మమగు మటన్నన్ 194
- శా. ఆనందమ్మునఁ బొందునందనుఁడు సాష్టాంగప్రణామంబు లె
న్నెనం జేసి యొడ ల్వడంకఁగ మనీయాజ్ఞానజాతాపరా
ధానీకంబున కోర్చి శత్రుదహనంఁ బూర్వం బ్రభాసారథా
రానిర్యత్పిశయాభిపాశుపతమంఁత్రశ్రేష్ఠ మీవే దమన్ 195
- క ఇదిగాక ముక్తిరమణీ, హృదయేశత్వము వహింప ఁ నీవలయును భ
క్తమరాశాపాశలవి, త్ర ' దయావీక్షణ ' ప్రసన్నఁతామది ననుమన్. 196
- సీ. పాశుపతాస్త్రోపదేశంబు సేసెదఁ, బరులఁ గెల్వము ప్రతాపంబు మీఱ
సాయుజ్య సామ్రాజ్యసౌఖ్యమిజన్మంబు, నందు నందపు బంధుహరణమునకుఁ
గాంక్షఁజేసితి గానఁ ఁ గలియుగంబున మృగ, హంతవై పుట్టి శైలాటపులకు
నాభేటకార్థమై ఁ యరిగి యస్మద్రూప, మగుదివ్యలింగంబు ఁ నచటఁ గాంచి
- తే. దేహమోహంబు విడిచి నంఁ దేహ ముడిగి, భక్తిభజియించికామితఁపదముఁగాంతు
వనుచు నర్వేశ్వరుం డనుఁగ్రహమునేయ, ఫల్గునుఁడు తిన్నఁడైపుట్టిపడసె ముక్తి.
- ప అని తత్కథావృత్తాంతం బంతయు మాయాజంగమాకారుం డైనజగజ్జననీజనక
శరీరుండు నీరవ్యసీంహయాదవమేచినీ కాంతున కానతిచ్చి కృతార్థుండ వయ్యెద
వస్తుహదేవుని నివాసంబుఁ గట్టంపు మనుచు సంతర్పితుం డయ్యె నంతట. 198

ఉ. ఎంతయుఁ జోద్యమంది ధరఃశీర్షరుఁ డీశ్వరుఁ బొందఁ గాంచె నేఁ
డెంత గృతార్థురా లిది నిశ్శేచ్ఛ విహారము లాననిచ్చె నే
నెంత కృతార్థుడ౯ జననఁ మెంత కృతార్థతఁ బొందె బట్టనం
బెంత కృతార్థతం బొరసె * నేమని చెప్ప మదీయ భాగ్యముల. 199

వ. అని యత్యంత సంతోషితస్వాంతుండై. 200

ఉ. అంగన నాదరించి వసుఁధాధిపుఁ డాక్షణమాత్రలోఁ బుర
ప్రాంగణభూమి సాహిణి రఁయంబునఁ బల్లనకట్టఁ బట్టనా
రంగజవంబుఁ గల్గినతుఁరంగమునెక్కి కదల్చికాళహ
స్తిం గదియంగ వచ్చి డిగి * చిదవ్వనధి న్మౌగలేటఁ గ్రుంకుచున్. 201

లయగ్రాహి. మారహరు శైలతనఁయారములు
సంతకదిశారజతవర్షతవిహారముదితాత్మ్య
మేరుధరకార్ముకసఃరోరుహ దృగంబకు
ధారారథు సరోజభవసారథిఁ బురారి
సారసహి తేందుధరఃశీరసహుతాశన
సమీరఖమఖేశ్వరశఃశీరుఁ బరమేశు
శేరి భజయించుచుఁ దుఁమారగిరిపుత్రిఁ
బరిఁవారసురలం గొలిచి * కోరిక దలిర్పన్. 202

పీ దక్షిణకైలాసఃధరహేమముఖరీన, భోనదీమధ్యమఃభూమియందుఁ
దిరుకాళహస్తిశుఁ * దిరుగువాఱంగ, జ,లాంతశిలాంతవఃర్యంతముగను
నేలత్రవ్వించి యఃన్నెలవుననుండియు, రసవర్గమిళితచూర్ణంబుతోడ
నిటికల శిలల సం * దీకుండబంధించి, యామీఁద హిమగిరిఁజాఖువాహ

తే. చండగుహభైరవాదులఁనదనములును, గోవురావర్ణ వర్తనఁకూటములును
భక్తిఁ గట్టించి యుష్మహిఁపాలవరుఁడు, ధరణి నేలుచునుండె శంకరునికరుణ. 203

శా. నీవారాగ్రశిఖాంత చిద్రసమయాఃనీవారముష్టింపచా
త్తావాసస్థితదేవ వట్నచయనాఃథా రూఢభేదప్రతి
ష్టావష్టంభవిజృంభితాననికాఃర్యదావృక్వాటా మహా
దేవా జన్మజరావిపల్లయదశాఽదిక్షేత్రసంహారకా 204

క. బంధత్రయనాశక భవ, బంధాదికబంధరాశిఁబంధనవిద్యా
బంధురసమస్తభూత, స్కంధావారేశ భక్తఃకల్పమహిజా 205

పంచచామరము. వటకుమాజవాసభేదఁవాదివాగళుండితా
జటాకుటివిలంకలగ్నఁచంద్రఖండమండితా

కటివటీభవద్విగంతఃకాలకూటఘ్నరా
నలత్కృపీటభూశిఖాపిఃసద్ధద్వజ్జితస్సరా.

206

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తీశ్వర చరణ కమల సేవాపరాయణసింగమరమానా
రాయణ జక్కుయనారాయణ తనూభవభవపరాజ్ఞుభి ధూర్జటిప్రణీతం
బైన శ్రీకాళహస్తీ మాహాత్మ్యంబను మహా ప్రబంధంబునందు
సర్వంబును చతుర్థాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

శ్రీరామార్చనము.

శ్రీ రామాయనము.

శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము టీక.

శ్రీకాళహస్తి. శ్రీ=చెలదిపురుగు, కాళము=సర్పము, హస్తి=ఏనుగు, ఈ మూడనుముక్తినందిన స్థలమునకు శ్రీకాళహస్తియని పేరు. ౨. ఆ. 92-93-155 పద్యములం జూచునది.

1. అజుడు=బ్రహ్మ, లూత=సాలెపురుగు, వాతాశనము=సర్పము, సామజము=ఏనుగు, అటవికుడు=తిన్నడను బోయవాడు, రాజీవాక్షీయుగము=(వార) స్త్రీలజంట:—ఈ గ్రంథమున శివుని కృపచే వర్ధిల్లినట్లు చెప్పబడినవారి పేర్లన్నియు నిందుగలవు. దీనిచే గావ్యార్థము సూచింపబడియె. ఇట్లు సూచించుట యుత్తమ కావ్యలక్షణము. ఆర్యా=పార్వతి.

2. కులపాలిక=కులస్త్రీ.—ఇచ్చట హిమవత్పర్వతము భార్యయైన మేనక. ఆమె యొక్కతను=దేహమను, వల్లకా=తీగయందు, జనించిన, ప్రసూన=పుష్పము. ఇది జ్ఞానప్రసూనాంబకు విశేషణము. ప్రథమ పాదమందు జ్ఞానప్రసూనాంబయనను పుష్పముజన్మస్థలము, రెండవ పాదమందా పుష్పసారభము, మూడవ పాదమున దానియందలి తేనె, నాలుగవ పాదంబున సారభముచే నాకర్షింపబడి తేనెను గ్రోలుచున్న తుమ్మెదలును గీతయందుఁ బుష్పాడియుఁ జెప్పబడెను. సావయవ రూపకాలంకారము.

లోకమునఁ గోపాది దుర్గుణములు లేని ప్రభువులను జల్లని ప్రభువులని చెప్పట వాడుక. హిమధరాధర మండలేశ్వరయనుటచే బాహ్యతీ దేవితండ్రుజల్లని ప్రభువనియు, కులపాలికయనుటచే నామె తల్లి శీలసంపన్నయు, తను వల్లకయనుటచే సుకుమారియు నుండరియు నని స్ఫురించెడి. దీనివలన బాహ్యతీ సత్కులప్రసూతి వర్ణింపబడెను. ఇట్లులే తక్కిన పాదములందు నూహించునది. చంద్రార్ధజాటకోటి=అర్ధచంద్రునిగల జడముడి చివర. శివునకువలె బాహ్యతీని విఘ్నేశ్వరునకును, సరస్వతీని బాలచంద్రరేఖలు మాళియందుగలవు.

3. వ్యాకీర్ణస్థితి=భయముచే జెడరిన స్థితియందు.

బొకారా...వర్ణంబు=భాయను నక్షరము. భైరవుని వాహనము కుక్క. అది భా భాయని మొఱుగును.

4. i. కానరాసురుడు=నుహిషాసురుడు. వీనిని జంపునపుడు దుర్గాదేవి యతనిఁ బడవైచి మెడఁద్రొక్కి శిరముఖండింపఁగా నా నెత్తు రామెపాదములకుఁ దగిలి స్త్రీలు విలాసముగాఁ బాదములకుఁ బూసికొను లత్తుకవలెఁ బ్రకాశించెనని భావము. ii. ఘర్మవాఃకణరాజః=చెమట నీటిబిందువుల వరుస. స్తనములందుఁ బుట్టిన చెమట బిందువులచాలు దుర్గాదేవి కంఠమున ముత్యముల సరమువలెఁ బ్రకాశించెను. iii. అట్టహాసముచేయుఁగా ఆ నవ్వుకాంతి మోమున వ్యాపించి శృంగారవతులు మోమునకుఁ బూసికొనెడి పుష్పాదీవలె నుండెను. iv. యుద్ధ కాలమున లేచిన ధూళియె యామెకు మేలిమునుఁగు.—వీరశృంగారమూర్తి= యుద్ధవర్జన మగుటచే వీరరసము, శృంగారము వర్జించుటచే శృంగారరసము. “హాణి సరిఁజూడనందంద శృంగార వీరరసము లోలి విస్తరిల్ల” భాగ. అను దాని ననుసంధించునది.

5. సర్గస్థిత్యవహళములు=సృష్టి స్థితి లయములు.

ఈయన యదైవ్వితియని ౨ ఆ. 131 వ పద్యమువలనఁ జెలియుచున్నను

తే. జగదధీశ్వరుడగు మహేశ్వరునియందు,

నకలజగదంతరాత్మఁడౌ శార్ణియందు

భేదవిజ్ఞాన మెయ్యెడ లేదు మాకు

నైనఁ దరుణేందు శేఖరునందు భక్తి.

యని భర్తృహరి చెప్పినట్లు పూర్వజన్మవాసన బలమునఁ గేవల శివభక్తుఁ డగుటఁ దక్కిన దేవతల ధ్యానింపఁడయ్యెను.

కవులు తా మేయే పూర్వగ్రంథములఁ బఠించి భాషాజ్ఞానము సంపాదించు కొనినో యాగ్రంథముల కర్తలను గ్రంథావిని గృతజ్ఞతచే స్మరించుట సంప్రదాయము. ఈయన దానిని బాటించినవాడు కాఁడు.

షష్ఠ్యంతములు=షష్ఠీవిభక్తి ప్రత్యయములంతమునఁగలవి. యత్కరోషి యదశ్నాసి, యజ్ఞాహవాషి దదాసియత్, యత్తవస్యసి కాంతేయ తత్కురుష్వమదర్శనా” మ్మని యుండుటచే నార్యులు తాముచేయు కార్యములను భగవంతున కర్పింతురు. అట్టిచ్చునపు డెవ్వనికిత్తురో యతనికి ననివానిపేరు షష్ఠీవిభక్తియందుఁ జెప్పట యన్నిజాతులవారియందును స్వభావము. ఉత్తరములు వ్రాయునపు డును “మ-రా-రా.....వారి సమ్ముఖమునకు” అని వ్రాయుదుము. షష్ఠ్యంతముల యుత్పత్తి కిదేకారణము. షష్ఠ్యంతపద్యములకు సంఖ్యానియ మములేదు. షష్ఠ్యంతము నన్నయభట్టుకూడ వాడియున్నాడు.

11. నాదబిందు కళాతీతేశునకు=“నాద మనఁగా కంచుగంటఁమోగునట్లు కలుగు దీర్ఘమైనధ్వని. బిందువనఁగా అనుస్వారమునకుఁ దరువాతఁ గలుగు ధ్వని. కలయనఁగా నాదముయొక్క ఏకదేశము” వీని సతిక్రమించిన వానికి.

17. పారదము=పాదగనము. టంకము=ఉలి. కడంగరీయము=పొల్లు కనవుమేసెడి యెద్దు.

20. తూచా=సంస్కృత సముచ్చయములైన తు-చ. వ్యనిర్దేశమందు దీర్ఘము. కొంచెమైనను విషవక యని యర్థము.

23. ఇందలి పెద్దపాదములు నాలుగు వరుసగ బ్రాహ్మణ,క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రుల కన్వయింపవలెను. వారి యందఱయందఱ రాజయోగలక్షణములు చెప్పఁబడి నవి. i. నిత్యములు=సంధ్యావందనాదులు. నైమిత్తికంబులు=వ్రతాదులు. ii. సంగ+రహితబుద్ధియనియు శాంత+నవస్కూర్తియనియు రాజయోగపరము. సంగర+హితబుద్ధి, శాంతనవ+స్కూర్తి యని క్షత్రియధర్మపరము. శాంతనవ్రుడు=భీష్ముడు. వైరి=శత్రువులు-కామక్రోధాదులు. iii. మహార్థ+ప్రభా+అసమానస్థితియని వైశ్యపరము. మహార్థ+ప్రభాసమాన+స్థితియని రాజయోగి పరము. అర్థము=ధనము-నివృత్తి. కోశములు=బాక్కనములు. అన్నమయము, ప్రాణమయము, మనోమయము, విజ్ఞానమయము, ఆనంద మయమనెడి పంచకోశములు. iv. రాజయోగులవలెనే కష్టజీవులగు శూద్రులు నెండ-చలి-గాలి లక్ష్యపెట్టరని భావము.

24. కామినీజనులు=స్త్రీలు. కామిని యనుటచే వారస్త్రీలని యిచట గ్రహింపఁదగు. నాదబిందు కళలఁగూర్చి 11 వ పద్యము టీకఁ జూడుడు. బంధములు=జాలంధరము-ఉడ్డినములోనగు యోగబంధములు. ౧ ఆ 146 ప, టీకఁ జూడుడు. శుకవాక్యము=శుకయోగివాక్యము. మోహ+రహితవృత్తి. అనంగరహస్యవిచారము=బహుశాఖలు లేక యేకమార్గముననుండు తత్త్వవిచారము. బహుశాఖా హ్యనంతాశ్చ బుద్ధ యోరవ్యవసాయి నామ్. అని భగవ. ఇది యోగిజన పరమైన యర్థము.

బంధములు=కొక్కొక్క ప్రసిద్ధములైన రతిబంధములు. కళలు=పాద్యమి మొదలాయా తిథుల యందాయా యవయవంబులనుండు చంద్రకళలు. నాదము=వీణాది నాదము. శుకవాక్యము చిలుకపలుకులవంటి పలుకులు. మోహర+హితవృత్తి=మొగ్గరములందు హితమైన వ్యాపారము. అనంగుడు=మన్మథుడు. ఇది వారస్త్రీపరమైన యర్థము.

25. అరగంటం గనుఁగొంటం=నాసికాగ్రమందు దృష్టి నిలుపుటచేత నిట్టిదృష్టికలుగును. మందగతి=యోగులు త్వరగా నడచినయెడల బ్రాణశక్తి గోలుపోవు

దురు. పూర్ణాహంకృతి=అహంకారశూన్యత. ఉన్నతనవ్యరతి=బాహ్యోన్నత విశాచవదేవ'యన్నట్లు యోగులు పిచ్చివారివలె నటింతురు. 'నత్త్వము= సత్త్వగుణము. మృదితపద్మాభ్యన్నతి=కొట్టబడిన శంపద యభివృద్ధిచేత, ఇది యవధూతపరమైన యర్థము. ఏనుగుపరమైన యర్థము సులభము.

26. సిబ్బితి=సిగ్గు.

17. మొదలు 23 పద్యములవఱకు బురపర్ణనము. ఇన్నిటియందును గవి యోగవిషయము నుపమించియున్నాడు. దీనివలనను గ్రంథమం దచ్చట నచ్చట యోగవిషయమే వ్రాసియుండుటను ధూర్జటి యోగాభ్యాసపరుడని చెప్పవచ్చును.

28. శక్తిత్రయము=ప్రభుమంత్రోత్సాహ శక్తులు. జ్ఞానబలక్రియాశక్తులు. రాజ శేఖరుడు=i. రాజశ్రేష్ఠుడు ii. చంద్రమాళి. శతకీటి=మాయావరాహము. కరటి=ఏనుగు. కుధర=కులవర్జితములు.

30. కేదారకంకణము=పంచలోహములంగూర్చి చేసిన కడియము. గోణాము= గోచి. (రూ. గోవణము. గోణము). సందిగట్టిన=సందిటగట్టిన.

33. సామిధేని=సమిధ.

35. ఈ పద్యమున మాటలాడునది జంగమురాలు. వినువాడును జంగమువాడు. కావున వారు తెలుగున మాటలాడినను స్వసంప్రదాయ కర్ణాటకపదము లుపయోగించుట దోషముగాదు. ఆ యుపయోగంపబడిన కర్ణాటక పదము లన్నియు నగ్రామ్యములు వ్యాకరణ సమ్మతములు. దీనియందు గవిపాటించిన నియమములన్నియు గమనింపక కొందఱ్ఱ కవిపాత్రోచిత భాష యుపయోగించే నని తామన్యభాషా గ్రామ్యాసంప్రదాయ పదము లనంగతముగ నుపయోగిండుట శోచనీయము.

విజమాను=విజయము చేయుము. దేవరు=దేవరవారు, గౌరవార్థంబున బహువచనము. బిడార=విడిది యిల్లు, మూర్తమాడి=కొంచెమునేవు విశ్రమించి, మాడబేకు=చేయవలయును. ఇవి కన్నడపదములు. నడలింగమూర్తి=నడచు లింగ మూర్తి. తనివు=త్పత్తి. విజితకందర్ప=రూపమున మన్నఘన జయించినవాడు. శివుడు విజితకందర్పుడే కదా.

47. కెంపులు=పండ్లనొక్కులు. రాజ మందర నిలిచె సంభోజపదన=చంద్రున కెదుటనుండు కమలమెట్లు కాంతిబాసి యుండునో యట్లే భీతిచే రాజునెదుట నిలిచినదాసి ముఖము వన్నెవాసి యుండెనని గ్రహింపవలయును.

50. దేహము నేల తగులకుండుటకు "బిగువైన పీనకుచభారము" కారణము.

51. మనువు=మంత్రము.

52. హింధనము=వ్యాప్తి.

80. నమశ్శివాయ=సంస్కృతపద మనుకరణరహితముగఁ బ్రయోగింపఁ బడినది. “అశ్చర్య సంతాపాద్యర్థంబుల ననుకరణంబులు రామి దోషంబుగాదు. ఉ. అంటితి నమశ్శివాయ పాపాత్తురాలి. జయజయ శంకర. నమోవిశ్వసృజే వినమెన్నఁడు.” సులభ వ్యాకరణము.

85. పక్కణము=బోయపల్లె. ఖరళీ=గరడి.

81. అవటము=పల్లము.

83. ఇందు దధలకుఁ బ్రాసము. చూడుము 4 ఆ 189 పద్యము. ఈ ప్రాసము భారత కవులకు నమ్మతము.

88. జీవతా=జీవత్వము.

92. ఉదవసితము=ఇల్లు.

101. నీవార ముష్టింపచులు=ఋషులు.

108. జ్యోతిః ఈ గ్రామము కడపపురమున కేమమెల్ల దూరమునఁ బెన్నయొడ్డున నున్నది. సిద్ధపటము జ్యోతికి మూఁడుమెల్ల దూరముననున్నది.

116. తాటంకవతి=ముత్తైదువ.

118. పొందు=యోగ్యమైన స్థలము.

122. కంచుకము=రవిక. వ్యజనము=వీసనకట్ట. —గంధసారా...నృము=మలయ పర్వతమునుండివచ్చు గాలియందు క్రీడింపనిచ్చవుట్టించునది. విక్రీప్త...తలము =చల్లిన నీళ్లనుండి వుట్టు నావిరిగల భూప్రదేశముగలది. అధ్వగా...కంబు= బాటసారుల కాయాసమిచ్చునది. ప్రాణే...కారి=భార్యల కౌగిలింతలకు విఘ్నము కలిగించునది. ఘర్వోదకము=చెమటనీరు. అంబరా...తాప=అంత రాశమునందును, భూమియందును, నీటి ప్రవాహమందును సంచరించు న్వభావముగల జంతువుల యన్యోన్య ప్రదేశములందు సంచరించు కోరిక వర్ధిల్లజేయు తీక్ష్ణతాపము. అనఁగా నెండవేడిమికిఁ దాళజాలక ఆకాశమున సంచరించునవి భూమియందు సంచరించిన సుఖముగ నుండుననియు, భూమి యందుండునవి నీళ్లలోనుండిన సుఖముగ నుండుననియు, నీళ్లలోనుండునవి భూమియందుఁగాని యాకాశమందుఁగాని యుండిన సుఖమనియుఁ దలంచు చుండెనని భావము. ఉష్ణాగమంబు=ఎండకాలము.

124. అహమన్నమ్=ఇది అన్నసూక్తములోని వాక్యము. అత్యాసక్తితో భుజించె నని భావము.

125. పంచశిఖి=నాలుగుప్రక్కల నాలుగుమంటలు మీఁద నెండ.
132. పోత్రము=పందిమూతి. బ్రహ్మవిష్ణువులు నే నెక్కుడు నే నెక్కుడని తమలోఁ దాము కలహించి శివునియొద్దకుఁబోయి మాలో నెవరెక్కువ తెలుపుమని యడుగఁగా నా శిరస్సుగాని పాదములనుగాని చూచివచ్చిన వా రెక్కువ యని యాయన చెప్పెను. అప్పుడు బ్రహ్మ హంసయై శిరముచూడ నేగిరి పోయెను. విష్ణువు వరాహమై పాదములను జూడఁబోయి యెంతకాలము పోయినను నవి గానరామి విసివినచ్చెను. బ్రహ్మహంసమై పోవుచుఁ దన కెదురుగ శివుని శీరమందుండివచ్చు మొగలిరేకుతోఁ దనస్థితి తెలుపఁగా నీవు శిరము చూచితినిని చెప్పుము. నేనును సాక్ష్యము పలికెదనని చెప్పెను. ఆ కారణముచే శివుఁడు తనకు మొగలిపూలు పూజార్హములు కావని శపించెను.
135. చదలేఱు = ఆకాశగంగ.
146. మరున్నెచికి=దేవతాధేనువు, కామధేనువు. సిద్ధాసనము, పద్మాసనము, కూర్మాసనములోనైన నవి యోగాభ్యాసవేళ యోగులు కూర్చుండు విధములకుఁ బేర్లు. నాడీశోధనము = ప్రాణాయామభేదము. ఆధారబంధము = మూల బంధము. ఉడ్డీనబంధము = నాభియూర్ధ్వాధో భాగములను వీచునకుఁ దగులునట్లు లాగుట. జాలంధరము=కంఠమువంది తొమ్ముదగ్గఱ గడ్డము స్థాపించుట. షట్పక్రములు=మూలాధార చక్రము, స్వాధిష్ఠాన చక్రము, మణిపూరకము, అనాహత చక్రము, విశుద్ధ చక్రము, ఆజ్ఞాచక్రము. జ్ఞేయము=దెలియఁదగిన పదార్థము. జ్ఞాత=తెలిసికొనువాడు. జ్ఞానము= తెలివి.
147. సువర్ణ.....మణి=మేరు పర్వతము విల్లుగాఁగల శివుని యుతఃపురస్రీ= పార్వతి.
153. ప్రతి=ఈ సంస్కృత పదమునకుఁ దెనుఁగునఁ బ్రత్యేక ప్రయోగము గలదు.
156. అవిముక్తము=కాళి.
158. సామజపూజ=ఏనుగువలని పూజ. సామజారి=గజాసుర విరోధియైన శివుఁడు కాళహస్తియందుఁ జచ్చుదోమ, యేనుఁగు, కాముకుఁడును శివత్వమునొందు దురని భావము.
162. గుణ=సత్త్వ రజస్తమోగుణములు. ఇమణములు = దారేషణధనేషణ పుత్రే షణములు, తారకాక్షర=శ్రీరామమంత్రము. “శ్రీరామ రామరామేతి, రమేరామే మనోరమే. సహస్ర నామతస్తుల్యం రామనామపరాననే”. యని శివుఁడు పార్వతి కుపదేశించెను. ప్రణవము తారకమే.

163. ఇందతా...హంతా=ఇది యనుభావమును, నేను అను భావమును.

—శ్రీ ద్వి తీ యా శా వ్స ము. శ్లో—

1. శ్రీ...ఖని=మలయ పర్వతము గాలి పరంపరయొక్క స్పర్శము మొదలైన విషయములను ఆస్వాదింపని (సుఖస్పర్శాది విషయముల నాసక్తిగలిగింపని వేదాంత) విద్యకు గనియైన వాడా! ఈ యాశావ్సమునఁ జెప్పఁబడు విషయము లిందు సూచింపఁబడినవి. శ్రీఖండచలేత్యాదిచే బ్రహ్మ విషయము, ముని...శాఖయనుటచే ఋభువు కథయు, శ్రీకాళహస్తియనుటచే శ్రీ, కాళ, హస్తల చరిత్రము సూచితము.
3. స్వస్తికహస్తలు=భయముచే జేతులు జోడించినవారు. బొటనవేళ్లను వంచి తక్కిన వేళ్లను జూచి రెండు మణికట్టులను జేర్చిపట్టిన స్వస్తికహస్తమగును. భయముతో మాటలాడుట, వాదమొనర్చుట, కీర్తించుటయం దీహస్తమభినయింపఁబడును. కింకుర్వాణులు=సేవకులు.
6. తులాకోటి ద్వయంబు=రెండంటలు.
18. ఓరంతప్రాద్దు=చాలబ్రాద్దు పోవువఱకు.
22. ఉన్న కార్యములు=తక్కిన పనులు. స్వభార్యతో నైనను నిషిద్ధ సమయముల రమించుట పాపమునకు హేతువు. దాని ఫలము దుష్టసంతానము.
25. అలరమ్ములు=పువ్వు బాణములు.
28. చార్వాక మార్గము=ప్రత్యక్షముగగోచరించునదియే ప్రమాణముగాని తక్కిన జేదియుఁ బ్రమాణముగఁ గైకొనని నాస్తికుల మార్గము. వీరికి సర్వము శరీర సౌఖ్యమే.
29. కుల...దూరంబులు చేయుట భ్రష్టులకు యోగులకుఁగూడ సమానమే. సంసారమగునులు భ్రష్టులై కులాచారాదులు వదలి సరకమునకుఁ బోదురు. యోగులు జితేంద్రియులై కులాద్యతీతులై సర్వసమదృష్టులై మోక్షము నొందుదురు.
30. కాదంబరి=కల్లు.
41. గగ్గలకాడు=గింజలేని కంకి=నిస్సారము.
49. వేధోండము=బ్రహ్మాండము.
56. జాతోష్పన=జాటు నొప్పన నని యుండవలయు. ఉదంతమగు తద్ధర్మార్థ విశేషమున కచ్చువరమగునపుడు నుగాగమము రామికిఁగారణము మృగ్యము. జేగుణులు=ఎఱ్ఱని సదులు.

62. పొలను=మాంసము. బరికట్టియ=అలుగులేని యీఁట. కఱుకుట్లు=ఇనుప సలొకయందుఁ గ్రుచ్చి కాల్చెడి మాంస ఖండములు. పదమ=బూడిద.
68. ఝంఝా=గాలివాస.
69. పిడి యేనుగు=ఆడేనుగు.
94. మర్కటకము=సాలె పురుగు.
101. మూరింబోవ=అతిశయింపఁగా
106. ఊర్ణనాథము=సాలె పురుగు.
112. అజ్జతా సంతమసము=అజ్జ నాంధకారము.
120. దృషదావళి=తాల సమూహము.
122. రేపాడి=ఉదయము.
123. లోకనయనుండు=సూర్యుడు.
130. విపులా వాలము=భూమియను పాది. పలాశాంతర=ఆకుల నడుమ.
131. అద్దేవుడు=విష్ణువు.
134. చిందమృతంబు=చిందున మృతమని యుండవలయును. నుకారాగమము రామి దోషము (చూ. 56 వ ప, టీక).
137. అచ్చభల్లము=ఎలుగు బంటి.
140. పగ=శత్రువు.
145. మాలూరము=మారేడు.
146. క్రోళ్లు=క్రోవులు.
153. ఈడిది=ఈడి + ఈడి=త్రావ్విధకేకార సంధియామ్రేడితమందైనను సాధువు గాదు.
158. చిరంటి=ముత్తైదువ. ఘంటా పథము=విశాలమైన బాట.
159. ఆజవంజవము=సంసారము.

— శ్రీ తీర్థా స్వామి —

1. శ్రీధర... శోణరాజీవ=విష్ణువు శివుని నర్చింపవలయునని సహస్రకమలములు నేకరించి పూజించు సమయమున నొక కమలము తక్కువ పడెను. దానికి మాటుగ విష్ణువు తన కంటిచే నర్చించెనని శైవపురాణ కథ. దీనిచే నీయా శ్వాసమునఁ దిన్నఁడు తన కంటినే శివున కర్పించు విషయము సూచితము మనో...వైద్యులునుటచే నతీర కథ సూచితము.
3. పాత్తపినాడు=పాత్తి ముఖ్యప్రదేశముగాఁగల దేశము. ఈపాత్తపికడప మండలమునందలి రాజరేణు తాలూకు టంగటూరు గ్రామమునకు మూడు

మైల్లలోనున్నది. ఉడుమూరు=దీని నిప్పుడు ఉడుముల పాడు అని యందు రఱు. పక్కణము=బోయవల్లె.

4. స్తబ్ధరోమ విషాణము=పందికొమ్ము. ముక్తకంచుకము=కుబుసము విడిచిన పాము. ఏనుగు కుంభస్థలము, మేఘము, పందికోట, శంఖము, మత్స్య శిరము, పావ పడగ, ముత్తైపుజుప్ప, వెదురు వీనియందు ముత్తైములు వుట్టును.
6. పాటుటాకులు=ఋషులు లోనగువారు వస్త్రములకు మాటుగాగట్టుకొనెడి యొక విధమైన యాకులు.
7. తవిడచేలు=రాగిచేలు, వెఱబొమ్మ=పక్షులు బెదరుటకై చేలయందుంచు వికారపు బొమ్మలు.
8. ఆరబములు=పైర్లు.
9. గోవాల్లు=యావన పురుషులు. ఇది నిత్యబహు వచనాంతము. దీని కథని కొక్కడేక వచనము గోవాడు అని కల్పించుట యవిచార మూలకంబు.
12. కరకరి=రాపిడి - విరోధము. బర్హాంబరము=ఆకుచీర. గసికకోల=మొదలు చెక్కబడిన కొయ్య.
16. ఈ పద్యమున ఆడు నెమిళ్లకు శబరకాంతల కచముల కుపమానోపమే యములు చెప్పఁబడినవి. ఆడు నెమిళ్లకుఁ బెద్ద బించెము లుండవుగాన నీ యుపమాన సారస్యము చింత్యము.
24. గర్భమునందున్న శిశువు జననానంతరము చేయఁబోవు కార్యములిందు సూచింపఁ బడినవి. గర్భిణీస్త్రీకే గలుగు కోరికలు, ఆమెచేయు వింతచేష్టలు గర్భముం దున్న శిశువు లక్షణము దెలుపునని శాస్త్రప్రసిద్ధము.
32. గుంజా=గురిగింజ.
35. మృగయా=వేట, గునుకులబాలు=ఒక విధమైన గడ్డిగింజలు, ప్రాలు= బియ్యము. కీచక తండులము=వెదురు బియ్యము, కొట్ర=ఎసరు, ఉప్పి= ఆవిరిపోక యుడికించి, ఆపించి=ఆవిరికేబెట్టి, కాలింగ భంగములు=నేల గుమ్ముడు బ్రద్దలు, గుడ=ద్రాక్ష, గుడ=బెల్లము, గుడపుష్ప=ఇప్పపూవు, సరకట్లు=వీణెమెట్లు, గుమ్మెట=తుడుము.
41. ఉపదంశము=ఊరుగాయ.
46. గిద్దులు=ఒక విధమైన డేగలు, విడివేట=పక్షులను బక్షులపై విడిచి యాడెను వేట. పాదివేట=పెంపుడు పిట్టలను నొక చో నుంచి వాని ధ్వనులచే నాక ర్నింపఁబడినప్పు పిట్టలను బట్టువేట.

55. కచ్చడము=గోచి, యండమాల=తెగినతలల దండ.
58. రొక్కారొక్కముల్=వలువిధములైనవి.
65. ఏనుట్టంబులు=ఏచుట్టములు. ఇది త్రికపూర్వ కర్తృభారయముగావున చకారమునకు సకారాదేశము. దీనిని గొండలు గ్రామ్యమని భ్రమింతురు. ఒడివిట్లు ఆహార విశేషము.
71. 65 మొదలు 72 వఱకుగల పద్యములు బాలవాక్యములవలె ముద్దు లాలు కుచు స్వభావసిద్ధముగనున్నవి. ఈ పద్యము పానకములోని పుల్లవలెనున్నది. ఈమాటలుగాని యిందలి భావముగాని బాలునకు సహజముగఁ దోచదు.
82. కారాకూరము=(కాదుకూడదని) బలాత్కారము.
87. అద్రరాజుని=శివుని. అద్రరాజు నల్లుని యని యుండవలెను. వష్టీనమాసంబున నుగాగమురామికిఁ గారణము మృగ్యము.
93. అందీయ=ఇది శబ్దవల్ల వము.
105. గంధూషజీవనము=పుక్తిఃపీనీర్లు. నేకము=తడుపుట.
129. హాలాహలభక్త=విషాహారము.
144. గైవేయకము=కంఠహారము.
147. కూటమి...సౌఖ్యములు=ఇందుఁబడఁతుల కనఁగా స్వభార్యలకని గ్రహింపవలయుఁ గాకున్న రాజునందుఁ బరశ్రీనంగమదోష మారోపించిన దోషము కవి యందారోపింపవలసియుండును.
149. రేపాడి=ఉదయము. వర్షగర్భము నడవకపోయె=గర్భముతువులందు వర్షించె ననుట. విదియల...దటిగె=విదియనాటి చంద్రుని రెండుకొమ్ములు సమముగా నుండిన పదార్థముల వెలలు సమముగా నుండును. కుడిచేతి ప్రక్క కొమ్ము తగ్గిన కొలుచు పదార్థములును-ఎడమచేతి ప్రక్కకొమ్ముతగ్గిన తూనిక వస్తువులును జక్కగ ఫలింపక వెలలు హెచ్చును. కన్యభిన్నింపదయ్యె=సూర్యుడు కన్యారాశియందుఁ బ్రవేశించినపుడు చినుకులుపడకుండుట వర్షములులేమి సూచించును.
152. మల్లె=ఒకవిధమైన తెగులు.
155. ప్రాసమున లఘులఘురేఫములకు మైత్రిగలసియున్నది. ఈ కవి రేఫఘకారమైత్రి సంగీకరించినట్లు లితరప్రయోగములు (1 ఆ 53. 2 ఆ. 44. 3 ఆ 71 చూడుడు) లేవు గనుక నిందుమాత్రము గలియుటకుఁ బ్రమాదమే కారణము. కఱపు ఇది యథాయరేఫములుగల శబ్దముకాదు.
170. లూలామాలపుమాటలు=మోసపుమాటలు.

181. జంబుకేశ్వరమున జలలింగము. అరుణాచలమున సగ్నిలింగము. చిదంబరమున నాకాళలింగము. తిరువాలూరునందుఁ బృథివీలింగము. కాళహస్తియందు వాయులింగము ఇవి పంచలింగములు. కాళహస్తియందు గర్భగృహమందు గాలి వచ్చుటకు మార్గమేమియు లేకున్నను గాలిచే గదలునట్లు దీపము కదలుచునే యుండును.
185. ఉల్లాముల=అపీతకుచాంబ. అల్లామల=అరుణాచలము, మల్లాన = భూమి యాళ, పొన్నాన=బంగారుమీఁది యాళ, పెల్లాన=స్త్రీమీఁది యాళ.
187. విక్రమసింహపురి=నెల్లూరు.
210. కాళ వనప్రభవ=తెల్లు వనమునందుఁ బుట్టినవాఁడా. దురితగిరి దేవేశ=పాప మను పర్వతమునకు నిందుఁడైనవాఁడా.
225. అష్టాపదగిరి=బంగారుగొండ. అష్టాపదగర్భ=బ్రహ్మ.

— చ తు ర్థా శా వ న ము. —

5. వైశ్య=వేశ్యాజన సంబంధమైన.
10. పంకించిన=పూసిన.
15. చతుర్థాతి=పద్మిని, చిత్రణి, శంఖని, హస్తిని యని స్త్రీలు నాలుగు తెగల వారు గలరు.
16. పరివాదిని=ఏడుతంతెలు గల వీణ. యథాసంఖ్యాలంకారము.
41. దారు...భుజంగుఁడు=దారు కారణ్యమందలి మునీశ్వరులు శివభక్తి శూన్యులై తపస్సుచేయుచుండ శివుఁడు నగ్నజంగమ వేషమునఁబోయి వారి స్త్రీల పాతి ప్రత్యమును జెఱిచెను.
52. తొంగుండెడు=శయనించెడి. దీని శబ్దవల్లవక్రియగా గ్రహించినఁ గార్వర్థ కేతనంధి దోషము తొలగెను.
53. తిరు=శ్రీయర్థమిచ్చు ద్రవిడపదము.
54. కుఱుమావు=కొంచెము మాసిన.
55. అద్దమరేయి=అర్ధరాత్రము.
56. భేశరేఖావతంసు=చంద్రరేఖను దలపువైగాఁగల శివుని.
58. కనకనభ=చిదంబరము.
59. ఉచ్చావచ=అనేక భేదములుగల, పాటచ్చర=దొంగ, వియత్=అకాశము,
62. ఇభరత్నము=నిరావతము. తరురత్నము=కల్పవృక్షము, వధూరత్నము=లక్ష్మీదేవి, భేనురత్నము=కామభేనువు, క్లా=చంద్రుఁడు, హరిరత్నము=ఉచ్చైశ్రవము.

68. హేళి=సూర్యుడు.
69. తిరుకాళశైలము=దీనిని రామగిరియందురు.
96. ప్రోములు=ఒక విధమైన జంకలు.
108. జీవులం గొట్టురట్టున కొడిగట్టు వేలుపు=యముడు.
122. తొల్లిక=పాతవంటి సాధనము.
127. ఒకజేహమై=అర్ధనారీశ్వరుడై.
128. వెడలుపాటి=వెడలుపైన.
132. జడధీజడధి=జడమైన బుద్ధియనెను నముద్రమునందు.
190. మల్లచటచు=భుజములు తట్టుకొను.
196. లవిత్రము=కొడవలి.
201. పల్లన=గుట్టములోనగువాని నెక్కునపుడు క్రింద మెత్తగానుండుటకై కట్టి మీదవేసి కట్టెడు గంఠ=జీని.
202. మఖేశ్వర=సోమయాజి. ఖ=ఆకాశము. పంచభూతములు-సూర్యచంద్రులు-సోమయాజి. ఇవి శివునకుఁ దనువులుగావున నాయన యష్టమూర్తియని పిలువఁబడెను.
203. అఖవాహ=విఘ్నేశ్వరుడు.

స వ ర ణ.

ప్రథమా శ్వాసము.

పద్యము.	పాదము.	తప్ప.	బుప్ప.
35	1	బిడారు	బిడార
49	2	లజా	లజ్జా
88	2	జీవిత	జీవతా
98	5	—	వై

ద్వితీయా శ్వాసము.

25 వ పుట.		ప్రథమా శ్వాసము.	ద్వితీయా శ్వాసము.
27 వ పుట.		ప్రథమా శ్వాసము.	ద్వితీయా శ్వాసము.
34	4	బాసర్పు	బాసర్పు
65	1	అంచలు	అంచల
68	1	మహాగ్రీష్మ	మహాగ్రీష్మ
70	4	విడి యేనుగు	పిడి యేనుగు
71	2	తోడుగ...తోడుగ	దోడుగ...దోడుగ
75	3	స్యస్తాంజలి	స్యస్తాంజలి
128	4	నయనంబ	నయనుండ
130	4	ఫలా శాంతర	పలా శాంతర
137	3	నిధాన	నిదాన

తృతీయా శ్వాసము.

5	3	నుండు	నుండు
157	5	బండు	బండువు
180	3	దీరిని	దీఱని
210	1	వత్సల	వత్సల.

చతుర్థా శ్వాసము.

25	3	షులమై	షులమై
91	1	జాలముల	జాజలము

ప్ర క ట న.

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

రెండవ కూర్పు.

వావిలికొలను సుబ్బరాయ విరచితము.

సంస్కృతమున వాల్మీకిమహర్షి రచించిన శ్రీమద్రామాయణమునకు సరియైన తెలుగు పద్యకావ్యము. శైలి మిక్కిలి సులభము. సర్వజన మనోహరము. ఇది యాంధ్రదేశంబునందెల్ల న్యాపించి యున్నందున విశేషము వ్రాయనక్కఱలేదు. ఉత్తరకాండముతోడ 7 కాండములు రెండుసంపుటములు నిండుకాలికో వస్త్రముతో నట్ట కట్టింపఁ బడినవి. 50 పువ్వుల దళసరి కాగితములపైఁ బెద్దయక్షరములతో ముద్రింపఁబడినవి. రెండు సంపుటముల వెల తపాలాకూలి గాక రు. 4—8—0. పైకము ముందుగాఁ బంపిన 6 పుస్తకముల వెల రు. 24—0—0. పారాయణమున కుపయోగించుటకై కిత్తలినార వస్త్రముతో అట్ట కట్టి రామపంచాయతన ప్రతిమ గలది. రు. 4—12—0. 6 ప్రతులు. ... 24—12—0.

ఈ గ్రంథమునందు సుందరకాండము మాత్రము. కిత్తలినార వస్త్రము అట్ట. రామపంచాయతన ప్రతిమగలది. 1—4—0. 6 ప్రతులు. 5—10—0.

సు భ ద్రా వి జ య నా ట క ము.

ఇది శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకి రామాయణముశ్రీ కుమారాభ్యుదయము. శ్రీకౌసల్యాపరిణయము లోనగు ననేకాంధ్ర గ్రంథంబుల రచించి ప్రకృతము చెన్నపురి రాజకీయ సర్వకలాపారశాలయం దాంధ్రపండితులుగ నుండు బ్ర॥ శ్రీ॥ రా॥ శ్రీ, వావిలికొలను సుబ్బరావుగారిచే రచితము.

ఇందలి కథాశరీరము భారతములోని దైనను గథాసంవిధానము మిగులఁ జమత్కారముగను శ్లాఘ్యుత్తరముగను గూర్పఁబడినది. శైలివృద్ధువు, మధురము, మనోహరము. మాటల పొందిక నిరుపమానము. అర్థవిశేషములు సర్వజన రంజకములు. వ్యంగ్యప్రధానము. భాషా నాటకాభిమానుల కండఱి కిది యవశ్యవ్రతనీయము. ఇట్టి యుత్తమనాటక మిదివఱకు భాషయందు లేదు. 5 అంకములు. 112 పుటలు. 60 పువ్వుల దళసరి కాగితములపైఁ బెద్ద యక్షరములతో నాంధ్రవాల్మీకి రామాయణము వలెనే ముద్రింపఁబడి యదే విధముగ నిండుకాలికో వస్త్రముతో ముచ్చటగ నట్ట కట్టింపఁబడినది. తపాలా కూలిగాక వెల 0—9—0. 6 ప్రతుల వెల ముందుగాఁ బైక మంపువారికి రు. 3—0—0. కొలఁది సంఖ్య ప్రతులుమాత్రమే కలవు.

శ్రీ కౌ స ల్యా వ ర ణ య ము.

వావిలికొలను సుబ్బరాయ రచితము.

రెండవకూర్పు.

రావణుడు పెట్టుబాధలకు వెఱచి సురలుహరితో విన్నవింపఁదాను గౌసల్యా దశరథులకు జన్మించి యతనిజంపుదునని చెప్ప నారదుచే రావణుఁ డావార్త విని వారి వివాహము విప్పువఱుపఁ గౌసల్యను దొంగిలించి నముద్రములో దాఁచుటయుఁ జిత్ర విధముగఁ గౌసల్యా దశరథులకు వివాహముగుటయు లోనగు కథలు కలది. ఇట్టి గ్రంథము భాషయందులేదు రామభక్తుల కెల్ల నవశ్యపరనీయము ఆంధ్రవాల్మీకి రామాయణము సుభద్రావిజయము శ్రీకాళహస్తిమహాత్మ్యములవలె బెద్దయక్షరములతో ముద్రింపఁబడినది కాలిక్ 1—4—0 కాగితపు అట్ట 1—0—0 6 ప్రతు లొక్కసారి కొనువారికి 1—0—0 కు 0—4—0 ల వంతున త్రోసివేత. ఇది 1914 డిశంబరు నెలలో వెలువడును, ఈగ్రంథము మొదటి యాశ్వాసమునకు టీక విడిగఁదీయువారికి 0—12—0 కౌసల్యా పరిణయముతోడఁ దీయువారికి 0-6-0 ఇవి 100 ప్రతులు మాత్రమే కలవు.

శ్రీరామ.

సు ల భ వ్యా క ర ణ ము.

ఇది ప్రెసిడెన్సీ కాలేజి తెలుగుపండితులును శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకిరామాయణ, సుభద్రావిజయనాటకాది గ్రంథకర్తలును నగు మ-రా-రా-శ్రీ, బ్ర॥ శ్రీ॥ వావిలి కొలను సుబ్బరావుగారిచే రచియింపఁబడినది. ఇది సలక్షణభాషను దమంతటఁ దామే నేర్చుకొనఁ గోరువారికిని, నితరవ్యాకరణములలోని ముఖ్యవిషయములు తెలిసికొనఁ గోరువారికిని-అర్థము తెలియక బాలవ్యాకరణ ప్రాథవ్యాకరణాది సూత్రములు ముఖ్యములు చేయువారికిని-వ్యాకరణసూత్రము లన్వయింపఁ జెలియఁ గోరువారికిని-విశ్కలి యావశ్యకమైనది.

ప్రతి సూత్రమునకు నుదాహరణము-సూత్రార్థము - లక్ష్యములందు సూత్ర మన్వయించు పద్ధతి అపవాదములు లోనైన యన్ని విషయములు బాలురకును ఇతరుల తోడ్పాటులేక బోధపడునట్లు సులభశైలిని వ్రాయఁబడినది. ఈ వ్యాకరణమును జదివినవాడు మఱి యేవ్యాకరణమును జదువఁ బనియుండదు గాని యితర వ్యాకరణములు చదువువారికి నిది తప్పక తోడుపడఁగలదు-తఱచు బాలవ్యాకరణ సూత్రములే యిందు వ్రాయఁబడి యుండుటచే నది చదువువారు దీని జదివి యర్థమును నెఱుంగవచ్చును-ఓకొక్కవిషయమైన సూత్రము లన్నియు నొక్కటిగఁ బ్రకరణముల

తేర్చబడినవి. దీనియందర్థాను స్వారములుగల శబ్దములవట్టియు, నట్టి యనేక శబ్దముల కుత్పత్తియు-ఖండబిందువు లెందుండవలయునో కనుగొను రీతులను, సంస్కృత సంధి ప్రకరణము-వాక్యరచన విషయమైన వాక్యపరిచ్ఛేదమును గలవు. అదియునుగాక వ్యాస లేఖనము (వాయవలసిన విద్యార్థులకుఁ గాను వ్యాసములు వ్రాయువిధము-అది నేర్పు కొనవలసిన విధము-బాలురు పడు పొరపాటులు లోనగునవి చక్కఁగ విశదీకరింపఁబడి యున్నవి. అదిగాక విద్యార్థులు వ్రాసిన వ్యాసములనుండి 500 దోషములు (3 వ భాగమున)నవరించి వ్రాయఁబడినవి. ఈపుస్తకము చదువు వారు వ్యాసలేఖన పరీక్ష యందుఁ దప్పిపోవఁ గారణము లేదు.

ఇది 3 భాగములుగ విభజించి మూఁడు సంపుటములుగ నట్ట కట్టఁబడినది.

౧ వ భాగము సంజ్ఞా సంధి పరిచ్ఛేదములు. 0—8—0

౨ వ భాగము తత్సమ పరిచ్ఛేదము మొదలు వాక్య } 0—9—0
పరిచ్ఛేదము కడవఱకు }

3 వ భాగము వ్యాసలేఖనము. .. 0—6—0

ఈ భాగము విద్యార్థులేగాక చక్కని శైలి వ్రాయఁగోరువారందఱుఁ జదువఁ దగినది.

ఆర్యచరిత్రమాలికా గ్రంథములు.

మహాశయులారా !

తల్లిదండ్రులారా !

ఉపాధ్యాయులారా !

పాఠశాలలయందు బాలురకుఁగాని బాలికలకుఁగాని నీతి - మతము - సదాచారము నేర్పువిధిలేదు. పూర్వము పెద్దవారలు తమతమ బిడ్డలకు నింటియందే నీతి మతాచారములు పురాణములలోని కథల మూలమున నేర్పుచుండిన పద్ధతియు నిలిచి పోయినది. దీనివలన మన బాలురు బాలికలు నీతిహీనులై-మతజ్ఞానములేక - ఆచారములఁగాని వాని వలని ఫలముగాని తెలియక చెడుచుండుటయు దానివలన దేశమున కును, ప్రజలకును, ఆయాకుటుంబములకును కలుగు కీడును ప్రభుత్వము వారికిని విదితమయియున్నది. ఇదంతయు ఆలోచించి చక్కఁగ బాలరకును బాలికలకును కథల మూలమున నీతి మతాచారముల నేర్పుటకై ఆర్యచరిత్రముల పిల్ల చిన్న చిన్న గ్రంథములుగఁ బ్రకటించుచున్నాము. వీనియందు మన పురాణముల గల మంచి కథలన్నియుఁ గలవు. శైలి 7-8 సంవత్సరముల వయస్సుగల బాలురకు - బాలికలకుఁ గూడ సులభముగ అర్థమగుచుండును. దేశభిమానము-మతాభిమానము, పిల్లవాండ్రు బాగుపడవలయునని తమ మనస్సులందు కోరికగల వారందఱు మాశీశార్యమునఁ దోడుపడి యీపుస్తకములను తమ పిల్లలచేతను పిల్లవాండ్రచేతను చదివించఁ గోరదము. వీనిని ఆంధ్రవాల్మీకిరామాయణమురచియించిన మ-రా-రా-శ్రీ వావిలికొలను

సుబ్బరావుపంతుల వారు వ్రాసిరి. అభిమానము గలవారు నిలుకడ చందాదారులుగఁ జేరికాని పాఠశాలలయందు బాలురు చదువునట్లు చేసికాని తోడ్పడఁ గోరెదము. రకమునకు 5-0-0 కొకసారిగ కొనువారికి రూ 1-0-0 కు 0-4-0 త్రోసివేయఁబడును.

అర్యకథానిధి. మొదటిభాగము.

కాలిక్ అట్ట	0—2—6	కాలిక్ అట్ట.	0—3—0
డిటో 2-వ భాగము	0—2—6	శకుంతలా చరిత్రము.	డిటో 0—3—0
డిటో 3-వ భాగము	0—2—6	నలచరిత్రము	డిటో 0—4—0
డిటో 4-వ భాగము	0—3—0	సావిత్రి చరిత్రము	డిటో 0—3—6

ఈ గ్రంథములు పట్టు కాలిక్లోను దొరకును 0—1—0 వెల యెక్కువ. హనుమంతుని చరిత్రము, సీతాదేవి చరిత్రము, ద్రాపదీ చరిత్రము ముద్రణమందున్నవి.

శ్రీ భీమేశ్వర పురాణము. భీమఖండము

శ్రీ నాథకవి ప్రణీతము దక్షరామమాహాత్మ్యము వెల రు 0-10-0 కాలిక్జైంసు రు 1-0-0.

శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము.

రెండవకూర్పు.

ధూర్జటి కవిప్రణీతము

అంధ్రవాక్కిరామాయణ సుభద్రావిజయములవలె నిదియుఁ బెద్దయత్నములతో మరల ముద్రింపఁబడినది స్తుతమతియైన యాంధ్రకవిధూర్జటి పల్కులకెట్లు గల్గెనో యతులితమాధురీ మహిమయని కృష్ణదేవరాయలచే శ్లాఘింపఁబడినది. సత్కవిత్వ మభ్యసించువారికి మెలుబంతి కవితాసంప్రదాయమెఱుంగఁ గోరువారికి నిధానము. శివభక్తులు ప్రతిపినము పఠింపఁదగినది.

ఇందు కాళహస్తిపటము, తిన్నెఁగు శివలింగపూజ చేసినపటము గలవు

వెల కాగిదపు అట్టది	1—0—0
,, కాలిక్ అట్టది	1—4—0

6 ప్రశ్నలు తీయువారికి నూటి కిలుపదియైదువంతుల ద్రోసివేత.

ఈ గ్రంథములు వలయువారు

- (1) భారత భండారము లిమిటెడ్, తిరునెల్వేలి
 - (2) శ్రీరామ జయమందిరము, తిరునెల్వేలి
 - (3) కం - వేంకట శేషగిరిరావు & సన్సు, నెల్లూరు
 - (4) గిల్పక్ అండుగో 29 సామిపిళ్లవీధి, చూలె మదరాసు
 - (5) ఎర్రాణపండా భద్రయశాస్త్రి, పిరాపురము
- వీరిలో నెవరికైన వ్రాసికొనవలయును.

